

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HEATHER CARMEL

Russian
ROULETTE

SIN CITY KINGS

RUS RULETİ

GÜNAH ŞEHRİ KRALLARI

HEATHER CARMEL

Kapak Tasarımı
MERAKI KAPAK TASARIMI

Copyright © 2023 by Heather Carmel

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

1. Yeşim
2. Yeşim
3. Yeşim
4. Yedi
5. Yeşim
6. Vulcan
7. Yeşim
8. Yeşim
9. Vulcan
10. Yeşim
11. Yeşim
12. Yeşim
13. Yeşim
14. Yeşim
15. Kit
16. Yeşim
17. Kit
18. Yeşim
19. Yeşim
20. Yedi
21. Yeşim
22. Yedi
23. Yeşim
24. Yedi
25. Yedi
26. Yeşim
27. Yedi
28. Yeşim
29. Yeşim
30. Yedi
31. Yeşim
32. Yedi
33. Yeşim
34. Yeşim
35. Yedi
36. Yedi
37. Vulcan
38. Vulcan
39. Vulcan

40. Kit
41. Yeşim
42. Yeşim
43. Yeşim
44. Yeşim
45. Kit
46. Yeşim
47. Yeşim
48. Kit
49. Yeşim
50. Yeşim
51. Kit
52. Yeşim
53. Kit
54. Yeşim
55. Yeşim
56. Vulcan
57. Vulcan
58. Kit

Yazar Hakkında

JADE

I Nefes alışımı sabitliyor ve bir silahın soğuk metali şakağıma dayandığında paniklememeye çalışıyorum. Rus tutsaklarım anlamadığım bir dilde bana bağıyor, yüzleri öfkeyle çarpılmış ve gözleri vahşi bir

Kalbimi hızlandıran delilik.

Harap teknenin güvertesi tuzlu suyla kayganlaşmış, bu da ayağımı sabit tutmamı imkânsız hale getiriyor. Sert dalgalar tekneye çarpıyor ve küpeşteden su püskürtüyor. Rüzgar şiddetle uğulduyor, saçlarımı savuruyor ve gözlerime tuzlu su sıçratıyor.

Eğer çabuk davranmazsam, çok geç olacak.

Derin bir nefes alıyorum, cesaretimi topluyorum ve saldırmak için bir fırsat bekliyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor, düşüncelerim yarışıyor. Bu benim kaçmak için tek şansım olabilir.

Bir dalga beni yakalayanın dengesini bozduğunda, anı yakaladım. Tutuşundan kurtulup taşaklarına sert bir darbe indiriyorum. Teknenin yan tarafına doğru koşarken acı dolu şaşkın çığlığı kulaklarıma müzik gibi geliyor. Kaygan güverte neredeyse düşmeme neden oluyordu.

Ortağı bana bağıyor ve silah sesleri havada yankılanıyor. Mermiler vızıldayarak yanımdan geçiyor, teknenin çürümüş ahşap küpeştesini parçalıyor. Durmuyorum ya da arkama bakmıyorum.

Eğer tereddüt edersem, her şey biter.

Teknenin kenarına ulaşıyorum, küpeşteye tırmanıyorum ve suya balıklama dalıyorum. Dondurucu su sistemimi şok ediyor ama kendimi zorluyorum ve tekneden uzaklaşmaya başlıyorum. Karanlık suyun üzerini örtüyor.

Sadece ay dalgaların üzerinde ürkütücü bir parıltı yayıyor. Gölgeleeri k e n d i avantajıma kullanarak kendimi tekmeden olabildiğince hızlı uzaklaştırıyorum.

Ruslar teknenin motorunu kapattı, geriye sadece rüzgârın ve dalgaların uğultusu kaldı. Güçlü bir el fenerini suyun üzerinde parlatarak beni arıyorlar. Işık huzmesi bana doğru yaklaştığında derin bir nefes alıyorum, suyun altına giriyorum ve yüzeye çıkmadan önce parıltının geçmesini bekliyorum.

Ben su üstünde kalmak için mücadele ederken amansız dalgalar vücuduma çarpıyor. Tuz gözlerimi ve boğazımı yakıyor, nefes almamı zorlaştırıyor. Kaslarım ağrıyor ve ciğerlerim yanıyor ama hayatta kalmak için şiddetli bir kararlılıkla yüzmeye devam ediyorum.

Teknenin motorunun gürültüsü sonunda azalıyor, uzak bir uğultuya dönüşüyor. Daha uzağa yüzüyorum, vücudum suyun içinde sürekli ilerliyor. Sessizliği bozan tek ses kendi nefes alış verişim ve suyun ritmik sıçrayışları.

Bedenim tükenmiş durumda ama zihnim hala arkamda gizlenen tehlikenin farkında. Artık yalnızım, uçsuz bucaksız, karanlık bir denizde sürükleniyorum. Kaslarım protesto çığlıkları atana, kollarım ve bacaklarım pes etmek için yalvarana kadar yüzüyorum. Su o kadar soğuk ki, kemiklerime kadar işliyor ve uzuvlarımdaki hissi kaybediyorum.

Pes etmiyorum.

Beni yakalamalarına izin vermeyecek kadar ilerledim.

Acı ve bitkinlikle mücadele ediyorum, ayakta kalmak için kalan son gücümü kullanıyorum. Sonunda, artık teknenin ışıklarını göremiyorum.

Şimdilik güvendeyim.

Kaslarım dinlenmek için çığlık atıyor, ben de kendimi sırtüstü yüzmeye bırakıyorum, üstümdeki yıldızsız gökyüzüne bakıyorum. Korku ve gerginlik kayboluyor ve içimi bir sakinlik duygusu kaplıyor. Ancak rahatlama hissim kısa sürüyor, çünkü vücudum kontrolsüzce titremeye başlıyor. Gece havası buz gibi ve hipotermi başlıyor.

Herhangi bir kara belirtisi için ufku tarıyorum, ama sadece her yöne uzanan su var. Kalbim sıkışıyor; hiçbir yerin ortasındayım. Her şeye rağmen buradan canlı çıkamama ihtimalim var.

Umudum azalırken, uzakta soluk bir ışık görüyorum. Bu, karanlıkta bir umut ışığı ve ben de yenilenmiş bir kararlılıkla ona doğru yüzüyorum. Işık daha da parlaklaşıyor ve kısa süre sonra bir balıkçı teknesinin silüetini seçebiliyorum. İçimi bir rahatlama kaplıyor ve yardım için bağıriyorum.

Teknedeki balıkçı bana bir halat atıyor, ben de çaresizce halatı kavıyorum. Beni yukarı çekiyor ve güverteye yığılıyorum. Tuzun tadı çatlamış dudaklarımda kalıyor ve sırlıslıkla giysilerim ikinci bir katman gibi tenime yapışıyor.

Bunların hiçbirisi önemli

değil. Çünkü ben

hayattayım.

Eğer o lanet Ruslar bir daha yoluma çıkarsa, ölürlere.

JADE

T *kırk dört saat sonra.*

"Size içecek bir şey getireyim mi, bayan? Saatlerdir hareket etmediniz."

Imperial Hotel Casino'da arkamda duran kokteyl garsonuna omzumun üzerinden bakıyorum ve kibarca gülümsüyorum. "Hayır, teşekkür ederim. Ben iyiyim."

Kalçasında boş bir tepsiyi dengede tutarken kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. Vintage siyah flapper elbisesi dar, kısa ve dekolteli. Uzun payetli eldivenler, beyaz inciler ve gümüş bir saç bandı kıyafetini tamamlıyor. Kolaylıkla 1920'lerin yasak bir içkili mekânında sigara içen bir kıza dönüşebilir.

"Tamam," diyor ve bana bir kez daha gülümsüyor. "Bir saat sonra tekrar kontrol etmek için uğrarım. Slot oynarken ara sıra mola vermenin faydası olur. Saatlerce makinelerin başında oturmak sağlıklı değil." Kulağıma doğru eğiliyor ve sesini fısıltıya indiriyor. "İnsanı delirtebilir. Başka kumarbazların da başına geldiğini defalarca gördüm."

"Birazdan ara vereceğim," diye onu temin ediyorum. Başka bir şey söylemeden uzaklaşıyor. Cep telefonumu çıkarmadan önce onun gitmesini bekliyorum. Saati kontrol ettikten sonra kumar makinesinin yanına koyuyorum. Saat gece yarısını geçti ve ben çok yorgunum.

Son yirmi dört saat içinde Rus mafyası tarafından kaçırıldım, vuruldum, neredeyse boğuluyordum ve sonra eski arabamı Los Angeles'tan Las Vegas'a sürdüm. Uzun süre yüzdüğüm için kollarım ağrıyor ve haydutların beni kabaca hırpaladığı yerler morluklarla kaplı.

Ama hayattayım ve önemli olan da bu. Ayrıca, artık bir ismim ve bir tanımım var.

Natasha.

Rus mafyasının önde gelen isimlerinden Dimitri'den hırsızlık yapan uzun boylu, sarışın, Ukraynalı bir kız. Onlarda istedikleri bir şey var ve eğer şüphelerim doğruysa; onda benim de ele geçirmek istediğim bir şey var.

Ne yazık ki benim becerilerim Rusça konuşmak değil, bilgisayar korsanlığı ve kodlama. Gangsterlerin tekmede bağırarak söyledikleri temel kelimeleri ve cümleleri anlayabildim sadece. Hacklenmiş iletişimlerinden tercüme ettiklerimle birlikte, bu bana bir avantaj sağlamak için yeterli. Natasha Vegas'taysa, onu bulacağım.

Önce onu gelecekleri konusunda uyaracağım, sonra da onu yeteneklerimizi birleştirmeye ikna etmeye çalışacağım. Bu arada, fazladan para kazanmak için kumarhaneleri ziyaret edip slot oynayacağım. Ben sıradan bir kumarbaz değilim çünkü ne yaptığımı çok iyi biliyorum. İnsanlar Vegas'ta kasanın asla yenilmeyeceğini iddia ediyor.

Yanılıyorlar.

Hiçbir yasayı çiğnemiyorum ve en kötü senaryo kumarhanenin benden gitmemi istemesi. Slot makinesi ödemeleri normal kaldığı sürece dikkat çekmeyeceğim.

Gözlem yapan biri varsa, beyzbol şapkası, tişört, solmuş kot pantolon ve spor ayakkabı giymiş, miyop, inek bir kız görecektir. Ne yaparsam yapayım fark edilmememi sağlayan her zamanki kıyafetim. Tarzım yok diye beni dışarı atamazlar.

Uzanıp ağrıyan boynumu ovarak yaklaşan migreni hafifletmeye çalışıyorum. Bitkin bir halde garsonun tavsiyesine kulak veriyorum ve bacaklarımı esnetmek için ayağa kalkıyorum.

Imperial Casino, slot makinelerinin sesleri, şingirdayan paralar ve yüksek sesli konuşmalarla dolu bir faaliyetle uğulduyor. Zemin, Günah Şehri'nin heyecanını yaşamaya hevesli turistlerle doludur.

Oyun masaları, zar atılırken tezahürat yapan veya şanslı sayılarını beklerken rulet çarklarının etrafında toplanan heyecanlı kalabalıkları kendine çeker. Sofistike kart oyuncuları blackjack ve poker masalarını doldururken, yüksek oynayanlar kendilerini özel odalarda gizler.

Kalabalık pistte ağır ağır ilerleyen bir adam gözüme çarpıyor. Kum sarısı saçları düzgünce kesilmiş ve kısa sakalı yontulmuş çenesini çerçeveyeleyen adam odak noktama geldiğinde bakışlarım ona takılıyor. Koyu mavi ceket, dar siyah pantolonu ve kaslı göğüslerini ortaya çıkaran düğmesiz beyaz gömleğiyle tezat oluşturuyor.

Adam tam anlamıyla cızırtılı bir seks.

Çarpıcı görünüşü ve odanın içinde zahmetsiz bir zarafetle hareket edişini beni büyülüyor. Birden, sanki görünmez bir güç tarafından çekiliyormuş gibi başını çeviriyor ve bana doğru bakıyor. Gözlerimiz buluştuğunda bir panik sarsıntısı hissediyorum ama gözlerimi kaçıramıyorum. Bir an için, birbirimizin bakışlarını tutarken zaman duruyor.

Hay aksi! Neden onunla göz teması kurdum ki?

Dikkat çekmemeye çalışırken, yapmak isteyeceğiniz en son şey biriyle doğrudan göz teması kurmaktır. Aceleyle gözlerimi indiriyorum ve önümdeki kumar makinesiyle ilgileniyormuş gibi yapıyorum. Göz ucuyla, kumarhanenin cam döner kapısından kaybolana kadar onu izliyorum.

Yanaklarım sıcak ve kızarmış. Belki de beni ona salyalarımı akıtırken yakaladığı için utandığımdandır. Ya da o delici zümrüt yeşili gözlerini bana çevirdiğinde vücudumu anında saran sıcaklıktan.

Slot makinesine yeniden odaklanmaya çalışırken, aklım sürekli yakışıklı yabancıya kayıyor. Birkaç sinir bozucu dakikadan sonra, seksi bir adamın bir bakışının beni bu akşam için şaşırttığını fark ederek pes ediyorum.

Zaten çok yorgunum. En iyisi toparlanıp birkaç günlüğüne kiraladığım pire torbası otel odasına dönmek. İyi bir gece uykusu beni yarın daha fazla Vegas kumarhanesi keşfetmeye hazır hale getirecek. Ayrıca, gizemli Natasha hakkında daha fazla bilgi edinmek için internette araştırma yapma fırsatı bulacağım.

Rus haydutlar onu benden önce bulursa, işler hızla çirkinleşir.

JADE

E Ertesi sabah erkenden, protein barları ve enerji içecekleriyle dolu bir sırt çantasıyla kumarhaneye doğru yola çıkıyorum. Gün doğumundan önceki saatlerde Las Vegas şeridi ürkütücü bir sessizliğe bürünüyor.

Pırıl pırıl

parlak ışıklar ve heyecanlı kalabalıklar, şerit hüznü, neredeyse kasvetli. Geceleri Las Vegas bir ışık ve renk patlamasıyken, gündüzleri donuk siyah-beyaz, sessiz bir film gibidir.

"Hey bayan!" diye bağıyor kirli kaldırımında oturan sakallı, evsiz bir adam bana. "Verecek bir doların var mı?"

Kıyafetleri ter ve alkol kokuyor. Göz teması kurmaktan kaçınıyorum ve yanından geçmek için hızlanıyorum. Yediği bayat ekmekten bir parça koparıp yakındaki bir çöp tenekesinin etrafında asılı duran sokak kedisine uzatıyor.

Sıska kedi temkinli bir şekilde yaklaşır ve adamın elinden ekmeği alır. Adam kıkırdıyor ve kedinin cılız vücudunu nazikçe okşuyor. Dönüp sırt çantamı karıştırıyorum ve onun öğle yemeğini ve bir kutu kedi mamasını almaya yetecek kadar bozuk para buluyorum.

"Al bakalım," diyorum ona parayı uzatırken. "Kedi için de bir şeyler al."

"Teşekkür ederim," diye yanıtlıyor minnetle gülümseyerek ve yanlış hizalanmış sarı dişlerini göstererek. "Kumarhanelere girme, küçük hanım," diye uyarıyor, boğumlu bir parmağını bana doğrultarak. "Yoksa senin de sonun benim gibi olur. Sana söylüyorum, sakın yapma. Orası şeytanın oyun alanı. Bundan asla iyi bir şey çıkmaz. *Asla.*"

Yanıt olarak başımı sallıyorum ve hızla yanından geçip gidiyorum. Tuhaf uyarısı beni tedirgin ediyor. Kumarhaneye girdikten sonra evsiz adamı aklımdan çıkardım ve

Dün gece oynadığım slot makinesine doğru yöneliyorum. Kumarhane neredeyse bomboş, sadece birkaç misafir amaçsızca etrafta dolanıyor ya da kart masalarında oturuyor. Çoğu yorgun, kan çanağı gözlere, buruşuk kıyafetlere ve bütün gece kumar oynamaktan umutsuz ifadelerle sahip.

Gecenin büyük bir bölümünü bilgisayarımın başında Natasha hakkında daha fazla bilgi arayarak geçirdiğim için bugün huzursuz ve gerginim. Zaman çok önemli. Önümüzdeki birkaç gün içinde onu bulamazsam, planımı iptal etmem ve yeni bir yere gitmem gerekecek. Los Angeles'taki daireme geri dönmemin imkânı yok. Eğer Rus mafyası öldüğümü düşünüyorsa, öyle kalmalıyım.

Tabureye oturmadan önce enerji içeceğimden derin bir yudum alıyorum. Dün gece sadece birkaç saat uyuduğumdan, hareket etmemi sağlayacak güçlü bir şeye ihtiyacım var. Kötü alışkanlıklarım yavaş yavaş beni yakalıyor.

"Bu koltuk dolu mu tatlım?" diye düşüncelerimi bölen yaşlı, kıvılcı saçlı bir kadın yanımdaki tabureye ağır ağır oturdu.

Ucuz parfümünün kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve anında başka bir migreni tetiklemekle tehdit ediyor. Ona kibar bir gülümseme veriyorum. "Hayır, açık. Devam edin."

Kocaman çantasını aramızda yere bıraktı, üstü açıktı ve içinde çeyrekliklerle dolu büyük bir plastik torba vardı. Gülümseyerek çantayı çıkarıyor ve kumar makinesinin yanına koymadan önce bana gösteriyor.

"Zulamı y a n ı m d a getirdim," diyor içten bir kıkırdamayla. "Büyük çantamın dibinde bozuk paraların bu kadar hızlı birikmesi şaşırtıcı. Yemin ederim, bu çanta 10 kilo ağırlığında olmalı. Uzun zamandır çeyreklik biriktiriyorum. Ben buna eğlence param diyorum. Kocamın b i l m e d i ğ i gizli bir zula." Yine kıkırdıyor ve bana göz kırpmıyor. "Üst kattaki otel odamızda akşamdan kalma bir halde uyuyor. Gittiğimi fark etmeden geri dönmüş olacağım. Gizlice çıktım." Rahatsız edilmemeyi tercih ettiğimi anlamasını umarak kibarca başımı sallıyorum. Kaba olmak istememiştim.

Birden fazla işi bir arada yürütmek güçlü bir özellik değil. benim. Bir seferde tek bir göreve aşırı odaklanabildiğimde en iyi şekilde çalışıyorum.

Boynundaki zincirden sarkan çift odaklı gözlüğünü takıyor ve makinenin renkli düğmelerini kurcalıyor. Hiçbir şey olmayınca gözlüğünü çıkarıyor ve daha iyi görebilmek için öne doğru eğiliyor.

"Bu lanet şeyi nasıl çalıştırıyorsun tatlım?" diye soruyor bir dakika sonra. "Bu süslü makineler kafamı karıştırıyor. Vegas'ta kullandıkları o eski güzel slot makinelerine ne oldu? Kolu çektiğinde resimlerin döndüğü makinelere?" Elleriyle bir yuvarlanma hareketi yapıyor. "Benim favorilerim

meyveli olanlar. Kirazlar bana hep uğurlu gelmiştir.

Bu makine çeyreklik de alıyor mu? Tek bulabildiğim kredi kartları için bir yuva."

"Bunlar video slot makineleri," diye açıklıyorum. "Merak etmeyin; hâlâ bozuk para kabul eden eski makineler var." Kumarhanenin uzak tarafını gösteriyorum. "Orada, barın arkasında. Oynamak için eski slot makinelerinden oluşan koca bir duvar var."

İşaret ettiğim yere bakıyor ve yüksek sesle oflayıp puflayarak eşyalarını toplamaya başlıyor. "Tamam o zaman. Bu süslü makinelerle tek başına oynaman için seni yalnız bırakayım. Bu arada, seni izleyen genç bir adam var. Tahmin etmem gerekirse, bu tarafa gelmeye hazırlanıyor diyebilirim."

"Ne?" Bakmak için döndüm. "Kim?"

Olamaz!

Dn geceki sarışın adam, elinde uzun, buzlu bir bardakla odanın ortasındaki büyük dairesel bara yaslanıyor. Yine siyah bir pantolon ve üst dört düğmesi açık beyaz bir gömlek giymiş. Acaba bekârlığa veda partisi için mi yoksa arkadaşlarıyla çılgın bir hafta sonu geçirmek için mi şehre geldi? Belki de erken geldiği için bütün gece uyumamıştır ama bu sabah kesinlikle tazelenmiş ve gözleri ışıl ışıl görünüyor. Ve dn geceki gibi şeytani derecede seksi. Bakışlarımı yakaladığında içkisini barın üzerine bırakıyor ve odanın diğer ucuna doğru ilerliyor.

Bu harika.

Derin bir nefes alıyorum ve açıklanamaz bir şekilde aniden ayağa fırlayıp kumarhaneden kaçma dürtüsüyle savaşıyorum. Çok hızlı hareket ediyor ve ben kapana kısıldım. Kısa bir süre içinde yanımda duruyor, dudaklarını hafif bir gülümseme süslüyor.

"Seni tanıdığımı sandım," diyor. "Dün gece tam olarak bu noktada değil miydin? Taburene mi yapıştın?"

Hemen cevap vermediğimde kollarını kavuşturuyor ve rahat bir duruşla kumar makinesine yaslanıyor. Kolonyasının baştan çıkarıcı kokusu bana doğru yayılıyor. İlk igdm onu görmezden gelmek ve huzur içinde gitmesini ummak. İpucunu alıp gitmeyince, her zamanki taktiğimin onda işe yaramayacağını anlıyorum. Çarpıcı görünüşü göz önüne alındığında, kadınlar tarafından görmezden gelinmeye alışık olmadığından şüpheleniyorum.

Kızgınlığımı gizlemeye çalışarak ona bakıyorum, sonra bakışlarımı makineye geri çeviriyorum. Bir an için İngilizce anlamıyormuş gibi yapmayı düşünüyorum. "Evet, dün gece buradaydım," diye kabul ediyorum sonunda.

Kaşlarını hafifçe kaldırıyor ve başını yana eğiyor, gözlerinde eğlence dans ediyor. "Senin adın ne?"

"Ben J-," diye otomatik olarak gerçek adım olan Jill Miller'ı söylemeye başlıyorum ama sonra kendimi tutuyorum. Ne yapıyorum ben böyle? Adımı ona ya da bu kasabadaki herhangi birine açıklamamın imkânı yok.

Jill Miller öldü.

Gözlerim yanımda oturan kadının eline kayıyor. Dümdüz önüne bakıyor ve konuşmamızı dinlemiyormuş gibi davranmaya çalışıyor. Büyük, Güneybatı tarzı yüzükler tıknaz parmaklarını kaplıyor. Şatafatlı bir yüzük dikkatimi çekiyor.

"Ben Jade," diye ağzımdan kaçırdım. "Jade...Stone."

Gözlerinin ilgiyle parladığını fark ediyorum ve büyük bir hata yaptığımı anlıyorum. Ona dandik bir casus filminden fırlamış gibi duran sahte bir isim vermiştim. Artık değiştirmek için çok geç. Makineye dönüp rastgele düğmelere basmaya başlıyorum, umarım ipucunu alır ve gider.

O yapmaz.

Onun yerine daha da yaklaşıyor, o kadar yaklaşıyor ki vücudunun sıcaklığını bedenimde hissedebiliyorum. "Jade Stone," diye tekrarlıyor, ismi dilinde test ediyor. "Bu tam bir porno yıldızı ismi. Bunun gerçekten senin adın olduğuna inanmamı mı bekliyorsun?"

Onun yoğun bakışları altında kızarmamaya çalışıyorum ama bu imkânsız. En son ne zaman bir erkeğin beni bu kadar mahcup hissettirdiğini hatırlamıyorum. "Annemle babam jeologdu," diye açıklıyorum dişlerimin arasından yalan söyleyerek. "Zeki ve eşsiz olduklarını düşünüyorlardı.

Mizah anlayışları biraz çarpık." Şüpheci ifadesi bana ikna olmadığını söylüyor. "Tamam o zaman *Jade*," diyor. "Birkaç günlüğüne şehirde olursan yollarımız tekrar kesişebilir."

"Bundan şüpheliyim," diye cevap verdim. "Sadece kısa bir süreliğine Vegas'tayım ve bugün ayrılıyorum." Sadece beni yalnız bırakmasını istiyorum. Yapacak işlerim var ve onun ezici varlığı konsantre olmamı zorlaştırıyor. Bu adam kötü bir lanet. Zihnim evsiz adamın bu sabahki sözlerine geri dönüyor. Eğer kumarhane şeytanın oyun alanıysa, o zaman şeytan tam karşımda.

"Bugün mü gidiyorsun?" diye soruyor şaşkınlıkla. "Acelen ne?"

"Yapmam gereken işler, görüşmem gereken insanlar var. İş yükümlülüklerim var." Ona küçümseyici bir el hareketi yapıyorum. "Şimdi izin verirseniz. Burada para kaybetmek için elimden geleni yapıyorum. Şimdiye kadar bunda oldukça başarılı oldum."

Pantolonunun cebine uzanır ve bir rulo bozuk para çıkarır. "Ne yazık. İki gün içinde Vegas'ın tadını çıkaramazsın. İşte, en azından bana izin ver

sana özel şanslı çeyrekliklerimden bir rulo vereceğim. Hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

Bu adamın nesi var böyle?

"Bu slot makinesi bozuk para kabul etmiyor," diye belirttim. "Sadece kredi kartı kabul ediyor. Eğer bana vermek istediğiniz şanslı bir American Express Black kartınız varsa, cömert teklifinizi memnuniyetle kabul ederim."

"Tatlım, Tanrı aşkına, iyi adamla tartışmayı bırak ve şu lanet çeyreklikleri al," diyor yanımdaki kızıl saçlı kadın. "Eğer sen kullanamıyorsan, ben kullanabilirim. Bu yakışıklı adam iyi bir izlenim bırakmak için elinden geleni yapıyor. Onu yalvartmayın."

Aman Tanrım, neden karışıyor?

Orada olduğunu ve her kelimeyi dinlediğini unutmuşum. Bu sabah cidden oyundan düşmüştüm. "Ama çeyrekliklere ihtiyacım yok," diye itiraz ediyorum. "Slot makinesi onları almıyor."

"Günümüz ilişkilerindeki sorun bu," diye sertçe devam ediyor ve parlak kırmızı tırnaklı parmağını bana doğru sallıyor. "Genç kadınlar hep bağımsız davranıyor. Senin için iyi bir şey yapmaya çalıştığının farkında değil misin? Bırak yapsın. Kur yapmayı bu kadar zorlaştırmayı bırak. Genç kadınların koca bulamamasına şaşmamalı."

"Teşekkür ederim hanımefendi," diyor hafifçe eğilerek hanımefendiye, sonra tekrar bana dönüyor. "Onun tavsiyesine uymalı ve çeyrekliği kabul etmelisin. Elinizi uzatın."

Sayıcı azım. Bu adam cidden sinir bozucu. İlgi çekici, ama rahatsız edici ve ısrarcı. Kumarhanedeki onca kadın varken, neden ben? Bu tür saçmalıklarla uğraşmak için sabahın çok erken saatleri. Enerji içeceğinin kafeini henüz etkisini göstermedi bile.

"Bunu yaparsam beni yalnız bırakacağına söz verir misin?" Ona ters ters bakıyorum, artık kızgınlığımı gizleyemiyorum.

Cevap olarak sırtıyor, gözlerinin kenarları gerçek bir eğlenceyle kırışıyor ve sessiz kalıyor. Bu onun için bir oyun. Gözlerimi devirerek elimi uzatıyorum.

Bozuk para rulosunu avucuma koyarken ellerimiz birbirine değiyor ve bozuk paralar birden küçük, canlı, yeşil bir yılanla dönüşüyor. Kıvrılıyor ve gömleğinin kolunun iç kısmına doğru kayıyor.

"Ne oluyor be?" Elimi onunkinden geri çekerek haykırıyorum. "Senin derdin ne lan? O canlı bir yılan!"

Gürültülü kahkahaları neredeyse boş olan kumarhanede çınlıyor ve birkaç misafirin dikkatini çekiyor.

"Sen bir ucubesin," diyorum elimi pantolonumun paçasına kuvvetlice sürterek. Yılan soğuk, ürkütücü ve çok canlıydı. "Nesin sen? Garip bir sapık mı? Yılan nereye gitti? Kumar makinesinin altında mı?" Ayağa fırladım ve yılanın pantolonumun paçasına girmesinden korkarak birkaç adım geri attım.

"Öğrenmek için burada kalmayacağım," diye mırıldanıyor yanımdaki kadın. "İyi şanslar, tatlım. Bu kasabada ihtiyacın olacak. Onun hakkında söylediklerimi unut. Yılanlardan nefret ederim." Kadın hızla çantasını ve içindeki çeyreklikleri alıp aceleyle uzaklaşıyor.

Adam yanağındaki derin gamzeyi göstererek bana gülümsüyor. Tekrar elime uzanıyor ve kağıda sarılı gerçek bir çeyreklik rulosunu avucuma yerleştirip parmaklarımı etrafına kapatıyor.

"Adımı bile soracak mısınız?" Elini çekmeye çalıştığımda elimi daha sıkı kavıyor.

"Hayır, neden yapayım ki? Ucubelerden hoşlanmıyorum. Tuhafsın ve kıyafetlerinde sürüngenler saklıyorsun. Üzgünüm dostum. Benden sana kocaman bir 'hayır'. Şimdi, lütfen izin verirsiniz."

"Suçluyum," diye yumuşak bir kıkırdamayla kabul ediyor. "Pantolonumda sakladığım dev anakonda hakkında şaka yapma fırsatını es geçeceğim. Hazır buradayken kumara biraz ara verin ve Vegas'ta birkaç gösteri izleyin. Sadece birkaç günlüğüne burada olsanız bile bazıları oldukça iyidir. Bir dahaki sefere kadar *Jade...Stone*." Elim aniden bırakmadan önce son bir kez nazıkçe sıkıyor ve arkasına bile bakmadan uzaklaşıyor.

YEDİ

"H Ey Seven! Durun!"

Bir adam adımı h a y k ı r ı y o r ve kaynağını bulmak için arkamı dönüyorum. Kumarhanenin kaslı kat yöneticilerinden biri koyu mavi takım elbiseli, ana girişte duruyor ve bana gelmem için işaret ediyor.

"N'aber Seth?" Yaklaştığımda sordum. "Bu sabah kumarhane katı sessiz. Bu gece büyük bir kalabalık bekliyor musun?"

"Normal miktarda," diye yanıtlıyor. "Şu an ile Noel'den önceki hafta arasında normalden biraz daha yavaş olacağız. Tatil kalabalığı şehre geldiğinde, yılbaşı gecesine kadar canla başla çalışacağız."

"Umarım öyledir," diyorum. "Yeni şovum Yeni Yıl Günü başlıyor. Birçok zaman dilimi şimdiden satıldı."

Seth, "Muhtemelen patronun görüşmek istediği konu bu," diye beni bilgilendiriyor. "Bay Giovanni seni arıyor. Onunla üst kattaki ofisinde buluşmanı söyledi. Seni aramaya çalışıyormuş ama sen açmıyormuşsun."

Cep telefonumu almak için ceketimin cebine uzandım. Evcil yılanım ısınmak için ona sarılmıştı. Telefonu ona uzattığımda kızın yüz ifadesi paha biçilemezdi. Bana sabahın erken saatlerinde kumar oynayan normal bir kumarbaz gibi gelmedi. Genelde ya bir gece öncesinden akşamdan kalmadırlar ya da sıkı kumarbazlardır.

Onda bir terslik var. Onu kontrol etmek için dayanamadım. "Siktir!" Telefonumun ekranını okuduğumda haykırdım. "Beş aramayı cevapsız bıraktım ofisinden."

"Patron adam görmezden gelinmekten hoşlanmaz," diye hatırlatıyor Seth, sanki farkında değilmişim gibi.

"Telefonumun çaldığını duymadım," diye açıklıyorum. "Kızdı mı?"

Seth omuz silkiyor. "Patrona nasıl hissettiğini sormuyorum. Başımı eğiyorum, gözlerim kendi kâğıtlarımda ve kendi işime bakıyorum. Senin yerinde olsam hemen ofisine giderdim. Giovanni'yi bekletme. *Asla*."

"Bana bunu söylemene gerek yok," diye cevap veriyorum, başımı sallayarak onaylıyorum. "Ben şimdi oraya gidiyorum."

"İyi şanslar. İhtiyacın olacak gibi görünüyor."

Büyük kumarhane lobisinde aceleyle, açılması için özel bir anahtar kartı gerektiren bir asansöre doğru ilerliyorum. İçeri girdiğimde dört haneli bir kod giriyorum ve otelin en üst katı için düğmeye basıyorum. Asansör hızla yükseliyor ve durmadan önce kulaklarımın patlamasına neden oluyor. Kapılar sessizce açılıyor ve ortaya lüks bir çatı katı ofisi çıkıyor.

Mermer zemini geçip resepsiyona doğru ilerlerken ayakkabılarım yüksek sesle yankılanıyor. Altmışlı yaşlarında bir kadın, her zamanki görevi olan heybetli maun masanın arkasında oturuyor. Adı Marla, 'Kapı Bekçisi' olarak da biliniyor. Giovanni'nin yoğun programını sıkı bir şekilde kontrol ediyor. Patronla görüşmek için önce Marla'yı geçmek için savaşımalısınız.

Tel çerçeveli gözlüklerini çıkararak bana ters ters bakıyor. "Yine geç kaldın. Bay Giovanni'nin yoğun bir programı var ve zamanının boşa harcanmasından hoşlanmıyor. Bunu kaç kez konuştuk, Seven? Geç kalmak saygısızlıktır ve buna müsamaha gösterilmeyecektir."

"Beni beklediğini fark etmemiştim," diye açıklıyorum umursamazca. "Cebimde telefonumun çaldığını fark etmedim."

"Bu geçerli bir mazeret değil," diye sertçe karşılık veriyor. "Oturun, ben de ona burada olduğunuzu haber vereyim."

Ben pencereye doğru yürürken o telefonunu kaldırıyor ve fısıldıyor. Çatı katındaki ofis Vegas'ın en iyi panoramik manzarasına sahip ve yüksek bir fiyatı var. Uzakta, dağları zar zor seçebiliyorum. Çok aşağıda, Vegas şeridi yavaş yavaş canlanıyor. Bu yükseklikte, sabah trafiğinde zikzak çizen arabaların küçük hatlarını seçmek zor.

Telefonu kapattı. "Artık geri dönebilirsin," diye emrediyor ve bana elini sallıyor. "Seni ofisinde bekliyor."

Masasının yanından geçip kalın halılarla kaplı uzun koridor boyunca Imperial Hotel ve Casino'nun ve şehirdeki diğer birkaç kumarhanenin sahibi Bay Giovanni'nin ofisine ilerliyorum. Las Vegas'ın en zengin adamı ve Vegas mafyasının başı. Ve hayatımın sahibi olan pislik. Ya da en azından iki yıl daha iş sözleşmemin. Tek başına kariyerimi yapabilecek ya da bozabilecek güce sahip.

Eğer manşet şovumu finanse etmeye devam ederse, yakında her şeyiyle birlikte bir isim olacağım... dünya çapında illüzyonist şovları ve Noel televizyon özel programları. Eğer beni kovarsa, kontratım bitene kadar arafta ve işsiz kalacağım. Başka birinin hayatımı tamamen kontrol etmesi fikrinden nefret ediyorum. Ve özellikle ondan nefret ediyorum.

Geniş ofisine girdiğimde Giovanni pencerenin yanında duruyordu. Üzerinde beş kişilik bir aileyi bir yıl boyunca beslemeye yetecek bir İtalyan takım elbisesi var. İçeri girdiğimi duyunca arkasını dönüyor ve geniş masasının önündeki bir sandalyeyi işaret ediyor.

"Oturun," diyor. "Konuşmamız gerek."

Sessizce yerime oturdum ve tüm bunların ne anlama geldiğini öğrenmek için beklemeye başladım. Masasına doğru yürüdü, birbirine zımbalanmış bir yığın kâğıdı aldı ve bana uzattı.

"Bu dün sigorta şirketimizden geldi," diyor. "Acil değişiklikler yapmazsak şovunuzun sorumluluk sigortasını iptal etmekle tehdit ediyorlar."

Şaşkınlıkla ona göz kırpyorum. Bunu beklemiyordum. Sigorta konusunu görüşmek için beni ofisine mi çağırdı? Bu bir ilk ve büyük bir rahatlama. Normalde programımın sıkıcı detaylarıyla ilgilenmem.

"Değişiklikler?" Kağıtlara bakmak için öne doğru eğildim. "Ne istiyorlar?"

Paketteki üçüncü sayfayı çeviriyor ve bir kalemle işaret ediyor. "Hepsi burada listelenmiş. Anladığınızdan emin olmak için her bir maddenin üzerinden sizinle birlikte geçmemin daha iyi olacağını düşündüler. Bu yüzden bu işi bizzat ben hallediyorum. Daha sonra, isteklerini kabul ettiğinizi ve derhal yerine getireceğinizi göstermek için her bir noktayı paraflamanızı istiyorum. Herhangi bir sorun çıkmayacağına inanıyorum."

"Tamam, elbette," diyorum başımı sallayarak. "Sorun değil. Nereyi imzalamam gerekiyor?" Ne kadar kötü olabilir ki? Sanki asistanlarımı elektrikli testereyle ikiye bölecekmişim gibi.

"Anladığınıza sevindim," diye yanıtlıyor. "Tamam, her bir maddenin üzerinden geçelim." Okuyor, "Aşağıdaki maddelerin kullanımına son vermelisiniz

gösteri. Buna hem canlı performanslar hem de provalar dahildir. İzin verilmeyen maddeler arasında, bunlarla sınırlı olmamak üzere, ateşli silahlar, patlayıcılar, el fenerleri, bıçaklar, baltalar ve motorlu testereler bulunmaktadır. Ayrıca, henüz kullanmamış olsanız bile, ön tedbir olarak C-4 dinamitini de listelemişler." Kağıtlardan başını kaldırıp kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Bir sonraki hamlenizi bekliyor olmalılar."

Elimdeki kâğıtları masasına geri fırlatıyorum. "Bu bir şaka mı? Benden sahnede ne yapmamı bekliyorlar? Ben bir illüzyonistim, kart numaraları yapan bir sokak sanatçısı değil. Burası Las Vegas, Tanrı aşkına! Burada her şeyin kötü olması beklenir. Dinamit dışında bahsedilen her şeyi kullandım. Bu yüzden gösteri her gece kapalı gişe oynuyor. Tehlike tehdidi onu heyecanlı kılıyor. Bilet sattıran da bu!"

Giovanni sandalyesine oturuyor, bir eliyle pahalı masayı kavrarken bir yandan da uzun deri koltuğunda arkasına yaslanıp kara gözlerini bana diyor. "Doğru, artık bir sokak sanatçısı değilsin ama bir zamanlar *öyleydin*," diye vurguluyor. "Bunu unutma. Bu tartışmaya açık bir konu değil. Gösteriniz daha riskli ve daha tehlikeli hale geliyor. Provalar sırasında yaşanan kazaların farkında olmadığımı sanmayın. İmparatorluğun her yerinde gözlerim ve kulaklarım var. Otelimde neler olduğunu bilmek benim işim."

"Ne kazası? Rapor edilmiş hiçbir kazamız yok. Bir kayma ve düşme bile olmadı."

Telefonundan bir video açtı ve görmem için çevirdi. Bir şeylerin korkunç bir şekilde ters gittiği ve kullandığım motorlu testerenin kaydığı bir alıştırma seansından kısa bir klip. Neyse ki gerçek asistanımın yerine sahte bir kukla duruyordu. Yanlışlıkla mankenin boğazını kestim ve sahneye talaş saçtım.

"Bu videonun yapımında hiçbir insan zarar görmedi," diyorum yüzümdeki ifadesizliği koruyarak.

"Bu komik bir iş değil," diye soğuk bir şekilde cevap verir. "Dikkatsizlikle birini yaralayabilir ya da öldürebilirsin. Dublörlüğün gösteri için çok tehlikeli olmaya başladı."

"Şakalaşıyorduk." Hayal kırıklığı içinde ellerimi kaldırarak itiraz ediyorum. "Hepsi bu kadar. Asla kasıtlı olarak birini tehlikeye atmam. Ben bir profesyonelim. Bu bir kaza değildi. Bir şakaydı."

Bir kazaydı ama bunu ona itiraf etmeyeceğimden eminim.

Testere kayınca ödüm bokuma karıştı. Bir daha asla aynı hatayı yapmayacağım. Olayı kafamda milyonlarca kez gözden geçirdim.

O zamandan beri defalarca.

"Seninle tartışmıyorum," diyor. "Şovunuz sırasında başka birinin yaralanması yeterince kötü. Ama eğer siz yaralanırsanız, gösteri orada biter. Her şey biter. Bunun olmasına izin veremeyecek kadar sana yatırım yaptım. Ben sadece yatırımımı, yani seni koruyorum. Değişiklikleri uygula. *Derhal*. Bir kelime daha duymak istemiyorum. Tartışma bitmiştir. Şimdi şu lanet kağıdı imzala. Ben meşgul bir adamım. Vaktimi boşa harcıyorsun."

"Şimdi ne yapmamı bekliyorsun?" diye sordum. "Gösteri her gece kapalı gişe oynuyor. Biletler çok talep görüyor. Kimse daha önce binlerce kez izlediği eski gösteriler için iyi para ödemek istemiyor. Yılbaşı günü başlayacak yeni gösteri ne olacak? Aylardır üzerinde çalışıyorum. Bu kadar zamanı ve emeği çöpe atamam."

Giovanni ellerini masanın üzerine koydu. Birlikte çalıştığımız süre boyunca, onun öfkesine yenik düştüğüne hiç tanık olmadım.

Bir kere bile.

Her zaman sakın, soğukkanlı ve her şeyin kontrolünü elinde tutuyor. Eğer kendini kaybederse, korkunç bir piç olur. Neler yapabileceğine ve ailesinin Sicilya'daki geçmişine dair sayısız hikâye duydum.

"Bu işlerin nasıl yürüdüğünün farkındasınızdır," diyor sakince. "Turistler sadece birkaç günlüğüne şehirde. Ortaya koyduğunuz her şeye bayılacaklardır. Eğer harika bir gösteri olduğunu söylersek, buna inanırlar. Gösterinizi bir aile sihirbazlığı gösterisi olarak tanıtabiliriz. Ailelere çocuklarını getirebilecekleri bir yer verin. Vegas'ta bu tür gösteriler çok azdır. Birkaç eski geleneksel sihirbazlık numarasını üflemeli meşale numaralarınızla değiştirin. Şapkadan tavşan çıkarın. Ön sıradaki birinin bir kart seçmesine izin verin. Bir çocuğu sahneye çıkarın. El çabukluğu becerilerinizle gözlerini kamaştırın. Burada tek istediğim birkaç basit değişiklik."

Duyduklarıma inanamıyorum. Elde etmek için çok çalıştığım her şeyden vazgeçmemi istiyor. "Bir aile oyunu mu? Benimle dalga mı geçiyorsun? Beni tüm gösteriyi değiştirmeye zorluyorsun," diye itiraz ediyorum. "Eğer istediğin buysa, bana neden ihtiyacın var ki? Bu tür sevimsiz saçmalıkları yapabilecek ve bunu iyi yapabilecek yüzlerce adam var."

Uzanıyor ve monogramlı kalemini gürültülü bir gümbürtüyle önümdeki masaya yerleştiriyor. "Kesinlikle," diyor. "Bunu belirttiğin için teşekkür ederim, böylece benim yapmama gerek kalmadı. Her bir maddenin yanına baş harflerinizi koyun ve işinizin başına dönün. Kolayca değiştirilebilirsin. Bu kasabada herkes öyle. Sen bile.

Bunu asla unutmayın. Her zaman sizin yerinizi almaya istekli ve muktedir on kişi olacaktır."

"Lanet olsun!" Kâğıtları alıyorum, her noktanın yanına aceleyle baş harflerimi karalıyorum, sonra da kabaca masanın üzerine geri itiyorum. Bana başka seçenek bırakmıyor. Zamanla bir yolunu bulacağım. Hiçbir şekilde yuvarlanmayacağım ve bunu yatarak kabul etmeyeceğim.

"Bir şey daha var," diyor ben ayağa kalkarken. "Baban bugünlerde nasıl? Birisi bana bu ay şartlı tahliye duruşması olduğunu söyledi."

Kalbim küt küt atıyor. Soruyu ifade ediş biçiminden bir cevap beklemediği anlaşılıyor. Ofisinin kapısında duruyorum ve yavaşça arkamı dönüyorum. Babamı başımın üzerinde tutarak beni tehdit mi ediyor? Eğer öyleyse, ilk kez bu kadar alçalmıyor.

"Neden sordunuz?"

"Sadece Saul için yapabileceğim bir şey olup olmadığını sormak istemiştim," diye cevap veriyor, başını evrak işlerinden kaldırmadan. "Belki şartlı tahliye kuruluna onun için iyi şeyler söyleyebilirim. Bulunduğu hapishane mahkûmlara karşı sert olabiliyor. Kaliforniya çeteleri acımasızdır."

"O iyi," diyorum, yardım teklifinin kılık değiştirmiş bir tehdit olduğunu fark ederek. "Umarım Noel'den önce çıkar."

"Umarım öyledir. Bu akşamki gösteride iyi şanslar. Normalde size 'bacağınızı kırmanızı' söyledim ama sizin durumunuzda, size herhangi bir fikir vermeyeceğim."

Telefonunun ahizesini kaldırıp beni başından savıyor. Oyalanmadım. Çıkarken Marla'nın masasının ilk kez boş olduğunu fark ediyorum. Özel asansörün düğmesine basıyorum ve öfkeyle orada dikilip bekliyorum.

Bir an sonra nefesimin altında "Siktir et," diye mırıldandım. Bu iş daha bitmedi. Vegas mafyasının başı olması umurumda değil. Asla eski sokak serserisi halime geri dönmeyeceğim. Asla. Babam ve ben buraya gelmem için çok fazla fedakarlık yaptık. Hepsi bir hiç uğruna olamaz.

Geri dönüyorum, sonuçları ne olursa olsun o pisliğe ağzının payını vermeye kararlıyım. Tam açık kapısına yaklaşırken, telefonda biriyle tartıştığını duyuyorum. Kulak misafiri olma dürtüsüne karşı koyamayarak kapının önünde duruyorum.

"Ne demek onu bulamıyorum?" diye bağıyor telefonda. "Sana ne için para ödediğimi sanıyorsun? Bir kızın kumarhanelerimde dolandırıcılık yapmasına izin vermem için cehennemde soğuk bir gün olması gerekir. Yirmi dört saat boyunca kumarhaneleri gözetleyen ekstra adamlar istiyorum. Eğer Ruslar onu arıyorsa, önce biz bulmalıyız. Ve bulduğunuzda, onu doğruca bana getirin. Anladınız mı? Gözyaşı

Bu lanet kasabayı parçalara ayır. Onu bana getir. Onunla ben ilgilenirim. Kimse beni aptal yerine koyamaz. Hiç kimse!" Telefonu öyle bir kuvvetle çarpıyor ki ahizenin paramparça olmamasına şaşıyorum.

Asansörün kapıları aniden çalarak geldiklerini haber veriyor. Kapılar kapanmadan içeri girmek için acele ediyorum ve bugün onunla yüzleşmemeye karar veriyorum. Ona karşı üstünlük sağlayabileceğim bir fırsat için uzun zamandır bekliyordum. Bugün şanslı günüm olabilir.

Ne de olsa bana boşuna 'Şanslı Yedi' demiyorlar.

Konuşmasından, kumarhanelerinden birinde dolandırıcılık yapmayı planlayan bir kızı aradığını anladım. Kim olabileceğine dair iyi bir önsezim var. Bir önseziden daha fazlası. Alt kattaki kumar makinesinde oturan ilgi çekici kadın.

Yeşim taşı.

Büyüleyici kahverengi gözleri olan kızı aklımdan çıkaramıyorum. Kalabalık kumarhanede onu gördüğüm andan itibaren tuhaf hisler yaydı. Kesinlikle sinsi bir şeyler peşinde. Bunu içimde hissediyorum. Muhtemelen gündelik kıyafetleri, büyük gözlükleri ve uysal görünümüyle kumarhanenin radarının altından uçtuğuna inanıyor. Bunun yerine, göz alıcı bir gece için giyinmiş olduğundan daha fazla göze çarpıyor.

Tüm hayatımı insanları vücut dillerinden okumayı öğrenerek geçirdim. Babam bana altı yaşındayken öğretmeye başladı. Sokak dolandırıcısı olarak çalıştığımızda, hedeflerimizi ölçme yeteneğimiz, o gece akşam yemeğinde tuzlu kraker mi yoksa iyi yemek mi yiyeceğimiz konusunda bir fark yarattı.

Bana öğretmek için birçok kez başarısız olmama izin verdi. Zamanla, her göz hareketini, dudak seğirmesini ve nefes alış veriştirteki algılanamaz değişikliği tespit etmeyi öğrendim. İnsanları okuma konusunda bir uzmanım.

En iyi yaptığım şey bu.

Jade Stone ne kadar uğraşırsa uğraşsın beni kandıramaz. Giovanni onu ele geçirmeden ve sonsuza dek ortadan kaybolmadan önce neyin peşinde olduğunu öğrenmeliyim. Aklımda çılgın bir plan oluşuyor. Bunu başarmak için tek ihtiyacım olan arkadaşlarımdan biraz yardım almak.

Cep telefonumu çıkardım ve arama yapmaya başladım.

JADE

"E Affedersiniz bayan," diyor bir adam, arkamdan boğazını temizlerken, bir el omzuma sertçe vuruyor.

Bir yabancı tarafından dokunulduğum için sinirlenerek etrafımda döndüm ve bir

İri yarı, kaslı, özel dikim siyah takım elbiseli bir adam taburemin hemen arkasında duruyordu.

"Ben kumarhane güvenliğindenim. Benimle gelmeniz gerekiyor," diyor kibarca ve kararlı bir şekilde. Takım elbisesinin üzerindeki altın isim etiketine vuruyor. Büyük, kalın harflerle 'Leroy Justice, Kumarhane Güvenliği' yazıyor.

Şaşkınlık ve dehşet içinde ona bakıyorum. "Bu neyle ilgili?" Sesimin midemde çalkalanan endişeyi göstermesini engellemeye çalışarak soruyorum.

"Güvenlik kameralarımız aracılığıyla olası bir şüpheli faaliyet tespit ettik," diye cevap veriyor ve tavanı işaret ediyor. "Size birkaç soru sormamız gerekiyor. Sadece birkaç dakikanızı alacak."

Bakışlarım yukarı doğru kayıyor ama kameraları göremiyorum. Her yerde güvenlik kameraları olduğunu biliyordum. Bu bir sürpriz değil. Sürpriz olan, dikkatli olduğum halde davranışlarımın dikkatlerini çekmiş olması.

"Yanlış bir şey yapmıyorum," diye itiraz ediyorum. "Burada oturuyorum, kendi işime bakıyorum ve slot oynuyorum. Kazanmıyorum bile. Aslında, şu anda yirmi dolar eksideyim."

"Öyle olduğunu söylemedim," diye cevap veriyor ve bana sıkıca gülümsüyor. "Bu sadece birkaç dakika sürecek, sonra yolunuza gideceksiniz. Merak etme, bu sadece standart prosedür. Eşyalarını topla ve gidelim. Eğer sen de

Olay çıkarmayın. Diğer kumarhane misafirlerini telaşlandırmamayı tercih ediyoruz. Anladığınızdan eminim."

Sert ses tonu bana tartışmanın bir anlamı olmadığını söylüyor. Zihnim koştururken kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Güvenlik tarafından işaretlenmek için ne yaptım? İki gün boyunca aynı kumar makinesinin başında oturmaktan başka aklıma gelen bir şey yok. Bu tek başına yeterli olabilir.

Taburemden kalkıp sırt çantamı omzuma atıyorum ve hızla onun yanına yürüyorum. Beni kumarhaneden otel lobisine açılan cam kapılara doğru yönlendiriyor. Bir dizi yasak kapıdan geçtikten ve birkaç uzun, halı kaplı koridorda ilerledikten sonra, loş ışıklı bir otoparka açılan bir dış kapıya varıyoruz.

Şimdi paniklemeye başladım.

Kumarhane güvenliğinin sizi binadan ve başkalarının görüş alanından uzaklaştırmasının iyi bir şey olamayacağını anlayacak kadar gangster filmi izledim. "Nereye gidiyoruz?" diye sordum. "Polis misiniz? Eğer değilseniz binanın içinde kalın."

"Hayır, daha önce de söylediğim gibi, Imperial Otel ve Casino güvenliğindenim.

Sorgulamalarımızı saha dışında yapmayı tercih ediyoruz."

Eminim öyledir.

Belki de karanlık bir bodrumda sizi bir sandalyeye bağlarlar, bayıltana kadar döverler ve bir daha Vegas'a adım atmayacağınıza yemin ettirirler. Açık kapının önünde duruyorum ve vücudumu kapının kapanmasını engellemek için kullanıyorum. "Bana daha fazla kimlik gösterebilir misiniz?"

"Elbette." Cebini karıştırır ve lamine edilmiş bir güvenlik kartı çıkarır. Kart, yaka kartıyla eşleşiyor. Yasal görünüyor ama yine de şüphelerim var.

Cep telefonuna birkaç kelime mırıldanıyor. Renkli camlı, koyu renkli, uzun bir SUV park yerinden çıkıyor ve gıcırdayarak önümüzde duruyor. Yaklaşıp ön yolcu kapısını açtı.

"Tekrar merhaba Jade Stone," diyor yolcu derin, gırtlaktan gelen bir sesle. Adam güneş gözlüklerini kaldırıyor ve unutmadığım o büyüleyici yeşil gözlerini bana diyor. "Atla bakalım. Küçük bir gezintiye çıkalım."

Bu gerçekten harika.

Kumarhanedeki tuhaf yılan adam. Bu adam bir ipucu alamaz mı? İlgilenmediğime onu ikna etmek için ne yapmam gerekiyor? Neden dikkatini çektiğimi anlayamıyorum. Özellikle de berbat görünüyorken. Eğer ben

bir erkeği baştan çıkarmaya çalışırken, yaptığım her şeyin tam tersini yapardım. Belki saçımı bile tarardım.

"Bu da ne böyle?" Beni buraya sahte bahanelerle sürüklediği için iyice sinirlenmiş bir halde "Bu da ne?" diyorum. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim bayım. O yüzden dikkatle dinleyin. Anladığınızdan emin olmak için yavaş konuşacağım. Seninle ilgilenmiyorum, tamam mı? Sevimlisin falan ama şehirde takılmak için bulunmuyorum. Anladın mı? Beni rahat bırak. Bu sefer ciddiylim."

Binanın içine geri dönmek için döndüğümde, güvenlik görevlisi kolumu tutuyor. "Üzgünüm bayan, oyun oynamıyoruz," dedi sertçe. "Gerçekten arabaya binmeniz gerekiyor. Yaygara yapmayın."

"Seninle hiçbir yere gitmiyorum," diyorum kolumu kurtarmaya çalışırken ona ters ters bakarak. "Sen otel güvenliği misin? Eminim değildir, değil mi? Bu gerçek bir yaka kartı mı yoksa internetten mi aldın? Leroy Justice nasıl bir isim bu arada?"

Cevap vermiyor. Bunun yerine, boştaki eliyle takım elbisesinin ceketini hafifçe geriye kaydırarak kılıfına soktuğu tabancayı bana gösteriyor. Silah beni sersemletip susturdu. Lanet olsun! Neler oluyor? Bu durumu tamamen yanlış değerlendirmişim.

Çok ciddiler ve bu beni her zamankinden daha fazla sinirlendiriyor. Rus mafyasıyla yaşadığım onca şeyden sonra şimdi de bu süslü takım elbiseli ve geniş cipli palyaçolar beni kaçırabileceklerini mi düşünüyorlar? Kiminle uğraştıkları hakkında hiçbir fikirleri yok.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Bağıryorum, sesim yükseliyor. "Beni kaçırıyor musun? Neden?" Bir cevap beklemiyorum. Bunun yerine dönüp Leroy Justice'in taşaklarına sert bir darbe indiriyorum. Kapı aralığından çıkarken, kapı arkamdan gümbür gümbür kapandı.

Gürültülü bir 'oof' ile iki katına çıkıyor, bir eliyle aletini tutuyor ve inliyor. Tutuşu benim kurtulmam için yeterince gevşedi. Kapının metal tokmağını tuttum ve sarsarak açmaya çalıştım. *Kahretsin!* İçeriden kilitlenmiş.

"Yardım edin!" Bağıryorum, yumruğumla kapıya öfkeyle vuruyorum.

"Lütfen yardım edin!"

Kaçırılıyorum. Polis çağırın!"

Güvenlik görevlisi bana doğru başını sallayarak, "Onunla ilgilensen iyi olur," diye mırıldandı. "Taşaklarım fena halde ağrıyor. Az önce gelecekteki binlerce bebeğimi öldürdü."

Snake Charmer Guy cipten atlıyor ve kollarını hızla arkamdan sıkıca sarıyor. "Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan sessiz ol," diye mırıldanıyor kulağıma yakın.

İlk düşüncem ona ne kadar kızgın olduğum. İkincisi ise kolonyasının ne kadar lezzetli koktuğu; erkeksi, pahalı ve heyecan verici. Hain bedenimin tepkisi beni daha da öfkeliyor.

"Bırakın beni!" Bağırıyorum.

Tutuşu sıklaşıyor ve beni kapıdan arabaya doğru sürüklemeye çalışıyor. Ağırlığımı ona doğru verirken kapıya tüm gücümle tekme atmaya başlıyorum. İri yarı bir adam değil ve benimle boğuşuyor, bu da beni daha çok dövüşmeye itiyor.

Ondan kaçmak için küçük bir şansım var. Eğer yapabilirsem, otoparkın uzak rampasına doğru koşacağım. Güvenlik görevlisi ezilmiş taşakları yüzünden geçici olarak etkisiz hale geldi, bu yüzden peşimden gelemes ve spor ayakkabılarımla Snake Charmer'dan kaçabilirim.

Fiziksel olarak çok iyi durumda olduğum için mutluyum çünkü onların arabasına binmeyeceğim. Kaçırılmanın ilk kuralı, asla birinin sizi ikinci bir yere götürmesine izin vermemektir. Beni burada vursalar bile, ki vuracaklarından şüpheliyim, hayatta kalma şansım bu iki manyak tarafından başka bir yere götürülmekten daha yüksek.

Cipin arka kapısı açılır ve başka bir adam dışarı çıkar, kapıyı arkasından çarparak kapatır.

Oh, lanet olsun!

Şunu üç tane yapalım. Ve bu diğer ikisinden çok daha korkutucu. Bu tehditkâr yeni adamı görünce seçeneklerimi tekrar gözden geçiriyorum. İçimden bir ses onu geçmemin mümkün olmadığını söylüyor.

Kısa kollu, dar siyah bir tişört giyiyor ve bu tişört yapılı vücuduna tam oturarak yağsız kaslarını vurguluyor. Kot pantolonu ve çelik burunlu botlarının rengi solmuş, sert ve kaba saba bir adam izlenimi veriyor. Karmaşık kabile dövmeleeri her iki kolunu da kaplıyor ve mürekkepsiz bir santim deri bırakmıyor. Delici, koyu renk gözleri beni tepeden tırnağa tararken soğuk.

Çok korkutucu biri ama bunu göstermeye cesaret edemiyorum.

Asla zayıflık gösterme benim mantramdır.

"Kimsin sen?" Snake Charmer'ın pençesinden kurtulmaya çalışırken soruyorum. "Amerika'nın En Çok Aranılanları mı? Yüzünün postanedeki posterlerde olduğuna eminim."

"Kavga etmeyi bırak ve arabaya sakince bin yoksa ağzını tıkarım," diye emrediyor. Güvenlik görevlisine tiksintiyle bakar. "Ufacık bir kızı arabaya bindiremediğinize inanmıyorum. Elinizde en az yüz tane

Ondan 50 pound fazla, Leroy. Senin derdin ne lan? Taşaklarına vurulmayı hak ettin. Eğer o yapmasaydı, sana bir ders vermek için kendimi baştan çıkarırdım. Onu bağlamamız lazım. Kullanabileceğimiz bir şeyi olan var mı?"

"Arka cebimde bir eşarp var," diye teklif ediyor Yılan Oynatıcısı. "Kahretsin!" diye bağıyor ayak parmaklarına sertçe bastığımda. "Keser misin şunu!"

"Bir şey kesmek istiyorum," diye hırlıyorum. "Ve bu senin için ayağından çok daha değerli bir şey olurdu."

Amerika'nın En Çok Aranan Adamı, Yılan Oynatıcısı'nın cebine uzanır ve durmadan gelen uzun, kırmızı bir eşarp çıkarır.

"Güzel eşarp," diye takılıyorum bana daha sıkı sarılan Snake Charmer'a. "Bana bir moda tutkunu gibi gelmedin."

"Bir numara için," diye yanıtlıyor, sanki arka cebinde neden üç ayak uzunluğunda kırmızı bir eşarp olduğunu açıklıyormuş gibi. Sıgdırmak için nasıl katladı?

Amerika'nın En Çok Arananları bileklerimi arkamdan sertçe bükerek sabitlemeye çalışıyor. Canımı yakıyor ve bu beni sinirlendiriyor. Daha da yaklaştığında yüzümü çeviriyorum ve dişlerimle kulak memesine yapışıyorum.

Sürpriz unsuru işe yarıyor. Hayatım için savaşırken çantamdaki tüm kirli numaraları kullanmaktan çekinmem. Dişler, dirsekler, kafa, ayaklar. Gerekirse bir adamın aletini ısırıp koparırım.

"Kahretsin!" diye bağıyor, daha sert ısırdığımda geri çekiliyor. Başını benden yana çeviriyor ve bileklerimi arkamdan daha sıkı kavırıyor. "Bunun bedelini sonra ödeyeceksin," diye uyarıyor alçak ve sabit bir tonda. Sesi sakın ve kontrollü geliyor, altta yatan bir tehlike duygusu var. "Eğer kirli oynamak istiyorsan, bebeğim, o zaman ben senin erkeğimim. Sert severim."

Bileklerimi eşarpla çabucak sabitliyor. "Ah! Bu çok sıkı," diye şikâyet ediyorum, kumaşa karşı mücadele ederek. "Kan dolaşımımı kesiyorsun."

"Vahşi bir kedi gibi dövüşmeyi bıraktığında ve uslu durmayı kabul ettiğinde, onu gevşetmeyi düşünebiliriz," diyor ve güvenli olduğundan emin olmak için atkıyı birkaç kez daha çekiştiriyor. "O zamana kadar olmaz. Ne kadar çok kavga ederseniz o kadar kötü olur." Sözleri doğrudan ve net, yanlış anlaşılmaya ya da pazarlığa çok az yer var.

"Uslu duracağım," diyorum en tatlı sesimle ve taktik değiştiriyorum. Ona sahte bir gülümseme vermek için omzumun üzerinden bakıyorum. "Söz veriyorum."

"Evet, doğru," diye cevaplıyor soğuk bir şekilde. "Eminim yapacaksın."

Kulağından boynuna doğru kırmızı bir kan akıyor. Isırığımı çok acıtmış

olmalı. Bir kulağın bu kadar kanayabileceğini fark etmemiştim.
Şaşırmadım.

Kanın metalik tadı ağzımda. Bir ağız dolusu kanı betona tükürmek için eğildim.

Aklıma korkunç bir düşünce geldi. Ya bir hastalığı varsa? Belki de kulağını ısırarak o kadar da iyi bir fikir değildi. Isırdığım birine son zamanlarda test yaptırıp yaptırmadığını sormak kabalık olur mu? Bu tür bir durumda protokol nedir acaba?

Dişlerimi göstermeye başladığımda benden uzaklaşan Snake Charmer'a "Onu arka koltuğa koyalım," dedi. "Onunla ben otururum, belli ki ikinizin başa çıkabileceğinden daha fazla."

Zahmetsiz bir hareketle eğildi, bir kolunu dizlerimin altına koydu ve beni kucakladı. Psikopat adam arabadan inmeden önce daha sıkı dövüşmeliydim çünkü diğer iki adamı da indirebilirdim, sorun olmazdı. Beni arka koltuğun ortasına doğru itti, sonra emniyet kemerini dikkatlice bağlamak için eğildi.

"Beni kaçıırken emniyet kemerleri hakkında mı endişeleniyorsun?" Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Eğer beni fidye için tutabileceğini düşünüyorsan, sana bir haberim var. Kimse beni özlemeyecek. Tek bir kişi bile. Benim için beş dolar bile fidye alamazsın, yani bu aptalca bir fikir. Gitmeme izin vermek için çok geç değil. Kimseye tek kelime etmeyeceğim, yemin ederim."

Yapmazdım, çünkü o zaman polis bana cevaplamak istemediğim bir sürü soru sorabilir.

Sözlerim üzerine elleri bir an hareketsiz kalıyor, sonra omuz askısını göğsümün üzerinden çekmeye devam ediyor ve ellerinin dolgun göğüslerimi hafifçe sıyırmasına izin veriyor. Parmak uçları emniyet kemeri kayışının altındaki gergin göğüs uçlarımdan üzerinden geçtiğinde nefesim kesiliyor. Koyu renk gözleri benimkilere bakıyor.

"Hızlı araba kullanıyoruz ve senin bir araba kazasında ölmeni istemeyiz," diye cevap veriyor. Yanıma tırmanıyor ve kaslı kolunu benimkinin kırımına doluyor. Kolunun sıcak teni benimkine değiyor. Bunu ya da en ufak dokunuşunda göğüslerimin nasıl karıncalandığını düşünmemeye çalışıyorum.

Karşı tarafımdaki arabanın kapısı sarsılarak açıldı ve hesaba katılmamış başka birinin daha olduğunu fark ettim. SUV'u her kim kullanıyorsa. Bir adam orada şaşkın şaşkın duruyor, sanki arka koltuğa tırmanmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyor.

Şaşılabilecek bir şey yok, çünkü kocaman, en az 1.80 ya da daha fazla. Uzun, sarı saçları iri, geniş omuzlarının altına dökülüyor. Kot pantolon ve kaslı göğsünü sıkıca saran beyaz bir gömlek giyiyor.

Aman Tanrım, o gerçek bir Viking.

Kapı çerçevesine çarpmamak için yavaşça arabanın içine tırmanmadan önce başını eğiyor. "Kenara kay," diyor göz teması kurmadan. Yanıma sıkıca sokulup kapıyı çarparak kapatıyor ve devasa bedenini daha da yaklaştırıyor. O kadar uzun ki kafası cipin tavanına değiyor. Rahat etmek için koltukta daha aşağı kayıyor, ancak uzun bacakları sürücü koltuğunun arkasına doğru itildiği için bu imkânsız.

Arka koltuk üçümüz için yeterince büyük değil. Onların arasında tamamen ezildim. Devasa kalçaları benimkilere sürtünüyor ve uzaklaşmak için hafifçe hareket ediyorum, ama bir psikopata yaklaşımdan başka gidecek yer yok.

Arabanın camları açılmış ve hava tıkalı. Havada yeterince oksijen yok ve nefes almakta zorlanıyorum. Kollarım arkamdan bağlıyken ikisinin arasına sıkışmış olmaktan klostrofobim var.

"Dur tahmin edeyim," diyorum Viking'e. "Adın Thor olmalı, değil mi? Gök gürültüsü, şimşek ve gökyüzü tanrısı."

Bakışlarını kaçırmadan önce hayatımda gördüğüm en açık gök mavisi gözlerle bana bakıyor. Bana bir zamanlar çocukken sevdiğim Sibiryalı kurdu cinsi bir köpeği hatırlatıyor.

Vay canına, cidden mükemmel bir erkek örneği.

"Haksız mıyım?" O bebek hüznünü tekrar bana çevirmesi için onu kışkırtmaya çalışmaktan kendimi alamıyorum.

Cevap vermiyor ve bunun yerine kocaman kollarını kavuşturup pencereden dışarı bakmaya başlıyor. Kolları çıplak, teninde tek bir dövme ya da iz yok.

Amerika'nın En Çok Aranılanları onu uyarmak için öne doğru eğilerek, "Orada fazla rahat etme," diyor. "O bir ateş parçası. Yerinde olsam ona sırtımı dönmezdim. Onu hafife almak büyük bir hata olur. Bana inanmıyorsanız Leroy'un taşaklarına sorun."

"Senin kulağın da pek iyi görünmüyor," diye cevap veriyor Thor, sonsuza dek dinleyebileceğim inanılmaz derinlikte bir sesle. "İkinizi de iyi yalamış."

Ben daha fazla yer açmak için kendimi küçültmeye çalışırken, güvenlik görevlisi dikkatlice sürücü koltuğuna tırmanıyor, hala nefesinin altında taşakları hakkında inliyor. Snake Charmer onun yanındaki ön koltuğa atlıyor.

"Herkes gitmeye hazır mı?" Leroy Justice nihayet kemerini taktığında yüksek sesle iç çekerek soruyor. Bana bakmak için arkasını döndü. "Ya sen, Mike Tyson? Kemerini taktın mı?" Psikopatın kulağını görünce gözleri büyüdü.

"Kahretsin, Vulcan! O büyük helikopterleriyle seni iyi hakladı. Her yerin kan içinde. Sakın oradaki deri koltuklara kan bulaştırayım deme, ciddiylim. Kanamayı durdurmalısın. Havlusu olan var mı?"

"Vulkan mı?" Bu yeni bilgiyle canlanıyorum ve psikopat adama dönüyorum. "Adın bu mu? Garip ama sana yakışıyor."

Leroy Justice'e "Çok teşekkürler, pislik herif," diye mırıldanıyor. "Artık adımı biliyor."

"En azından artık kafamda sana 'Amerika'nın En Çok Aranana' demeyi bırakabilirim," diyorum ona. "Kanamayı durdurmak için bir şeye ihtiyacın varsa, kullanabileceğin kırmızı bir eşarbım var. Tek yapman gereken önce beni çözmek. Kan gömleğine damlıyor. Doğrusunu istersen, daha çok akıyor."

"İyi deneme," diye tersliyor. Hızla siyah tişörtünü çıkarıyor ve beni dövme ve yara izli çıplak göğsünü görünce nutkum tutuluyor. Kolları gibi göğsü de tamamen dövmelerle kaplı. Dövmelerin yanı sıra birkaç tane de koyu pembe ve beyaz yara izi var. Bazılarının kenarları sivri, bazıları ise pürüzsüz. Ya bir kazada ciddi şekilde yaralanmış ya da yanmış.

Gömleğini toplar ve kulağına dayar. "Kağıt kesikinden başka bir şey değil," diyor. Kulağıma doğru eğiliyor. "Acıyı severim," diye fısıldıyor. "Sen sever misin? Öğrenmeli miyiz?"

Ben daha cevap veremedim otoparktan çıkıp ünlü Vegas şeridi boyunca akan trafiğin içine giriyoruz.

"Nereye gidiyoruz?" Birkaç blok gittikten sonra soruyorum. Beni görmezden geliyorlar. "Benimle ne yapacaksınız? Cevapları hak ediyorum. Bunun rastgele bir kaçırma olayından daha fazlası olduğu hissine kapılıyorum. Kimsiniz siz? En azından bu kadarını söyleyin."

"Öğreneceksin," diye yanıtlıyor

Vulcan. "Ne zaman?"

"Yakında," diyor bacağımı sıkarak. Elinin hareket ettiğini fark etmemiştim ve şimdi uyluğumun iç kısmında rahatça duruyordu. Dokunuşu tuhaf bir şekilde tanıdık ve neredeyse doğru hissettiriyor. Ki bu hiç mantıklı değil.

Bir trafik ışığında duruyoruz ve başka bir sürücünün dikkatini çekmenin mümkün olup olmadığını merak ediyorum. Dışarı bakabilsem de, camlar renkli olduğundan diğer sürücüler içeriği göremiyor. Dikkatlerini çekmek için yapacağım herhangi bir girişim anlamsız olacak ve beni esir alanları daha da kızdırabilir.

Arabadaki sessizlik beni geriyor. İki yanımdaki adamların aşırı farkındayım. Aldıkları her nefesi ve kollarını ya da bacaklarını her oynatışlarını fark etmekten kendimi alamıyorum. Bana dokundukları yerde tenim yanıyor. İki adamın yakınlığı doğru düşünmemi zorlaştırıyor.

"Kimin için çalışıyorsun?" Sessizliği bozmak için sordum.

"Bizim birileri için çalıştığımızı nereden çıkardınız?" Vulcan cevap verir. "Yalnız çalışmadığımızı nereden biliyorsun?"

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyorum. "Yine de bana organize bir ekip gibi gelmediniz.

Çok dikkatsizsin."

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sorar.

"Sözde güvenlik görevliniz taşaklarına diz çökmeme izin verdi," diye açıklıyorum. "Kapı içeriden kilitli olmasaydı kaçabilirdim. Ağzından kaçırdı ve bana senin adını söyledi ve ben de senin ona 'Leroy' dediğini duydum ki bu onun rozetindeki isimle aynı. Geri kalanınız da bana isimlerinizi söylemek ister mi? Yoksa size Yılan Oynatıcısı ve Thor diye hitap edeceğim."

Kendimi kişiselleştirmek için onları konuşturmak için elimden geleni yapıyorum. Sözde, eğer sizi gerçek bir insan olarak algılamalarını sağlayabilerseniz, birinin sizi öldürmesi daha zor oluyormuş. Ruslarla denediğim ve işe yaramadığı için bu teoriye tam olarak ikna olmadım.

"Neden ona Yılan Büyücüsü diyorsun?" Vulcan soruyor. "O ne yaptı ki?"

"Kumarhanede benimle flört etmeye çalışırken elime bir yılan düşürdü. O zaman onunla ilgilenmediğimi söyledim ve hala da ilgilenmiyorum."

Snake Charmer arkasını dönüyor ve yine o okyanus yeşili gözleriyle bana bakıyor. Bu adamların ve hipnotize edici gözlerinin nesi var?

"Flört etmiyordum," diyor. "Sende bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyordum, bu yüzden daha iyi anlamaya çalışıyordum. Bu yüzden seninle konuşmaya geldim. Seni kontrol etmek için, hepsi bu."

"Bu ne zaman oldu?" Vulcan ona kaşlarını çatıyor. "Onunla daha önce tanıştığınızdan bahsetmemiştiniz."

"Bu sabah kumarhanede," diye cevap verdim. "Bana bir rulo çeyreklik vermeye çalıştı ve onun yerine elime bir yılan düşürdü. Soğuk, kıvrımlı bir yılan olduğunu da eklemeliyim."

"Dur! Bekle! Bu arabada yılan olma ihtimali var mı?" Leroy sürücü koltuğundan seslendi. "Lütfen bana olmadığını söyle çünkü eğer öyleyse hemen kenara çekiyoruz. Yılanlarla uğraşamam. Yılanlar benim sınırimi çizer."

"Hayır, onu evime bıraktım," diyor Yılan Oynatıcısı ona. "Korkma."

"Bunu duyduğuma sevindim," diyor Leroy. "Bu büyük bir rahatlama. Ona isimlerinizi de söyleyebilirsiniz. Nasıl olsa er ya da geç birimiz ağzından kaçırarak."

"Yani ağzından kaçıracaksın," diyor Snake Charmer.

"Her neyse, Seven," diye yanıtlar Leroy. "Oops! Onu ele verdim," diyor yüksek sesle gülerek.

"Siktir git, Leroy," diye mırıldanıyor Seven. "Umarım taşaklarını ezmiştir."

"Yedi mi?" Tekrar ediyorum. "Şanslı Yedi' gibi mi? İlginç bir isim." Dikkatini çekmek için Viking'i dirseğimle dürtüyorum. "Geriye bir tek sen kalıyorsun Thor. Senin adın ne?"

İskandinav Tanrısı omzunu pencereye yaslıyor ve dönüp beni inceliyor. "Arkadaşlarım bana Kit der," diye mırıldanıyor uzun bir süre sonra.

Ben de ona başımı sallıyorum. "Pekâlâ, artık doğru düzgün tanıştığımıza göre, ben Jade."

"*Jade Stone*," diye ekliyor Seven. "Ona bunun bir porno yıldızı ismi olduğunu söyledim ve ilk izleniminin arkasındayım."

Onları konuşturmak benim bu işten kurtuluş yolum. Bana verdikleri isimlerin benim onlara verdiğimden daha gerçekçi olmadığına eminim. Ama bu üzerinde çalışabileceğim bir başlangıç. Bahse girecek olsam, Seven'in üçü arasında en az tehlikeli olanı olduğunu söyledim. Leroy'u saymazsak tabii. Onun gruptaki rolünü tam olarak çözemedim.

Vulcan'ın güvenliğim için ciddi bir tehdit olduğuna şüphe yok. Bu kesin. Diğer tarafta bana yakın duran Viking ise tam bir muamma. Kafasından geçenleri ele verecek kadar ilgi ya da duygu göstermedi. Onun hakkında daha fazla şey öğrenene kadar dikkatli olmalıyım. "Sessiz ama ölümcül" grubuna girebilir.

Kollarımı arkaya doğru kaydırıyorum ve bileklerim zonkladığı için daha rahat bir pozisyon bulmaya çalışıyorum. Parmaklarımı hâlâ hissedebildiğim sürece iyi olacağım. Olumlu bir bakış açısı edinmeye çalışıyorum. İki seksi erkeğin arasına sıkışmış olmak dünyadaki en kötü şey olamaz.

Yoksa olabilir mi?

Emin değilim. Sadece zaman gösterecek.

Kesin olan bir şey var. Onlar beni bırakmaya karar verene kadar onlardan uzaklaşmayacağım. On dakika sonra, ünlü Strip'i geride bıraktık ve Vegas'tan ayrılıyoruz.

VULCAN

"P Nevada çölüne doğru birkaç mil g i t t i k t e n sonra Leroy'a "Yolun kenarında dur," dedim.

"Neden?" Leroy dikiz aynasından bana bakarak soruyor.

"İşemek ister misin? Neredeyse geldik. Oraya varana kadar bekleyemez misin?"

"Yolun geri kalanında misafirimizin gözlerini bağlamak istiyorum," diye cevap veriyorum. "Nereye gittiğimizi görmesini istemiyorum."

"Ne?" Bana ters ters bakıyor ve itiraz edercesine bağırıyor. "Olmaz öyle şey! Ellerimi zaten bağladın. Gözlerimi de bağlama."

"İyi bir adam olacağım ve şehir dışında olduğumuz için ikimizi geçemeyeceğin için ellerini çözeceğim," diye cevap veriyorum. "Eşarbı göz bağı olarak kullanacağım. Çok uzun sürmez. Neredeyse vardık."

"Neredeyse nereye?" diye soruyor.

"Soru sormaktan hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Vegas'tan ayrıldığımızdan beri ellerinin arkadan bağlı olmasından bir kez bile şikâyet etmedi. Rahatsız ama dayanıklı. Onun ateş gibi olduğunu söylerken şaka yapmıyordum. Enerji ve şımarıklık dolu. Kulağımı ısırdığında beni şok etti. Kimse bana böyle bir şey yapmaya cesaret edemez ve daha sonra hikayeyi anlatmak için yaşayamaz. Bir savaşçı olması onun iyiliği için. Bu şekilde hayatta kalma şansı daha yüksek.

Leroy arabayı yolun kenarına çekti. Emniyet kemerini açmak için eğildim ve ellerini çözmem için öne doğru kaydı. Eşarp bileğinin soluk teninde koyu kırmızı izler bırakmıştı. İçimde hafif bir pişmanlık beliriyor

onu bağıladığım için, sonra neredeyse kulağımı nasıl ısırıldığını hatırlıyorum. Onu bağlamak kendi iyiliği içindi. Beni daha iyi tanısaydı, itmek isteyeceğin biri olmadığımı fark ederdi.

Kollarını önünde uzatıyor ve kanın yeniden akmasını sağlamak için soluk parmaklarını esnetiyor.

"Ah... bu daha iyi hissettiriyor," diyor ellerini birbirine sürterek. "Ellerim uyuşmuştu."

"Parmaklarında his kaybı yaşıyorsan neden bize bir şey söylemedin?" Kit ona sorar.

"Bir fark yaratır mıydı?" diye çıkıştı ona. "Bundan şüpheliyim."

Bileklerindeki kırmızı izleri de fark ediyor ve başının üzerinden bana pis bir bakış fırlatıyor. "Bu gerçekten gerekli miydi?"

Omuz silkiyorum. "Ona kibarca arabaya binmesini söyledik. İşleri bambaşka bir boyuta taşıyan oydu. Benim suçum değil. Orada durup onları dövmesine izin vermemi mi tercih ederdin? Fark etmediysen, kavga onların lehine gitmiyordu."

Sinirlendi ve bana ters ters bakmaya devam ediyor ama hiçbir şey söylemiyor.

Kit en iyi zamanlarda bile az konuşan bir adamdır.

"Bir saniye kıpırdamadan dur da göz bağını takayım," diyorum Jade'e. Pencereden dışarı bakmak için hareket etmeye devam edince.

"Bu aşırıya kaçmak değil mi?" Pencereye doğru ilerliyor. "Zaten nerede olduğumu da bilmiyorum. Los Angeles'liyim, yani burası yabancı bir bölge. Çöl bana hep aynı görünüyor. Kilometrelerce uzunlukta taş, toprak ve kumdan başka bir şey yok. Nerede olduğumuza dair en ufak bir fikrim yok ve buraya dönmek istemediğimden de eminim."

"Bir gün buraya dönüş yolunu bulma riskini göze alamam. Şimdi kıvrınmayı bırak çünkü oraya ne kadar çabuk varırsak, sen de o kadar çabuk dışarı çıkıp esneyebilirsin."

"Az önce buraya asla geri dönmek istemediğimi söyledim, salak. Beni duymadın mı?" Yüksek sesle, dramatik bir iç geçiriyor ve hafifçe arkasını dönüyor, böylece göz bağını gözlerine sarabiliyorum. Kumaşın arasından bakabilir diye iki kez sardım.

Belki de gözlerini bağlamak biraz aşırıya kaçmak olur. Yabancıların çöldeki evimi bilmesinden hoşlanmıyorum. Fazla bir şey değil, sadece sahip olduğum birkaç dönümlük çölde park edilmiş küçük bir karavan. Orası benim sığınağım ve hayatım boyunca kendimi rahat hissettiğim tek yer.

İstesem araziye bir malikane inşa edecek kadar param var. Ki istemiyorum. Karavan benim için yeterince büyük, küçük bir yatak ve küçük bir banyosu var. İhtiyacım olan tek şey bu. Zaten çöldeyken zamanımın çoğunu dışarıda geçiriyorum. Yemeklerimi yıldızların altında ızgara yapıyorum ve çoğu gece de orada uyuyorum.

Evime sadece Kit, Seven ve Leroy'u kabul ediyorum. Vegas'ın kalabalığından ve parlak ışıklarından uzaklaşma ihtiyacımı anlıyorlar. İçimde yanan şeytanlar başa çıkılamayacak kadar büyüdüğünde, huzur içinde nefes alabileceğim buraya kaçıyorum.

Dakikalar sonra karavanımın önünde durduğunda Leroy, "İşte geldik," diye anons ediyor. "Evim, güzel evim. Tanrı'ya şükür, benim evim değil. Böyle bir yerde bir milyon dolara bile yaşayamam. Evsiz bir göçebe gibi yaşamak için hayattaki güzel şeylerden çok hoşlanıyorum."

"Sonunda geldik mi demek istiyorsun?" Yeşim beklenti içinde koltukta daha dik oturur.

Evime vardığımızda vereceği tepkiyi merak ediyorum. Tam olarak neyin peşinde olduğunu öğrenmekle daha da çok ilgileniyorum. Seven beni arayıp ona bir konuda yardım etmek isteyip istemediğini sorduğunda, ayrıntıları sormadan kabul ettim. Eğer yardımına ihtiyacı varsa, ben varım. Soru sormak yok. Biz böyleyiz.

Bana Giovanni'ye sopa gösterme fırsatımız olabileceğini söylediğinde, bu benim için sadece potu tatlandırdı. O sümüklü piçten hangimizin daha çok nefret ettiği tartışılır. Hepimizi eşit şekilde kazıklıyor, o yüzden söylemesi zor.

Jade diziyle bacağımı dürtüyor. "Hey sen! Dikkatini veriyor musun? Şimdi göz bağını çıkarabilir miyim?"

Uzanıp çözüyorum, sonra da koltuğun üzerinden Seven'a atıyorum. "Eşarp için teşekkürler dostum. Yıkamaya at. Biraz kanlı."

Gözlerini kırpıştırarak temizliyor, sonra pencereden dışarı bakmak için üzerime eğiliyor. "Vay canına, lanet çölün ortasında bir karavan. Ne yapıyoruz biz burada? Breaking Bad tarzı meth mi pişiriyoruz? Size söylemekten nefret ediyorum çocuklar, bu benim yeteneklerimin biraz üstünde."

"Bugün değil," diye cevap veriyorum. "Biz uyuşturucu kullanmıyoruz. Artık kullanmıyoruz. O çılgın treni uzun zaman önce geride bıraktım, bir daha asla geri dönmek üzere."

Dışarı çıkıyorum ve o arkamdan çıkarken kolunu tutuyorum. "Kaçmak gibi parlak bir fikre kapılırsan, herkesten kilometrelerce uzakta olduğumuzu anlamalısın. Yardım bulamayacaksın ve sadece kaybolacaksın. Bizi zahmetten kurtar ki seni kurtarmaya gelmek zorunda kalmayalım."

"Anladım," diyor, gözleri her şeyi içine çekiyor.

Hızlı cevabından anladığım kadarıyla şimdiden bir kaçış yolu arıyor. Ondan daha azını beklemezdim.

"Ben ciddiym Jade. Çöl tehlikelidir. Yılanlar ve akreplerin yanı sıra mücadele etmen gereken pek çok vahşi şey var. Güneş zihnine oyunlar oynayabilir ve yönünü şaşırmaya neden olabilir. Sakın denemeyin." "Ben aptal değilim," diye karşılık veriyor bana. "Ve benim bir ölümüm yok keşke."

"Ben öyle duymadım."

Gözleri yüzüme kayıyor. "Ne demek istiyorsun? Benim hakkımda bir şey mi biliyorsun?"

"Bunu tartışmalıyız," diyorum ve onu karavanın yanındaki büyük ahşap piknik masasına götürüyorum. Büyük, mavi bir şemsiye masanın üzerinde asılı duruyor ve kilometrelerce uzaktaki tek gölgeyi sağlıyor. "Otursana."

Diğer çocuklar çoktan masadaki yerlerini aldılar. Burada birlikte sayamayacağım kadar çok gece geçirdik. İçiyor ve atışıyorduk. Giovanni'nin kontrolünden nasıl çıkabileceğimize dair fikirler ürettik. Şimdiye kadar hiçbirimiz bir bok bulamadık. Şu ana kadar yani.

"Biran var mı?" Leroy soruyor, anahtarıyla karavanımın kapısını açmış bile. Hepimizde birbirimizin evlerinin anahtarları var, böylece istediğimiz gibi girip çıkabiliyoruz. Aynı şey arabalarımız, motosikletlerimiz ve diğer araçlarımız için de geçerli. 'Benimse, senindir' sloganıyla yaşıyoruz. Birbirimiz için yapamayacağımız hiçbir şey yoktur.

"Sormana gerek yok," diyorum ona. "Buzdolabında her zaman bira bulundurmuyor muyum? Bira ister misin Jade?"

Reddediyor, "Hayır, ama biraz su isterim. Şişede olursa tabii."

"Seni sarhoş etmeye çalışacağımızdan mı endişeleniyorsun? İçimden bir ses, eğer kafana koyarsan hepimizi masanın altında içebileceğini söylüyor."

"Haklı olabilirsin," diyor. "Yine de suyu tercih ederim. Alkol duyularımı köreltiyor."

"O zaman bunu yapamayız, değil mi?" Cevap veriyorum.

Leroy masanın üzerine bıraktığı altılı soğuk bira paketi ve Jade için bir şişe suyla döner. Seven ve Kit bankta Jade'e katılırken o, ağırlığının altında alçalan favori şezlonguna yerleşir.

Leroy ona bir su şişesi uzattığında Jade "Teşekkürler," diyor. Şüpheli bir şey olup olmadığını kontrol etmek için şişeyi sallar, güneş ışığında inceler ve

mührün sağlam olduğunu doğrular.

"Lanet kız! Seni uyuşturmaya çalışmıyoruz," diyorum. "Bu çok alçakça."

"Bunu senden beklemezdim," diye cevap veriyor. "Bir erkeğin içkime bir şey katmaya çalışması ilk kez olmuyor. Dikkatli olmayı zor yoldan öğrendim. Kimseye güvenmiyorum."

Kapağı açıp şişeyi ağzına götürürken ve suyun ağzına akmasını sağlamak için hafifçe eğerken tüm gözler onun üzerinde. Küçük bir yudum alıyor, dolgun pembe dudakları şişenin kenarına kapanıyor. Dudaklarından tek bir damla süzülüyor ve ben onu yavaşça yalama isteğime karşı koyuyorum.

"Ölmek istediğimle ilgili yorumunu bana açıklamak ister misin?" diye soruyor şişenin yarısını içtikten sonra.

Gözlerimi Seven'a çevirdim. "Bu senin fikrin olduğuna göre neden buradan devam etmiyorsun?"

Seven piknik masasında öne doğru eğilerek, "Bir şeylerin peşindesin," diyor. "En iyi tahminim kumarhanede bir dolandırıcılık yapmaya çalıştığın. Bunun berbat bir fikir olduğunu da eklemeliyim. Vegas'taki kumarhane güvenlik ekipleri dünyanın en iyileridir. Hiçbir şey onları geçemez."

Jade bira şişesinin etiketini dikkatle soymakla meşgul olan Leroy'a dikkatle bakıyor. "Leroy gibi mi demek istiyorsun?" diye sorar, biraz da alaycı bir tavırla.

"Leroy kumarhane güvenliğinden değil," diye itiraf ediyor Seven. "O benim kişisel korumam."

"Ah... bu çok şeyi açıklıyor," diyor başını sallayarak. "Yani kumarhane güvenliği olduğu konusunda yalan mı söyledi?"

Leroy bira şişesinden başını kaldırarak, "Evet, üzgünüm," diye mırıldandı. "Bu benim fikrim değildi. Bunun için Seven'ı suçla. Ve büyük bir yalan değildi, sadece küçük bir beyaz yalandı. Güvenlikte çalışıyorum ama teknik olarak İmparatorluk Kumarhanesi'nde değil."

"Anlamıştım," diyor. "Hâlâ neden bir dolandırıcılık yaptığımdan şüphelendiğinizi anlamış değilim. Bu fikre nereden kapıldın?"

"İki gün üst üste aynı yerde oturduğunu fark ettim," diye cevap veriyor Seven. "Dikkat çekmemek için rahat giyinmişsin. Yüz hatlarını gizlemek için bir beyzbol şapkası takıyorsun ve insanlar etkileyici kahverengi gözlerini fark etmesin diye o büyük gözlükleri takıyorsun. Söylemekten nefret ediyorum ama o gözlükler gözlerinizi daha da belirginleştiriyor. Gözleriniz ilk fark ettiğim şey oldu."

"Bilerek rahat giyinmedim," diyor aşağılanmış bir hışımla. "Bu benim normal kıyafetim. Süslenme ihtiyacı hissetmiyorum. Birkaç kez yürümek zorunda kaldım

yüksek topuklu ayakkabılar acı verici olurdu. En son ne zaman topuklularla bir mil yürüdün? Eğer yürümediysen, Vegas'taki diğer kızlarla aynı giyinmediğim için beni yargılamayı bırak. Vegas'ta etkilemeye çalıştığım kimse yok ve spor ayakkabılar daha rahat. Ve gözlüklerime ihtiyacım var. Sadece kaba ve iğrenç davranıyorsun."

"Gerçekten mi?" Seven uzanıp gözlüklerini çıkarıyor, sonra da gözlüklerinin arasından bakıyor. "Vay be! Kahretsin, bir yarasa kadar körsün. Benim hatam. Özür dilerim. Al, geri alabilirsin."

"Kumarhanede hangi oyunu oynuyordun Jade?" Kit aniden sorar. "Poker mi? Blackjack?"

Bunca zamandır sessizce oturmuş, tek kelime etmeden onu izliyordu. Beyni sürekli dönüyor, her şeyi dikkatle analiz ediyor.

"Video slot makinelerinden birini oynuyordu," diye cevaplıyor Seven. Onu.

Kit ona onaylamayan bir bakış atarak, "Bu akıllıca bir hareket değil," diyor.

"Kasa, slot oyunlarında her zaman üstünlük sağlar. Onları yenemezsiniz. Slot makineleriyle ne tür bir dolandırıcılık yapıyor olabilirsiniz ki?"

"Hiçbir şey! Sana daha önce de söylediğim gibi. Birkaç günlüğüne eğlenmekten başka bir şey yapmaya çalışmıyorum. Hepsi bu. Bir kızın iyi vakit geçirmeye hakkı yok mu?"

"Asıl niyetinizin bu olduğundan şüpheliyim," diyor Seven. "Nasıl bir dolap çevirmeye çalıştığınızı henüz tam olarak çözemedik ama çözeceğiz. Siz sıradan bir kumarhane oyuncusu değilsiniz. Bir planınız var ve zekisiniz. Haksız mıyım?"

Yeşim bir yudum daha su alıyor. "Neden bana söylemiyorsun?" diyor, hiçbir şey belli etmeden. "Daha iki gün önce geldim. Kumarda şansımı denemek için ancak zamanım oldu. Önce kumar makineleriyle başlayıp sonra poker masalarına geçerim diye düşündüm. Gerçek para orada."

Bizi kumar makinelerinden poker masalarına yönlendirmesini ilginç buluyorum. O tipik bir kart oyuncusu değil. Bu onun son oyunu değil.

"Kumarhanede nasıl göze battığınızı farkında mısınız?" Seven soruyor. "Alınma tabii ki." Yorumunu yumuşatmak için gülümsüyor. "Çoğu misafir belirli bir profile uyuyor. Uymayanlar ise birden fazla kez gelirlerse kumarhane tarafından daha fazla araştırılırlar. Belli ki benim dışımda birinin dikkatini çekmişsiniz."

Jade'i yakalamadan önce ona çok fazla bilgi vermemek konusunda hepimiz anlaşmıştık. Özellikle de Giovanni'nin Jade'i neden kaçırdığından emin olmadığımız için.

onu istiyor. Seven onu neden yakaladığımıza dair ikna edici bir neden bulmakta zorlanıyor. Birini bir kumarhanede iki kez görmek şüphelerimiz için sağlam bir temel oluşturmuyor. Akıl yürütme tarzı çok saçma geliyor ve o da bunu yemiyor.

"Birinin dikkatini çektiğimi nereden biliyorsun?" Gergin vücut dili endişeli olduğunu gösterirken ses tonu rahat.

"Kulaktan kulağa yayılıyor," diye yanıtlıyor. "Vegas kalabalık bir şehir ama kumarhaneleri işleten insanların çevresi oldukça küçük. İnsanlar kendi aralarında konuşurlar."

"Ama ben hiçbir kumarhane kuralını çiğnemedim," diye savunuyor. "Kimsenin benim yanlış bir şey yaptığımdan şüphelenmesi için geçerli bir neden yok."

Aralarındaki bu yavaş gidip gelmelerden dolayı sabırsızlanıyorum. Sabır benim bir erdemim değil. Belli ki onunla bir yere varamıyoruz. Bu bütün gece sürebilir ve benim yapacak daha iyi işlerim var.

"Tüm bu saçmalıkları bir kenara bırakalım," diye araya giriyorum. "Başlangıç olarak neden bize Rus mafyasından bahsetmiyorsun? Onlarla bağlantınız nedir?"

Sorum onu hazırlıksız yakaladı ve gözleri büyüdü. Şimdi sorgulamada bir yere varacağız. Seven, Giovanni'nin Rus mafyasının onu aradığını söylediğini duyduğundan bahsetti.

"Rus mafyası mı?" diye boğuk bir ses çıkardı. "Onlarla birlikte misiniz?" Gözleri panik içinde her birimizin üzerinde geziniyor, gözle görülür bir şekilde rahatlamadan önce yüzlerimizi dikkatle inceliyor. "Kesinlikle değilim. İşe alma prosedürlerini değiştirmedilerse tabii. Instagram modeli tipleri nadiren seçerler."

"Ne düşünüyorsun?" Tahmin etmesini istiyorum. "Söylentilere göre seni arıyorlarmış."

"Hayatta olmaz." Başını iki yana sallar. "Büyük bir hata yaptınız. Rus mafyası benim peşimde değil. Güven bana, yanlış kızı aldın, bu yüzden beni Vegas'a geri götürebilirsin. Darılmaca gücenmece yok çocuklar. Eşsiz bir macera oldu ama her güzel şeyin bir sonu vardır. Eminim adam kaçırma suçlamasıyla polise başvurmamı istemezsiniz, ben de karakola giderek zamanımı boşa harcamak istemem."

Eminim bilmiyorsundur.

"O kadar hızlı değil," diyorum. "Ruslardan bahsettiğimde verdiğin tepkiyi gördüm. Onlarla bir şekilde ilişkiniz var. Bize neden senin peşinde olmadıklarını söyle. Cevapları alana kadar buradan gitmiyoruz."

Cevap vermeden önce su şişesini boşaltıyor. "Rus mafyası benim peşimde değil çünkü öldüğüme inanıyorlar. Şimdi tatmin oldun mu?"

"Ne???" Seven ve ben aynı anda bağırdık.

"Dur, dur, bekle," diyor Kit. "Neden senin öldüğünü düşünsünler ki?"

"Çünkü iki gün önce Los Angeles'ta beni öldürmeye çalıştılar."

Masa sessizliğe gömüldü. Bu durum beklediğimizden daha ciddi bir noktaya doğru ilerliyor.

"Şey... bu konuşma hiç beklemediğim bir yöne gidiyor." Ona doğru eğildim. "Şimdi dikkatimizi çektin. Bize neler olduğunu anlat."

Sanki konuşmaya bomba koymamış gibi sorumu geçiştiriyor. "İki Rus haydut, aptalca bir şekilde arabalarına bindiğimde beni yakaladı. Bu hatayı bir daha yapmayacağım. Benden sahip olmadığım bilgileri istediler. Onlara bunu söylediğimde beni öldürmeye çalıştılar. Bulunduğumuz tekneden atlayarak ve bir balıkçı beni yakalayana kadar yüzerek kaçtım. Neyse ki hava karanlıktı ve hedefleri iyi değildi."

"Seni öldürmeye mi çalışıyorlardı? Bu ne lan! Onlara ne yaptın?"

"Hiçbir şey! Eminim şimdiye kadar köpekbalığı yemi olduğumu umuyorlardır," diyor. "Tekneden atladıktan sonra, projektörleri ne zaman önüme çıksa suyun altına daldım. Ben bir Kaliforniya kızayım ve güçlü bir yüzücüyüm. Su benim arkadaşımdır."

"Vegas'a nasıl geldin?" diye sordum. "Kendi arabamla. Bu bir sorun mu?" "Arabayı nereye park ettin?"

"Seni hiç ilgilendirmez."

"Bunu kendi işimiz haline getiriyoruz," diyorum. "Ruslar arabanızı Vegas'a kadar takip edebilir. Arabayı bulabilirlerse, seni de bulabilirler."

Başını sallar. "Bu araba değil. Endişelenmiyorum."

"Araba çalıntı mı?"

"Hayır! Ben araba çalmadım! Beni suçlu olmakla mı suçluyorsunuz?"

"Oh, kesinlikle bir seviyede suçlu olabileceğine ikna oldum,"

Cevap ver. Aklıma potansiyel bir sorun geldi. "Kasabaya başka biriyle mi geldin? Yoksa yalnız mısın?"

"Beni özleyecek olan bir grup arkadaşımın birlikteyim," diye yumuşak bir şekilde yalan söylüyor. "Eminim çoktan paniğe kapılmışlardır ve her yerde beni arıyorlardır. Onlar polisi aramadan önce beni kasabaya geri götürsen iyi olur."

"Bize seni fidye için alıkoymanın bir faydası olmayacağını söylemiştin," diye hatırlatıyorum ona. "Kimsenin seni özlemeyeceğini söylemiştin."

"Yalan söyledim, böylece gitmeme izin verecektin."

"Ya da şimdi yalan söylüyorsun. Bize doğruyu söyle. Ruslar senden ne istedi?"

Sorgulamadan sıkılmış gibi iç geçiriyor. "Sürekli söylediğim gibi, Ruslar benden sahip olmadığım bilgileri onlara vermemi istediler. Hepsi bu. Hikayenin sonu. Onlar aptal ve yanlış kızı yakaladılar. Tıpkı senin yaptığın gibi. Yanlış zamanda yanlış yerdeydim. Görünüşe göre bu benim kötü bir alışkanlığım."

Leroy şezlongdan kalkıyor ve geriniyor. "Tam da her şey ilginçleşmeye başlamışken partiyi bölmekten nefret ediyorum," diyor. "Seven, şovuna zamanında yetişmek istiyorsan kışını kaldırıp Vegas'a dönmelisin."

"Gösteri mi? Ne gösterisi?" Jade meraklı gözlerle Seven'a bakarak soruyor. "Sen bir sanatçısın, değil mi? Tuhaf yılan numaraların ve sonsuza kadar uzanan eşarplarınla bunu tahmin etmeliydim. Ne iş yapıyorsun?" Yavaşça başını çevirip her birimizi iyice inceliyor. Gözleri genişliyor. "Durun bakalım! Hepiniz oyuncu musunuz? Yoksa aktör mü? Bu bir reality şov mu? Karavandan mikrofon ve kameralarla bir kamera ekibinin çıkmasını beklemeli miyim? Çünkü eğer öyleyse hiç eğlenmiyorum. Sürprizleri ya da şakaları sevmem."

"Leroy, bunu neden ağzından kaçırдың?" Seven ellerini öfkeyle havaya kaldırarak yakınıyor. "Çenenin kapalı tutamaz mısın?"

"Üzgünüm," der Leroy, üzgün olmadığı bellidir. "Eninde sonunda öğrenecekti," diye devam ediyor. "Vegas'taki reklam panolarının her yerinde senin yüzün var. Gözden kaçırmak zor. Vegas'ta en çok ilgi gören kişi olup da tanınmayı bekleyemezsin."

"Reklam panolarınız mı var?" Jade dönüp Seven'ın yüzüne bakıyor. "Ünlü müsün? Kimsin sen?"

"Ben çok geç kalan biriyim," diyor Seven. "Hepsi bu kadar. Kit, Vegas'a dönmeye hazır mısın?"

"Bekleyin! Durun çocuklar!" Masadan kalktım. "Hangi cehenneme gidiyorsunuz? Daha yeni geldik ve şimdi gidiyorsunuz. Plan bu değildi." "Vegas'a geri dönüyoruz," diyor Seven. "Ne derse desin Rusların hâlâ onun peşinde olduğu çok açık. Bu gece için onu aldınız, Vulcan. Özgür olan tek kişi sensin."

"Özgür olduğumu kim söyledi?" Tartışıyorum. "Özgür değilim, hiçbir zaman özgür olmadım. Yapacak bir sürü işim var. Yeni tanıştığımız bir pilice bakıcılık yapmak için kaydolmadım. Bunu bana yükleyemezsin."

"O zaman yeniden ifade edeyim," diyor. "Aramızda bu gece çalışmak için sözleşmesi olmayan tek kişi sensin."

"Kahretsin! Hayatta olmaz. Onu burada benimle bırakamazsın. Kendi alanıma ihtiyacım var. Ve bu senin fikrindi, benim değil. Sonra bakıma ihtiyacı olursa onu da yanında götür."

Kit bir süre sonra, "O haklı," diye söze karıştı. "Onu burada onunla yalnız bırakmak iyi bir fikir değil, girmeyeceğim birçok nedenden dolayı. Peki ya sen, Leroy? Bu gece burada onunla kalabilir misin?"

"Tabii ki hayır!" Leroy yüksek sesle homurdanarak haykırır. "Sakın beni çılgın planlarınıza dahil etmeye kalkmayın. Üünüz ne yaparsanız yapın, sorumlusu sizsiniz, ben değil. Ben bir koruma ve şoförüm, hepsi bu. Ben sizin küçük çılgınlık emberinizde değilim. Bunu sana daha kaç kere hatırlatmam gerekiyor? Siz ne yapacağınıza karar verirken ben arabaya gidiyorum. Beni bu işe karıştırmayın. Onu kumarhaneden çıkararak üzerime düşeni yaptım. Benden bu kadar."

Leroy arabaya doğru giderken Jade'in yanından geçer ve onunla konuşmak için eğilir. "Dinleyin hanımefendi. Bu olaydaki rolüm için özür dilerim. Gitmeden önce size bir tavsiyede bulunabilir miyim? Vulcan'a bulaşmayın. şaka yapmıyorum. O bulaşmak isteyeceğiniz biri değil."

Jade bana meraklı bir bakış fırlatarak, "Tavsiye için teşekkürler," diye cevap veriyor. "Bu arada, Leroy, taşakların nasıl?"

"Hl canım çok yanıyor," diye cevap veriyor.

"Ne bekliyordun ki?" Sırıtışını gizlemeye çalışıyor ama başaramıyor. "Arabaya binip seninle isteyerek gideceğimi mi?"

"Aklım o kadar ileride değildi," diyor. "Ne olur ne olmaz, eğer seninle bir daha karşılaşırsam, bir jockstrap giyeceğim ve aletime dikkat edeceğim. Ne dediğimi unutma."

Gözlerini tekrar bana çeviriyor ve başını sallıyor. Leroy cipe doğru yürüyor, Kit ve Seven da onu takip ediyor. Kolumla yolcu kapısını engellemek için hızla önlerine geçiyorum.

Jade'in duymaması için sesimi alçaltarak, "Bu konuda rahat değilim," diyorum. "Bütün gece onunla ne yapmam gerekiyor? Karavanda bırakın iki kişi, bir kişi için bile zar zor yer var. Burada benimle birlikte hiç bir kadın olmadı. *Asla*. Kişiisel alanıma yabancıların girmesinden nefret ederim."

"Bir şeyler bulacağından eminim," diye yanıtlıyor Seven. "Senin neyin var böyle? Bir kız için bu kadar heyecanlandığını hiç görmemiştim. Rus mafyasıyla ilgili gerçek hikyeyi öğrenene kadar onu gizli tutmalıyız."

Giovanni, Rus mafyasının onun peşinde olduğuna inanıyorsa, emin olun öyledir. O da onu arıyor, bu yüzden kumarhaneye dönemez. Her yerde güvenlik kameraları var. Onu doğrudan ona da verebiliriz."

"Vegas'taki en tehlikeli iki grubun onun peşine düşmesi için ne yaptı?" Kit soruyor.

"Hiçbir fikrim yok," diyor Seven. "Tek bildiğim büyük bir tehlike içinde olduğu. Fark ettiğinden çok daha fazla. Rusların yanında Giovanni'den daha güvende olabilir. Sicilya'daki aile geçmişi çok acımasız. Onu ele geçirmesine izin veremeyiz. O takım elbise giymiş bir canavar."

"Katılıyorum," diyor Kit. "Rusların onu öldürmeye çalıştığına dair hikâyesine inanıyor musun?"

Seven ve ben ikimiz de başımızı salladık. "Hikayesi bana gerçek gibi geldi. Kit'in yeri neden işe yaramıyor?" diye sordum. "Çiftlik çok büyük ve güvenlik katmanlarıyla korunuyor."

"Ben de bu gece çalışıyorum," diyor Kit. "Ve onu orada yalnız bırakmayacağım. Şimdilik her şey sana bağlı dostum. Ne kadar deli olabileceğini bildiğim için ben de bundan hoşlanmıyorum. Ellerini ondan uzak tutmaya çalış ve onu yarın sabah bana getir. Bir gece idare edebilirsin. Takım için bir tane alma sırası sende."

"Siz bir avuç pisliksiniz!" Öfkeyle elimi arabanın kaputuna vuruyorum. "Bu iş iyi sonuçlanmazsa beni suçlamayın. Ciddiyim. Hiçbirinizden tek bir kelime bile duymayacağım."

Arkamı dönüp, Yeşim'in sakince oturup bizi izlediği piknik masasına doğru yürüyorum. Onunla ne yapacağım ben?

Bu cehennemden bir gece olacak.

JADE

"W Karar nedir?" Vulcan sıkılmış bir çene ve çatılmış kaşlarla bana doğru döndüğünde soruyorum. "Burada seninle yalnız mı kalacağım yoksa kalmayacak mıyım?" Vulcan'la yalnız kalmak beni daha da

itiraf etmek istediğimden daha rahatsız edici. Milyonlarca farklı sebepten dolayı.

"İşte cevabın." Başparmağını omzunun üzerinden, arkasında toz bulutları uçuşarak hızla uzaklaşan SUV'ye doğru salladı. "O piçler seni benim üzerime attı."

Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Beni kaçırın ve buraya zorla getiren kişinin sen olduğunu düşünürsek, terk etmek güçlü bir kelime. Beni bağlayıp arabaya attığını hatırlıyor musun? Bunu sen yaptın, onlar değil. Sen araya girene kadar o ikisinden kurtulmaya çok yaklaştım. Anladığım kadarıyla işler planlandığı gibi gitmiyor?"

Masaya doğru ilerliyor, öfkeyle bir bira daha açıyor ve uzun bir yudum alıyor. "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," diyerek yanıma yaklaşıyor. "Ne de olsa artık yalnızsın." Daha yakına eğiliyor, dövmeli kolu benimkini okşuyor ve sessizce beni inceliyor.

Onun doğrudan bakışlarına kendi bakışlarımla karşılık veriyorum, göz temasını kesmeyi reddediyorum. Birbirimize karşı meydan okuyoruz, ikimiz de bir santim bile vermek istemiyoruz. Kasıtlı olarak beni korkutmaya çalışıyor ve ben buna izin vermeyeceğim. Gözleri tehlikeli bir parıltıyla simsiyah yanıyor.

Aramızdan ilkel bir şey geçiyor ve terin sırtımdan aşağıya küçük perçemler halinde kaymasına neden oluyor. Oksijen havadan çekilirken atmosfer durgunlaşıyor.

"Benden ne istiyorsun?" Ne istediği belli *olmasına* rağmen soruyorum. Kara gözlerinde bana duyduğu arzu gün gibi ortada. Kıyafetleriyle bu kadar güçlü görünen bir erkekle daha önce hiç karşılaşmamıştım; çıplak olsa ne kadar kışkırtıcı olacağını hayal ediyorum.

Vulcan'ın yanıtı, ağzını kulağıma indirip hınzırca ısırmadan hemen önce, derin bronzlaşmış yüzünde beliren yırtıcı bir gülümsemeden ibaret oluyor. "Isırmayı sevdiğini hatırlıyorum," diye fısıldıyor boynuma doğru ve tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. "Dönmek adil bir oyundur."

Aman Tanrım! Şimdi neye bulaştım ben?

"Dokunma bana!" Başını itmek için elimi uzattım. Asi saçları elime yumuşak geliyor ve parmaklarımı koyu renkli tellerin derinliklerine doğru kıvrırma isteğimle savaşıyorum.

Hafif bir kıkırdama çıkarıyor ve geri çekiliyor. "Seni sinirlendiriyor muyum?" diye soruyor.

"Hayır." Aniden ayağa kalktım ve terli ellerimi kotuma sildim. "Küçük kızın odasına gitmem gerekiyor. Karavanınızda kullanabileceğim bir tuvalet var mı, yoksa en yakın kaktüsün arkasına mı gideceğim?"

"Ve o tatlı kığına kaktüs iğneleri batma riskini göze mi alayım?" Arka tarafımı uzun uzun incelemek için işaret edercesine bakıyor. "Bunun olmasına asla izin vermem çünkü mükemmelliği mahvetmek istemem. İçeri gelsene. Sana evimi gezdireyim. *Bir geceliğine* senin evin."

"Neden 'bir'e vurgu yapıyorsun? Gerçekten, daha uzun kalmak isteyeceğimi mi sanıyorsun? Hangi kadın ister ki? Fark etmediysen söyleyeyim, buradaki konaklama birimleri lüks denebilecek türden değil. Bütçe standartlarına bile uygun değil."

Küçük karavanının kapısını açıyor ve içeri girmek için eğiliyor. Alan sıkışık ve dar. Etrafa hızlıca bir göz atmak için yanına yaklaşıyorum. Küçük bir mutfak alanı karavanın bir tarafını kaplıyor ve tek gözlü bir ocağın yanında mini bir buzdolabı duruyor. Küçük bir lavabo, mikrodalga fırın ve küçük bir masanın yanı sıra bir gümüş eşya çekmecesini ve iki dolap da mutfağı tamamlıyor. Bir silah arama fırsatı bulursam diye çekmeceyi bir kenara not ediyorum. Kot pantolonumun cebinde bir sustalı bıçak taşıyorum ama giysilerimin arasına sakladığım bir iki bıçağın da zararı olmaz.

Dar koridorun karşı tarafında, içinde küçük bir battaniye ve yastık bulunan, özenle yapılmış iki kişilik bir yatak var. Yatak, bırakın iki kişiyi, Vulkan boyutlarında bir adam için bile çok küçük.

Sadece bir yatak mı?

"Burada mı uyuyorsun?" Yatağı gösteriyorum. "Bir çocuk yatağından daha büyük değil."

"Pek değil," diye cevaplıyor omuz silkerek. "Genellikle uyku tulumumu dışarı çıkarıp yıldızların altında uyuyorum. Burada tıklıp kalmaktansa dışarıda daha iyi nefes alıyorum."

"Beni uyardığın o yılanlar ve akrepler varken mi? Onlardan korkmuyor musun? Yoksa beni sinirlendirmek için mi uydurdun?"

"Benden sokamayacak ya da ısıramayacak kadar korkuyorlar," diyor sırtarak. "Senin aksine."

Sinsice dolaşan bir panter gibi, aramızda kalan boşluğu kapatıyor. Bana dokunmasa da, sıcak bir battaniyenin üzerime kapanması gibi yakınlığını hissediyorum. Hiç şüphe yok ki Vulcan hiç uğraşmadan bile bir mekanın sıcaklığını artırabilir. Bakışlarının aniden daralmasından yüzümde bir şey sezmiş olmalı. Gülümsemesi kayboluyor ve aramızda çiğ, yoğun bir farkındalık unsuru alevleniyor.

Kaslı kolları belimi sarana kadar tepki vermeyi düşünmüyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama bu çabam boşa gidiyor çünkü beni göğüs göğüse getirirken kolları çelikten bantlar gibi. Beni yakın tutarak, vücudunun her güçlü, erkeksi hatlarını acı verici bir şekilde fark ediyorum. Başım dönüyor.

"Şimdi de benden mi korkuyorsun?" Nefesi kulağıma sıcak geliyor. "Çünkü korkmalısın. Çıglıklarını kimsenin duyamayacağı bu çölde yapayalnızsın."

Cevap vermem için bana zaman tanımıyor. Bunun yerine o kadar hızlı hareket ediyor ki gözümü kırpmaya bile vaktim olmuyor, beni banyo kapısına doğru daha sert itiyor. Ben çıplak göğsüne vuramadan, bileklerimi başımın üzerine kaldırıyor ve bir eliyle kolayca tutturuyor. Diğer eli boğazıma kayıyor, hükmedici ve sahiplenici bir şekilde hafifçe sıkıyor. Yapabileceğini söylemek için çok fazla baskı uygulamasına gerek yok. Neler yapabileceğinin tamamen farkındayım.

O ölümcül.

Başparmağı boğazımın kenarındaki gümbür gümbür atan damarı usulca okşuyor. "Kalp atışlarının çok hızlı attığını hissediyorum," diye fısıldıyor ve vücuduma ürpertiler gönderiyor. Çaresizliğime usulca gülüyor. "Jade," diye mırıldanıyor yavaşça boynuma doğru. "Soruma cevap vermedin. Bana gerçeği söyle. Benden korkuyor musun? Umarım korkuyorsundur."

Bileklerimi kavrayışı sıkılaşıyor ve ona bu kadar yakın olmanın, göğüslerimi göğsüne bastırmasının etkisiyle başım dönüyor. Kaslı gücü, avını takip eden vahşi bir hayvan gibi hassas hareketleri duyularımı bulandırıyor

ve beynimi felç ediyor. Kendimi savunmasız hissetmeme engel olamıyorum ama aynı zamanda heyecanlanıyorum da. Bu adam daha önce hayal bile edemeyeceğim şekilde kendimi kontrol etmemi sağlıyor ve daha yeni tanıştık. Kaçmak istemekle kalmak arasında gidip geliyorum.

Hayatım boyunca neredeydi?

Aklıma çılgınca bir düşünce geliyor ve onun büyüüne daha da kapılmamak için mücadele ediyorum. Kollarının arasında eriyip gitmek ve cinsel arzunun beni ele geçirmesine izin vermek çok kolay olurdu. Tek odaklanabildiğim beni nasıl hissettirdiği; daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde canlı ve heyecanlı.

Bu asla unutamayacağım bir an mı olacak, yoksa hayatımın geri kalanında pişmanlık duyacağım bir hata mı?

"Hayır, senden korkmuyorum," diyorum kararlılıkla, tüm gücümü kullanarak onun elinden kurtulmak için. Beni ne kadar etkilediğini, ona ne kadar çekildiğimi bilmesine izin vermeyeceğim. Benimle bir oyun oynuyor, bir tepki almaya çalışıyor, ama ona benim üzerimde gücü olduğunu öğrenmenin tatminini yaşatmayacağım.

"Yalancı," diyor, sesinde bir parça eğlence var. "Gözlerin her şeyi ele veriyor. Akıllı olsaydın korkardın. Ama ateşle oynamayı sevdiğini söyleyebilirim. Dikkatli ol küçük kız, yoksa yanarsın."

Dik duruyorum, gözlerinin içine bakıyorum. "Ben senin oyununda bir piyon değilim," diyorum, sesim sabit. "Kimse tarafından manipüle edilmeyeceğim ya da kontrol edilmeyeceğim. Ne yapmaya çalıştığının farkındayım ama işe yaramayacak."

Bir kaşını kaldırıyor, dudaklarında bir sırıtma oynuyor. "Öyle mi? Göreceğiz bakalım." Arkama uzanıyor ve dar banyo kapısını açıyor. "Sakın kaçmaya çalışma," diye uyarıyor. "Buradan çıkmanın tek bir yolu var, o da doğruca benim içimden geçmek."

"Tavan döşemesinden sürünerek çıkamayacağımı mı söylüyorsun?"

"Deneyebilirsin," diyor. "En iyi atışını yap. Seni kovalamak için dışarıda hazır olacağım. İyi bir avı severim. Bu senin için bir meydan okuma, benim için de eğlence olacak."

Kapıyı kapatıyor ve ben de kilidi çeviriyorum. Beni yakaladıklarından beri ilk kez, nefesimi tutmak ve düşüncelerimi toplamak için birkaç dakikam var. İçinde bulunduğum durumun ağırlığı üzerime çöküyor. O dışarıda beni beklerken kaçmak imkânsız.

Zamanımı kollayacağım, doğru anı bekleyeceğim ve sonra hamlemi yapacağım. Kazanmasına izin vermeyeceğim. Bu arada, kafamı toplamalı ve Vulcan, Kit ve Seven hakkında öğrendiğim birkaç gerçeği bir araya getirmeliyim.

Kim bu adamlar?

Organize bir mafya ya da çetenin parçası olmadıkları açık. Seven, Vegas'ta reklam panoları olan, cebinde yılanlar ve hileli eşarplar taşıyan bir sanatçı. Belli ki bir sihirbaz ya da illüzyonist. Vegas'ta büyük bir kariyeri olan bir adamın adam kaçırma suçlamasını neden göze aldığını anlayamıyorum.

Leroy, Seven'in koruması ve şoförü. Kaçırılmamın planlanmasında yer almadığını açıkça belirtti, yani geriye diğer iki adam kalıyor.

Kit ya da Vulcan'dan bir şey çıkmadı. Bu gece Vulcan'dan daha fazla bilgi almaya çalışacağım. Madem burada onunla kaldım, onu konuşturmayı deneyebilirim. Şansım varsa, içki içiyordur. Birkaç bira dilini çözebilir. Gerekirse ben de onunla içerim. Reklamını yaptığım bir gerçek olmasa da, alkolümü herhangi bir erkek kadar iyi tutabilirim.

Diğer acil soru ise beni neden kaçırdıkları? Bir an beni korkutmaya çalıştıklarını düşündüm, bir an sonra ise kendi tuhaf yöntemleriyle beni korumaya çalıştıkları izlenimine kapıldım.

Özellikle Kit. Eğer grupta zayıf bir halka varsa, o da odur. Bileklerimi bağladığı için Vulcan'dan memnun değildi. Ayrıca beni burada onunla yalnız bırakma fikrinden de hoşlanmadı. Bu da endişe verici. Neden endişeliydi? Vulcan görüldüğü kadar tehlikeli mi?

Neden herhangi biri beni korumak istesin ki? Daha yeni tanıştık ve sanki sokak köşesinde durup bir alfa erkeğinin beni kurtarmasını bekleyen çaresiz bir kadın değildim.

Bana söylemedikleri bir şey var.

Tüm durum hakkında bilgi sahibi olmadan karanlıkta kalmaktan nefret ediyorum. Bu beni belirgin bir dezavantaja sokuyor. Olmaya alışık olmadığım bir yer.

Vulcan parmak eklemleriyle banyonun kapısına hafifçe vurur. "İçeride yardıma ihtiyacın var mı? Yoksa çoktan kaçtın mı?" diye soruyor, alaycı bir tonla. "Çok uzun sürmesin yoksa iyi bir şey yapmadığını düşüneceğim. İçimden bir ses çok kötü bir kız olabileceğini söylüyor Jade. Bil bakalım kötü kızlara ne olur? Cezalandırılırlar. Kemerimi çıkarttırmayın bana."

"Tanrım! Bir kıza rahat ver, olur mu? Bir saniye içinde çıkacağım."

Banyoda hızlıca silah arayıp boş çıktıktan sonra banyonun kapısını açıp doğrudan çıplak göğsüne giriyorum. Rahatsızlığıma gülüyor ve uzun bir süre sonra yanından geçmeme izin vermek için bir adım geri çekiliyor.

"Şimdi ne olacak?" Sesimi sabit tutmaya çalışarak soruyorum. "Bütün akşam bu küçük karavanın içinde mi oturacağız, yoksa daha iyi bir fikrin var mı?"

Uh oh. Ona bu fırsatı vermemeliydim. Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz bir hata yaptığımı anladım.

Bana sinsi bir sırıtış fırlatıyor. "Yapacak daha iyi şeyler bulabilirim, ya sen? Fikirlerimi duymak ister misin? Genelde sapıkça olurlar. Yoksa önce sen kendi fikirlerini mi söylemek istersin?" Küçük yatağa yayılıyor ve yanındaki boşluğu davetkâr bir şekilde okşuyor. "Gel ve otur. Bana eğlenmek için ne yapmaktan hoşlandığını söyle."

Daha fazla ilerlemeden buna bir son vermem gerekiyor. "İkimizle ilgili herhangi bir fikrin varsa, şimdi unut gitsin," diye sertçe cevap veriyorum. "Böyle bir şey olmayacak. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman."

"Asla çok uzun bir zaman," diyor. "Asla asla deme."

Karavan çok küçük ve klostrofobik, ikimiz de dar alanı paylaşıyoruz. Vulcan'ın varlığı bunaltıcı ve umutsuzca temiz havaya ihtiyacım var. İzin istemeden aceleyle kapıdan çıkıyorum ve temiz hava almak için piknik masasına oturuyorum. Geceyi bu sıkışık karavanda onunla geçirmeyi hayal bile edemiyorum. Keşke diğer çocuklardan biri aramızda tampon görevi görmek için burada kalmayı kabul etseydi.

Şaşırtıcı bir şekilde peşimden gelmedi. Karavanın içinde uyuyup kalmadığını merak edene kadar on beş dakika boyunca orada tek başıma oturuyorum. Yorgun bir iç çekişle karavanın kapısını açıyorum.

İçeri girdiğimde Vulcan beni kabul etmedi. Daha ne kadar dışarıda tek başıma oturmama izin verecekti? Küçük mutfak masasının başında duruyor, bir yandan da çiğ sosisleri kâğıt bir tabağa yığıyor. Bir dolabı açıyor ve büyük bir paket patates cipsi çıkarıyor. "İşte," diyor. "Bunları ketçap şişesiyle birlikte dışarı götür."

"Elbette," diye cevap veriyorum, cipsleri ondan alarak. Son iki gündür granola barlar ve enerji içecekleriyle yaşıyorum. Bana yemek teklif edilirse geri çevirmem. Kaçıran biri bile olsa.

"Çıkarken şu sosisli sandviç paketini al," diyor. "Umarım kamp ateşi yemeklerini seviyorsundur, çünkü elimde sadece bunlar var. Aslında sevip sevmemen umurumda bile değil. İster ye, ister açlıktan öl. Benim için fark etmez."

"Her şeyi yiyebilirim. Seçici değilim."

"Keyfin bilir." Elinde bir tabak sosisli sandviç ve iki litrelik meşrubatla beni karavandan dışarı kadar takip etti.

"Çiğ sosisli mi yiyorsun?" Kağıt tabağa kaşlarımı çatıyorum. "Bu güvenli mi?"

"Hayır, açlıktan ölmediğim sürece onları çiğ yemem. Onları ateşte ızgara yapacağız. Ateş çukurunda bir tane yakmak için bana birkaç dakika verin."

Ben onun muhteşem kaslarının ve sırtından aşağıya doğru uzanan dövmelelerinin tadını çıkarırken o ateş yakıyor. Şanslıyım ki, diğerinin her tarafını kanattıktan sonra yeni bir gömlek giymek için zaman ayırmamış.

"Manzaranın tadını mı çıkarıyorsun?" Omzunun üzerinden bakıyor ve beni ona bakarken yakalıyor. "Benim için sakıncası yok. İstersen dokunabilirsin bile. Keyfine bak."

"Ben sadece dövmelelerinizi anlamaya çalışıyordum. Çok fazla dövmen var. Özel anlamları var mı?"

"Evet," diye cevaplıyor sertçe.

"Sanırım anlamları hakkında daha fazla ayrıntı vermeyeceksiniz?"

"Eğer yeterince uzun kalırsan, bir gün sana anlatabilirim. Eğer hala ilgileniyorsan."

"Neden buralarda takılayım ki? Eğer bunun beni kaçırانlarla özdeşleşmeye başlayacağım bir Stockholm Sendromu durumu olacağını düşünüyorsanız, çıldırmışsınız demektir. Beni istediğim dışında esir tutuyorsunuz ve bundan hiç hoşlanmıyorum."

"Bu senin iyiliğin için ve bunun farkında değilsen aptalsın demektir," diyor. "Rus mafyası ölmediğini anladıkları anda senin için gelecekler. Vegas'ın her yerinde kirli işlere bulaşmış adamları var. Dikkat çekmemeli ve gözden uzak olmalısın. Ruslar izci değil. Onlara bulaşmak istemezsin."

"Beni öldürmeye çalıştılar, hatırladın mı? Ne kadar tehlikeli olduklarını hatırlatıp durmana gerek yok. Bana söylemediğin başka bir şey daha var. Ruslar dışında beni arayan biri var mı?"

Elleri hareketsiz ve bir an için bana önemli bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor. Ta ki söylememeye karar verene kadar. "Bize neden Vegas'ta olduğunuz ve neyin peşinde olduğunuz hakkındaki gerçeği söylediğinizde sizinle bilgi alışverişinde bulunmayı düşünebiliriz."

Ateş çukuruna yakın bir sandalyeye oturmak için yürüyorum. "Bunu neden yapayım ki?"

Yanan korları karıştırmak için bir sopayla ateşi dürtüyor. "Belki de benzer ilgi alanlarımız ve hedeflerimiz vardır," diyor bir süre sonra. "Düşündüğünden daha çok benziyor olabiliriz."

"Bundan şüpheliyim."

Sanki öyle ya da böyle umurunda değilmiş gibi omuz silkiyor. "Zaman gösterecek." Bana metal bir şiş uzatıyor. "Bir sosisli kap ve bunun ucuna tak. Ateşin üzerinde tutarak istediğin kadar pişmesini sağla. Ben benimkinin kömürleşmesini tercih ederim. Sosisli açıldığında pişmiş demektir."

Ateşin yanında birbirimize yakın oturuyoruz ve basit yemeğimizi pişirip yerken rahat bir sessizliğe gömülüyoruz. Ben ilk sosisliyi iştahla mideye indirdikten sonra, o çıplak eliyle bir tane daha alıp bana atıyor.

"Son zamanlarda birkaç öğünü kaçırmış gibi görünüyorsun." Gözleri bedenimde oyalanıyor. "Hâlâ açsan pişirebileceğimiz daha çok yemek var. En son ne zaman doğru dürüst bir yemek yedin?"

"Bu uygun bir yemek sayılır mı?" Ben soruyorum.

"Kendi ateşimde pişirdiğim sosisli sandviçler ve patates cipsleri benim için uygun bir yemek sayılır" diyor.

En son ne zaman tam bir öğün yediğimi hatırlamaya çalışıyorum ama hatırlayamıyorum. Atıştırmalıklar ve kafeinle hayatta kalmaya, Ruslardan bir adım önde olmaya çalışıyordum. "Birkaç gün önce," diye cevap veriyorum umursamazca. "Son zamanlarda çok meşguldüm."

"Eminim öyledir. Bir hafta önce ne yaptığını duymak isterdim. Rus mafyasından kaçmanın yanı sıra tabii ki."

"Onlardan kaçmıyordum çünkü peşimde olduklarını fark etmemiştim. Benim hatamdı ve çok büyük bir hataydı. Bir daha tekrarlamayacağım." Bir esnemeyi bastırmak için elimi ağzıma götürüyorum ve başarısız oluyorum. Vulcan'a uyku düzenini sormaktan korktuğum için uykudan bahsetmeyi olabildiğince erteliyordum.

Bir sosisli sandviçi daha bitirdikten sonra "Çok yorgunum," diyorum. Ayağa kalkıyorum ve ağrıyan kaslarımı esnetiyorum. "Nerede uyuyabilirim?"

Vulcan başını ateşten kaldırmadan, "Yatağın içinde," diyor. "Bir battaniye ve yastık var. Rahat edersin. Karavanın içi buradakinden daha sıcak. Çölde geceleri sıcaklık hızla düşer."

"Tamam," dedim. "Ama sadece bir yatak var. Sen nerede uyuyacaksın?" "Seninle tabii ki. Başka nerede olacak?"

"Hayatta olmaz." Tekrar yere çöküyorum ve ceketimi daha sıkı sarıyorum. "Seninle o küçük yatağa girmektense bütün gece bu çim sandalyede uyanık kalmayı tercih ederim. Ya da herhangi bir yatakta."

"Fikrini değiştireceksin," diyor. "Yatağı al. Ben şimdilik dışarıda uyuyacağım."

"Nerede?"

"Tam burada, yerde," diye yanıtlıyor. "Ateşin yanında."

"Hava buz gibi. Üşümeyecek misin?"

"Ben üşümem. Uyku tulumum yanımdaysa üşümem. Bir şeye ihtiyacın olursa, hemen burada olacağım. Hiçbir yere gitmiyorum. Ve karavanın kapısını kilitlemeye zahmet etme. İçeri girmek istersem girerim. Benim evim, benim kurallarım."

En azından bu gece kaçtığımda nerede olacağını biliyorum. Zaten aklımda bir plan var. O uyuduktan sonra buradan gideceğim. Vegas'tan o kadar uzakta olamayız. Buraya gelirken dikkatimi vermeye çalıştım. Yoldaki lastiklerin sesi ve arabanın zıplama şekli bana ne zaman düz kaldırımdan toprak yola geçtiğimizi söylüyordu.

Gözlerimiz bağlı olduğu için ana yoldan ayrıldıktan sonra ne kadar yol gittiğimizi söylemek zordu. En iyi tahminim on dakikadan fazla değil. Ana yola ulaştığımda, tek yapmam gereken biri gelene kadar onu takip etmek. Otostopla Vegas'a dönebilirim, özgür olacağım.

Eğer kaçış planım sorunsuz işlerse, yarın bu saatlerde arabama geri dönmüş ve Vegas'tan çok uzaklara gitmiş olacağım. Ne yazık ki Kaliforniya'daki evime dönmem söz konusu değil. Doğuya gitmek şimdilik en güvenli plan. Bir süre saklanabileceğim büyük bir şehir bulmalıyım. Bu uzun bir gece olacak ama beni bekleyen her şeye hazırım.

"Tamam o zaman, iyi geceler," diyorum neşeye Vulcan'a. Aklımda bir plan olduğu için her şey yoluna giriyor.

Bana meraklı bir bakış attı. "İyi uykular ve tahtakurularının ısırmasına izin verme."

"Bu bir şaka mı yoksa tahtakurusu mu var?" "Sanırım öğreneceksin, değil mi?"

Bu akşam yemekten sonra garip bir şekilde sessizdi. Karavanda yaşadığımız gergin olaydan sonra, bütün akşam beni rahatsız edeceğinden, pantolonuma girmeye çalışacağından emindim. Onun yerine, mesafesini korudu ve beni görmezden geldi.

Bunun için minnettar olmalıyım. Bunun yerine, biraz hayal kırıklığına uğradım.

JADE

A Birkaç saat sonra sessizce yataktan çıktım ve dışarıya bakmak için kirli kahverengi perdeleri geri çektim. Gözlerimin karanlığa alışması bir an alıyor. Vulcan'ın kafası uyku tulumunun yanından dışarı çıkmış.

Ateş.

Ateşin sönmesine izin verdi, geriye sadece bir avuç parlayan köz kaldı. Dışarıda donuyor olmalı. Hava sıcaklığının bu gece otuzların altına düşeceği tahmin ediliyordu ve başını korumak için şapka bile takmamıştı. Donmayı nasıl önlediğini anlayamıyorum.

Durumu üzerinde duracak zaman yok, çünkü üşüyen tek kişi o değil. Giymek için daha kalın bir gömlek ya da palto aramak üzere küçük dolabını karıştırıyorum. Tek bulabildiğim, önünde bir heavy metal grubunun logosu olan bir sweatshirt.

Kumaşta kalan vücut kokusunu içime çekmek için gömleği burnuma doğru tutuyorum. Gömleği aldığımı fark ettiğinde çok öfkelenecek. Başıma geçirip ceketimi giyiyorum ve sessizce karavanın kapısını açıyorum.

Gürültü yapmamaya özen göstererek metal merdivenlerden sessizce inerken gözüm Vulcan'ın üzerinde. Hareket etmedi. Rüzgârda çarparak kapanmasını önlemek için karavanın kapısını dikkatlice kapattım. Dışarı çıktığımda havanın beklediğimden daha soğuk olduğunu fark ediyorum. Buz gibi bir esinti esiyor ve açıkta kalan kulaklarımı ya da başımı örtecek hiçbir şeyim yok.

Burada nasıl uyuyor? Çadırı bile yok. Grupta dışarıda uyuyan tek kişiyle sıkışıp kalmak sadece benim şansım. Eğer Seven, Leroy'un iddia ettiği kadar ünlüyse, muhtemelen lüks bir yerde uyuyordur.

Mısır pamuğundan çarşaflar. Vahşi bir hayvan gibi yerde uyumadığı kesin.

Bakışlarımı Vulcan'dan ayırmadan karavandan sürünerek uzaklaşıyorum. Ayağımın altında çıtırdayan en ufak bir dal sesi onu kaçışımdan haberdar edecek. Karavandan adım adım uzaklaşıyorum, bu maceraya yavaş ve istikrarlı bir yaklaşım benimsiyorum. Vulcan aniden uyku tulumunun içinde kıpırdıyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Karavanın köşesinde donup kalıyorum, o tekrar uykuya dalana kadar hareketsiz kalıyor ve zorlukla nefes alıyorum.

Bu sinir bozucu. Hayatım bir hafta içinde kontrolden çıktı.

Kamp ateşinden uzaklaştıkça, yolumu gösterecek neredeyse hiç ışık olmadığını fark ediyorum. Sadece ay var, o da kısmen bulutlarla kaplı. Gözlerimin karanlığa uyum sağlayacağını umuyorum ama burası zifiri karanlık. Gece körlüğüm olduğundan ve hava karardıktan sonra araba kullanmakta zorlandığımdan bahsetmiyorum bile. Şehir ışıkları olmadan gece gökyüzünün bu kadar karanlık olabileceğini kim bilebilirdi? Cep telefonumda el feneri var ama kullanmaya korkuyorum.

Şehirde büyüdüğüm için açık gökyüzünde yıldızları seyrederek nadiren vakit geçirirdim. Eğer acelem olmasaydı, bir süre oturur, uçsuz bucaksız, hiç bitmeyen gökyüzünü seyrederdim. Burası şüphesiz çok güzel ama tadını çıkarmak için zaman ayıramıyorum. Odak noktam kaçış.

Ne yöne gittiğimden emin değilim. Beşinci sınıftaki astronomi dersinde Kuzey yıldızının yönü gösterdiğini hatırlıyorum. Keşke yerini bulabilseydim. Nerede bu lanet yıldız? Bütün yıldızlar bana aynı görünüyor. Hepsi parlak ve parıldıyor, hiçbiri diğerlerinden daha dikkat çekici değil. Neden arkamda oturan sevimli çocuk yerine öğretmenime daha fazla dikkat etmedim?

Kuzey yıldızını bulmaya çalışmak nafile ve gece gökyüzünü pusula olarak kullanma fikrinden çabucak vazgeçiyorum. Yolda bir çatala gelene kadar tökezlememeye çalışarak ilerlemeye devam ediyorum. Birkaç dakika sonra, toprakta dönüş yaptığımız yer olabilecek geniş bir noktaya geliyorum. Hangi yöne dönmüştük? Sağa mı, sola mı?

Daha önce gözlerimi bağladığı için Vulcan'a sessizce lanet okuyorum. Gözlerimin bağlı olması beni çok büyük bir dezavantaja soktu çünkü şimdi geri dönmüş durumdayım. Ana yoldan sağa döndüğümüzden oldukça eminim, bu da sola dönüp yürümeye başlamam gerektiği anlamına geliyor. Ama ya yanılırsam ve çölün derinliklerine doğru gidersem?

Sadece iki seçeneğim var. Düzeltiyorum, üç seçenek diyelim. Sola dön, sağa dön ya da geri dön ve karavana gizlice girmeye çalış. Eğer yolumu bulabilirsem

Geri. Üç numaralı seçenek elendi. Vulcan'a yolu bulamayacak kadar kafamın karışık olduğunu itiraf etmektense çölde yok olmayı tercih ederim.

Kararlı bir şekilde sola dönüyorum ve bileğimi burkmamaya çalışarak engebeli, kayalık zemine dikkatlice basıyorum. Yiyecek ve su olmadan çölde kaybolma düşüncesi dehşet verici. Adamlar sabah peşimden gelecekler miydi yoksa beni burada mı bırakacaklardı?

Aniden, yüksek sesli, kederli bir uluma sessizliği bozar ve ardından farklı yönlerden iki tane daha gelir.

Bu da ne böyle?

Bir vahşi köpek sürüsü olma ihtimalini düşünürken, kalbim göğsümde çarparak olduğum yerde donup kalıyorum. Ama ulumalar çok derin, çok ürkütücü. Karanlıkta dolaştığım süre boyunca izlendiğimi hissettim. Şimdi nedenini anlıyorum.

Ulumalar devam ettikçe, hedef olduğumu fark ediyorum. Ulumalar dört bir yanıma sarmışken, en güvenli rotayı belirlemek imkânsız. Kendimle görünmeyen yaratıklar arasına mümkün olduğunca fazla mesafe koymak için çaresizce adımlarımı hızlandırarak yürümeye devam ediyorum.

VULCAN

F *Ya da Tanrı aşkına!*

Çölde dolaşarak ne halt ettiğini sanıyor? Birkaç metre arkasıdayım, her hareketini izliyorum.

Onu takip etmek uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şeydi. Karanlıkta saklambaç oynamayı hep sevmişimdir.

Jade kendini çok zeki sanıyor, gürültü yapmamaya çalışarak gizlice dışarı çıkıyor. Daha karavandan çıkmadan onu fark etmiştim. Hayatım boyunca birkaç kez neredeyse öldürüldüğüm için hafif uyumayı öğrendim. Çoğu gece en fazla birkaç saat uyurum. Etrafımdaki her ses ve koku değişikliğinin son derece farkındayım. Hayatta kalmanın tek garantili yolu bu.

O karavanımın içindeyken benim uyumam şaka gibi. Bir sonraki hamlesini beklemek beni bütün gece uyanık tuttu. Kaçmaya çalışacağından hiç şüphem yoktu. Eğer kaçmasaydı, hayal kırıklığım çok büyük olacaktı.

Gece ilerledikçe uyku tulumumun içinde zihnim tamamen uyanık bir şekilde yatıyordum. Kamp ateşinin çıtırtısı ve ara sıra rüzgârın uğultusu sessizliği dolduran tek seslerdi. Başka bir şeyi, daha belirgin bir şeyi dinliyordum; onun bir hamle yapma sesini.

Ve uyuduğumdan emin olduğunda, onu duydum. Karavanın içindeki yumuşak ayak seslerini ve dolabımı karıştırmaya başladığında elbise askılarının çınlamasını. Dışarı çıktığında, kamp ateşinin karşısından beni izlediğini hissedebiliyordum. Nefes alışımı yavaşlatarak uyuyor numarası yaptım.

Onu takip etmeden önce ayak seslerimi duyamayacak kadar ileride olmasını bekledim. Belli bir yönü olmadan daireler çiziyordu ama yine de ilerlemeye devam ediyordu. Pes etmediği ya da yardım için bağırmadığı için hakkını vermeliyim. Pes etmesini beklediğimden değil. İnatçı ve kararlı biri. İçinde bulunduğu tehlikenin farkında bile olmayabilir.

Şu anda, çakallar onun için en büyük tehdit. Onu üç taraftan kuşatmış durumdalar ve fark ettiğinden çok daha yakınlar. Fark etseydi, onu kurtarmam için çılglık atardı. Karanlıkta bir sürü vahşi çakalla mücadele etmek şehirli bir kıza göre değil.

Çakal sürüsü ve ben burada, çölde yıllardır uyum içinde birlikte yaşıyoruz. Ara sıra onlara sosisli sandviç artıkları atıyorum. Tahrik edilmedikleri ya da yavrularının tehdit altında olduğunu hissetmedikleri sürece bana saldıracaklarını sanmıyorum.

Bir yabancıya saldırmak farklı bir hikaye.

Yürümeye devam edince kafam karıştı. Neden yardım çağırıyor? Çok inatçı. Benden yardım istemeden önce sürüyü kendi başına ele geçirip çölde ölmeyi tercih ederdi. Tam bir baş belası olsa da bağımsızlığına hayranım.

Çakallarla nasıl başa çıktığını merak ederek sessizce arkasına yaklaşıyorum. İlk çakal uluduğunda kıpırdamadan durdu. Acaba onu ne tür bir hayvanın takip ettiğini biliyor mu? Benim dışımda tabii ki.

Birdenbire bana doğru dönüyor, sanki beni arıyormuş gibi dikkatle karanlığı tarıyor. *Lanet olsun!* Beni fark etti mi? Elbette görmedi. Belki de uyuyormuş gibi yaptığımda beni izlediğini hissettiğim gibi o da burada olduğumu hissediyordur.

Çakallar tekrar uluyor, sürekli yaklaşıyorlar. Sürü olarak birlikte çalışıyorlar ve onu her yönden kuşatıyorlar. Çakalların insanlara saldırması nadirdir, ama onların bölgesinde ve yakınlarda bir inleri olabilir. Hayvanların ne yapacağı belli olmaz. Bir tehdit algıarlarsa her şey olabilir. Tereddüt ediyorum, onun ne kadar dayanıklı olduğunu öğrenmek istemekle onu koruma dürtüsü arasında gidip geliyorum. Ya da ona çok yaklaşırlarsa çakalları korumak. Onların da zarar görmesini istemem. O bir cehennem kedisi ve savaşmadan ölmez. Bir silah saklıyor olması beni şaşırtmazdı.

kıyafetlerinin altında.

Bir daire çizerek geri dönüyor ve her tarafı taramaya devam ediyor. Neyi bekliyor? Bu iş yeterince uzadı. Biri ya da bir şey zarar görmeden bu işi bitirsem iyi olacak.

Hızla koşup onu arkadan sıkıca kavırıyorum ve iki kolumu göğsüne doluyorum. Ay ışığında bir bıçağın parıltısını çok geç fark ettim. Doğruca bacağıma sapladı. Bıçak kalın kot pantolonumu kesiyor ve bıçağın ateşli yanığının derimi kestiğini hissediyorum.

"Siktir!" Bağıyorum. "Bıçağı bırak!"

JADE

"D Bıçağı çek! Şimdi!" Vulcan kulağıma tekrar bağıyor. "Yoksa lanet bileğini kırarım." Kaslı kolları göğsümün etrafını sararak nefesimi kesiyor ve beni yerden bir ayak yukarı kaldırıyor. Benim Avuç içi açılır ve bıçak yere düşer.

"Bu ne lan! İndir beni!" Bağıyorum, panik içinde kaval kemiğine doğru tekme atıyorum ve sert bir temas sağlıyorum. Göğsümdeki tutuşu gevşemiyor.

"Sakin ol, benim," diye mırıldanıyor kulağıma yakın. "Kavga etmeyi bırakın! Başka bıçağın var mı?"

"Hayır," diye yalan söyledim. "Bırak beni! Ödümü kopardın. Neden seslenmek yerine bana gizlice yaklaştın?"

Beni tekrar ayağa kaldırıyor ve serbest bırakıyor. Karanlık gecenin soğuk havası hemen bir zamanlar sıcak kollarının olduğu yere çarpıyor. Vücuduna yaslanıp lezzetli sıcaklığına gömülme isteğime karşı koyuyorum.

"Neden gizlice kaçtın?" diye sorar. "Planın neydi Jade? Bütün gece çölde dolaşmak mı? Nerede olduğun ya da hangi yöne gideceğin hakkında en ufak bir fikrin var mı? Bu aptalca bir hareketti."

"Pek sayılmaz," diye itiraf ediyorum iç çekerek. "Denemek zorundaydım. Bütün gece karavanında öylece oturup bir şey olmasını bekleyemezdim. Bana neler olduğunu ya da beni neden kaçırdığını söylemiyorsun. Ne yapmamı bekliyordun? Sadece beklememi mi?"

"Hayır, tam olarak bunu bekliyordum," diye yanıtlıyor bıkkın bir ses tonuyla. "Aptalca bir şey deneyeceğini tahmin etmiştim. Hadi karavana geri dönelim. Donuyor olmalısın."

Sessizliği bir başka uluma bozuyor, öncekinden daha yakın.

"Bu ne tür bir hayvan?" Bilinçsizce ona yaklaşarak soruyorum. "Kurt mu?"

"Çakallar," diye cevap veriyor. "Etrafımızı sardılar. Merak etmeyin. Çakallar yaklaşmayacak. Sadece onlar için bir tehdit olmadığımızdan emin olmak için bizi izliyorlar."

"Onlar için bir tehdit mi?" İnanamayarak sordum. "Bu nasıl olabilir? Belli ki sayıca azız."

"Biz tehlikeli insanlarız ve senin de bir ya da iki bıçağın var," diyor. "Eminim bir yerlerde bir tane daha vardır." Eğiliyor ve bıçağı incelemek için yerden alıyor. "Bu da ne böyle? Mutfak çekmecesindeki benim bıçağım mı bu? Eşyalarımı karıştırıp bıçağımı mı çaldın? Başka ne çaldın?" Gözleri kısıldı. "Üzerindeki benim en sevdiğim konser tişörtüm. Hiç sınır diye bir şey duydun mu? Eşyalarımı karıştırdığına inanamıyorum."

"Çalmadım," diye sakince açıkladım. "Gömleğini ödünç aldım çünkü o lanet karavanda hiç ısı yoktu. Ben ısınır ısınmaz geri alabilirsin."

"Peki, meydan okuma kabul edildi." Elimini sıkıca kavramak için uzandı. "Seni ısıtacağım ve eğer üzerinden çıkarmak zorunda kalırsam gömleğini geri vereceksin. Ama önce bıçağın bacağımdaki kasları kesmediğinden emin olmalıyım. Kangren olursa ve senin aptallığın yüzünden bacağımlı kaybedersem çok kötü olur. Beni bıçakladığına inanamıyorum! Hayatta olduğun için şanslısın."

"Seni bıçakladı mı? Bekle!" Yürümeyi bıraktım ve onunla yüzleşmek için döndüm. "Seni kestim mi?"

"Bıçaklarımı son derece keskin tutarım. Kotumu doğruca kesmişsin. Acıya karşı toleransım yüksektir, bu yüzden kesiğin ne kadar derin olduğunu söyleyemem. Her iki durumda da, endişelenme. Sana daha önce de söylediğim gibi, belki de acıyı seviyorumdur. En iyi şansın buysa, seninle başa çıkabilirim."

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, sen olduğunu fark etmemiştim," diyorum. "Karanlıkta bana gizlice yaklaşmak iyi bir fikir değildi. Kendimi her zaman elimden geldiğince koruyacağım. *Her zaman.* Önceden uyarılmıştın, o yüzden bir daha böyle bir şey deneme. Ve beni asla arkamdan tutma. Bu beni korkutuyor."

"Not edildi," diyor. "Bir dahaki sefere sana önden saldıracağım. Buradan hangi yöne gitmeyi planlıyordun? Soldan mı, sağdan mı?"

"Artık gerçekten bir önemi var mı?"

"Hayır, sadece burada tek başına ne kadar iyi olacağını merak ediyordum."

"Bilgin olsun, sola gitmeyi planlıyordum," diyorum. "Yanlış seçim buyusa durmayın, benimle dalga geçin."

"Doğruca çöle," diyor tiksintiyle nefesini üfleyerek. "Peşinden geldiğim için çok şanslısın."

"Sanırım bu uyuyormuş gibi yaptığın anlamına geliyor? Madem uyanıktın neden gitmeme izin verdin? Sen bir pisliksin!" Ona o kadar kızgınım ki nereye gittiğime dikkat etmiyorum ve bir taşla takılıp tökezliyorum. Elimi bırakıyor ve beni sabitlemek için kaslı kolunu belime doluyor.

"Kahretsin, dikkatli ol," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde. "Seni güvende tutmam gerekiyor. Karavana döndüğümüzde burada kalacaksın. Anladın mı? Adamlara sana göz kulak olacağıma söz verdim. Bunu olması gerekenden daha zor hale getiriyorsun ve son sinirlerimi de bozuyorsun. Ben bu bok için kaydolmadım."

"Nesin sen? Şimdi de koruyucum mu oldun? Senden korkmamalı mıyım? Beni kaçırdın."

Soruma güldü. "Sevgilim, bunu çözmek tamamen sana kalmış. Ben neyim? Kahraman mı, kötü adam mı? Sen seç."

"Kesinlikle bir kötü adam," diyorum ona. "Sen kahraman falan değilsin."

"Doğru söyledin. Kahramanlar sıkıcıdır. Her gün kötü adamı oynamayı tercih ederim. İçimden bir ses senin de öyle yapacağını söylüyor. Takınmaya çalıştığın küçük, masum kız rolü diğerlerini kandırabilir ama beni değil. Bunu hatırlaman senin için akıllıca olur."

Onunla tartışmam, o benim peşimde.

"Şu ilerideki karavan mı?" diye sordum. "Kamp ateşi neredeyse söndü."

"Merak etme, tekrar yakacağım. Seni ısıtacağıma söz verdim ve sözümü tutmaya niyetliyim çünkü gömleğimi geri istiyorum. Uyuyorsun bu gece benimle."

"Karavanda mı?" Aniden yürümeyi bıraktım ve ona ters ters baktım. "Asla olmaz! Bu tartışmayı zaten yapmıştık. Yatak çok küçük. İkimiz de yatağa sığamayız."

"Hayır, karavanda değil. Geceyi benimle birlikte uyku tulumumda geçireceksin. Dışarıda, ateşin yanında. Gözlerimi bir daha senden ayırmayacağım. Yarın sabah seni Kit'e sağ salim teslim edene ve ellerimi senden temizleyene kadar. O zamana kadar benimle kalacaksın ve sana söylediğim her şeyi yapacaksın."

Bütün gece bir uyku tulumunun içinde Vulcan'a sımsıkı sarılmanın cazibesi var. Özellikle de soğuk rüzgar saçlarımı kamçıliyorken.

her yöne ve kemiklerimin derinliklerine nüfuz ediyor.

Gerçek şu ki, bitkinim, üşüyorum ve bu gece daha fazla mücadele edemeyecek kadar yorgunum. En azından kendime böyle söylüyorum.

Karavana ulaştığımızda Vulcan kapıyı açıyor ve beni içeri itiyor. "Ben banyoya girip bacağımı kontrol ederken sakın kaçmaya kalkma," diyor sert bir sesle. "Seni bir daha uyarmayacağım. Eğer kaçarsan, bir dahaki sefere seni bağlarım. Anladın mı?"

"Bu gece yine kaçamayacak kadar üşüyorum," diye cevap veriyorum, küçük yatağa uzanırken soğuktan dişlerim takırdıyor. Yatak granit gibi sert, ince bir battaniye de çok az sıcaklık veriyor. "Yarın için herhangi bir söz veremem."

Vulcan banyoya girerken sert bir kıkırdama çıkarıyor. "Yarın umurumda değil çünkü başkasının sorunu olacaksın," diyor, kemerinin tokasını çıkarırken çıkardığı şangırtı küçük alanda yankılanıyor. Pantolonunun yere düşme sesi sessizliği dolduruyor.

"Nimetlerini say. Sen şanslı bir kızsın," diye sesleniyor bir süre sonra.

Kollarımı göğsüme sarıp soğuktan korunmaya çalışıyorum. "Neden Şanslı mıyım?"

"Şanslısın çünkü bıçak bacağımı zar zor sıyırdı," diye açıklıyor, pantolonunu yukarı çekerek banyodan çıkarken. "Bazen acıyı diğer insanlar gibi algılayamıyorum, bu yüzden yaralandığımı her zaman anlayamıyorum. Eğer bacağımı kesip açsaydın çok kızardım."

Pantolonunun paçasına bakıyorum, kottaki yırtığı fark ediyorum. "Neden acıyı hissedemiyorsun? Bunu uyduruyor musun? Hiç böyle garip bir durum duymamıştım."

Omuz silkiyor, yüzü duygusuz. "Beynim acıyı bloke ediyor. Gerçi her zaman değil, sadece incindiğimi fark etmek için kendime her zaman güvenemeyeceğim kadar. Tualete gitmen gerekiyorsa şimdi git, çünkü dışarı çıkıyoruz. Yatakta rahat etmek için zaman kaybetmeye gerek yok. Benimle dışarıda uyuyacaksın ve bu son."

"Hadi ama!" Sesim hayal kırıklığıyla yükselirken tartışıyorum. "Bu çok saçma. Yorgun ve üşümüş olduğum için bir daha kaçmayacağıma söz veriyorum. Lütfen, burada tek başıma uyumama izin verin."

Yalvarışımından etkilenmedi. "Sana iyi bir kız olman için bir şans verdim ve sen bunu mahvettin." Üst kolumu kavradı ve beni yataktan kaldırdı.

"Hadi gidelim." "En azından fazladan bir battaniye almama izin ver," diye yalvarıyorum.

battaniyeyi de yanımızda götürürüz.

"Bırak onu," diye tersliyor, gözleri soğuk ve inatçı. "Uyku tulumuna girdiğimizde benimle yeterince sıcak olacaksın."

Karavanın dışına çıkıyoruz ve sert rüzgâr elbiselerimi delip geçiyor. Gökyüzü artık karanlık ve yıldızsız ve tek ışık loş karavandan geliyor. Ateş sönmüş ve geride kalıcı bir duman kokusu bırakmış.

Lanet olsun! Bu karmaşanın içine nasıl düştüm?

Ateşin yanındaki uyku tulumunu işaret ediyor. "Ayakkabılarını çıkar, içine gir ve ısınmaya çalış," diye emrediyor. "Ateşi tekrar yakacağım ve sonra sana katılacağım."

Uyku tulumunun üzerine diz çöküp ayakkabılarımı çıkarırken bakışlarının ağırlığını üzerimde hissediyorum. Zemin sert ve inatçı. Uyku tulumunun içine giriyorum, dizlerimi göğsüme çekiyorum ve ısınmak için bir topun içine kıvrılmaya çalışıyorum. Kesinlikle perişan haldeyim.

Bunun Vulcan'ın her gece yapmayı seçtiği bir şey olduğuna inanamıyorum. Lanet olası bir psikopat, bu da onun hakkındaki ilk izleniminin doğru olduğunu kanıtlıyor. Kontrolsüzce titremekten kendimi alamadığım sessizlikte dişlerim yüksek sesle takırdıyor.

Vulcan ateşe birkaç odun daha atıyor ve korları alevlendiriyor. Tek kelime etmeden bana doğru ilerliyor, siyah deri botlarını çıkarıyor ve gömleğini çıkarıyor. Uyku tulumunun üst katmanını kaldırıyor ve yanıma kayıyor. Vücudunun sıcaklığı sırtıma hoş bir sıcaklık olarak yansıyor. İlk içgüdüm vücutlarımızın birbirine değmesini engellemek için ondan uzaklaşmak oluyor ama kaslı, sıcak vücudu o kadar lezzetli ve davetkâr geliyor ki tekrar onun içinde eriyorum. Üzerimde iki tişört olmasaydı daha da iyi olurdu ama benimkini çıkarmayacağıma eminim.

Kollarını arkamdan sarıyor, beni kendine çekiyor ve vücudunun çerçevesine katlıyor. Uyku tulumu sıkışık ama idare ediyoruz, bedenlerimiz sıcak kalmak için birbirine sokuluyor. Onun güçlü kalp atışları bana karşı istikrarlı bir şekilde atıyor ve benimki de aynı hızla atıyor.

Birkaç saniye içinde nefes alıp verişini benimkiyle senkronize oluyor ve kalbim onun ritmine uyacak şekilde yavaşlıyor. Rahatsızlığım yavaşça dağılıyor, yerini derin bir rahatlık ve güven duygusu alıyor.

Burada Vulcan'ın yanında güvendeyim.

JADE

T Karnıma yerleşen sıcak bir elin hissi, uykunun derin sisini yararak beynimi işgal ediyor. Gözlerimi açıyorum ve kırıştırıyorum. Zifiri karanlık ve ürkütücü bir sessizlik. Çam ve dumanın odunsu kokusu Vulcan'ın teninin misk kokusuyla karışık kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

Neredeyim ben?

Arkama sokulmuş gömleksiz beden sıcak ve sert. İstedğim tek şey gözlerimi kapatıp tekrar uykuya dalmak. Sadece birkaç keyifli dakika daha. Aniden, dün gecenin anıları bir sel gibi geri geliyor.

Oh, kahretsin.

Vulcan'ın kollarının göğüslerime dolandığını ve beni sıkıca tuttuğunu fark ediyorum. Vücudu bir fırın gibi ısı yayıyor, göğsünü sırtıma bastırırken sıcak nefesi ensemdeki tüyleri karıştırıyor.

Bir an tereddüt ediyorum, ne yapacağımdan emin değilim. Kısa bir delilik anında, arkamı dönsem, elimi pantolonundan aşağı kaydırsam ve elimi kıcıma bastıran kalın sikin etrafına sarsam ne olacağını merak ediyorum.

Bunu yapmıyorum. Bunun yerine, onu uyandırmadan birkaç santim ilerlemek için kolunu dikkatlice hafifçe kaldırıyorum. Yer değiştirdiğimde içgüdüsel olarak beni daha sıkı kavlıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve kaderime boyun eğerek tekrar uyumaya çalışıyorum. Ne de olsa, dondurucu soğukta sıcacık bir uyku tulumunun içinde ateşli bir adama sokulmak dünyanın en kötü şeyi değil. Devam ettiği sürece tadını çıkarmanın ne zararı olabilir ki?

Bir süre sonra omzuma dokunan yumuşak dudaklar beni uyandırıyor. Uykulu bir şekilde gülümsüyorum, bunun erotik bir rüya olduğundan eminim, ta ki bir tane daha hissedene kadar. *Hay aksi!* Vulcan gömleğini omzumdan sıyırıp dudaklarını tenime bastırmaya devam edince karnım sıkışıyor. Nefes alışımı yavaşlatıyorum ve zihnim koştururken uyuyormuş gibi yapıyorum.

Vulcan'ın dudakları yukarı doğru hareket ediyor ve enseme sokuluyor. *Ne halt ediyor bu?* Sıcak bir el gömleğimin alt kenarından kayıyor ve kalçama dayanıyor.

Elini itmediğimde, avuç içi düz bir şekilde elini karnımdan yukarı kaydırıyor ve ağır göğüslerimin hemen altında duruyor. Göğüslerim kendi istekleriyle, ağırlı bir ihtiyaç içinde şişiyor. Onlara dokunma düşüncesiyle meme uçlarımın ne kadar sertleştiğini ve dikleştiğini hissedebiliyor mu? Okşanma ve yalanma ihtiyacıyla zonkluyorlar.

"Artık numara yapmayı bırakabilirsin," diye kulağıma hırlıyor ve vücuduma ürpertiler gönderiyor. "Uyanık olduğumu biliyorum."

"Bunu yapmamalıyız..." Elinin sütyenimin altından geçip göğsümü kavrayarak sahiplenici bir şekilde sıkmasıyla kesilmeden önce başlıyorum. *Oh Tanrım!*

"Tek kelime etme," diye fısıldıyor kulağıma. "Bugün sana her baktığımda sana dokunmayı ne kadar istediğimi bilmiyorsun."

Açık avucunu hassaslaşmış meme ucumun etrafında döndürürken nefesim kesiliyor. Meme ucumu çimdikleyip çektiğinde dudaklarımdan istemsiz bir inilti kaçıyor, tam da sevdiğim gibi. Meme ucunu parmaklarının arasında büktüğünde bir iniltiyi ısııyorum. Biraz kabaca çekiştiriyor, ucu dışarı çıkarıyor ve beni nefessiz bırakıyor.

"Durmamı istiyor musun?" diye mırıldanıyor boğuk bir sesle. "Evet desen bile yalan söylediğini anlayacağım. Duyarlı bedenim bana durmamı asla istemediğini söylüyor."

Ona pis, kirli ellerini üzerimden çekmesini söyleyecek kelimeleri bulmaya çalışıyorum ama kelimeler boğazımda düğümleniyor. Haklı, durmak onun yapmasını istediğim son şey.

"Tenin o kadar lezzetli ki," diye geveliyor dilini köprücük kemiğimde gezdirirken ve göğsümü eskisinden daha talepkâr bir dokunuşla okşarken. "Eminim her yerinin tadı da aynı derecede güzeldir." O veriyor

Keskin dişleriyle omzuma hafif bir çimdik atıyor ve ben de titrek bir inilti çıkarmadan edemiyorum.

Sözleri içime işledikçe, kızgın arzu duygularımı bastırıyor. Eli göğsümden kalçalarımın birleştiği yere doğru ilerliyor. Kot pantolonumun üzerinden beni okşuyor, parmakları bacaklarımın arasına daha fazla baskı uyguluyor, beni kızdırıyor.

Eli kotumun düğmesini açmak için uzanıyor ve fermuarı indiriyor. "Daha ıslanmadın mı? Eminim benim için çoktan sıırıslıklam olmuştundur," diyor elini ipeksi külotumun altına kaydırmadan önce. "Ne renk külot giyiyorsun? Söyleyemeyecek kadar karanlık olması çok kötü. Dişlerimle onları senden koparmak isterdim."

Parmakları aşağı inip klitorisimin üzerinden geçtiğinde sıçıyorum. Bana daha yeni dokunmuştu ama ben patlamaya hazırdım bile. Çıplak tenime dokunuşu bir elektrik şimşegi gibi. Elinin içinde eriyorum, parmaklarını aşağıya doğru hareket ettirirken vücudum acıyla kıvranıyor. Parmakları daha fazla baskıyla sürtünüyor ve ben de eline karşı koyuyorum.

"Damlatıyorsun amına koyayım," diye mırıldanıyor başparmağını klitorisime sürtmeden önce. "Ve çok sıcaksın. Söyle bana Jade... parmakla becerilmekten hoşlanıyor musun? Bunu ne kadar çok istediğini söyle çünkü istediğini biliyorum." Bir parmağını aşağıya kaydırıyor, sonra parmak eklemine kadar amımın içine sokuyor.

"Oh," diye soluyorum, eliyle buluşmak için kıcıımı kaldırıyorum ve bilinçsizce kaslarımla parmağını daha sıkı kavriyorum. Bu his karşısında sert bir nefes alıyor.

"Lanet olsun, çok darsın," diye inliyor, parmağını içeri ve dışarı hareket ettirirken başparmağı dairesel hareketlerle klitorisimi ovuyor. Gözlerimi kapatıyorum, inlememek için dudağımı ısırıyorum. İlkine katılmak için bir parmağını daha kaydırıyor ve neredeyse bir milyon mutluluk parçasına ayrılıyorum. Her seferinde bir öncekinden daha güçlü bir şekilde beni sertçe beceriyor. Kaslı koluna tutunuyorum ve her itişinde haykırıyorum, ağzımdan dökülen çaresiz seslerden utanıyorum.

"Kotunu dizlerine kadar indir," diye emretti. Hızla itaat ediyorum, kıcıımı kaldırıyorum ve kotumu aşağı indiriyorum. "Şimdi bacaklarını daha geniş aç," diyor.

Ona daha iyi erişim sağlamak için istediği her şeyi yapmaktan çekinmiyorum. Cinsel olarak hükmedilmenin ve kontrol edilmenin heyecanı daha önce hiç yaşamadığım bir şey ve bunu inanamayacağım kadar çok seviyorum. Olmak

İnanamayacağınız kadar zevk alırken ne yapacağınızı ve nasıl yapacağınızı söyler. Bizim için tamamen karanlıkta olmak bunu daha da heyecanlı ve yasak hale getiriyor.

"Şimdi ısındın mı?" diye fısıldıyor kulağıma. Başımı sallıyorum, tutarlı bir şekilde konuşmak için kendime güvenmiyorum. "O zaman gömleğimi çıkar ve geri ver," diye emrediyor. "Seni sıcak tutacağıma söz vermemiş miydim? Ben her zaman sözlerimi tutarım."

Çabucak, en sevdiği konser tişörtünü yukarı çekip başımın üzerine geçiriyorum. "Çıkar ve sandalyenin üzerine at," diyor ve ben de yapıyorum. "Şimdi gömleğini ve sütyenini de çıkar," diye emrediyor, sesi arzuyla kalınlaşıyor. "Çıplak teninin benimkine değmesini istiyorum."

Gömleğimi çıkardım ve sütyenimin kopçasında tereddüt ettim. *Ne yapıyorum ben böyle?* Bu çılgınlık. Vulcan sertifikalı bir deli ve ben onunla birlikte uyku tulumunun içinde neredeyse çıplak kalıyorum.

"Durmak mı istiyorsun?" diye tehdit ediyor, parmaklarını içimde sabit tutarak. "Eğer istemiyorsan, ben kesmeden önce sütyenini çıkar. Ben seni boşaltırken sen de memelerini okşa benim için."

Oh, lanet olsun.

Tanrı yardımcım olsun, durmasını istemiyorum. Sütyenimin ön kopçasını çevirerek göğüslerimi onun erişimi için serbest bırakıyorum.

"İşte iyi bir kız," diye mırıldanıyor. "Şimdi büyük, seksi meme uçlarını çimdikle ve sertleştir."

Tüm çekingenliğimi yitirmiş bir halde, siyah dantelli kuplarından taşan göğüslerimi ovuşturarak onun emirlerini yerine getiriyorum. Göğüslerimi sıkıyorum ve nefesini tuttuğunu duyuyorum. Parmaklarım meme uçlarını büküp çekerken, o da amımı daha hızlı, daha sert ve daha derin parmaklıyor. Bu an şimdiye kadar yaşadığım en erotik şey, çünkü zevk yepyeni bir boyut kazanıyor. Vulcan'ın başparmağı klitorisimde daha sert çalışıyor ve orgazmım artıyor.

"Sana gelmen için izin verdim mi?" diye homurdanıyor, heyecanımı hissederek. "Hayır... Henüz değil. Sadece ben söylediğimde boşalacaksın." Klitorisimdeki baskıyı bırakıyor ve bunun yerine duyularıma bulanık, sonsuz bir saldırıda birbirine karışan sert pompalarla beni parmaklamaya odaklanıyor.

"Sikimin seni doldurmasını ister misin?" diye soruyor. "Nasıl sikilmek istersin? Arkadan mı? Yoksa üstte olmayı mı tercih edersin? Seni, uzun saçlarını elime sarıp sıkıca çekerken arkadan becerilmeyi seven bir kız olarak hayal ediyorum. Haksız mıyım? Daracık amına vururken kıkına şaplak atmamı ister misin?"

Kontrolüm zaten kaygan bir yokuşta. Onun edepsiz konuşmaları beni uçuruma sürüklüyor.

Beni sırtüstü yatırdı ve üzerime eğildi. Uyku tulumu dar, manevra yapacak çok az yer var. Göğsümün üzerindeki elimi yüzüyle iterek dişlerini gergin meme ucumun etrafına geçiriyor. Çekip çekiştiriyor, dilini ucunda gezdiriyor. Vulcan'ın parmakları ve dili beni sınıra yaklaştıırken dakikalar süren akıl almaz bir zevk geçiyor. Önce birini, sonra diğerini emip göğüslerimi ısırırken dudağımı ısıyorum. Sert ve hükmedici ve ben buna bayılıyorum.

"İyi hissettiriyor mu?" diye soruyor, tıraşsız yüzü hassas tenimi tırmalıyor. "Hoşuna gitti, değil mi?"

"Evet... oh evet," diyorum ona, sersemlemiş bir halde.

Tempoyu artırıyor ve amıma kabaca girip çıkmaya başlıyor, meme ucumu sertçe emerken ellerinin her itişiyse neredeyse kıcıımı uyku tulumundan kaldırıyor. Nefesim kesiliyor, nefesim düzensiz ve titrek. Onun altında kontrolsüzce kıvranırken mutluluk seslerimi tutmaya çalışmaktan vazgeçiyorum.

Ona doğru uzanarak, avucumu pantolonundaki büyük, sert çıkıntının üzerine koyuyorum. Kalın ve uzun. Bir dakika daha bekleyemem. Parmaklarım kemerinin tokasını açmak için yukarı kalkıyor ve elimi içine sokup sikini okşuyor.

"Hayır," diye hırlayarak beni durdurdu. "Bu gece olmaz. Seni ilk kez becerdiğimde, bunun gün ışığında, çıplak vücudunda parlayan parlak güneşle olmasını istiyorum. Sen benim adımı haykırıırken, ben senin amını yemekten başımı kaldırdığımda yüzünü ve gözlerini görmek istiyorum. Ve sen benim adımı haykıracaksın, değil mi Jade? Benim adım ne? Söyle hadi."

"Vulcan," diye dua eder gibi adını nefesle söylüyorum. "Bu doğru, sakın unutma." Sanki unutabilmişim gibi.

"O gün geldiğinde, seni bildiğim ve henüz icat edilmemiş her şekilde becereceğim," diyor bana. "Daha fazlası için yalvaracaksın ve benden önce sana dokunan her erkeğin anısını sileceğim. Geceleri gözlerini kapattığında sadece tek bir yüz göreceksin ve o da benimki olacak. Adım beyninin derinliklerine öyle bir kazınacak ki, asla çıkaramayacaksın."

Bu gece ikinci kez, bu adamın hayatım boyunca nerede olduğunu merak ediyorum. Söylediği her kelimenin doğru olduğuna hiç şüphe yok. Başparmağını ıslatmak için içime daldırıyor ve klitorisimi ovmağ için geri hareket ettiriyor, etrafında ve

etrafta. *Kahretsin, bu adam bir kadını nasıl memnun edeceğini biliyor.* Parmaklarının hareketleri artık hızlı, sert ve yoğun.

"Sabırsızlanıyorum," diye tutarsızca mırıldanıyorum. "Lütfen..."

"Lütfen, ne?" diye alay ediyor benimle. "Şimdi mi gelmek istiyorsun? Yap o zaman. Benim için gel," diye emrediyor. Meme ucumu acı verici bir şekilde ısıyor ve keskin dişleriyle ucunu çekip çıkarıyor. Tüm kontrolümü kaybetmem için gereken tek şey bu ve devam eden bir dizi yoğun, güçlü kasılmalarla patlıyorum.

"Elimin her yerine geldiğini hissediyorum," diye göğsüme doğru homurdanıyor. "Kahretsin! Seni sikmeyi o kadar çok istiyorum ki bu beni öldürüyor ama yapmayacağım. Bu gece olmaz. Bacaklarının arasından kaymak için beklemek işkenceye degecek. Unutma, sana her baktığımda, sana yapacağım her şeyi düşünüyor olacağım. *Her seferinde.* Ve sen de bunu düşünüyor olacaksın. Gerçekleşene kadar aklımdaki tek şey seni becermek olacak. Ve olacak, söz veriyorum."

Orgazmım sona erdiğinde, hızlı nefes alışımı kontrol altına almak için mücadele ediyorum. Beden dışı deneyimin etkisiyle zar zor kendime gelebildiğim için gerçekliğe dönmek konusunda isteksizim. Nefes alışım neredeyse normale döndüğünde, Vulcan isteksizce elini çekiyor.

Uyku tulumundan sessizce çıkıp karavana girmeden önce, "Bu küçük sır aramızda kalsın," diyor.

JADE

"J Ade! Uyanın! Yola çıkma vakti geldi."
Acelesi varmış gibi görünen Vulcan'ı y a n ı m d a diz çökmüş
halde bulmak için gözlerimi halsizce açıyorum. Uyku tulumunun
onun tarafı b u z gibi.

Daha önce, o karavandan dönene kadar uyanık kalmaya çalışmışım ama o
gelmeden önce uyuyakalmışım.

Eğer geri gelirse.

Ondan ne beklediğimden emin değilim. Bana iyi geceler öpücüğü
vermesini ve her neyse ondan sonra sarılmasını mı? Hayır, Vulcan ilişki
sonrası bakım için etrafta dolaşacak biri değil. Çoğu zaman ben de öyle.
Beni yalnız bırakmasına şaşırmadım.

"Saat kaç?" Doğrulup yorgun gözlerimi ovuşturuyorum. "Hâlâ karanlık."

"Saat beşte," diye yanıtlıyor. "Kit bu sabah seni onun evine götürmemi
söyledi, o yüzden yola çıksak iyi olur. Git temizlen ve on dakika içinde yola
çıkmaya hazır ol."

"Tamam," diyorum, uyku sersemliğini üzerimden atmaya çalışarak.
Sıcak uyku tulumundan sürünerek çıkıyorum ve spor ayakkabılarına
uzanıyorum. "Vegas'a nasıl döneceğiz? Bir yerlerde saklı bir araban var
mı?"

"Motosiklet," diye cevap veriyor. "Karavanın arkasında park halinde.
Senin için sorun olur mu?"

"Evet, tabii her neyse." Ona karşı bu kadar sınır tanımaz olmama sebep
olan şey neydi? Bu sabah gözlerinin içine zar zor bakabiliyorum ve o da
benden kaçıyor gibi görünüyor. Belki de en iyisi bu çünkü bugün
erkeklerden kaçıyorum. Uyku tulumunu sarıp ateşi söndürürken ona
"Gitmeye hazırlanmam için bana beş dakika ver," diyorum.

Dakikalar sonra dışarı çıktığımda Vulcan'ı şık siyah bir motosikletin yanında buluyorum. Pahalı görünüyor ama motosikletler hakkındaki bilgim burada bitiyor.

Arkadaki saklama bölmesinden siyah deri bir ceket çıkarıp bana uzatıyor. "Bunu giy," diyor. Üzerinde ona uygun bir ceket, kot pantolon ve siyah deri botlar var. Motorcu kıyafeti onu benim için daha da seksi yapıyor, eğer bu mümkünse. Dün gecenin anıları beynime hücum ediyor ve doğru düşünmemi zorlaştırıyor.

"Teşekkürler," diyorum ve ağır ceketini giyip önünü fermuarlıyorum. "Peki ya kasklar? Takabileceğim fazladan bir tane var mı?"

"Kaskların canı cehenneme," diye tersliyor. "Geceleri sürerken o lanet şeyleri takmıyorum. Sadece gündüzleri polis beni kasksız yakalarsa ceza keser. Orosu çocukları!"

"Bunda şaşılacak bir şey yok," diyorum sertçe. "Sanırım bu fazladan bir tane olmadığı anlamına geliyor."

"Benimkini takabilirsin," diye teklif ediyor. "Eğer istersen." "İstemiyorum," diye karşılık veriyorum, bana meydan okuduğunu hissederek.

Cevabım karşısında ağzında bir gülümseme belirliyor. Zahmetsizce motosiklete tırmanıyor ve bana da aynısını yapmamı işaret ediyor.

"Deneyimli bir sürücü müsünüz?" Tırmanmakta tereddüt ederek sordum.

Sorumla eğlenerek sırtıyor. "Evet, öyle olduğumu söyleyebilirsiniz. Korkuyor musun?"

"Hiç de değil," diye cevap veriyorum, arkasından kayarak. "Bu motosiklet ne kadar hızlı gidiyor?"

"Öğrenmek ister misin?" diye soruyor omzunun üzerinden bakarak. "Emin ol isterim."

"O zaman sıkı tutunun," diye uyararak motoru çalıştırır.

Kollarımı beline doluyor, ceketinin içinden vücudunun sıcaklığını hissediyorum. Bu adamın nesi var böyle? Teni her zaman yanıyormuş gibi yanıyor. Sırtına olabildiğince yaklaşıyorum ve onu sıkıca kavriyorum.

Motosiklet kükrüyor ve toprak yolda ilerlemeye başlıyoruz. Vulcan yavaşça yola çıkıyor, engebeli yoldaki çukurların etrafından dolanırken tek ışık motosikletin farından geliyor. Vegas'a giden ana yola ulaştığımızda hızını artırıyor. Rüzgâr yanımdan hızla geçiyor ve çölde hızla ilerlerken içimi bir adrenalin dalgası kaplıyor.

"Orada nasıl dayanıyorsun?" diye bağılıyor.

"Harika!" Kulağına söylemek için yaklaşıyorum. Derin kahkahası göğsünde yankılanıyor.

"Sıkı tutunun!" diye uyarıyor. "Onu açacağım ve size bu bebeğin neler yapabileceğini göstereceğim."

Daha sıkı kavrayarak yüzümü omzuna bastırıyorum, bir yandan da gözüm hız göstergesinde. Hızımız hızla artıyor...75 mil...80...85...90. Kalp atışlarım hız göstergesiyle birlikte hızlanıyor.

Hızlandıkça motosiklet Vulcan'la birleşiyor, tek bir varlık haline geliyor. Muhtemelen sayısız kez gittiği yolda ilerlemek için vites değiştirirken ve eğilirken kaslarının hareketlerini hissediyorum. Gevşek çakıllarla karşılaşsak ya da bankete saparsak kaza yaparız ve bu hızda ikimizin de hayatta kalma şansı yok, özellikle de kasksız.

Yine de korku yerine heyecan ve adrenalinle doluyorum. "Yapabileceğinin en iyisi bu mu?" Bağırıyorum.

Meydan okumama sırtıyor. "Uzun bir düzlük geliyor," diye bağırıyor.

Vulcan hızla bir viraj alıyor ve ben de içgüdüsel olarak onunla birlikte eğiliyorum. İleride boş, uzun bir yoldan başka bir şey yok. Güneş yükselmeye başlıyor, çöl gökyüzünü turuncu ve pembenin tonlarına boyuyor.

Gazı geri alıyor ve yatıyor. Hız göstergesinin kırmızı ibresi saatte yüz milin üzerine çıkarken nefesim boğazımda düğümleniyor. Birdenbire, daha önce hiç tecrübe etmediğim kadar hızlı gitmeye başladık. Vulcan başını geriye atıp kahkaha atıyor, sesi motosikletin kükremesi üzerinde çınlıyor.

Yan dikiz aynasında yansımamı görüyorum, yüzüm yoğun, coşkulu bir sevincin resmi. Vulcan aynaya bakıyor ve onu da fark ediyor.

Onun tutsağı olmama rağmen, bugün kendimi hiç olmadığım kadar özgür ve canlı hissediyorum.

JADE

O Vegas'ın dış mahallelerine ulaştığımızda, Vulcan motosikleti dar, tek şeritli bir yola yönlendiriyor. Bir mil gittikten sonra, yol aniden Güneybatı tarzı devasa bir kapıda sona eriyor.

ahşap kirişler ve karmaşık demir işçiliği. Yüksek çitler her iki tarafta da uzaklara kadar uzanmaktadır.

Vulcan deri ceketinin cebinden bir kumanda çıkarıp düğmeye basarak ağır demir kapıların gıcırdayarak açılmasını sağlıyor. Önümüzde uzun, تنها bir yol uzanıyor. Vulcan motosikleti araba yoluna yönlendiriyor ve şık, minimalist tasarımlı çağdaş bir evin önüne çekiyor. Ev kuraklığa dayanıklı bitkiler, kaktüsler, sukulentler ve çalılardan oluşan bir çöl vahasının içinde yer alıyor.

Vulcan'ın kulağına yaklaşıyorum, saçlarım yanağına değiyor ve motosiklet motorunun gürültüsü arasında "Neredeyiz?" diye bağıyorum.

"Kit'in evi," diye yanıtlıyor bisikletten inerken. "Atla. Gidip onu uyandırayım. Saat daha erken."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Toz ve kirle dolmuş yorgun gözlerimi ovuşturuyorum. "Saat daha altı bile olmadı mı? Güneş daha yeni doğdu. Neden biraz daha uyumadık?"

"Kit seni bu sabah getirmemi söyledi," diye yanıtlıyor. "Ben sadece emirleri uyguluyorum."

Yanında durmak için bacağımı motosikletin üzerinden sallıyorum. Motosiklete bindiğim için popom ve üst baldırlarım ağrıyor. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Kit'in büyük bir çiftliği var. Seven yüksek bir çatı katında yaşıyor ve sen yerde uyuyorsun," diyorum ona.

"Her koyun kendi bacağından asılır," diye cevap veriyor. "Dün gece uyku tulumunun içinde bedenime kıvrılmışken senden hiç şikâyet duymadım. Ağzından tek bir şikayet kelimesi bile duymadım."

"Çünkü kığım donuyordu. Vücudun bir fırın gibiydi ve ısıya ihtiyacım vardı."

"Bir şeye ihtiyacın vardı. Bu konuda sana katılıyorum." Hatırladıkça kıkırdıyor ve ben onu tekmelemek istiyorum. "Kendine seni mutlu edecek her şeyi söyle. Dün gece bedavaydı. Bir dahaki sefere çok farklı bitecek."

"Bir dahaki sefer olmayacak."

"Oh, sana söz verebilirim ki olacak, tatlım. Seninle işim henüz bitmedi. Bitirdiğimde sana haber veririm."

Onun yorumu beni hazırlıksız yakaladı. Ona kızmak yerine, etrafta biraz daha takılma düşüncesi beni heyecanlandırıyor. "Kendinden oldukça emin görünüyorsun. Neden burada kalmak isteyeyim ki?"

"Seçme şansın olduğunu söyledim mi?"

Birlikte camlı ön kapıya doğru yürümeye başladığımızda aniden üst kolumu tuttu. "Kahretsin! Kılını bile kıpırdatma," diye fısıldıyor ağzının kenarından. "Hiç kıpırdama."

"Neden? Sorun ne?"

"Kımıldama," diye uyarıyor, sesini alçaltarak. "Ciddiyim. Nefes bile alma. Evin uzak köşesinden bizi izleyen bir kaplan var."

"Tabii ki var," diyorum alaycı bir şekilde, benimle dalga geçtiğini düşünerek. "Vay canına! Çalılığın arkasında da pembe bir tek boynuzlu at var."

"Şaka yapmıyorum." Kolumdaki elini ölümcül bir şekilde sıkıyor. "Sesini alçalt. Başını çevirme ve ne yaparsan yap, ona sırtını dönme ya da yaklaşırsa kaçma. Sadece gözlerini kesip onu kendin kontrol et."

Onun aptal oyununa uyuyorum ve evin uzak tarafına bakıyorum. "Siktir!" Fısıldıyorum. Bir kaplanın kocaman beyaz kafası çiftlik tarzı evin köşesine yapışıyor. Büyüklüğü nefesimi kesiyor. Büyük mavi gözleri dikkatle bizi izliyor. "Kit'in arazisinde neden bir kaplan dolaşıyor? Tehlikeli mi?"

"Evet, tehlikeli biri," diye yanıtlıyor. "Hepsi öyle değil mi? Bu yüzden sana hareket etmemeni söyledim. Bir dahaki sefere beni dinle."

Kaplan kocaman, kabarık pençeleri üzerinde iki adım öne çıkıyor ve kalın kürkünün altında kasları dalgalanan dolgun, devasa vücudu ortaya çıkıyor.

Gözlerini üzerimizde sabitlerken delici bakışları hiç değişmiyor. Deri tasmanın kontrolünü elinde tutmak için mücadele eden Kit'i arkasından çekiştiriyor.

"Puffin, dur!" diyor ona, beş yüz kiloluk bir kaplan yerine oyuncak bir fino köpeğiyle konuşmak için kullanılabilecek bir sesle. "Beni çekmeyi bırak."

Hemen hareket etmeyi bırakıyor ama gözlerini bir saniye bile bizden ayırmıyor. Nefes almaya korkuyorum. Bir dahaki sefere Vulcan bana tuhaf bir şey söylediğinde, sorgulamadan ona hemen inanacağım. Bu adamlar hakkındaki ilk fikrim tam olarak doğruymuş. Hepsi psikopat, sadece Vulcan değil.

"Bu kadar erken saatte burada ne işin var?" Kit evin köşesinden bağıyor ve yaklaşmadığı için rahatlıyorum. "Seni henüz beklemiyordum. Daha gün ışımadı bile. Ne yaptın sen? Gece yarısı evinden çıkıp buraya mı geldin?"

"Bu sabah yapmam gereken işler var," diye bağıyor Vulcan. "Kötü bir zaman mı? Eğer öyleyse çok kötü."

"Sizin de tahmin edebileceğiniz gibi pek iyi bir zaman değil," diyor Kit. "Biraz egzersiz yapabilmesi için Puffin'i başka bir muhafazaya taşıma sürecindeyim. Yolda olduğunu söylemek için önce beni aramalıydın. Beklenmedik bir anda ortaya çıkmak güvenli değil. Puffin yabancılardan pek hoşlanmaz."

"Neden beni daha önce uyarmadın?" Vulcan'a fısıldıyorum.

"Eve gir," diyor Kit, başını ön kapıya doğru eğerek. "Kendini evinde hisset. Puffin'i topladıktan sonra birkaç dakika içinde döneceğim."

"Dikkat etmemiz gereken başka kaplanlar var mı?" Vulcan soruyor. "Ya da evin içinde dolaşan başka hayvanlar? Ayılar, aslanlar, kızgın tavus kuşları?"

"Hayır, güvendesin," diye güvence veriyor Kit. "Puffin için endişelenme. Onu ben hallederim."

"İçeri girin."

Vulcan kolumu bırakmıyor ve beni Kit'in evine doğru çekiyor. Uzun bir koridor boyunca yürüyüp büyük ve rahat bir oturma alanına giriyoruz. Ev, doğal güneş ışığını içeri almak için tavandan tabana cam pencerelerle ev gibi. Oda temiz çizgiler ve nötr bir renk paleti ile sade bir şekilde dekore edilmiş.

"Bugün burada kalacaksın," diyor Vulcan bana. "Ya da seninle ne halt edeceğimize karar verene kadar."

"Gitmeme izin vermek iyi bir başlangıç olur." "Bunun dışında,"

diyor.

"Kit'in bir kaplanla ne işi var?" diye sordum. "Buraya habersiz gelmeden önce beni uyarabilirdin. Egzotik hayvan koleksiyoncusu falan mı?"

"Ya da başka bir şey," diye cevap verir Vulcan sertçe. "O geri gelmeden önce sana bir tavsiye vereyim. Ne yaparsan yap, onu Joe Exotic ile kıyaslama, yoksa sana kızar. Ben ciddiym. Hayvanları söz konusu olduğunda çok hassastır. Adını bile söylemeyin. Program başladığından beri çok sinirli."

"Umarım kaplana iyi bakar," diyorum kaşlarımı çatarak. "Egzotik hayvanların evcil hayvan olarak tutulması fikrinden hoşlanmıyorum. Birinin zengin olması, pislik olabileceği anlamına gelmez."

Vulcan, "Kit'le iyi anlaşıyorsunuz gibi görünüyor," diyor. "O da bundan nefret ediyor. Onun işi büyük kedileri değersiz yol kenarı hayvanat bahçelerinden ya da özel koleksiyonculardan kurtarmak. Çiftlikte birkaç tane var, yıllar içinde eve getirdiği diğer yetim hayvanlarla birlikte."

"Kaç tane kedisi var?" Kit hakkındaki yeni bilgiler ilgimi çekti ve beni şaşırttı.

Vulcan başını sallar. "Birkaç yıl önce saymayı bıraktım. Bana sorarsanız çok fazla var. Beslenmeleri ve bakımları çok pahalı. Yine de onları kötü bir durumdan kurtarma fırsatını asla geri çeviremiyor, bu yüzden ortaya çıkmaya devam ediyorlar."

Seyrek mobilyalara dikkat ederek odanın içinde dolaşıyorum. Evin bir kadın eli değmediği çok açık. "Burada yalnız mı yaşıyor?" diye soruyorum. "Hayvanlara nasıl bakıyor?"

Vulcan, "Hayvanları beslemeye ve bu tür şeylere yardım eden birkaç çalışanı var," diye yanıtlıyor. "Sorduğun buysa, burada evde tek başına yaşıyor. Onun dışında burada kalan tek kişi siz olacaksınız."

"Kit ilginç bir adama benziyor," diyorum daha fazla bilgi almayı umarak.

"Öyledir. Biriyle tanışana kadar pek konuşkan değildir. Oturup kibar bir sohbetle sizi eğlendirmesini beklemeyin. Hiç konuşmazsa da alınmayın. Bu sadece Kit. Biraz tuhaftır."

"Peki sen değil misin?"

"Ben acayip tuhafım," diyor Vulcan. "O düzgün bir adam. Aramızda çok büyük bir fark var."

Kit üzerinde sadece bol bir gri eşofmanla odaya girer. Kocaman, kaslı göğsüyle birlikte ayakları da çıplaktır. Uzun sarı saçları sanki yataktan yeni çıkmış gibi karışık ve dağınık. Karşımdaki bu İskandinav tanrısının kral boy bir yatağa yayılmış görüntüsü zihnimde yanıp sönüyor. Ne kadar iri olduğunu unutmuşum. Onu yakından görmek nefesimi kesiyor.

"Gömleğine ne oldu?" Vulcan bir kakhaha atıyor. "Puffin pençeleriyle parçaladı mı? Yoksa kıyafetlerinin yarısını çıkarırsan Jade için daha etkileyici olacağını mı düşündün?"

Kit derin ve hırçın bir sesle, "Bir dakika içinde üstümü değiştireceğim," diye cevap veriyor. "Puffin çamurlu patileriyle üzerime atladı. Evin içine kadar pisliğin izini sürmek istemedim." Bana doğru bir bakış attı. "Özür dilerim Jade. Bu kadar erken gelmeni beklemiyordum. Misafir ağırlamaya alışık değilim."

"Onu bu sabah sana getirmemi söylemiştin," diye hatırlatıyor Vulcan ona. "Ve işte buradayız."

"Makul bir saati kastetmiştim, sekiz ya da dokuz gibi, sabah altı değil. Saat bire kadar eve gelmedim. Daha önce soruma cevap vermemiştiniz. Neden ön kapıdan aramadın?"

"Büyük Kitty Kat'in dışarıda olacağını düşünmemiştim," diye karşılık veriyor Vulcan. "İnan bana, bir dahaki sefere önce ben arayacağım."

"Puffin'in senden hoşlanmadığının sen de farkındasın, Vulcan," diyor Kit. "Jade'le dikkatsizce risk almamalıydın. Eğer Puffin saldırmak isteseydi, onu durdurmak için yapabileceğim tek bir şey bile olmazdı. O benden çok daha güçlü. O tasmalı bir Golden Retriever değil ve motosikletinizin sesinden nefret ediyor. Garaj yolundan geldiğini duyduğunda, sana ulaşmak için neredeyse beni ayağımdan çekiyordu."

"Anlaşıldı," diyor Vulcan, en ufak bir endişe duymadan. "Bir daha olmayacak. Kedilerin yanında daha dikkatli olacağım."

"O küçük olay seni korkuttuysa özür dilerim Jade," diyor Kit bana. "Bu tür durumların asla yaşanmamasını sağlamak için kedilere çok dikkat ediyorum."

"Önemli bir şey değil, ben iyiyim. Beni korkuttu, hepsi bu. Beni buradaki vahşi hayvanlar konusunda da uyarabilirdin."

Kit'in buz mavisi gözleri Vulcan'a kayıyor, Vulcan da ona sırtıyor. Kit, Vulcan'ın savunmasına bu kadar çabuk atladığım için mutlu değil. Ne söylediğimin farkına varmadan kelimeler ağzımdan uçup gitti.

"Kedilere karşı ölümcül bir alerjim olabilir," diye ekliyorum hemen, ona düşünecek bir şey vermek için. Erkeklerin karar verme şeklini takdir etmiyorum

hayatımla ilgili hiçbir şey düşünmeden.

"Öyle mi?" Kit aniden endişelenerek sorar. "Bu bir sorun olabilir."

"Hayır, değilim." Beni geri göndermesi için ona bir bahane vermeye cesaret edemiyorum.

Vulcan. "Ben sadece bir alerjiyi örnek olarak kullanıyordum. Kediler beni hiç rahatsız etmez."

Kit'in mavi gözleri beni yakından incelemek için geri dönüyor. "Dün gece karavanda neler oldu?" diye soruyor kayıtsızca. "İkinizle her şey yolunda gitti mi?"

"Her şey harika gitti." Vulcan kanepeye oturuyor ve dövmeli kollarını başının arkasına doğru uzatıyor. Ağzında hâlâ bir sırıtma belirtisi var. "İlginiz için teşekkürler. Daha iyi olamazdı." Belli ki Vulcan tuhaf bir nedenle Kit'i kızdırmaya çalışıyor.

"Her şey harika gitmedi," demek için sustum. "O sıkışık karavanda neredeyse donarak ölüyordum. Bir kurt sürüsü akşam yemeğinde beni yemeye çalıştı ve sonra, bu yeterince kötü değilse, Vulcan geceyi onunla birlikte uyku tulumunda tıktık geçirmemi sağladı. Yani hayır, işlerin harika gittiğini söyleyemem. Aslında tam tersi."

"Bu lanet bir yalan," diye karşılık veriyor Vulcan. "Onlar çakaldı, kurt değil. Gerçekleri doğru anla. Ve seni yemeyeceklerdi de. Seni bir süre sürükleyip bacaklarını kemirmiş olabilirler. Seni kesinlikle yemezlerdi."

"Seninle yatmasını mı sağladın?" Kit'in güler yüzlü tonu soğuklaşıyor. Ayaklarının dibinde oturup derin sesini sonsuza dek dinleyebilirdim. "Tam olarak ne yaptı? Sana dokundu mu?"

Oha! Çok kızdı. Neden Vulcan bana dokundu mu diye soruyor? Hmm... Adamlar arasında *çok* ilginç titreşimler alıyorum.

Vulcan ona, "Hemen telaşa kapılma," diye karşılık veriyor. "Kaçmaya çalıştı, bunda şaşılacak bir şey yok. Onu soğuktan donarken, karanlıkta kaybolmuş bir şekilde dolaşırken buldum. Vücut ısısı birini ısıtmanın en hızlı yoludur. Ben sadece bir kıza elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyordum."

"Eminim sadece onu düşünüyordun." Kit, Vulcan'a gözlerini devirir. "Her zaman kibar beyefendiler."

"Beni bir bıçakla nasıl bıçakladığını söylemeyi de unuttu," diye ekliyor Vulcan. "Sıradan bir bıçak değil, benden çaldığı bıçağımla. Bu saçmalığa inanabiliyor musunuz? Gerçekten de bana ait bir şeyi çalacak cesareti varmış. Kim benden çalar ve hikayeyi anlatmak için yaşar? Hiç kimse! En sevdiğim gömleğimi çaldığından bahsetmiyorum bile."

Kit bana endişeli bir bakış attı. "Ona eşyalarını geri verdin mi?"

"Evet, onları geri aldı. Sadece bir bıçak ve bir gömlekti. Bu kadar büyütecek ne var? Değerleri neydi? Toplam yirmi dolar mı?"

"Mesele bu değil," diye yanıtlıyor Vulcan. "Kimse benden bir şey çalamaz ya da eşyalarımı karıştıramaz. Bir dahaki sefere, hiçbir şeye dokunma."

"Tamam, özür dilerim," diyorum. "Merak etme, bir dahaki sefer olmayacak. Ve abartıyor. Bıçakla sadece sıyırdım. O gayet iyi. Kendi hatasıydı çünkü arkamdan sinsice yaklaştı ve karanlıkta beni yakaladı. Ben sadece kendimi koruyordum."

Kit uzun ve yorgun bir iç çekişten önce benimle Vulcan arasında bir ileri bir geri bakıyor. "Görünüşe göre ikiniz de olaylı bir gece geçirmişsiniz. İkinizin de sağ salim kurtulması içimi rahatlattı. Ben mutfağa gidip herkes için protein içecekleri hazırlayayım."

Kit gözden kaybolduğunda Vulcan alaycı bir tavırla, "Oh nefis," dedi. "Tam da sabahları ilk iş olarak canımın çektiği şey. Bezelye ve ıspanaktan yapılmış bir protein karışımı."

"Bir fincan kahve istesem çok mu abartmış olurum acaba?" Bir yudum kafein için can atarak soruyorum. "Ya da bir enerji içeceği? Dün gecedен beri çok yorgunum."

"Kit'ten mi? Evet, öyle diyebilirim. Kit organik, sağlıklı, vejetaryen bir yaşam tarzına inanıyor. Kafein yok, et yok, eğlence yok. Onun yerinde olmak berbat olmalı. İyi ki ben et ve patates seven bir adamım."

"Yaşam tarzı ona uyuyor olmalı." Aslında o kadar uyumlu ki, gözlerimi vücudundan ayırmakta zorlanıyorum. "Fiziksel olarak harika durumda. Ne iş yapıyor?"

"Henüz anlamamış olmanıza şaşırdım," diye yanıtlıyor Vulcan. "Ağzı sıkı bir grup olduğumuzu öğreneceksin. Sorularınız varsa, doğrudan o kişiye sormanız gerekir. Öğrenmek istediğin her şeyi Kit'e sor. Bana değil."

"Tamam o zaman. Ne iş yapıyorsun? Sana soruyorum."

"Heyecan peşindeyim," diyor ve bana göz kırpmıyor. "Aynı senin gibi, ama farklı bir şekilde."

JADE

I Kit odaya geri dönmeden önce detaylandırmasını isteyecek zamanım olmadı. Neyse ki henüz bir gömlek bulamamış. Bütün gün gömleksiz dolaşan seksi, yakışıklı erkeklere bakmak alışabilirdi.

"Mutfağa gel ve bana katıl," diyor ve eliyle işaret ediyor. "İçecekleri hazırlamak birkaç dakikamı alabilir."

Vulcan koltuktan kalktı ve kot pantolonunu fırçaladı. "İşte gitmem için bir işaret." Siyah tişörtüne bakar. "Lanet olsun Kit! Her tarafım kaplan tüyüyle kaplı. Puffin burada kanepede miydi? Hapşırma krizine girmeden önce buradan çıkıyorum. Jade'in aksine benim kedi tüyüne alerjim var."

"Gidiyor musun?" Biraz hayal kırıklığına uğradım.

"Neden?" diye soruyor şaşkın bir ifadeyle. "Beni şimdiden özledin mi?"

"Tabii ki hayır!" Cevap veriyorum. "Gittiğine sevindim. Kit senden daha iyi ve daha centilmen."

Vulcan kapıdan çıkarken bana son bir kez el salladı: "Görünüş aldatıcı olsa da bu iki konuda da seninle tartışmayacağım." "Sonra konuşuruz. Uslu durmaya çalışın ve benim yapmayacağım bir şey yapmayın."

"Akşama görüşürüz!" Kit mutfağa dönerken seslendi. "Yedi de daha sonra burada olacak."

Vulcan gittikten sonra Kit bana döndü. "Mutfağa gel ve barda otur. Dün gece Vulcan'la yaşadığın çileden sonra yorgun olmalısın. Seni orada onunla yalnız bıraktığımız için üzgünüm. Daha iyi bir seçeneğimiz yoktu."

"Pek çok seçeneğin vardı," diye belirttim. "Beni Vegas'a geri getirmek de dahil."

Onu çalışırken izlemek için uzun mutfak tezgahının önündeki bar taburelerinden birine çıkıyorum. Cevap vermiyor ve bunun yerine çeşitli yeşillikleri, sebzeleri ve meyveleri mutfak robotuna tıktırmaya başlıyor. Kit belli ki yeşil içeceklerini ciddiye alıyor. Sağlıklı beslenmeye öncelik vermeyen biri olarak, buradaki yemek seçimlerim konusunda biraz endişeliyim.

"Protein içeceğinin içinde ne var?" Büyük parçalar halinde zencefil ve bir tutam kırmızı biber eklemeye devam ettikçe midemin kaldırıp kaldırmayacağını merak etmeye başlıyorum.

"Mutfak lavabosu hariç her şey." Mutfak robotunun düğmesine basıyor ve çıkan ses konuşmamızı bastırıyor. İçecek karıştığında bana kocaman bir bardak dolduruyor ve tezgah boyunca bana doğru kaydırıyor.

"Dene bakalım," diyor bana umutlu bir bakış atarak. "Eğer beğenmezsen, başka bir şey hazırlayabilirim."

"Ne gibi?"

"Proteinli krep," diye cevap veriyor, son derece ciddi.

Bir kahkaha patlattım. "Tahmin etmeliydim. Vulcan senin vejetaryen olduğunu söyledi."

"Öyleyim. Başlangıçta hayvan refahına odaklanmıştım ama kısa süre sonra bunun daha sağlıklı bir beslenme şekli olduğunu fark ettim. Hayvansal ürünlere güvenmek zorunda kalmadan yeterli protein tüketebiliyorum."

Gözlerimin, şişkin göğüs kaslarından devasa pazularına kadar vücudunda gezinmesine izin veriyorum. Vulcan'ın aksine, vücudunda tek bir dövme bile yok.

"Belli ki kas ya da vücut geliştirme konusunda sana zarar vermemiş," diyorum. "Ağırlık çalışıyor olmalısın. Her gün spor salonuna gidiyor musun?"

Umarım benimle konuşması için onu cesaretlendiririm. Bu adamlara ne kadar yaklaşabilirsem, beni o kadar çabuk bırakacaklar ve Vegas'tan ayrılacağım. Kit benim en iyi şansım ve bugün Vegas'tan ayrılmayı planlıyorum.

"Her gün, ne olursa olsun, ağırlık çalışıyorum," diye yanıtlıyor. "Kediler güçlü, benim olabileceğimden çok daha güçlüler. Ayrıca ağırlar ve inatçılar. Onlarla çalışmak için olabildiğince güçlü olmam gerekiyor. Patronun gerçekte kim olduğunu unutmama asla izin vermiyorlar ve bu kesinlikle ben değilim."

Öne doğru eğilip protein içeceğinden kocaman bir yudum alıyorum.

Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum. Tadı her şeyden çok... yeşil. Bir yudum daha alıyorum.

küçük bir yudum. Şaşırtıcı bir şekilde, içki beni etkilemeye başladı. Zencefil ve fındık aromasıyla çok lezzetli.

"İçki güzel," diyorum ona. "Beklediğimden çok daha iyi." Cevabımdan memnun olmuş bir şekilde bana küçük bir gülümseme veriyor. "Kaplan da neyin nesi? Vulcan birkaç tane olduğunu söyledi."

Yumuşak bir şekilde kıkırdıyor. "Öyle de diyebilirsin. Başka birçok hayvanla birlikte birkaç tane daha var. Amacım bir gün çiftliği tam zamanlı bir hayvan barınağına dönüştürmek. Şu anda bu sadece bir hayal ve bunun için çalışıyorum."

"Vay canına! Kulağa hoş geliyor. Neden şimdi yapamıyorsun?"

"Para," diye tükürdü. "Mabedi doğru şekilde kurmak milyonlarca dolar gerektirecek. Araziyi çoktan satın aldım, bu yüzden sadece bankada bakımları için yeterli miktarda fazla para olduğundan emin olmam gerekiyor. Egzotik hayvanların özel veteriner bakımlarının yanı sıra beslenmeleri de çok pahalı. Eninde sonunda oraya ulaşacağım. Zaman alacak, hepsi bu."

"Şimdi onlara bakmaya nasıl gücünüz yetiyor? Hayvan eğitmeni misiniz? Ne iş yapıyorsunuz?"

Vulcan'ın bana anlattıklarından sonra Kit'in konuşkan olmasına şaşırdım. Ondan olabildiğince çok bilgi toplama şansımı kaçırmayacağım. Bütün gün burada oturup ıspanak içmek anlamına gelse bile.

Soruma cevap vermiyor ve kasap bloğunu temizlemeye devam ediyor. Yeşil içecek hazırlamak başlı başına bir dert olmalı çünkü her yerde doğranmış lahana parçaları, havuçlar ve elma kabukları var. Bir marketten enerji içeceği ve bir paket patates cipsi almak bu kadar kolayken benim için çok fazla çaba.

"Bana da söyleyebilirsin," diyorum tezgâha doğru eğilerek. "Eninde sonunda öğreneceğim. Her erkek evinde bir kaplan beslemez."

Boyun eğmiş bir şekilde iç geçiriyor. "Vegas'taki büyük otellerden birinde bir şovun başrolündeyim."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Ne tür bir gösteri? Bana bir komedyen ya da şarkıcı gibi gelmediniz."

"Komik olduğumu düşünmüyor musun?" Ciddi tonu bana ciddi olduğunu söylüyor.

"Seni mizah anlayışın hakkında bir yargıya varacak kadar uzun süredir tanımıyorum," diye cevap veriyorum. Yine de tahmin etmem gerekirse, Kit'in alışılmadık bir mizah anlayışı olduğunu ve diğer çoğu erkeğin yapacağı şeyleri komik bulmadığını söyleyebilirim. Ciddi ve ağırbaşlı, neredeyse düşünceli.

"Benim şovum bir tür hayvan gösterisi. Kaplanlar ve diğer hayvanlar

yıldızlar. Ben sadece bayanların ilgisini çekmek için oradayım."

"Ve rolünü çok iyi oynuyorsun," diye takılıyorum. "Şovun hakkında pek hevesli görünmüyorsun. Vegas'ta kendi şovunun başrolünde olmak Amerikan rüyasını yaşamak değil mi?"

"Geçimimi sağlamanın bir yolu, hepsi bu. Şikayet etmiyorum çünkü para hayal ettiğimden çok daha fazla ve bu parayı kurtardığım hayvanlarla ilgilenmek için kullanabiliyorum."

"Sorun nedir? Bu işe dahil olan herkes için bir kazan-kazan gibi görünüyor."

"Evcil olmayan hayvanların kullanıldığı her türlü hayvan eylemi istismarcı ve yanlış" diyor. "Puffin'den ya da diğer kedilerden birinden bir çemberden atlamasını ya da arka ayakları üzerinde durmasını her istediğimde içim sızlıyor." Tikintiyle başını sallıyor. "Hayvanlar daha iyi muameleyi hak ediyor. Her zaman hayattaki amacımın sömürülen hayvanlar için daha iyi bir ortam sağlamak olduğunu düşünmüştüm ama işte buradayım ve aynı şeyi yapıyorum."

"Madem bu kadar nefret ediyorsun, neden yapmaya devam ediyorsun?"

Bırakamaz mısın?" Bir kağıt havluyu atıyor ve mutfak tezgahını temizlemeye devam etmek için rulodan bir tane daha çekiyor. Onun ev becerilerinden etkilendim. Yemek hazırlıyor ve temizlik yapıyor. Bir kadın daha ne isteyebilir ki? Kafein, şeker ve alkol dışında. Et olmadan da yaşayabilirim. Onunla on dakikadan az zaman geçirdim ve şimdiden daha çok zaman geçirmeyi hayal ediyorum.

bu güneşli mutfakta daha fazla sabah.

"Bu para çiftliği ayakta tutmamı ve korkunç yaşam koşullarındaki diğer egzotik hayvanları kurtarmamı sağlıyor" diyor. "Şovdan kazandığım büyük miktardaki para olmadan onları asla tutamazdım. Çiftliği devam ettirmek için başka bir finansman yolu olsaydı, bunu yapardım."

"Zor bir durumu en iyi şekilde atlatmaya çalışıyorsunuz. Gösteriniz hakkında daha iyi hissetmek için değiştirebileceğiniz bir şey yok mu?"

"Elimden geldiğince eğitici bilgiler vermeye çalışıyorum ama Vegas'a gelen ziyaretçiler bunun için burada değil. Onlar kendilerini eğlendirecek büyük, gösterişli şovlar istiyorlar. Vegas'ta gösteri biletlerinin fiyatı aşırı derecede pahalı. Otelin sahibi, kedileri korkutan parlak ışıklar ve yüksek sesli müzikle birlikte gösteriye daha fazla hayvan eklemem için beni sürekli zorluyor. Bu konuda sürekli kavga ediyoruz. Hayvanlar için savaşmak günlük bir mücadele."

"Hayvanlar için yapmaya çalıştığınız şeyle kalbiniz doğru yerde. Bu da beni neden bir kaçırma olayına karıştığınızı sorusuna götürüyor. Neden beni evinizde esir tutarak hayvanlarınızı riske atıyorsunuz?"

"Haklı bir noktaya değindin," diyor bir süre sonra. Tezgâhın karşısındaki bar taburesine çöküyor ve beni inceliyor. "Benim de merak etmediğimi sanma. İçkini bitirdin mi?" Bardağımı işaret ediyor ve ona uzanıyor. "Bir tane daha ister misin? Blender'da daha çok var."

"Hayır, ben iyiyim. Soruma cevap vermedin."

"Sana iyi bir cevap verebileceğimden emin değilim," diye yanıtlıyor. "Vulcan'la geçirdiğiniz geceden dolayı yorgun olmalısınız. Biraz gergin olabiliyor."

"Bu yetersiz bir ifade," diye cevap veriyorum. "Hakkındaki ilk izlenimimi soracak olursanız, tam bir psikopat." Kit benimle aynı fikirde değil, ki bu garip.

"Duş alıp tazelenmek ister misin?" diye soruyor, sözümü duymazdan gelerek. "Senin için fazladan bir oda hazırladım. İstersen dinlenebilir ve biraz kestirebilirsin. Bugün hayvanlarla dışarıda çalışacağım. Senin evde güvende olacağın bir yerde kalman gerekiyor. Aksi takdirde, kendini evinde hissetmekte özgürsün. Diğer çocuklar bu gece dönecek. Merak etme, seninle ilgili bu durumun yakında çözüleceğinden eminim."

Teklifiyle canlandım. Çöl kirinden arınmak için sıcak bir duş düşüncesi kulağa harika geliyor. Ve eğer beni evde yalnız bırakırsa, buradan çıkmanın bir yolu olabilir.

"Teşekkür ederim, duş almayı çok isterim," diye cevap veriyorum, tozlu kot pantolonuma ve kirli ayakkabılarıma bakarak. "Yine de giyecek temiz kıyafetim yok. Bunlar iğrenç ve Vulcan'ın kamp ateşinden çıkan duman gibi kokuyorlar. Kamp yapmak bana göre değil."

Gözleri yavaşça vücudumda aşağı yukarı geziniyor. "Ufak tefeksin, gerçekten ufacık. Belli ki pantolonlarımın hiçbirisi işe yaramayacak. Diğer çocukların burada boş bir odası var. Ödünç alabileceğin bir şeyleri olabilir."

İfadesi karşısında kaşlarımı kaldırıyorum. Adamların birbirleriyle henüz çözemediğim kafa karıştırıcı bir ortak yaşam anlaşması var gibi görünüyor.

"Biz aileyiz ama kan bağımız yok," diye açıklıyor şaşkınlığımı fark ederek. "Bazen geç bir gece olduğunda ve içki içtiklerinde bizde kalıyorlar. Bu da son zamanlarda oldukça sık oluyor. Yedi içimizde en küçük olanı. Onda senin giyebileceğin bir şeyler olabilir. Burada tuttuğu kıyafetlere bakacağım. Eminim fazladan bir eşofman altı ve sana uyabilecek bir tişörtü vardır."

"Tamam, minnettar olurum" diyorum, temiz kıyafetler giyme fırsatı bulduğum için minnettarım.

"Tabii arabanın ya da kıyafetlerinin nerede olduğunu söylemek istemiyorsan?" diye soruyor. "Birini gönderip senin için onları aldırabilirim ve her şeyi buraya getirebilirim."

"Arabamı saklamanız için size teslim etmek isteyip istemediğimi mi soruyorsunuz? Teşekkürler ama hayır. Seven'in kıyafetlerini ödünç alacağım. Onlar iyi olur." Arabamı, bilgisayarımı ve giysilerimi sakladığım yeri asla vermem.

"Tamam, sen bilirsin. Teklif ettim ve yapabileceğim en iyi şey bu. Beni misafir odanıza kadar takip edin."

"Evde hiç kaplan var mı?" Uzun koridor boyunca onu yakından takip ediyorum. "Bunun aptalca bir soru olabileceğinin farkındayım. Ne olur ne olmaz diye sormaktan zarar gelmez diye düşündüm."

"Hayır, kaplanlar evcil hayvan değil ve size öyle bir izlenim verdiğem özür dilerim. Hepsi dışarıda, arazide" diye yanıtlıyor. "Kendi güvenliğiniz için sizi evden çıkmamanız konusunda uyarmam gerekiyor. Puffin ne kadar pasif ve rahat görünürse görünsün, çok tehlikeli bir hayvandır. Eğer isterse sizi öldürebilir. İçgüdüseldirler, bu da öngörülemez oldukları anlamına gelir. Kaplanlar, onları bebekliklerinden itibaren büyüten sahiplerini parçalamış ve hatta öldürmüştür. Ani, beklenmedik bir gürültü ya da tehlike olarak algıladıkları bir şey, beklenmedik bir şekilde saldırımları için yeterli olabilir. Güvendikleri kaplanlar tarafından korkunç bir şekilde parçalanmış arkadaşlarım oldu."

Kalbim sıkışıyor. Evin dışında kaplanlar dolaşırken buradan nasıl kaçabilirim ki? Evi koruyorlar, diye kendime hatırlatıyorum. Kit'in evin içinde özgürce dolaşabilmem konusunda soğukkanlı olmasına şaşmamalı. Dışarı adım atmaya cesaret edemeyeceğimi biliyor. Adamlar ne düşünürse düşünsün, benim ölmek gibi bir arzum yok.

Ben sabırlı bir insanım. Doğru fırsatı bekleyeceğim, sonra da buradan defolup gideceğim. İçlerinden biri hata yapacak. O zamana kadar, sadece oynamaya devam edeceğim ve bana güvenmelerini sağlamaya çalışacağım. Bu adamlar benim yanımda amatör kalır.

"Buyurun," diye anons ediyor Kit, bir kapı açıyor ve ondan önce içeri girmemi işaret ediyor. "Burası senin odan."

"Vay canına," diye haykırıyorum, bunun bir illüzyon olmadığından emin olmak için gözlerimi kırptırıyorum. Yatak odası, Travel Channel'da gösterilen beş yıldızlı lüks otellerden birini andırıyor. "Bu oda inanılmaz."

Odanın en önemli parçası, lüks krem rengi nevresimlerle döşenmiş ve pelüş yastıklarla doldurulmuş dört direkli büyük boy yataktır. Hafif ahşap komodinlerin üzerinde rahat bir ışıltı veren lambalar bulunmaktadır. Duvarda canlı renklere sahip bir roadrunner kuşu tablosu asılıdır.

Odanın bir köşesinde doğal taştan bir şömine bulunuyor. "Dün gece Vulcan'da donuyordum, bir de burada, ateşin yanındaki yatağımda kıvrılmış olabileceğimi düşünün," diyorum şömineye daha yakından bakmak için yaklaşırken. "Beni orada onunla bıraktığınız için hiçbirinizi affetmeyebilirim."

"Tek seçeneğimiz buydu" diyor, sesi pişmanlık dolu. "Teselli olacaksa, bu fikir beni de heyecanlandırmadı."

"Her zaman alternatifler vardır." Geniş, boş dolabı incelemek için odanın karşısına geçiyorum. Odanın karşı tarafındaki bir kapı, duşakabin ve ayaklı bir küvetin bulunduğu geniş bir banyoya açılıyor. Banyo beyaz mermer fayanslarla süslenmiş ve büyükçe bir çift lavabo içeriyor.

"Umarım burayı rahat bulursunuz," diyor ve son dakika kontrolü için kafasını banyoya sokuyor. "Bir sürü temiz havlu ve tuvalet malzemesi var. Siz duş alırken ben de gidip kıyafetleri arayayım."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum ve lüks banyoya doğru ilerliyorum. Üç tarafı şeffaf cam kapılarla kaplı son teknoloji ürünü bir duş, bir köşeyi kaplıyor. Duşun içinde, karo kaplı bir duvar, su basıncını ve sıcaklığını ayarlamak için çeşitli düğmelerle donatılmış.

Spreyi ayarlamak için uzandım, sonra kirli kıyafetlerimi çıkardım. Rahatlatıcı spreyin altında dururken, duvarlar boyunca uzanan birden fazla vücut jeti görüyorum. Onları test etmek için hevesle bir düğmeye basıyorum, ancak keskin bir buzlu su akışı kıcıma çarptığında ciyaklıyorum.

Duşta ayrıca gömme bir mermer bank bulunuyor. Sanırım duş alırken oturmak için yapılmış. Kit ile birkaç dakika geçirdikten sonra, duşta bir bank üzerinde yapılacak çok daha heyecan verici aktiviteler hayal edebiliyorum.

Gözlerimi kapatıp yağmur duşunun altına giriyorum ve son birkaç günün stresinin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

KIT

A Jade'e odasını gösterdikten sonra, Seven'ın burada olduğu zamanlarda uyuduğu boş odaya doğru yürüyorum. Jade'in erkeklerin evimde kendilerine ait bir alanları olmasını tuhaf bulduğunu söyleyebilirim. İlişkimizi açıklamaya çalıştım.

kişisel ayrıntılara girmeden. Ben, Vulcan ve Seven arasındaki bağı sadece kelimelere dökmek imkansız olurdu. Bizler ortak bir düşman ve benzer geçmişler tarafından bir araya getirilmiş bir uyumsuzlar ailesiyiz.

Jade'in giyebileceğı bir şeyler bulmak için Seven'ın dolabına hızlıca göz gezdiriyorum. Seven'ın giyim tarzı benimkinden ve Vulkanlılarınkinden çok farklı. O şık takım elbiseleri, pahalı kravatları, koyu renk blazer ceketleri ve düğmeli gömlekleri tercih ederken, biz solmuş kot pantolonlar ve tişörtlerle yetiniyoruz. Dolabında bir şey bulamadığımda, titizlikle katlanmış kıyafet yığınlarını istiflediğı şifonyerinin çekmecelerine yöneliyorum.

İşe yarayabilecek bir eşofman altı keşfettim. Elime alıp bedenini kontrol ediyorum. Hâlâ çok büyükler. Umarım büzgü ipini sıkıca çekebilir ve çok uzunlarsa paçalarını kıvrabilir. En sevdiğim tişörtlerimden birini almak için odama uğruyorum.

Misafir odasının kapalı kapısında duraksıyorum. Hafifçe vurup sesleniyorum. "Jade! Hâlâ duşta mısın? Senin için temiz kıyafetlerim var." Cevap vermeyince bu sefer daha yüksek sesle kapıyı tekrar çaldım. "Hey! Orada her şey yolunda mı? Sana bir şey getireyim mi?" Hala cevap yok.

Ben bir aptalım.

Şimdiden gizlice kaçtı mı? Ona kaplanların arazide serbestçe dolaştığını söylerken yalan söyledim. Nasıl sorumsuz bir insan olabilirim ki tehlikeli hayvanların dışarıda dolaşmasına izin vereyim?

onlarla temasa geçmek? Kaplanlar birine zarar verirse, otuz gün boyunca karantinaya alınacak ve cehennem azabı çekecek olanlar onlar olurdu. İnsan değil. Sadece onu içeride tutmak için yalan söyledim.

Gizlice kaçtıysa çok kızarım. Şimdi öfkeyle, boş bulmayı umarak aceleyle odasının kapısını iterek açıyorum. Gördüğüm şey beni durduruyor ve keskin bir nefes aldırıyor.

Banyonun kapısını ardına kadar açık bırakmıştı. Şeffaf duş kapılarının ardındaki çıplak vücudunu gördüğümde, ayaklarım dönüp gitmeyi reddediyor. Yapabildiğim tek şey orada durup tamamen büyülenmiş bir şekilde ağır göğüslerini ve bacaklarının arasını yavaşça sabunlarken izlemek; eğer fırsatım olursa dilimle zevk alacağım tüm yerler.

Onu gördüğümde verdiğim tepki ani ve ezici oldu, ereksiyonum o kadar acı verici bir şekilde sertleşti ki patlayacağımdan korktum. Dün arabada onun yanına kayar kaymaz onu arzulamıştım ve tatlı kokusu tüm duyularımı ele geçirmişti. Vücudu benimkine yakın bir şekilde sıkışmışken ellerimi kendime saklamak o anda yapabildiğim tek şeydi. Vulcan'ın elinin bacağına gelişigüzel okşayışını izlemek içimi yaktı. Karavanına giden araba yolculuğu tam bir işkenceydi, vücudu o kadar yakındı ama yine de ulaşamazdım.

Onu onunla geride bırakmak beni öldürdü. Geceyi onunla uyku tulumunda kıvrılmış bir şekilde geçirdiğini öğrenmek, ağzından kaçırıldığı andan beri içimi kemiriyor. Bu kadının benim hayvani ve ilkel yönlerimi ortaya çıkardığına şüphe yok. Üzerimdeki etkisinin farkında olmaması iyi bir şey.

Kıvrımlı vücudunun yanı sıra beni tahrik eden keskin bir zekâsı var. Dolgun göğüslerinden ve bir kot pantolonu mükemmel şekilde dolduran dolgun kalçalarından bahsetmiyorum bile. Kıcını avuçlamayı ve onu kendime doğru çekmeyi çok isterdim, başı göğsüme zar zor ulaşıyordu.

Duştan çıkıp havluya uzandığında, havluyu vücudundan ayırmamak, onu banyo tezgahının üzerine eğip arkadan almak için sahip olduğum tüm öz kontrolü kullanıyorum.

Hareket etmekten, hatta nefes almaktan bile korkuyorum, önümde oynanan bu fanteziyi bozmak için hiçbir şey yapmak istemiyorum.

JADE

A Uzun ve sıcak bir duştan sonra kendimi çok daha iyi ve kontrollü hissediyorum. Duştan çıkıyorum ve askıda asılı duran kalın, pelüş havluya uzanıyorum.

Kit'in düşünceliliğinden etkilendim. Misafir odasını banyo malzemeleri konusunda ihtiyacım olabilecek her şeyle donatmış... şampuan, saç kremi, fön makinesi ve çeşitli pahalı losyonlar. Aynadaki buharı silmek için daha küçük bir havluya uzandım ve yüksek sesle bir çığlık attım. "Kit! Beni korkuttun! Ne zamandır orada beni izliyorsun?"

Kit açık kapının önünde duruyor, kısık gözlerle bana bakıyor. Bir süredir orada gibi görünüyor. Duşa girmeden önce yatak odasının kapısını kilitlediğime yemin edebilirim. Sıcak spreyin altına girip çölün kirinden arınmak için acele ettiğimden unutmuş olabilirim.

Neden onu duymadım? Bunca zamandır orada durmuş, tek kelime etmeden duşun kapısından beni mi izliyordu? Havluyu vücuduma sarıyorum ve uçlarını sıkıca kıvrıyorum. Muhtemelen vücudumu örtmek için acele etmeme gerek yok, çünkü o zaten mallara bakıyor.

"Özür dilerim," diyor, belli ki üzgün değil, yoksa gitmiş olurdu. "Sizi korkutmak istememiştim. Birkaç kez seslendim ve kapıyı çaldım. Cevap vermeyince kaçmaya çalıştığınızı düşündüm. Hâlâ burada olmana sevindim. Bir kaplanın ağzından senin parçalarını çıkarmaktan nefret ederim. Puffin bir şeyi ele geçirdi mi, asla bırakmak istemez. Kemiği olan bir köpek gibidir, ama bin kat daha kötü ve güçlüdür."

Kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum. "Buna inanmamı mı bekliyorsun? Duşta olduğumu fark ettiğinde bir şeyler söyleyebilirdin. Röntgenci olmak için bahane üretmeyi bırak."

"Elbette yapabilirdim," diyor içimi eriten o inanılmaz derinlikteki sesiyle. "Ama o zaman bunu kaçırmış olurdum." Aniden gülümsüyor, çenesinin sert hatlarını eriten ve gözlerini daha da parlaklaştıran yıkıcı bir gülümseme.

Mavi gözleri vücudumun üzerinde gezinirken arzudan neredeyse siyaha dönüyor, hiçbir şeyi kaçırmıyor. *Lanet olsun!* Keşke bana öyle bakmasaydı. Havlumu bırakıp doğruca ona doğru koşmamak için insanüstü bir çaba sarf etmem gerekiyor. Hâlâ tişört giymiyor ve kendimi ona doğru bastırduğımda göğsünün kışkırtıcı sıcaklığını hayal edebiliyorum. Ya da kollarımı boynuna dolasam, sonra göğüs kasları boyunca ve geniş omuzlarında gezdirsem. Parmaklarımı uzun sarı saçlarında dolaştırır ve başını dudaklarımla buluşması için aşağı indirirdim. Beni kollarının arasına alır ve yatağa taşırdı.

Siktir!

Bu delilik! Neyim var benim böyle?

Kit'le bir saatten az süredir buradayım ve şimdiden bir yatağa atılmayı ve ardından bir Viking tarafından götürülmeyi ne kadar çok istediğimi hayal ediyorum. Yatak güzel olurdu ama fayans banyo zemini de aynı işi görürdü. Ya da duştaki o muhteşem bank. Su sırtımdan akarken onun kucağına oturabilirim. Bu hiç mantıklı değil. Normalde kendimi daha iyi kontrol ederim.

Bu adamlar beni delirtiyor.

Belki de uykusuzluktan sayıklıyorumdur. Karakterime tamamen aykırı davranmamın sebebi bu olmalı. Ya da karşı konulmaz derecede seksi oldukları gerçeği. Bakışlarındaki sıcaklıktan yüzümü çeviriyorum, gözlerimde ona karşı duyduğum ham arzuyu fark ettiğinden eminim. İkimiz de birbirimiz için yanıp tutuşuyoruz. Eğer bedenlerimiz birbirine değerse, bu güzel ev alevler içinde kalacak.

"Bana giyecek bir şey buldun mu?" Elinde sıkıca tuttuğu kıyafetlere başımı sallayarak boğuluyorum.

Kapıdaki devasa gövdesini düzeltiyor ve yaklaşıyor. O kadar yakın ki tıraş losyonunun nefis erkek kokusunu alabiliyorum. Gözlerimi kapatıp kokuyu içime çekmek için içimdeki güçlü dürtüyle savaşıyorum. Bugün uğraştığım tek tehlikeli şey kaplanlar değil. Kit bana bakıyor ve sanki yarattığı etkiyi tam olarak anlayabiliyor.

Boğazını temizleyerek, göğüslerimin etrafına sıkıştırılmış havluya dikkatle bakıyor. "Seven'ın odasında bir çift pantolon buldum. Belindeki büzgüyü sıkıca çekersen işe yarayabilir. Gömleklerimden birini de getirdim. Eminim çok büyüktür ve dizlerinin altına sarkacaktır." Bakışları çıplak bacaklarıma düşüyor ve sözleri dağılıyor. "Seven'ın gömleklerinden birinden daha rahat olabileceğini düşündüm," diye geveliyor.

"Gömleklerinin nesi var?" Neden bana Seven'ın bana daha iyi uyan küçük gömleklerinden birini vermediğini merak ediyorum.

Kit omuz silkiyor. "Benimkilerden birinde olmanı tercih ederim." Dürüstlüğü beni etkiliyor ve ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. Kit'in büyük, yumuşak gömleklerinden birine sarılmak bana da cazip geliyor. İtiraf etmek istediğimden daha fazla.

"Teşekkür ederim." Bir elimle havluyu sıkıca tutarken, diğer elimle giysilere uzanıyorum. Onları bırakmıyor ve bunun yerine beni daha yakına çekiyor. Bir an sonra bir elini kaldırıp yanağımın bir parmak eklemine yumuşatıyor. Boğuk nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Çok ilgi çekicisin," diye mırıldanıyor düşünceli bir şekilde, gözleri yüzümde geziniyor. "Şimdiye kadar gördüğüm en güzel gözlere sahipsin." Sözleri hipnotize edici ve ben onların altında eriyorum.

Başını eğip ağzımı hedeflerken hareketsiz bir şekilde sadece izleyebiliyorum. Bunun olduğuna inanamıyorum. *Tekrar*. Bu adamlara direnmek buraya kadarmış.

Tanrı yardımcım olsun, durduramıyorum. Dudaklarımı yutarken onun içinde erimekten başka bir şey yapamıyorum. Ağzıma girmesine izin verdiğim anda dili yavaş ve şehvetli bir saldırıya başlıyor. Ellerinin havlunun altından geçip çıplak kıkırmı avuçladığını hissettiğimden inliyor ve titriyorum. Dokunuşu sıcak ve sahiplenici. Kıkırmının kıvrımlarını kavlıyor ve beni sert, ezici erkekliğine doğru daha sıkı çekiyor.

Dudaklarımız birbirine öyle sert çarpıyor ki şişecek. Parmaklarım onun kalın, karmakarışık saçlarına dalıyor ve ipeksi saç tellerini karıştırıyor. Birkaç dakika sonra duyularım geri geliyor ve nefes nefese kalarak saçlarını bırakıyorum. Yavaşça çekiliyor, ben gözlerimi açarken ellerini kalçalarıma koyuyor.

İçgüdülerim Kit'in beni yasak bölgenin derinliklerine götürebilecek potansiyele sahip bir adam olduğunu söylüyor ve her geçen saniye beni haklı çıkarıyor.

"Merak etme Jade." Başparmağıyla şişmiş alt dudağıma hafifçe dokunuyor. "Kendimi kadınlara zorla kabul ettirmek benim tarzım değil. Bir daha böyle bir şey olursa, önce sen bana geleceksin. Geldiğinde de seni bekliyor olacağım."

Cevap veremeyecek ya da hareket edemeyecek kadar sersemlemiş bir halde ona göz kırpmaktan başka bir şey yapamıyorum.

"Kıyafetleri denemeniz ve biraz dinlenmeniz için sizi yalnız bırakayım," diyor biraz isteksizce. "İstersen biraz kestir. Bir şeye ihtiyacın olursa bana seslen. Bütün gün eve girip çıkacağım. Burada kendini evinde gibi hissetmeni söylerken ciddiymdim. Şimdilik bizim tutsağımız olabilirsin ama bir hapishanede değilsin." Dönüyor ve başka bir şey söylemeden çıkıp gidiyor.

O gittikten sonra, kilitlemek için kapıya koştum. Kilit kayıp. Bir nefes çektim. Anlaşıldı. Kit istediği zaman girip çıkabilir. Bu düşünce beni hem sinirlendiriyor hem de heyecanlandırıyor. Acaba duşumu böldüğünde gördükleri hoşuna gitti mi? Beni kendine doğru çektiğinde eşofmanının içindeki devasa şişkinliğe bakılırsa, hoşuna gittiğinden şüpheleniyorum. Beni izlediğini fark etseydim, acele etmez ve ona küçük bir gösteri yapardım.

Seven'in siyah eşofman altını elime alıp bedenine bakıyorum. İşe yaramalarını sağlayabilirim. Pantolonun içine girip bağlayabildiğim kadar sıktıktan sonra Kit'in siyah tişörtünü başıma geçiriyorum. Tişörtte onun teninin hafif bir kokusu var. Tişörtün kuyruğunu burnuma kadar çekerek derin bir nefes alıyorum. Adam nefis kokuyor. Neden bu adamların hepsi bu kadar güzel kokuyor? Beni öptüğünde ıslak bir su birikintisine dönüştüm. Her yönden bağımlılık yapıyor.

Artık sıcak ve temiz olduğuma göre, son birkaç günün bedeli bana çok ağır geliyor. Beyaz, kalın bir yorganla kaplı yumuşak yatak beni yaklaştırmaya ve içine girmeye çağırıyor. Birkaç dakika dinlenmenin ne zararı olabilir ki? Ben onların esiriyim, muhteşem bir Viking Tanrısı ve onun kalesini koruyan vahşi kaplanlar tarafından tuzağa düşürüldüm.

Biraz kestirdikten sonra bir sonraki adımımı düşüneceğim. Yatak örtülerini geri çektikten sonra içeri giriyorum ve nefis yumuşaklığa gömülüyorum. Bir yatağın bu kadar rahat olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Uyku beni ele geçirmeden önce aklımdan geçen son bilinçli düşünce, tutsak olmanın o kadar da kötü olmayabileceği. Acaba Stockholm Sendromu gerçek bir şey mi?

KIT

M Arka cebimde telefonum alıyor. Arayanı kontrol etmek için çıkardım. Seven'dı. "Hey! Yolda mısınız?" diye soruyorum.

Seven cevap verir, "Evet, nce Vulcan'ı alacağız. Hepimiz pizza ile otuz dakika içinde orada olacak. Siz sormadan yleyeyim, sizin için ekstra biberli vejetaryen pizza sipariş ettik."

"Teşekkürler dostum," diye minnetle cevap veriyorum. Çocuklar vejetaryen olduğum için benimle dalga geçiyorlar ama yaşam tercihlerime saygı duyuyorlar, bunu takdir ediyorum.

"Jade nasıl? şimdi seninle mi?" Seven soruyor.

"Hayır, bütün gün misafir odasında uyudu," diye cevap veriyorum. "Gizlice kaçmadığından emin olmak için onu yakından izledim. şimdilik sorun yok. Bana hiç sorun çıkarmadı. Sizden bir haber var mı?"

"Biraz daha bilgi toplayabildim," diye yanıtlıyor Seven. "Oraya vardığımızda bunu herkesle paylaşacağım. Giovanni onu şphelendiğimizden farklı bir nedenle istiyor olabilir."

"Hayır, duymaya korkuyorum" diyorum telefonu kapatmadan önce.

Çocuklar yakında geleceğine göre, Jade'i uyandırsam iyi olacak. Onu neden rehin tuttuğumuza dair daha iyi bir açıklama yapmamızın zamanı geldi. Başlangıçta, onu yakalamamız gerektiğinden emin değildim. Yabancı bir kadını kumarhaneden kaçırma fikri çeşitli nedenlerden dolayı bana pek iyi gelmedi. şimdi onunla yalnız zaman geirdiğime göre, en iyisinin bu olduğunu anladım.

Jade bizim tutsağımız olduğuna inanabilir, oysa gerçek şu ki biz sadece onu güvende tutmaya çalışıyoruz. Neyle karşı karşıya olduğunu bir tek biz anlıyoruz. Eğer Rus mafyasının kötü olduğunu düşünüyorsa, Giovanni onu istediğine karar verdiğinde neye uğradığını şaşıracak.

Ve yapacak.

Giovanni her zaman istediğini alır. O bir aldatma ustasıdır ve insanları onlara yardım ettiğine inandırırken aslında onları kaçmak istedikleri bir hayata hapseder. Giovanni'ye aşık olmak ruhunuzu satmak demektir.

Onun nasıl bir adam olduğunu anlıyoruz.

Öyle olmalı, çünkü üçümüz de ruhlarımızın her parçasını uzun zaman önce ona sattık. Şimdi o bizi bırakana kadar hepimiz bu cehennemde kapana kısılmış durumdayız.

Milyon yıl geçse de böyle bir şey olmayacak.

Onun nasıl bir canavar olduğunu farkına vararak, Jade'e pis ellerini sürmesine asla izin vermeyeceğim. Bunun olmasına izin veremem, ne pahasına olursa olsun. Onu onun pençelerinden korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Onu uyandırmaktan çekinerek koridor boyunca sessizce odasına doğru yürüyorum. Birkaç kez kapıyı zar zor aralayarak onu gözetlemiştim, bir sapık gibi tekrar içeri dalmamdan hoşlanmayacağından emindim.

Kapısını hafifçe tıklatıp, yavaşça açıyorum. Hâlâ yatağında, mışıl mışıl uyuyor. Bol gömleğim bir omzundan kaymış, çıplak bırakmış. Siyah saçları yastığın üzerinde dağılmış. Gözlerinin altında, uzun kirpiklerinin yanağına değdiği yerde koyu gölgeler var.

Belli ki bir yabancıнын evinde ölü gibi uyuyakalacak kadar yorgun. Ya öyle ya da olması gerekenden daha fazla güveniyor. Onu kaçırdık ve şimdi sanki hiç umurunda değilmiş gibi yatağında uyuyor.

Orada durmuş, onun uyumasını izlerken, içimdeki huzursuzluk hissinden kurtulamıyorum. Onu güvende tutmaya odaklanmalıyım ama aklım sürekli bu sabah Vulcan'la aralarında oluşan tuhaf bağlantıya gidiyor. Çölde aralarında gerçekten ne oldu?

Yatağa yaklaşıyorum ve bir süre sessizce onu izliyorum. Daha dün hayatımıza giren bu kadına karşı neden bu kadar güçlü bir çekim var? Karşı koymam gereken bir his bu. Benim için taşıdığı cazibe her neyse, bunu bir an önce sistemimden atmalı ve onu unutmalıyım. Herhangi birimizin ihtiyacı olan son şey bir kadının gelip işleri berbat etmesi.

Özellikle de hepimizin açıkça etkilendiği bir kadın.

Üçümüz de aramızdaki sağlıklı rekabetten besleniyoruz. Birlikte yaptığımız her şey sonunda bir tür rekabet etkinliğine dönüşüyor. Her birimizin sırayla kazanıp kaybettiği, hepimizin keyif aldığı bitmek bilmeyen bir oyun bu. Her zaman iyi bir ruh hali ve eğlence içinde.

Jade'in sevgisi için bir rekabet farklı olurdu. Hepimiz aynı kadının peşinden gidersek, durum iyi sonuçlanmaz. Dikkatli ve akıllı olmalıyız. Aramızdaki güçlü bağı bozmasına izin veremem.

Şu anda, ondan gelen potansiyel tehlikeyi hisseden tek kişi benim. Herkesin iyiliği için güçlü kalmalı ve işleri bir arada tutmalıyım. Ona ne kadar çekilirim çekileyim, onun cazibesine direnmek benim tek seçeneğim.

Asıl soru şu... Seven ve Vulcan da aynı şeyi yapmaya istekli mi?

Ben oyundan çıksam bile, ikisi Jade'i kazanmak için her yolu deneyeceklerdir. Bu gece geldiklerinde yapacağım ilk şey onunla ilgili birkaç temel kural belirlemek olacak. Aksi takdirde, bu asla toparlayamayacağımız bir felaket olacak. Hiçbir kadın aramızdaki bağı yok etmeye değmez.

Yavaşça uzanıp saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum. Eğilip yumuşak dudaklarına benimkilerle dokunma dürtüsü çok baskın. Neredeyse teslim oluyorum, sonra yataktan doğruluyorum. Ne yapıyorum ben böyle?

Odaya yeni giriyormuşum gibi davranarak kapıya doğru ilerliyorum. "Jade!" diye sesleniyorum. "Uyanma vakti, Uyuyan Güzel. Çocuklar birazdan burada olur. Pizza getiriyorlar. Acıkmış olmalısın."

Tek tepkisi uykulu bir mırıltı, "Beş dakika daha." Gözlerini açmadan yatağın daha derinlerine kıvrılıyor. "Bu yatak cennet gibi."

Eminim öyledir ve ben de onunla birlikte oraya girmeyi çok isterim. Kapıya yaslanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Ona direnmek beklediğimden daha zor olacak ve gücümü sınayacak. "Tamam, beş dakika içinde döneceğim," diyorum. "Daha fazla değil. Konuşmamız gereken şeyler var."

Beş dakika içinde, istese de istemese de kalkacak. Vulcan'ın ya da Seven'in gelip onu yatakta kıvrılmış bulacağı düşüncesi rahatsız edici bir kıskançlık hissi uyandırıyor.

Bu çok kötü.

JADE

W Kit'in yatak odasından çıktığını duyduğumda gözlerimi açıp geriniyorum. Kapıyı her aralayıp beni gözetlediğinde, mışıl mışıl uyuyormuş gibi yapıyordum. Her saat başı, Kit beni kontrol ediyordu.

kaçmadığından emin olmak için.

Saçlarımı okşayıp yüzümden geriye doğru taradığında gözlerimi kapalı tutmak için mücadele ettim. Ateşli öpüşmemizden sonra nazik dokunuşu beni şaşırtmıştı ve bundan sonra ne yapacağını merak ediyordum.

Kit buradaki varlığım konusunda çelişkili. Kaçırılma olayına tamamen katılmıyor. Başından beri şüphelendiğim gibi, o üç adamın zayıf halkası ve bunu kendi avantajıma kullanabilirim.

Kestirdiğim için kendimi yenilenmiş hissederek yataktan fırlayıp banyoya gidiyorum. Kit'in özenle verdiği saç fırçası için minnettarım. Uzun, siyah saçlarım darmadağınık. Dolaşan saçlarımı fırçaladıktan sonra at kuyruğu yapıyorum ve yüzüme soğuk su çarpıyorum. Cildim temiz ve pürüzsüz, makyajdan eser yok.

Kit'in gömleği kocaman ve Seven'in eşofman altı sürekli ayak bileklerime düşmek üzere. Kaşlarımı çatıyorum ve büzgü ipini sıkıyorum ama hâlâ bollar ve zar zor tutunuyorlar. Kazara kıcımlı onlara göstersem çocukların buna bayılacağını bildiğim için büzgüyü olabildiğince ayarlıyorum.

Kendi kıyafetlerime, arabama ve daha da önemlisi bilgisayarına çok ihtiyacım var. Bilgisayarım benim yaşam çizgim, dış dünyayla bağlantım ve hayatımı kazanmak için kullandığım bir araç. O olmadan, kaybolurum.

Vegas'ın dış mahallelerinde tuttuğum köhne otel odasının sadece birkaç günlük ön ödemesi vardı. Ruslar tarafından takip edilmekten kaçınmak istediğim için resepsiyona odayı daha uzun süre tutacak bir kredi kartı vermedim. Eşyalarımı yakında geri alamazsam, eğer henüz satılmadıysa, satılacaklar.

Bilgisayarım güvenli bir şekilde buluta yedeklenmiş durumda, ancak yine de başka bir hacker'ın bilgisayarıma girmesi düşüncesinden nefret ediyorum. Bu dünyada hiçbir bilgisayar tamamen güvenli değildir. Bu yüzden her gün her şeyi birden fazla bulut hesabına yedekliyorum.

"Hey Jade!" Kit yatak odasının kapısının dışından sesleniyor. "Uyandın mı? Sana beş dakika içinde döneceğimi söylemiştim."

"Evet, uyandım," diye yüksek sesle cevap veriyorum. "Bir saniye içinde çıkacağım." Sözüne sadık kalan Kit, tam beş dakika içinde beni uyandırmak için geri döndü. Kit'in her zaman sözünü tutan bir adam olduğundan şüpheleniyorum. Günümüz dünyasında hiç de fena bir özellik değil. Birinin söylediği şeyi yapacağına güvenebileceğinizi bilmek.

Bu düşünce de nereden çıktı?

Bu adamlar benim için tutsaklarımdan başka bir şey değil. Onlara kesinlikle yardımcı olacakları bir şey için güvenemem. İnanılmaz derecede arzulanan, detaycı ve dakik Kit'e bile.

Birkaç dakika sonra geniş mutfağa girdiğimde diğer adamların çoktan gelmiş olduğunu görüyorum. Uzun meşe yemek masasının iki yanındaki ahşap banklarda oturuyorlar, bu bana bir zamanlar üniversitenin bir dönemini finanse etmek için çalıştığım sahte bir Alman biergarten'ındaki masaları hatırlatıyor.

Birkaç büyük, açık pizza kutusu masaya yayılmış durumda ve sıcak sucukların baştan çıkarıcı kokusu ağzımı sulandırıyor. Bu sabah içtiğim protein içeceğinden beri bir şey yemedim, ki bunu bir öğün olarak kabul etmiyorum.

Adamların hepsi şakalaşıyor ve gülüyor, neredeyse büyük bir aile gibi sıcak, samimi ve ev gibi bir atmosfer yaratıyorlar. Mutfaka girdiğimi fark ettiklerinde gözleri bana kilitleniyor ve sohbet aniden kesiliyor.

"Neler oluyor?" diye sordum. "Bir şeyi mi böldüm? Benim yüzümden konuşmayı kesmeyin."

Seven beni selamlamak için masadan kalktı. Her zamanki gibi müthiş yakışıklı, koyu renk pantolonu, beyaz gömleği ve siyah blazer ceketıyla kusursuz bir şekilde giyinmiş. Kum sarısı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve çarpıcı yeşil gözleri bronz teniyle kontrast oluşturuyor.

"Hey!" diye bağırıyor. "Nasılsın?" Sanki kaplanlarla çevrili bir evde bir kadını tutsak tutmak normalmiş gibi selamlıyor beni.

"Ciddi misin Seven?" Kollarımı kavuşturup gözlerimi deviriyorum. "Bana nasıl olduğumu mu soruyorsun? Son yirmi dört saatten sonra nasıl olduğumu düşünüyorsun? Bana karşı sahte ve kibar davranmayı kes, tamam mı? Açlıktan ölüyorum ve şu anda hiçbirinizle oyun oynamak istemiyorum. Bir dilim pizza alabilir miyim lütfen?"

"Elbette." Seven aceleyle kenara çekiliyor ve beni masaya doğru el sallıyor. "Nerede benim terbiyem? Leroy'u yemekten sorumlu tuttum ve menüdeki her pizzadan bir tane sipariş etti. Seçiciysen diye birkaç çeşit getirdik."

"Ben değilim." Masaya yöneliyorum ve en yakın pizza kutusunun üstünü açıyorum. "Çift etli, ekstra sucuklu ve peynirli?" diye soruyorum ve Seven başını sallayarak onaylıyor. "Sanırım bu senin için değil, Kit." Masanın diğer ucuna oturmuş, sessizce beni izliyor. "Sen ne yiyorsun? Pizza yiyor musun ki?"

Kit masanın karşısından bana bir kâğıt tabak ve peçete uzatıyor. "Benim için vejetaryen pizza getirmişler. Denemek istersen paylaşmaya hazırım. "

"Teşekkürler, ama almayayım." Ekstra peynirli duble pepperoni pizzadan bir dilim alıyorum ve tabağıma koymadan önce büyük bir ısırik alıyorum. "Ah! Bu çok sıcak. Sanırım peynir dudağımı yaktı." Yanmış dudağımı yatıştırmak için dilimi dışarı çıkardığımda, hepsi daha önce hiç yemek yiyen bir kadın görmemiş gibi aç gözlerle bana bakıyor.

"Size açlıktan öldüğümü söyledim," diye mırıldanıyorum lokmalar arasında. "Lütfen hepiniz bana bakmayı keser misiniz? Bu beni utandırıyor."

"Boğulma," diye uyarıyor Vulcan gözlerini kısarak. "Çok hızlı yiyorsun. Bol miktarda yiyecek var, bu yüzden son yemeğinizmiş gibi yemenize gerek yok." Masanın yanında duruyor, üzerinde bu sabah giydiği solmuş kot pantolon ve düz siyah tişört var. Tişört, yırtık kaslarını ve dövme kollarını gizlemek için çok az şey yapıyor.

"Yani değil mi?" Ona yan gözle bakarak soruyorum. "Bu pizza son yemeğim olsa şikayet etmezdim. O kadar lezzetli ve açlıktan ölüyorum."

Dikkatle incelediklerini fark edince, bir sonraki ısıriğım için yavaşlıyorum. Çok hızlı yemek her zaman kötü bir alışkanlık olmuştur. Çocukluğumda yeterince yemek bulamadığım zamanlar oldu.

Koruyucu aileler genellikle yanlarına aldıkları çocuklar için en azını yaparlar. Benimki de bir istisna değildi. Yemek teklif edildiğinde hemen yemeyi öğrendim ya da

aç kalıyorum. Vulcan'ın kara gözleri beni izliyor, sanki yemeği neden yuttuğumu sezmiş gibi.

Eski alışkanlıklardan vazgeçmek zordur.

Vulcan pizzanın son yemeğim olmasıyla ilgili sorumu duymazdan geliyor ve iki katlı paslanmaz çelik buzdolabına gidiyor. Benim için soğutulmuş bir su şişesiyle geri döndü. "Al." Tabağının yanındaki masaya yerleştiriyor. "Gel yanıma otur. Gününü değerlendirelim."

Yanındaki tahta sıraya kayıyorum. Bacaklarımız masanın altına değene kadar yaklaşıyor. Kit'in oturma seçimimden duyduğu hoşnutsuzluğu fark ediyorum. Erkekler arasındaki dinamikler beni büyülüyor. Onların damarına basmak eğlenceli olabilir.

Leroy masanın ucunda oturmuş, büyük boy bir pizzayı tek başına yiyor. Tabak ya da peçete kullanmadan doğrudan kutudan çıkararak yiyor.

"Pizzan nasıl Jade?" diye soruyor ısırmalar arasında.

"Lezzetli," diye yanıtlıyorum. "Nereden aldın?"

"Christianos," diye cevaplıyor ağzı dolu bir şekilde. "Vegas'ın dışında küçük bir İtalyan restoranı. Sahibi bir arkadaşımız ve onu işinde tutuyoruz. Bizimle kalırsan seni iyi besleriz. Yarın akşam ne yiyelim? Barbekü? Tayland yemeği? Siz söyleyin, ben sizin için hazırlayayım. Burada inandığımız bir şey varsa, o da iyi yemektir." Başını vejetaryen pizzasının üzerine düşmüş bir sucuk parçasını çatalıyla dikkatlice çıkaran Kit'e doğru eğiyor. "Kit hariç," diye ekliyor Leroy.

"Yarına kadar buralarda takılmayı düşünmüyorum çünkü beni bu gece serbest bırakacaksınız, değil mi?" Gözlerim adamların yüzlerini arıyor. Kit bakışlarını benimkilerden kaçırıyor ve Seven'a dönüyor.

"Haklı bir sorusu var," diye mırıldanıyor Kit Seven'a. "Onu sonsuza kadar rehine olarak tutamayız. Planınız nedir? Bunun daha ne kadar sürmesini planlıyorsunuz?"

JADE

S Hatta elindeki pizza dilimini yere bırakıyor ve konuşmadan önce peçeteyle ağzını dikkatlice siliyor. "Bu Jade odada olmadan özel olarak konuşmamız gereken bir konu değil mi?"

Kit ona kaşlarını çatar. "Neden? Söz konusu olan onun hayatı. O da konuşmanın bir parçası olmalı. Başından beri bu plana pek sıcak bakmıyordum. İyice düşünmeden acele bir karar verdik. İşler kontrolden çıkmadan önce bunu düzeltmeliyiz. Ne yapmamız gerekiyor? Bir kadını evimde zorla tutarken her gece birlikte oturup pizza mı yiyeceğiz?"

Vay canına, Kit benim için çok uğraşıyor. Gözleri benimkileri yakaladığında ona minnettar bir gülümseme veriyorum.

Seven, "Onu yakalama kararını aceleye getirmemizin nedeni hayatının tehlikede olmasıydı," diye savunuyor. "Bunu unutuyor musun? Bekleme riskini göze alamazdık. Elimiz kolumuz bağlı oturup olası tüm senaryoları tartıştığımızda çok geç olabilirdi. Bazen düşünmeden hareket etmeniz ve içgüdülerinizi dinlemeniz gerekir ki biz de öyle yaptık."

"Ama benim hayatım söz konusu değildi," diye geveledim. "Sana Rus mafyasının öldüğüme inandığını söylemiştim. Bu da beni rehin tutmaları için başka bir neden olmadığı anlamına geliyor."

"Aklıma en az bir tane geliyor," diyor Vulcan eğilip kulağıma fısıldamak için. Elini masanın altına kaydırıp kalçamı sıkıyor ve içimde karıncalanmalar yaratıyor. Elini itmek yerine kalmasına izin veriyorum. Dokunuşu altında ne kadar zayıf olduğumu bana hatırlatmak için her fırsatı değerlendiriyor. Şu anda bile, Kit ve Seven odadayken, bedenim manyetik olarak Vulcan'a çekiliyor.

Farkında olmadan vücudum onun kaslı kolunun altına girecek şekilde yer değiştirdi.

"Bu konuda Kit'e katılıyorum," diyor Vulcan. "Eğer ona karşı dürüst olmazsak, kaçmaya çalışmaya devam edecek ve kendini daha fazla tehlikeye atacak. Dün gece kaçmak için karanlıkta çölde yürümeye razı oldu. Eğer içinizden biri onu daha fazla tutabileceğimizi düşünüyorsa, büyük bir yanılgı içindedir."

Vulcan'ın da benim için konuşmasına çok şaşırdım. Belki bugün buradan çıkmam *için* gerçek bir şans vardır.

"Sayıca azsın, Seven," diyor Leroy masanın ucundan. "Jade akıllı bir kız. Ona gerçeği söyle ve kendi kararlarını vermesine izin ver."

Seven uzun bir iç geçiriyor ve masanın karşısında benimle göz göze geliyor. Muhteşem gözlerinin derin yeşil havuzları bir kez daha beni büyülüyor. Kısa, düzgün kesilmiş sakalı dünden beri biraz uzamış. Masanın öbür ucuna uzanıp parmak uçlarımla hafifçe sıyırmak için can atıyorum. Bu adamlar hiçbir kadının karşı koyamayacağı kadar muhteşem.

"Biz sadece seni korumaya çalışıyorduk," diyor bir parça pişmanlıkla. "Seni korkutmak ya da herhangi bir şekilde incitmek istemedik. İster inan ister inanma, biz o tür adamlar değiliz." Ona başımı sallayarak karşılık veriyorum, daha fazlasını anlatmasını istiyorum. "Çok büyük bir tehlike içindesin," diye devam ediyor. "Sadece Rus mafyasından değil, Vegas'taki en acımasız adamdan da. Henüz anlayamadığım nedenlerden dolayı, seni bulmak için Vegas'ın altını üstüne getiriyor."

Şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. "Kim o? Adı ne?"

"Sadece Bay Giovanni olarak tanınıyor," diye yanıtlıyor Seven. "Eminim kimsenin bilmediği ya da kullanmadığı bir ilk adı vardır. Herkesten saygı bekler. Biri onun ilk adını bilse bile, asla kullanmaya cesaret edemez. Annesi bile ona Gio der."

"Adını hiç duymadım," diyorum. "Yine de Vegas'ın yeraltı güç oyunlarından anlamam. Benden ne istesin ki? Ben önemsiz biriyim. Rus mafyasıyla mı çalışıyor?"

Seven bir kahkaha atar. "Hayır, onlar ezeli düşmanlar. Giovanni Sicilyalı. Aile bağlantıları Vegas tarihinde çok eskilere dayanıyor. Buradaki büyük kumarhanelerin ve otellerin çoğunun yanı sıra birçok başka işi de yürütüyor. Çöp toplamadan araba kiralamaya kadar her şey. Giovanni isterse Vegas'ı bir parmak şıklatmasıyla kapatabilir. Vegas'ı o kontrol ediyor ve en kötüsü de bizim patronumuz."

"Hepiniz bu gizemli Bay Giovanni için mi çalışıyorsunuz?" diye sordum. "Kendi Vegas şovunuz olduğunu sanıyordum?"

"Evet," diye yanıtlıyor. "İllüzyonist olarak Vegas'ın en popüler gösterilerinden birinin başındayım. Ne yazık ki Giovanni bana, gösteriye, kontratıma, her şeye sahip." Vulcan ve Kit'e doğru bir el sallıyor. "Onlar için de aynı şey geçerli. Onların da hayatlarını kontrol ediyor."

"Burada bu kadar büyütülecek ne var? Herkesin berbat patronları vardır. Bu hayatın bir parçası. Vegas'ta manşet şovu yapmak harika bir şey! Neden hayatının ne kadar kötü olduğu konusunda sızlanıyorsun? Bana sorarsanız, çoğu insanın sadece hayal edebileceği bir hayatı yaşamak için harika bir fırsat verildiği için nankörlük ediyorsunuz. Benim çalıştığım birkaç patronla tanışmalıydın."

"Bize sahip olduğunu söylediğimde ciddiydim," diye devam ediyor Seven. "Bizi ve ilgilendiğimiz insanları kontrol ediyor. Vegas mafyasını hiç duymadınız mı? Bu şehirdeki her şeyi onlar yönetir. Onların onayı olmadan hiçbir şey olmaz. Kontrol tamamen onlarda."

"Kit, bu adam hakkında ne düşünüyorsun?" Onunla yüzleşmek için bankta dönüyorum. "O da sana sahip mi?"

Kit acı bir sesle, "Sadece sözleşmem aracılığıyla beni kontrol etmekle kalmıyor, aynı zamanda teknik olarak şovdaki hayvanlarımın çoğunun da sahibi," diyor. "Bana göre bu, başımın üzerinde tutulması mümkün olan en kötü şey. Bugün kontratımı bozacak olsam, tüm hayvanları alıp gidemem. Şu anda olduğu gibi, hayvanları istediği zaman alıp götürebilir. Puffin'i bile."

"Bunu neden yapsın ki?" Kit'in hayvanlarının götürülme görüntüsü beni dehşete düşürdü. "Zengin bir adam bir sürü hayvandan ne ister ki?"

Kit tiksintiyle homurdanıyor. "Onları egzotik bir hayvan için abartılı bir fiyat ödemeye razı olan dünyadaki herhangi bir pisliğe satacaktır. Büyük bir yeraltı karaborsa hayvan ticareti var. Puffin'in bir Arap şeyhine satıldığını ve bir kafeste tutulduğunu hayal edebiliyor musun?"

Kit'in evinde sadece bir gün geçirmiş olsam da, bu süre onun hayvanlarıyla kurduğu bağa tanıklık etmek için yeterli oldu. Hayvanları için duyduğu endişe hem derin hem de gerçek. Onlara bir şey olursa yıkılır.

"Hayvanların mülkiyetini size devretmesini sağlamanın bir yolu yok mu?" diye sordum. "Mutlaka vardır." Bu canavar hakkında daha net bir fikir ediniyorum, Giovanni.

"Oh, var," diye acı acı yanıtlıyor Kit. "Sözleşmemde yazılı olan temelde bir 'sahip olmak için kiralama' programı. Onlara sahip olmam yıllarımı alacak. Onlara gerçekten benim diyemeden önce hepsi ölmüş olacak. Esaret altında,

Kaplanlar sadece on dört yıl kadar yaşar ve Puffin zaten sekiz yaşında. Her yıl maaşımın ve performans primlerimin önemli bir kısmı bu borcun ödenmesine gidiyor."

"O zaman hayvanları ondan uzaklaştırmanın başka yolu yok mu? Üzgünüm, bu gerçekten korkunç."

"Oh, başka yollar da var," diye yanıtlıyor. "Sözleşmenin tamamını, hayvanları da içerecek şekilde satın alabilirim."

"Neden bunu yapmıyorsun?" diye sordum. "Gösteriyi unut ve burada bir hayvan barınağı kurmak için çalış."

Başını sallıyor. "O kadar param yok. Burada bozuk paradan bahsetmiyoruz. Onun altından kalkmak için on milyonlarca dolara ihtiyacım var. Şovumdan iyi para kazanıyorum ama ihtiyacım olanla kıyaslanamaz bile."

Kit'in ve güzel hayvanlarının acımasız Giovanni'nin kontrolü altında olduğu gerçeğiyle kalbim sıkışıyor. "Haklısın, bu çok para." Dikkatimi tekrar Seven'a yöneltiyorum. "Kit'in neden kapana kısılmış gibi hissettiğini anlıyorum. Senin hikayen ne? Giovanni senin üzerinde ne tutuyor?"

Seven ayağa kalkıyor ve mutfak penceresinden dışarı bakmak için yürüyor. Bir süre sonra dönüp mutfak tezgahına yaslanıyor.

"Aile üyelerimden birine zarar verme tehdidini başımın üzerinde sallıyor. Eğer söylediği her şeyi yapmaya devam eder ve hizada kalırsam, aile üyem güvende olacak. Eğer yapmazsam, kötü şeyler olabilir. Tüm söyleyebileceğim bu." Seven'in bu konuyu konuşmak istemediği açık. Aile üyesinin kim olduğunu merak ediyorum.

"Yeterince makul," diyorum başımla onu onaylayarak. "Peki ya sen Vulcan? Sen de onun için mi çalışıyorsun? Bu arada, sen ne iş yapıyorsun ki? Sen de onlar gibi oyuncu musun?" Vulcan, çözmeyi çok istediğim bir gizem olmaya devam ediyor.

Bana sırtıyor ve parmaklarını masanın altında uyluğumda gezdiriyor. "Sana ne iş yaptığımı zaten söyledim. Ben de senin gibi heyecan peşindeyim."

"Benim heyecan tanımımın sizinkinden farklı olduğuna eminim," diye cevap veriyorum. "O kadar emin olma."

"Giovanni'nin senin üzerinde de tuttuğu bir şey var mı?"

"Sikeyim hayır!" Vulcan diyor ki. "Bana karşı hiçbir şeyi yok. Dinle tatlım. İşte sana sırrım ve bir hayat dersi. Eğer sadece kendi çıkarlarını düşünüyorsan, o zaman kontrol edilemezsin. Benim ailem ya da hayvanlarım yok. Giovanni beni tehdit edemez çünkü hiçbir şey ya da hiç kimse umurumda değil. Onun için çalışıyorum çünkü

yaptığım işten zevk alıyorum. Başka hiçbir şey benim için önemli değil. Para ya da şöhret bile. Adrenalinle besleniyorum, hepsi bu."

Vulcan'ın sözleri bana tam olarak doğru gelmiyor. Belli ki Seven ve Kit ile bir bağı var, yoksa burada olmazdı. Kendisini başkalarına karşı kayıtsız olan sert bir adam gibi göstermeye çalışıyor. Bunun doğru olduğundan emin değilim.

"Madem umurunda değildim, neden beni kaçırdın? Seven bunu hayatım tehlikede olduğu için yaptığını söyledi. Neden ona yardım etmeyi kabul ettin?"

"İnanın bana, hiç tanımadığım yabancı bir kadına değer verdiğim için onun kaçırma planına uymadım." Bu fikirle alay ediyor. "Kalbimin iyiliği için bir şey yapmak benim tarzım değil. Sıkıldığım ve kulağa eğlenceli geldiği için ona katıldım. Macera fırsatını asla geri çevirmem. Çölde geçen gece heyecan vericiydi, değil mi? Çakalların ulumasını duyduğunda ya da seni karanlıkta yakaladığımda büyük bir adrenalin patlaması yaşamadın mı? Ben bu tür şeyler için yaşıyorum."

Sözleri ve tavrı beni sinirlendiriyor. "Eğlence olsun diye beni kaçırmaya razı mı oldun? Bu da ne, Vulcan? Benim hayatımla oynayarak kimi kandırdığını sanıyorsun? Senin bir pislik olduğunu biliyordum!"

Elini bacağımdan itiyorum ve ayağa kalkıyorum. Neden aramızda hafif bir bağ oluşabileceğini düşündüm ki? Kibirli bir pislikten başka bir şey değil. Elimi tutmak için hızla uzanıyor ve beni tekrar bankın üzerine çekmeye çalışıyor. Onunla mücadele ediyorum ve sonunda elimi çekip kurtarıyorum.

"Ah, hadi ama!" diyor. "Bana kızıp öfkelenme. Sana karşı dürüst oluyorum. Zor durumdaki zavallı bir kadını kurtarmaya çalışan bir beyaz şövalye gibi davranmamı mı tercih edersin? Burası gerçek dünya, tatlım. Alış buna."

"Ben başı dertte bir kadın değilim!" Ben de ona karşılık verdim.

Kızgınlığıma kıkırdıyor, bu da beni daha da kızdırıyor. Hayatımda tanıdığım herkesten daha çabuk sinirlerime dokunuyor. Sürekli onu tokatlamak ya da öpmek arasında gidip geliyorum.

"Tam da benim demek istediğim," diyor. "Bana kurtarılmaya ihtiyacı olan biri gibi de gelmiyorsun."

"Jade'in çoğu durumda kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede olduğuna eminim," diyor Seven, çatışmanın önüne geçmeye çalışarak. "Giovanni ile başa çıkmak tamamen farklı bir iş. Vulcan, onun neler yapabileceğini sen de en az bizim kadar iyi biliyorsun. Jade'in içinde bulunduğu tehlikeyi küçümsemeye çalışmak yardımcı olmuyor. Onu kasıtlı olarak yanlış yönlendiriyorsun ve buna bir son vermelisin."

"Giovanni'nin kötü bir adam olduğuna inanıyorum," diyorum. "Bu kadarı çok açık. Asıl soru şu: Neden benimle ilgileniyor? Ben ona hiçbir şey yapmadım. Vegas'a geleli daha iki gün bile olmadı."

"Bir kere Rus mafyası seni öldürmek istiyor," diye yanıtlıyor Seven. "Bu Giovanni'nin ilgisini sana çekmek için yeterli. Neyi nasıl bildiğini anlamaya çalışmayın. Bütün büyük şehirlerin her yerinde adamları var. Onun bilgisi olmadan yeraltında hiçbir şey olmaz."

Seven'a kaşlarımı çatıyorum. "Benimle ilgilendiğini nereden biliyorsun? Bana hiç söylemedin."

"Ofisinde yaptığı bir telefon konuşmasına kulak misafiri oldum. Söylediklerini duyduktan ve seni kumarhanede iki kez gördükten sonra, iki kere ikiye bir araya getirdim. O senin peşinde. Artık buna şüphe yok. Seni ilk bizim yakalayabilmemizin tek nedeni, henüz seni aramıyor olmasıydı."

"Bu doğru," diye ekliyor Leroy. "Seven'ın koruması olduğum için, tüm kumarhane güvenlik uyarıları benim telefonuma geliyor. Seni yakaladıktan hemen sonra, kumarhanelerde genç bir kadının şüpheli davranışlarına karşı dikkatli olunması için bir kısa mesaj gönderdiler."

"Uyarı hala telefonunda mı?" diye sordum.

"Tabii, okumak ister misin?" Telefonunu çıkarıyor ve omzunun üzerinden telefonuna bakmak için yanına gidiyorum. "Bir saniye bekle," diyor bildirimlerle dolu ekranında gezinirken. "Bulmam bir dakika sürebilir. Telefonumu daha iyi düzenlemem gerek." O kaydırırken, Deedra adında bir kadından gelen bir mesaj ve kocaman, çıplak göğüslerinin fotoğrafı belirliyor.

"BU GECE ÜCRETSİZ Mİ?" yazıyor.

"Whoa! Bu kim?" Fotoğrafı göstererek sordum. "Kız arkadaşın mı?"

"Hayır," diyor. "Sadece numaramı alan bir kız. Seven kadınlar arasında popülerdir. Taşanları ben alıyorum. İşimin bir getirisi."

Gözlerim Seven'a kayıyor. "Bu doğru mu? Bayanlar arasında popülersin, ha? Bu beni neden şaşırtmadı? Kumarhanede pantolonumu indirmeye çalıştığını, sonra da elime bir yılan tutuşturduğunu hatırlıyorum. Bu numara bütün kadınlarda işe yarıyor mu?"

Seven, Leroy'a ters ters bakar. "Çok teşekkürler! O koca çeneni hiç kapalı tutamaz mısın? Merak ettiğin buysa, ben bir erkek fahişesi değilim. Bu odada bu tanıma uyan tek kişi Leroy. Geri kalanımız Giovanni'nin kadın peşinde koşması için kışımızı yırtarak çok fazla zaman harcıyoruz."

"İşte burada!" Leroy zaferle söylüyor. Telefonu bana uzattı. Şaşırtıcı bir şekilde, yalan söylemiyorlardı. Güvenlik uyarısı gerçek gibi görünüyor.

"Uyarı çok belirsiz," diyorum okuduktan sonra. "Kumarhaneleri ziyaret eden herhangi bir kadın için olabilir. Endişelenmiyorum çünkü Vegas'ta takılmayı planlamıyordum. Beni serbest bıraktığınızda Doğu Yakası'na gideceğim. Her zaman Noel zamanı New York'u ziyaret etmek istemişimdir."

"Gerçekten mi? Ben de!" Leroy diyor ki. "Her zaman o büyük ışıklı Noel ağacının önünde buz pateni yapmak ve sokakta pişen kestanelerden yemek istemişimdir. Bana iyi bir fikir gibi geldi. Mümkün olduğunca çabuk buradan siktir olup gitmelisin. Yerinde olsam ben de öyle yapardım."

"Leroy!" Seven tersledi. "Tanrı aşkına! Ne diyorsun sen? Kimin tarafındasın sen? Giovanni Jade'i istiyorsa, nerede olursa olsun onu bulacaktır. Lütfen onu gitmeye ikna etme. New York'a giderse, ona orada yardım edemeyiz. Hepiniz aklınızı mı kaçırdınız?"

"Tek yaptığın beni burada, Vegas'ta güvende olmadığımı ikna etmek oldu," diyorum ona. "Giovanni ile ilgili söylediğin her şeye inanıyorum. Benden ne istediğini öğrenmek için burada kalmayacağım. Beni güvende tutmanın en iyi yolu şimdi gitmeme izin vermek. Nasıl görünmez olacağımı ve onun radarının altında kalacağımı herkesten iyi biliyorum. Kaybolma konusunda iyiyimdir."

"Belki de haklıdır," diyor Kit isteksizce. "Giovanni ile arasına mesafe koyması gerekebilir. Ondan olabildiğince uzağa gitmeli. Doğu Yakası buradan daha güvenli olacaktır."

Seven ona ters ters bakar. "Sen de mi, Kit? Giovanni adamlarından birini gönderip onun için çalışmanı istediğinde neredeydin?"

"Iowa'nın taşrasında bir mısır tarlasında," diye yanıtlıyor Kit. "Yerliler tarlayı bir panayır alanına çevirmişlerdi."

"Seni orada bulabildiyse, Jade'i her yerde bulabileceğini düşünmüyor musun? Neler olduğunu tam olarak anlayana kadar onu yanımızda tutmalıyız. Tabii Giovanni'nin onu ağına düşürmesini istemiyorsan?"

Kit yavaşça başını sallıyor ve gözlerini benden kaçırıyor. "Hayır, bu riski göze alamayız. Onu bizim kadar tanımıyor."

"Doğru," diyor Seven bana dönerek. "Seni istediği gerçeğini zaten tespit ettik. Asıl soru neden olduğu. Bize burada, Vegas'ta olmanın gerçek nedenini söylemenin zamanı geldi. Neden senin peşinde olduğunu öğrenmeliyiz. Ne yaptın sen? Seni saklayarak kendimizi riske attığımızın farkında değil misin? Bize daha fazla bilgi vermek istemiyorsan seni serbest bırakmamızı bekleyemezsin."

"Şimdi de beni sakladığını mı söylüyorsun?" Alaycı bir şekilde söylüyorum. "Çünkü ben buna hâlâ adam kaçırma diyorum." Başımı ellerimin arasına alıyorum. Vegas mafyasının artık benim de peşimde olduğunu öğrenmek rahatsız edici. Çocuklara itiraf etmek istediğimden daha fazla. Tüm bunları sindirmek için zamana ihtiyacım var. Üç muhteşem adam bana bakarken ve her hareketimi izlerken konsantre olmak ve odaklanmak zor.

"Bir dakika içinde döneceğim," diyorum onlara. "Nefes almak için tualete gidiyorum. Bu haber en hafif tabiriyle bunaltıcı oldu. Rusların peşimde olduğunu bilmek bir şeydi. Şimdi Vegas mafyası da mı? Kafamı toplamam lazım."

"İyi misin?" Kit endişeyle soruyor, beni takip etmek için ayağa kalkıyor. "Kendini hasta hissetmiyorsun, değil mi? Pizzayı çok hızlı yuttun. Bir dahaki sefere biraz daha yavaş yemeye çalış. Bugün seni aç bıraktığım için özür dilerim. Seni uyandırmak istemedim."

"İyi olacağım," diye cevap veriyorum, yanından geçip mutfaktan çıkarken usulca omzunu okşuyorum. Eğer gerçekse, endişesi dokunaklı.

Aceleyle misafir odamdaki banyoya gidip lavabonun üzerine eğildim. Yüzüme su çarpmak ve kafamı boşaltmak için biraz zamana ihtiyacım olduğu konusunda şaka yapmıyordum. Adamların paylaştığı bilgiler beni allak bullak etti.

Benim iyiliğim için gerçekten endişeli görünüyorlar. Yeni tanıştıkları bir kadın için gerçekten endişelendiklerinden mi yoksa nefret ettikleri bir adama sopa göstermek için beni kullandıklarından mı emin değilim. Her iki durumda da, şimdilik benim tarafımdalar.

Keşke onlara güvenebilseydim. Güvenebilseydim her şeyimi verirdim.

Mutfakta kısa bir süre için de olsa onların grubunun bir parçası olmak güzeldi. Her zaman yalnız çalıştım ve başkalarıyla birlikte olmak yeni bir deneyim. Çocukken bile okul sonrası etkinliklere veya kulüplere katılmak için ne zamanım ne de param vardı.

Ben hep yalnızdım.

Vegas'ta bulunmamın gerçek sebebini bilseler nasıl tepki vereceklerini merak edip duruyorum. Eğer bilgilerim doğruysa, gizemli Natasha, nasıl kullanılacağını anlayan birini çok zengin yapabilecek bir şey saklıyor.

Ve biliyorum.

Ya çocuklar bunu elde etmeme yardım edebilirse? Ya da daha iyisi, ya benimle çalışmak isterlerse? Birlikte bu kasabayı dize getirebiliriz.

Kötü Giovanni bile, tabii önce o bizi yakalamazsa. Bu fikir inkar edilemez derecede çekici.

Tap, tap, tap.

Bu ses de ne böyle? Bir şey ya da biri banyo penceresinin dışına vuruyor. Pencereye koştum, çekme ipini aldım ve panjurları kaldırdım.

Dokun, dokun.

Uzun kirpikli kocaman bir devekuşu banyo penceresinden kendisine bakan yansımasına vuruyor. Yalnız değil. Evin dışında dolaşan, otları karıştıran koca bir devekuşu sürüsü var.

Bu çok garip.

Kit bana evin dışına çıkmanın güvenli olmadığını, çünkü kaplanların etrafta serbestçe dolaşarak araziye koruduğunu söyledi. Oysa şimdi etrafta umursamazca dolaşan büyük, uçamayan bir kuş sürüsü var. Kaplanlar araziye korumuyor. Öyle olsalardı, devekuşlarını anında öldürürlerdi.

Kit bana yalan söyledi.

Bu gerçek beni olması gerekenden daha fazla acıtıyor. Kaçmaya çalışmamam için beni kandırdı. Ona güvendiğim ve kaplanların serbestçe dolaşmasına izin vereceğine inandığım için aptalın tekiyim. Korumacılığına bakılırsa bunu yapmaz. Çocuklar ne kadar aptal olduğuma kışkırlarıyla gülüyor olmalılar. Bana söyledikleri tek bir kelimeye bile inanamıyorum. Hepsi yalan üstüne yalan.

Öfkeyle kaynıyorum.

Onları, pizzalarını, kaplanlarını ve en çok da seksi gözlerini sikeyim!

Ben gidiyorum.

YEDİ

"D Jade'in iyi hissettiğini düşünüyor musun?" Telefonumdan saati kontrol ederek soruyorum. "Umarım hasta değildir. Bir süredir banyoda."

"Ben de aynı şeyi merak ediyordum," diye yanıtlıyor Kit. "Bütün gün hiçbir şey yemedi ve sonra da pizzayı çok hızlı mideye indirdi. Bugün uyanması ve daha fazla yemek yemesi için ısrar etmediğim için kendimi kötü hissediyorum. Son zamanlarda sanki birkaç öğün atlamış gibi davranıyor."

Vulcan, "Bana sorarsanız, hayatı boyunca çok fazla öğün kaçırmış," diyor. "Hiç onun gibi yemek yutan bir kadın görmemiştim. Bu tek bir şeyin işaretidir: gıda güvensizliği. Gençken ben de pek çok öğünü kaçırdığım için bilirim."

Çocukluğumu hatırlayarak, "Pek çok şeyden mahrum kalmamıza rağmen hiç yiyeceksiz kaldığımı hatırlamıyorum," diyorum. "Fıstık ezmesi ve kraker bile olsa babam her zaman yeterince yememizi sağlardı. Asla aç kalmazdık."

"Kendini şanslı say dostum," diyor Vulcan. "Bu kolay kolay unutamayacağın bir şey. Çocukken aç kalmak insanın aklını başından alabilir. Gidip onu kontrol edeceğim." Masadan kalkmak için hareket ediyor.

"Hayır, ben yaparım," diyerek onu durduruyorum. "Onu bu karmaşanın içine sokan benim. İşleri yoluna koymaya çalışmalı ve onunla mantıklı bir şekilde konuşmalıyım. Giovanni'nin ne kadar tehlikeli olduğunu anlamasına imkân yok. Yaptığı şeylerin çok fazla kanlı detayını vererek onu gereksiz yere korkutmak istemedim. O geçilecek bir adam değil."

"Onu neden istediğine dair bir fikrin var mı?" Vulcan kutudan bir dilim pizza daha almak için eğiliyor. "Giovanni'nin küçük bir suçluyu yakalamak için bizzat devreye girmesi bana pek doğru gelmiyor. Küçük sorunlarla başa çıkmak için güvenlik katmanları var. Kumarhanelerde her gün çalışan dolandırıcılar var. Vegas dolandırıcılık için inşa edilmiştir. Onu istemesinin başka bir nedeni daha var."

"Tam olarak neyin peşinde olduğundan emin değilim," diyorum. "İlk başta, kumarhanede bir şeyler çevirmeye çalıştığı için onu bulmak istediğine ikna olmuştum. Yine de haklısın. Tek nedenin bu olması için çok fazla sorun yaşıyor. Ya Jade'i hiç istemiyorsa? Ya Ruslardan bir şey istiyorsa ve bunun için Jade'i onlarla takas etmek niyetindeyse?"

"Ya da onun ihtiyaç duyduğu özel becerilere sahip," diyor Kit. "Tıpkı hepimiz gibi. Her birimizi buldu çünkü şovlarını dolduracak özel yetenekler arıyordu. Giovanni özel bir insan koleksiyoncusu, tıpkı diğer koleksiyoncuların nadir şarapları ya da sanat eserlerini topladığı gibi. Bir şeyi aklına koydu mu, onu elde edene kadar durmaz. Sonra da asla bırakmaz."

Jade'in durumunu tartıştıkça daha da endişeleniyorum. "Jade'i içinde bulunduğu tehlikeye ikna etmek için onunla konuşmaya devam etmeliyiz. Bunu yapmazsak pişman oluruz. Bunu halının altına süpüremeyiz ve burada tehlikede değilmiş gibi davranamayız." Masadan uzaklaşıyorum. "Gidip onu kontrol edeceğim."

Uzun koridor boyunca yürüyorum ve kapıyı çalmadan misafir odasına giriyorum. Banyonun kapısı kapalı, kapının altından ışık parlıyor. "Jade, orada iyi misin?" Kapıdan içeriye doğru soruyorum. Cevap vermiyor. Kulağımı kapıya dayayarak ondan gelecek sesleri dinliyorum.

Hiçbir şey.

"Jade! Her şey yolunda mı?" Kapıyı yüksek sesle çaldım. Hasta olabilir ve yerde sızıp kalmış olabilir. Bu düşünce beni telaşlandırdı ve kapıyı daha yüksek sesle çaldım. "Jade! Aç kapıyı!" İçeriden kilitletiğinden şüphelenerek kapı kolunu çeviriyorum. Kapı kımıldamıyor.

Koridora geri dönüp çocuklara sesleniyorum. "Kit! Çabuk gel! Banyo kapısını açmanı istiyorum." Kit ve Vulcan mutfak masasından fırlayıp bana doğru koşuyorlar. "Ona seslendim ama cevap vermiyor," diyorum onlara. "Yerde baygın yatıyor olabilir."

"Jade! Aç şu lanet kapıyı!" Kit banyo kapısına sertçe vururken bağırıyor. Jade cevap vermeyince iki adım geri gider ve sonra

kapıyı çarptı ve kapı çerçevesini parçaladı. Kapı uçarak açıldı ve hepimiz aceleyle banyoya girdik.

"Siktir!" Bağırıyorum. "Nereye gitti?"

Banyo, uzun boyunlarını açık pencereden içeri uzatan iki patlak gözlü devekuşu dışında boş. Merakla mermer banyo zeminindeki lekeleri gagalamaya çalışıyorlar.

Kit pencereye koşar ve dışarı bakar. "Kahretsin! Kaplanların evi koruduğu konusunda ona yalan söylediğimi anladı. Devekuşlarını görmüş ve kaplanların dışarıda başıboş dolaşmadığını fark etmiş olmalı. Devekuşlarını kafeslerinde tutmalıydım. Onları her akşam dışarı salmak bir alışkanlıktır ve ben unutmuşum."

"Ona böyle mi söyledin?" Vulcan hayal kırıklığı içinde başını tutarak soruyor. "Kaplanların evi koruduğunu mu? Bu sabah Puffin'in güvenliği için onu emniyete almamız gerektiği konusunda kopardığın kıyametten sonra mı? Sen bir aptalsın. Tabii ki anladı. Lanet olsun, Kit! O bundan daha zeki."

"Hikâye bütün gün işe yaradı," diye savunuyor Kit. "Bu sabah Puffin'le karşılaştıktan sonra bunu hiç sorgulamadı."

"Çünkü çok yorgundu ve dinlenmeye ihtiyacı vardı," diye yanıtlıyor Vulcan. "Bugün tek yaptığı pillerini şarj etmektir. Ya onu kaybettiysek?" Elini öfkeyle duvara vuruyor. "Giovanni onu ele geçirirse, yemin ederim o orospu çocuğunu öldürürüm. Şaka yapmıyorum."

"Yürüyerek ne kadar uzağa gidebilir?" Ben soruyorum. "Çiftliğinizde hayvanlardan dolayı herhangi bir tehlike altında mı?"

Başını sallıyor. "Hayır, onlarla birlikte kilitli bir muhafazanın içine girmedikçe olmaz, ki bunu yapmayacağına eminim. Her yerde insanları girmemeleri için uyaran tabelalar var. Hiç kimse defalarca uyarılmadan yanlışlıkla kaplanın alanına giremez."

"Oh, kahretsin!" Avucumla alnıma vurarak söylüyorum. "Biz lanet olası aptallarız."

"Ne oldu?" Vulcan sorar.

"Yaya değil. Hadi, onu yakalama şansımız varsa acele etmeliyiz." Aceleyle mutfığa geri dönüyorum, Leroy umursamaz bir şekilde ikinci pizzayı bitirmeye çalışıyor. "Limuzinin anahtarları nerede?" Ona bağırıyorum.

"Limuzinde," diye mırıldanıyor ağzı pizza doluyken. "Başka nerede olabilirler ki? Kit'in garaj yolunda kim araba çalar ki?"

"Jade! İşte o!" Bağırıyorum. "Siktir!"

Kit çoktan ön kapıya doğru koşmaya başlamıştır, Vulcan da onu yakından takip etmektedir. Kapıyı açar ve çiftlik evinin geniş ön verandasına adım atar. Araba yolunda limuzinin park ettiği yer artık boştur.

Vulcan inanamayarak kahkahayı patlatır. "Limuzinini çaldığına inanamıyorum." Bacağını tokatlar. "Bu kızı çok seviyorum! Yere kadar sarkan çelik gibi taşakları var. Yere kadar, sana söylüyorum. Hadi peşinden gidelim."

Leroy bir elinde hâlâ bir dilim pizzayla yavaşça bizi evden çıkarken takip ediyor. "Endişelenmeyin çocuklar. Panik yapmayın."

"Ne diyorsun lan sen?" Ona sormak için döndüm. "Jade'in limuzinimi çaldığını anlamıyor musun? Oradaydı ve şimdi yok! Böyle bir zamanda nasıl yemek yiyebiliyorsun?"

"Sakin ol," diyor ve cevap vermeden önce pizzasından bir ısırık daha alıp yutkunuyor. "Limuzin sonuna kadar sigortalı ve zaten yeni bir limuzine ihtiyacımız var. Araba galerilerinden birinde iç kısmı kırmızı olan beyaz bir limuzin gözüme kestirdim. Limuzinin için üzölmeyi bırak, Seven. Yenisini alırız. Endişelenme."

"Limuzin zerre kadar umurumda değil!" Ben de ona bağırıyorum. "Jade için endişeleniyorum. O tehlikede ve kaybolmadan önce onu bulmamız gerekiyor."

Leroy hayal kırıklığına uğramış bir sesle, "Kahretsin, ben de yeni bir limuzin alacağımızı umuyordum," diyor. "Senin için o kadar önemliyse onu senin için bulabilirim."

"Nasıl?"

Telefonunu çıkarmak için cebine uzanıyor. "Limuzini takip etmek için telefonumda bir GPS uygulaması var. Coachella'da limuzini otoparkta kaybettiğimiz ve zil zurna sarhoş halde saatlerce dolaşıp limuzini aradığımız zamanı hatırlıyor musun?"

Hemen konuya girmesini umarak başımı sallıyorum. "Sadece hayal meyal. Sarhoştum, o yüzden pek bir şey hatırlamıyorum."

"O gereksiz trajediden sonra torpido gözüne bir takip cihazı koydum." Başparmağıyla telefonundaki uygulamayı açıyor ve bana göstermek için eğiliyor. "Onu gittiği her yerde izleyebiliyoruz. Şu anda ön kapının dışında ve Vegas'a doğru geri dönüyor." Başparmağı takip ediyor

haritada hızla hareket eden kırmızı nokta. "Dang! Bu kızın ayakları çok ağır. Hızlı hareket ediyor. Onu yakalamak istiyorsak harekete geçsek iyi olur."

Leroy'a kocaman bir ayı gibi sarılıp onu sıkıca kavıyorum. "Seni seviyorum dostum!

Az önce kışımızı kurtardın."

"İşte bu yüzden bana büyük paralar ödüyorsunuz," diyor kıkırdayarak. "Her gün aptal kışlarınızı kurtarmak için. Günün yirmi dört saati sizleri beladan uzak tutmaya çalışıyorum."

"Haydi, benim ciple peşinden gidelim." Kit evin uzak ucuna bağlı çok arabalı garajı işaret ediyor. "Şimdiden bize karşı büyük bir avantaj elde etti. Onu kaybetme riskini göze alamayız. Limuzini bir kere terk etti mi, onu bir daha asla bulamayız."

Aracı garajdan almak için acele ediyor. İki dakika sonra, üstü açık parlak sarı cipiyle kükreyerek garajdan çıkar. Durduğunda "Atla" diye bağıyor.

Vulcan arkaya atlarken ben kalın, siyah rollbar'ı tutup ön yolcu koltuğuna tırmanıyorum. Leroy, Vulcan elini uzatıp onu içeri çekene kadar cipe tırmanmaya çabalıyor.

"Tanrım, Leroy," diye homurdanıyor Vulcan. "Pizzayı bırakıp spor yapmaya başlamalısın. Koca bir adama göre zayıf bir korkaksın."

"Yarın başlayacağım," diye mırıldandı Leroy. "Hayır, bu bir yalan. Gelecek hafta daha iyi olur çünkü yarın meşgulüm."

"Kemerlerinizi bağlayın çocuklar," diyor Kit bize. "Bu zorlu bir yolculuk olacak. Çiftliğin arka tarafında bize biraz zaman kazandıracak bir kapı var. Sıkı tutunun çünkü kros yapacağız. Ona yetişebilir ya da ana yola kadar onu geçebilirsek önünü kesebiliriz."

"Ah kahretsin! Bunu söylemeden korkuyordum," diye inliyor Leroy. İki eliyle arkadaki rollbar'ın etrafını sarıyor. "Bu lanet Jeep'le off-road yapmaktan nefret ediyorum. Kışım günlerce ağrıyacak. Beni buradan atmayın. Kask getirmediğim."

Emniyet kemerini kavıyorum, tokayı takıyorum ve sıkıca tutunmak için takla çubuğunu tutuyorum. Kit'in bizi iki kez uyarmasına gerek yok. Hepimiz daha önce çiftlikte onunla birlikte ata binmiştik.

Kit gaz pedalına basıyor ve çiftliğinin uçsuz bucaksız tarlalarında uçmaya başlıyoruz. Yolculuk zorlu, kaçınılması gereken bir sürü tümsek ve çukur var. Leroy yol boyunca bağıyor ve küfrediyor, Vulcan da Leroy neredeyse cipten düşecekken gülüyor.

Dakikalar sonra Kit arka kapının önünde aniden durur. Anahtarlığındaki bir düğmeye basıyor ve çelik kapı yavaşça kayarak açılıyor. İçeri girmeden önce tamamen açılmasını beklemiyor.

Kit dikiz aynasına bakar. "Vulcan, kapının arkamızdan tamamen kapandığından emin ol," diyor. "Hayvanların kilitli olmayan bir kapıdan dışarı çıkmasını ya da istenmeyen bir misafirin içeri girmesini hiç istemem."

Vulcan kapının kapalı olduğundan emin olmak için başını çeviriyor. "Sorun yok," diyerek Kit'e el sallıyor. "Kapı kapandı. Hadi! Hadi! Yürü! Yürü! Oyalanmayı bırakın!"

Kit yola çıkar ve gaza basar. "Çiftliği geçerken biraz zaman kazandık," diyor. "Bizden çok uzakta olamaz. Unutma, avantaj bizde çünkü nerede olduğunu ve gideceği yere nasıl gideceğini bilmiyor. Bu onu yavaşlatacaktır. Vegas'ta araba kullanmaya aşina değil."

"Şart değil," diyor Leroy. "Nasıl kullanacağını öğrenebilirse limuzinde bir GPS var."

"O şimdi nerede?" Ona sormak için koltuğumda döndüm. "Uygulamanızı kontrol edebilir misiniz?"

Leroy telefonunu çıkarır. "Sinyal alamıyorum. Uygulama güncellenmiyor." Vulcan, "Aç şu lanet cep telefonunu," diyor.

"Açık," diye yanıtlıyor Leroy. "Hücresel bir kara deliğin içindeyiz. Baz istasyonları çölde büyüyemez. Vegas'a yaklaştıkça düzelecektir."

"Merak etme," diyor Kit. "Çiftliğe giden tek bir yol var, biz de onunla aynı yöne gidiyoruz." Bana doğru baktı. "Sence Vegas'a geri mi dönüyor?"

"Arabasını almaya gidiyor," diye cevap veriyorum. "Nereye bıraktıysa artık. Los Angeles'tan buraya arabayla geldiğini söylemişti. En iyi tahminim arabasını alıp, limuzini bırakıp Vegas'tan kaçacağı yönünde."

Jade'in hayatımızdan çıkıp gitmesine sadece birkaç dakika kaldığı düşüncesiyle hepimiz sessizliğe gömülüyoruz.

Sonsuza kadar.

"Bu Jeep daha hızlı gidebilir mi?" Ben soruyorum. "Onu şimdi kaybedemeyiz."

Kit gaz pedalına basıyor, yüzünde acımasız bir ifade var. "Emin olabilirsin. Sıkı tutun!"

JADE

D Seven'ın limuzinini anahtarları kontakta açık bir şekilde bulmak beklenmedik bir şans oldu. Çabucak bindim ve son sürat çiftlikten uzaklaştım. Şansım yaver giderse, on dakika içinde Adamlar gittiğimi fark etmeden başlayalım. Çok kızacaklar ve hemen peşimden gelecekler.

Sürücü koltuğunun kenarına doğru kaydım. Yoldan geçenlere direksiyonun üzerinden görmeye çalışan doksan yaşlarında çelimsiz yaşlı bir kadın gibi görünüyorum. Leroy uzun bacaklarını yerleştirmek için koltuğu arkaya doğru ayarlamış, bu da pedallara ulaşmamı zorlaştırıyor.

Amacım arabamın, kıyafetlerimin ve bilgisayarımın saklandığı otele ulaşmak. Her şeyi alıp beş dakika içinde ayrılmayı planlıyorum. Oda için ön ödeme yapmıştım, bu yüzden anahtarları iade etmek için resepsiyonda durmama gerek kalmayacak.

Yapabilirim.

Hızlanırken, ilerideki ana otoyol için bir tabela fark ediyorum. Adresi hatırlamadığım için otelime giden rotayı hatırlamaya çalışıyorum. Vegas trafiğinde kaybolup zaman kaybetmeyi göze alamam ve telefonumu almamış olmalarını diliyorum.

Limuzinin gösterge paneli düğmeler, ekranlar ve en son teknolojiyle dolu. GPS ekranının görünmesini umarak düğmelere rastgele basıyorum. Bir düğme her hoparlörden rap müzik çalmasına neden oluyor, neredeyse beni sağır ediyor. Bir sonraki düğme sürücü koltuğu ile yolcu bölümü arasındaki gizlilik penceresini indiriyor. Üçüncü düğmenin amacı kırım yanmaya başladığında ortaya çıkıyor. Aha! Soğuk günler için bir koltuk ısıtıcısı.

Sonunda, bir harita gösteren bir ekran yanıyor. Deneme-yanılma yöntemiyle birkaç düğmeye daha basıp sesli komut sistemini etkinleştiriyorum. Otelimin adını üç kez tekrarladıktan sonra GPS nihayet anlıyor ve sözlü yol tarifi veriyor.

Ana yola ulaşip trafiğe karıştığımda yavaşlıyorum ve bir gözüm dikiz aynasında. Adamlar herhangi bir araçta olabilir, bu yüzden neye dikkat etmem gerektiğinden emin değilim.

Tek bildiğim benim için geliyorlar.

Bunu içimde hissedebiliyorum.

Biz işlevsiz bir grup uyumsuzuz. Hayır, kendimi düzeltiyorum. Grup falan yok. Ben yalnızım ve onlar da benim düşmanlarım. "Biz" diye bir şey yok.

Neyse ki GPS doğru çalışıyor ve kısa sürede otelimin bulunduğu sokağı tanıyorum. Güvenlik için, beni takip ediyorlarsa kafalarını karıştırmak için birkaç ani yanlış dönüş yapıyorum. Kimsenin beni takip etmediğinden emin olduktan sonra doğrudan otele gidiyorum.

Şehir dışına çıktığımda takip edilemeyen bir kullan-at telefonla Seven'i arayıp limuzinin yerini bildireceğim. Eski püskü bir otelin otoparkındaki limuzin istenmeyen dikkatleri üzerine çekecektir. Otelin etrafında dolaşan kötü karakterler, uzun süre gözetimsiz bırakılırsa limuzini soyabilirler. Geri almaya geldiğinde lastikler hala yerindeyse şanslı sayılır. Kendimi kötü hissediyorum, adamlar ne düşünürse düşünsün, ben hırsız değilim.

Hiç vakit kaybetmeden limuzini zemin kattaki dairemin önünde, eski Toyota Corolla'mın yanına park ediyorum. Arabamın hâlâ orada olması içimi rahatlattı. Özgürlük sadece birkaç dakika uzaklıkta.

Çorabımın içine uzanıp, oraya sakladığım otel odamın elektronik anahtar kartını çıkarıyorum. Adamlar telefonumu ve sırt çantamı almış olabilirler ama üzerimde sakladığım her şeyi bulamadılar. Neyse ki, aramaları kapsamlı değildi.

Kapıya doğru koşuyorum ve kartı elektronik kilide bastırıyorum. Kapı açılıyor ve içeri girip arkamdan çarparak kapatıyorum. Kıyafetlerim ve bilgisayarım dolu bavulum yerde yatıyor. Kirli halının üzerine diz çöküyorum ve hiçbir şeyin eksik olmadığını teyit etmek için bavulu açıyorum.

Her şey burada, bıraktığım yerde. Arabamın anahtarlarını alıyorum ve geride bir şey bırakmadığımdan emin olmak için son bir kez banyoyu ve yatağın altını kontrol ediyorum. Her şeyi aldığıma emin olduktan sonra bavulu alıp kapıyı açıyorum.

"Kahretsin!"

YEDİ

"G Bir yere mi gidiyorsun?" Sırtarak soruyorum. Jade'in otel odasına doğru ilerliyoruz ve onu geri çekilmeye zorluyoruz. Vulcan ayağıyla kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatıyor.

"Beni nasıl bu kadar çabuk buldun?" Jade soruyor, sanki ortaya çıkmamıza şaşırmamış gibi.

"Leroy limuzinde bir GPS takip cihazı bulunduruyor," diye cevap verdim. "Bütün o süre boyunca tam arkadaydık. Ve bizi atlatmak için o yanlış dönüşleri yaptığınızda, tek yaptığınız benzinimi boşa harcamaktı. Sizi doğrudan otel odanıza kadar takip edebildik. Ön tarafa park ettiğiniz Toyota sizin mi? Eğer öyleyse, sizi çok uzağa götüreceğinden emin değilim. Kötü durumda."

Jade başını sallar ve yenik bir nefes verir. "Beni bulacağını tahmin etmeliydim. Yine de daha uzun sürmesini bekliyordum."

"Neden kaçtın?" Kit dikkatle yatağa oturmak için yürüdü. Ucuz şilte onun ağırlığıyla alçalıyor. "İçinde bulunduğun tehlikeyi anladığını sanıyordum. Giovanni'nin ne kadar tehlikeli olabileceğine seni ikna etmek için elimizden geleni yaptık. Bize inanmadın mı?"

"Ciddi misin sen?" Jade öfkeyle cevap verir. "Bana yalan söyledin! Tabii ki kaplanlar evde başıboş dolaşmıyordu. Evet, beni aptal yerine koyduğunu anladığımda kaçma fırsatını yakaladım. Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum, Kit. Hayvanlar için endişelenmen ve beni iyi bir adam olduğuna inandırman saçmalıktan başka bir şey değildi! Benimle oynadın."

"Hayır, değildi," diye savunuyor. "Kapan kısmı hariç her şey doğrudu. Yoksa seni bütün gün evde nasıl tutabilirdim? Yapacak işlerim vardı."

ve sana on saat boyunca bakıcılık yapamam."

Vulcan uzanır ve bavulu Jade'in elinden almaya çalışır. Yeşim sapı daha sıkı tutuyor ve gevşemeyi reddediyor. Vulcan daha sert çeker ve Jade geri çeker.

"Bavulda ne var?" diye soruyor ve bana muzip bir sırıtış fırlatıyor. "Bahse girerim iyi bir şey. Uyuşturucu mu? Para mı? Vücut parçaları? Orada ne saklıyorsun?"

"İçinde kıyafetlerim ve bilgisayarım dışında bir şey yok" diye cevap veriyor. Bavulu yere koyar ve sapını gevşetir. "Devam et ve istediğin kadar iç çamaşırlarımın arasında dolaş. Gönlünüzce arayın. Hiçbir şey bulamayacaksınız. Ve sen sormadan söyleyeyim, bilgisayarım kilitli. Bilgisayarıma girmenin imkanı yok. Zamanınızı boşa harcamayın."

Vulcan'ın kara gözleri parlıyor. "Bilgisayarınız konusunda oldukça savunmacı davranıyorsunuz. Orada ne bulmamızdan endişeleniyorsun? Sapıkça pornolar mı izliyorsun Jade? Şimdi ne sakladığını öğrenmek için meraktan ölüyorum." Dizlerinin üzerine çöküyor, bavulun fermuarını açıyor ve içinden çok pahalı bir dizüstü bilgisayar çıkarıyor. "Vay canına, bu epey pahalıya patlamış olmalı," diyor üstünü açarak. "Şifre ne?"

"Siktir git," diyor meydan okurcasına. "Tüm büyük harflerle. Yazılışı... F...U..."

Vulcan kıkırdar. "Doğruyu söylüyor olman beni şaşırtmazdı." Üstünü tekrar kapatır. "Bavulunda başka ne var?" Düzgünce katlanmış gömlek ve kot pantolon yığınının altına bakıyor, orada bir dizi elektronik cihaz saklı. Onları dışarı çıkarır. "Hmmm... Bilgisayar aletleri hakkında pek bir şey bilmiyorum. Bana yardım et. Bunlar yönlendirici değil mi? Ve flash bellekler? Bir dizüstü bilgisayar için çok fazla."

Jade omuz silkiyor ve cevap vermiyor. Giysilerin altını daha derin kazıyor ve hala plastik eczane ambalajlarına sarılı üç ucuz kontrollü cep telefonunu tutuyor.

"Yakıcı telefonlar sanırım?" diye soruyor. "Sırt çantanızda bulduğumuz bir telefonu sizden aldık. Bu yanınızda taşıdığınız en az dört telefon yapar. Neye bulaştın sen? Senin gibi iyi, masum bir kız neden dört adet kullan-at telefona, yüksek güçlü bir dizüstü bilgisayara, ekstra yönlendiricilere ve bir avuç dolusu bilgisayar flaş belleğine ihtiyaç duysun ki?"

Gerçek aniden yüzüme çarpıyor. "O bir hacker," diyorum ve çok haklı olduğumu fark ediyorum. Jade'in gözleri benimkilere kaydı. Bir an için inkar etmeyi düşündü.

sonra sessiz kalıyor. "Sen bir bilgisayar korsanısın, değil mi?" Devam ediyorum, sonunda ne yaptığını keşfettiğim için rahatladım. "Giovanni'nin seni ele geçirmek istemesine şaşmamalı. Vay anasını! Eminim onun için altından daha değerlisindir."

"Siktir!" Vulcan yerdeki bavuldan ayağa kalkarak şöyle diyor. "Rus mafyasını mı hackliyordun? Kahretsin, Jade! Kafayı mı yedin sen? Seni öldürmeye çalışmalarına şaşmamalı."

Jade, çirkin, desenli bir yatak örtüsüyle kaplı küçük yatakta Kit'in yanına çöküyor. "Asıl amacım Rus mafyasını hacklemek değildi," diye itiraf ediyor uzun bir süre sonra. "Kim bunun iyi bir fikir olduğunu düşünecek kadar aptal olabilir ki? Kime ait olduğunu anlamadan önce bilgisayarlarından birinin içindeydim."

Kit çenesini ovuşturarak, "Neden bunun bize söylediğin ilk dürüst şey olduğu hissine kapılıyorum," diyor. "Neden izlerinizi kapatmadınız? Madem içeri girecek kadar zekiydin, neden iz bıraktın?"

"Hayat bir James Bond filmi değil," diye yanıtlıyor. "Bilgisayar izlerimi gizlemek filmlerde gösterdikleri kadar kolay değil. Dürüst olmak gerekirse, güvende olduğumu sanıyordum. Benim sorunum Rusça bilmememdi. Dosyalarını indirip bazılarını tercüme edene kadar nerelerini gözetlediğimi fark etmedim."

"Seni nasıl yakaladılar?" diye sordum. "Birinin onları hacklediğini öğrenseler bile, bunun izini bizzat sana kadar nasıl sürdüler?"

"Benim hatam, güvenmemem gereken birine güvenmek oldu" diyor. "Bilgisayarda hiç hata yapmadım. O kadar aptal değilim ve yaptığım işte iyiyim. Beni işe alan adam döndü ve beni Ruslara ispiyonladı. Aklıma gelen tek açıklama bu. Bunun nasıl ya da neden olduğunu anlamıyorum, sadece olduğunu biliyorum."

"Seni Ruslara ispiyonlayan bu adam kim?" Vulcan dişlerini sıkarak sorar. "Bana bir isim ver, hemen şimdi. Ona birkaç acı soru sormak istiyorum."

"Sakin ol Vulcan," diye uyarıyorum. "Bu senin kavgan değil. Sen karışma."

"Öyle bir şey yok!" diye öfkeyle tükürdü. "Bizi bu işe sen sürükledin ve şimdi de bunun dışında kalmamızı mı istiyorsun? Ne yapmamızı istediğine karar ver, Seven."

"Adam bir hiç," diyor Jade. "Boyundan büyük işlere kalkışmış beş para etmez bir dolandırıcı. Ara sıra onun için bazı serbest işler yapıyordum. Önemli bir şey değil. Sadece orada burada birkaç iş. Rusların işin içinde olduğunu fark ettiğinden bile emin değilim."

"Sen bir suçlu musun?" Kit şaşkın bir ses tonuyla soruyor. "Kumarhanede kart sayarak ya da buna benzer bir şey yaparak dolandırıcılık yapmaya çalıştığını sanıyordum." Jade onun sorusuyla eğlenerek hafifçe gülümsüyor. "Arada bir fark var mı? Beni yargılıyor musun, Kit? Çünkü sesindeki ton bana öyle olduğunu söylüyor. Ş ö y l e söyleyeyim. Kendimi bir parça bile suçlu hissetmiyorum. şimdiye kadar yaptığım her şey. Bu senin için yeterli mi?"

"Benim için öyle," diye yanıtlıyor Vulcan. "Kaptan Amerika'nın gerçek dünyada yaşamaya çalışan bizlerden farklı etik kuralları var. Değil mi Kit?"

Kit ona ters ters bakar. "Ben öyle demezdim. Çoğu zaman doğru olanı yapmaya çalışmam, senden daha iyi olduğumu düşündüğüm anlamına gelmez. Jade'in durumunu daha iyi anlamaya çalışıyorum. Hepsi bu kadar. Polis seni mi arıyor?"

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Polis benim peşimde değil. Ya da FBI, CIA ya da başka bir devlet kurumu. Merak etmeyin. Ben aranan bir suçlu değilim." Ellerini havaya kaldırıyor. "Size her şeyi anlattım. Beni tutmanız için bir sebep yok. Gerçekten, çocuklar. Her şeyi abartıyorsunuz."

"Rus'un bilgisayarına girdiğinizde ne buldunuz?" diye sordum. "Giovanni seni bulmak istiyor. Neden? Elinde ne gibi bilgiler var?"

"İlginç bir şey bulamadım," diyor. "Daha önce de söylediğim gibi, Rusça konuşmıyorum. Eğer orada derin, karanlık sırlar varsa, onları okuyamadım."

Kapıya vurulan yüksek bir ses konuşmamızı böldü. "Açın kapıyı! Bu Leroy!" diye bağılıyor. Kapıyı açmak için ona doğru uzandım.

"Burada işin bitti mi?" Başparmağını otoparka doğru salladı. "Yan odadaki perdelerin arkasından beni dikizleyen birkaç kabataslak adam var. İleri geri yaptığınız saçmalıklara arabada devam edebilirsiniz."

"Neden endişeleniyorsun?" Ona kaşlarını çatıyorum. "İki adam seni korkutmamalı. Sen bir korumasın."

Leroy ellerini kalçalarına koydu ve bana ters ters baktı. "Bu doğru ve seni bir çoban köpeğinin sürüsünü koruduğu gibi koruyorum. Seni toplayıp buradan çıkaracağım ve güvende olacağın eve geri götüreceğim. Şimdi güvenlik görevlinizle tartışmayı bırakın ve gidelim." Yürüdü ve yerdeki elektronik eşyaları Jade'in bavuluna doldurmaya başladı. "Gitmeye hazır mısın Jade? Bütün eşyaların bunlar mı? Bizimle limuzine binebilirsin. Güven bana, Kit'in cipine binmek istemezsin. İstemiyorsan tabii."

Kıçın su toplayacak." Bavulunun fermuarını çekip kapıya kadar taşıyor ve kaşlarını çatarak bize dönüyor. "Geliyor musun, gelmiyor musun? Hadi gidelim. Burası bir bayana göre değil. Size söylüyorum, burası güvenli değil."

"O haklı," diyorum. "Daha fazla kalırsak dikkatleri üzerimize çekeriz ki bu da yapmak isteyeceğimiz son şey olur. Vulcan, Jade'in arabasını çiftliğe geri götürebilir misin? Bir sonraki adımı bulana kadar garajında saklı tutacağız."

Vulcan başını sallar. "Elbette, sorun değil."

"Jade, benimle evime geliyorsun. Tekrar kaçabilesin diye bu gece gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim. Vulcan'a arabanın anahtarlarını ver."

Ayağa kalkıyor ve eşofmanımın cebinden anahtarlarını çıkarıp ona uzatıyor. "Arabama dikkat et. Güzel değil ama parası ödendi ve tamamen bana ait. Arabamı seviyorum."

Bizimle tartışmadığı için rahatladım. Belki de şimdilik bizimle daha güvende olduğunu fark etmiştir.

"Araban için endişelenme," diyor Kit, onun kolunu rahatlatıcı bir şekilde sıkarak. "Onu senin için garajda güvende tutacağım. İhtiyacın olduğunda orada olacak. Biz araba hırsızları değiliz."

"Benim gibi bir suçlu gibi mi?" diye tersliyor onu.

Kit yüksek sesle iç geçirir. "Kastettiğim bu değildi."

Jade ona yalan söylediği için Kit'e çok kızmış görünüyor. Bunun onu neden bu kadar rahatsız ettiğini anlayamıyorum.

"Odada sizin için yapmamız gereken başka bir şey var mı?" Etrafa son bir kez bakarak soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Hayır. Sadece ben, arabam ve bavula sığdırabildiğim her şey. Bu dünyada sahip olduğum tek şey bu."

Kit'in gözleri başının üzerinden benimkilerle buluşuyor. O da benimle aynı şeyi düşünüyor. Bu dünyada sahip olduğu tek şey bu değil.

Artık elimizdeyiz.

JADE

I isteksizce Seven'ı limuzine kadar takip ettim. Arka kapıyı açıyor ve beni el sallayarak içeri sokuyor. "Arabanız sizi bekliyor, madam," diye şaka yapmaya çalışıyor.

Ona gözlerimi deviriyorum ve içeri kayıyorum. Seven'ın limuzini İçeride on kişi, tamamen dolu bir bar ve televizyon var.

"İstediğiniz yere oturun." Geniş deri koltukların olduğu uzun sıraya elini sallıyor.

Limuzinin ortasına geçiyorum ve Seven bacaklarımız birbirine değecek şekilde yanıma yerleşiyor. Leroy sürücü tarafına geçiyor ve koltuğa oturmadan önce koltuğu ayarlıyor. Motoru çalıştırdıktan sonra aramızdaki cam pencere yarıya kadar aşağı kayıyor.

"Jade, burada ne halt ediyordun?" diye homurdandı. "Her lanet düğmeye bastığını ve her şeyi değiştirdiğini söyleyebilirim. Her şeyi istediğim hale getirmem için bana bir dakika ver. Ne yapmaya çalışıyordun ki?"

"Özür dilerim," diyorum ona. "Otelimi bulmama yardımcı olması için GPS'i bulmaya çalışıyordum. Buraya nasıl geleceğimi hatırlayamadım."

Leroy, "Şanslıyız ki ikimiz de en son teknoloji ürünü aletleri saklıyorum," diyor. "Hayatımı kolaylaştıracak her şeyi."

Vulcan elini tavana koyuyor ve başını limuzinin içine eğiyor. "Araban hakkında bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye soruyor. "Şimdi onunla Kit'e geri dönüyoruz. Bomba ya da başka bir şeyle donatmadın, değil mi? Polis tarafından kenara çekilmem ihtimaline karşı bagajda uyuşturucu, silah ya da ceset saklı mı? Arabanın plakası çalıntı mı?"

"Hayır, ama arabaya dikkat et," diyorum. "Sonunda parası ödendi ve ben ona bağılıyım. Küçük Toyota'm süslü ya da pahalı olmayabilir ama güvenilir ve yıllar boyunca bana iyi hizmet etti."

Seven yanımda bir homurtu çıkarıyor. "Vulcan'a tekerlekli bir şeye dikkat etmesini söylemek boşa nefes tüketmek olur. O hız için yaşıyor."

"Endişelenmiyorum," dedim. "Bu bir Toyota Corolla. Yetmişin üzerine çıkarmaya çalışırsa hayal kırıklığına uğrayacaktır."

Vulcan güneş gözlüklerini takıp limuzinin kapısını çarpmadan önce, "Bu boktan şeyi hurdaya çıkarmak başına gelebilecek en iyi şey olabilir," diyor.

Arabamın içine tırmanırken, motoru çalıştırmadan önce koltuğu gidebildiği kadar geriye iterken renkli camdan izliyorum. Arabamı aldıklarına göre, son özgürlük şansım da ortadan kalkmış oldu.

"Şimdi nereye?" Sesimde hayal kırıklığı ile soruyorum. "Kaderim üzerinde hiçbir kontrolüm olmadan sizin aranızda sıcak bir patates gibi oradan oraya savruluyorum."

Seven'ın bakışları yoğun bir şekilde bana bakıyor ve yüzümü inceliyor. "Duruma göre değişir," diyor yavaşça. "Nereye gitmek istiyorsun? Söylemen yeterli. Ben esnek biriyim."

'Ev' demek için ağzımı açtım ve durdum. Ne düşünüyorum ki? Eve gidemem, Los Angeles'a değil. Evsizim ve kendimi güvende hissedebileceğim hiçbir yer yok. Sözlerine şaşırarak ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Yani başka seçeneğim mi var?"

"Elbette, makul bir şeyse," diye cevaplıyor omuz silkerek. "Ne yapmak istersiniz?"

Bir an duraksıyorum, seçeneklerimi değerlendiriyorum, zihnim acele ediyor. "Yapmak istediğim ilk şey üzerimdeki bu kıyafetleri değiştirmek. Senin eşofmanlarını giydiğimi fark ettin mi? Kit onları benim için evindeki odanda buldu. Senin için sorun olmayacağını söyledi ama ödünç aldığım büyük boy kıyafetleri giymekten çekiniyorum. Temiz kıyafetler giymem lazım."

Seven bana takdir dolu bir bakış atarak, "Pantolonum sana yakışmış," diyor. "Benim üzerimdekinden çok daha iyi. Seni evime götüreceğim. Yaşadığım binada sıkı güvenlik var. Orada güvende olursun."

"Kimden güvende?" Ben soruyorum.

"Ruslar, Giovanni ve peşinizden gelebilecek diğer herkes," diye cevap veriyor, ifadesi ciddileşiyor. "Benden de güvendesin," diye ekliyor, ses tonu güven verici. "Benden korkmana gerek yok."

Başımı sallıyorum, verdiği güvence için minnettarım. "Bana söylediğin için teşekkürler, gerçi ben hiç söylemedim."

Sözlerim üzerine Seven'ın dudakları küçük bir gülümsemeyle yukarı doğru döndü. "Leroy, bizi evime götür."

"Pekala patron," diye yanıtlıyor Leroy. "Arkanıza yaslanın, rahatlayın ve yolculuğun tadını çıkarın."

Leroy'un tavsiyesine uyarak pelüş deri koltuklara yaslanıyorum ve endişelerimi bir süreliğine unutmaya çalışıyorum. Limuzin caddelerde yumuşak bir şekilde süzülüyor, Seven'in çatı katına doğru ilerlerken motorun sesi zar zor duyuluyor. Renkli camlar şehrin parlak ışıklarını uzakta tutarak limuzinin içinde bir inziva ve mahremiyet hissi yaratıyor. Nereye gittiğimizi ve gecenin benim için neler getireceğini merak ediyorum.

Artık Seven'in yetenekli ellerindeyim.

YEDİ

I Jade'in benden korkmadığını duymak beni rahatlattı. Korkması gereken pek çok insan var ama ben onlardan biri değilim. Artık bilgisayar korsanlığı becerilerini keşfettiğimize göre, onun güvenliği için her zamankinden daha fazla endişeleniyorum. Arabayla gittiğimiz için binama dönüş yolumuz uzun sürmedi.

yoğun trafik akışına karşı. Leroy binanın arkasına ve kapalı otoparkın güvenli bir katına çeker.

"Eve geldik," diyorum Jade'e. Yol boyunca çok sessizdi.

"Kapalı otoparkta mı yaşıyorsun?" diye şaka yapıyor.

"Hayır, yüksek bir binada," diye cevap veriyorum. "Giovanni burada bir çatı katı süitinde yaşamam için para ödüyor."

Leroy limuzini park ediyor ve ben de Jade'in elini tutarak inmesine yardım ediyorum. Leroy limuzinden inip arkamızdan binaya doğru gelmeye başladığında dönüp onu durdurmak için elimi kaldırıyorum.

"İyi geceler, Leroy," diyorum sertçe. "Sabah görüşürüz."

Leroy yürümeyi bıraktı ve bana şaşkın bir bakış attı. "Ne demek istiyorsun?"

"Değişiklik olsun diye eve erken gidebilirsin," dedim ona. "Gecenin geri kalanında dinlen. Bu gece tekrar dışarı çıkmayacağız. Gitmekte özgürsün."

Leroy orada öylece şaşkın şaşkın duruyor. "Bana ihtiyacın olmadığından eminsen," diyor, sesi sinirli çıkıyor. "Fikrini değiştirir ve dışarı çıkmak istersen telefonum yanımda olacak."

"Sorun değil, yapmayacağız," diye onu temin ediyorum. "Bir akşam için yeterince heyecan yaşadık. İyi geceler, Leroy."

"Pekâlâ," diyor Leroy, kararımı isteksizce kabul ederek. "Sabah her zamanki gibi aynı saatte burada olacağım. Sana yardım etmemi ya da Jade'in bavulunu yukarı taşımamı istemediğinden emin misin?"

"Hayır, eminim." Limuzinin ön döşemesindeki bavula uzandım. "İyi geceler."

Binaya açılan kapıyı açmak için bir kod giriyorum ve Jade'i içeri alıyorum. Uzun bir koridor boyunca yürüdükten sonra, kapıların açılması için bir anahtar kartı yerleştirdiğim özel bir asansöre ulaşıyoruz.

"Bu otelde çok fazla güvenlik önlemi var," diye belirtiyor.

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Katmanlar ve katmanlar. Burada güvenlik için ne kadar çaba harcadıklarına inanamazsınız. Binanın her yerinde kameralar var, her hareketi her açıdan yakalıyorlar. Ayrıca, hem üniformalı hem de sivil giyimli büyük bir güvenlik ekibi var. Güvenlik gözetimi olmadan kimse bir santim bile kıpırdayamaz. Binada yaşayan pek çok ünlü var. Güvenlik buradaki sütler için en önemli satış noktası."

Asansörün gelmesini beklerken koruyucu bir kolla beline sarılıyorum. "Merak etme," diyorum ona bakarak. "Burada tamamen güvendesin. Kimse sana ulaşamaz."

Asansör geldi ve içeri girdik. Çatı katı için düğmeye basıyorum ve asansör yükseliyor. Jade'in yüz ifadesi nötr, hiçbir şey ele vermiyor. Binadan etkilendi mi yoksa kaçmak için başka bir yol mu arıyor anlayamıyorum.

"Bina güzelmiş," diyerek sessizliği bozuyor. "Senden daha azını beklediğimden değil."

"Bu ne anlama geliyor?" Ben soruyorum.

"Sadece pahalı ve lüks bir yaşam tarzından hoşlanıyor gibi görünüyorsunuz, hepsi bu."

Asansör kapıları yirminci katta açıldığında, elini sıkıca tutuyorum. Tekrar kaçma riskini almaktan korkuyorum. Merdivenlere doğru koşmaya başlaması işten bile değil. Yirmi kat merdiveni koşarak inmek onun için bir şey ifade etmezdi ve eğer yarışırsak muhtemelen beni sokakta yenebilirdi.

Çatı katına çıkan kalın halı kaplı koridorda yürürken gözleri her şeyi tarıyor. Merdiven boşluğuna açılan kapıya olan mesafeyi, duvardaki yangın alarm kutusunu, tek çatı katı süiti olduğum için koridorunda başka kapı olmamasını. Dikkatlice analiz ediyor

herhangi bir zayıflık veya avantaja çevirmek için fırsat arıyor. Tedbirli olduğu için onu suçlayamam. Temkinli olmak için her türlü sebebi var.

Çatı katındaki süitimin kapısını açıyorum ve onu içeri davet ediyorum. "Kendini evindeymiş gibi hisset," diyorum içeri girerken. Güneşli odayı inceliyor, tavandan tabana pencerelerden Vegas'ın muhteşem manzarasını seyrediyor.

Bana döndü ve "Burası çok güzel" dedi. Yüzünde bir gülümseme belirtisi var ve biraz rahatlamaya başladığını fark ediyorum. Burada benimle güvende olduğunu bilmek beni rahatlatıyor.

"Boş bir yatak odam ve banyom var," diyorum ona. "İstediğin zaman kıyafetlerini değiştirebilmen için valizini oraya koyacağım."

Bana başını salladı. "Harika, şimdi üstümü değiştireceğim. Sen önden git."

Ona koridorun karşısındaki ekstra yatak odasını gösteriyorum ve ışığı yakıyorum. Yumuşak beyaz bir yorgan ve kabarık yastıklarla kaplı büyük boy bir yatak, alanın çoğunu kaplıyor. Bir tarafta büyük bir şifonyer, diğer tarafta da gömme dolap var. Şehir manzaralı büyük bir pencere yatak odasını boydan boya kaplıyor. Bavulu yere koyuyorum ve o da hemen diz çöküp fermuarını açıyor. Giysilerini paketinden çıkarıp düzgünce dolaba yerleştirmeye başlıyor. Bavulundan bir şeyler çıkarmasına şaşırdım. Kaçmaya karar verirse diye her şeyi paketlemesini beklerdim.

"Oda senin. Kendini evindeymiş gibi hisset," diyorum, eşyalarını düzenlerken onu izliyorum. "Burada rahat olmanı istiyorum. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, şimdilik böyle iyiyim. Sadece üstümü değiştirip tazeleneyeceğim."

"Banyo şurada," diyorum bir kapıyı göstererek. "Pencereler açılmıyor ve tekrar pencereden sürünerek çıkmak istersen diye yüksekteyiz. İhtiyacın olan her şeyi orada bulabilirsin. Ben oturma odasında olacağım."

Onu biraz yalnız bırakmak için dışarı çıktım. Kısa bir süre sonra Jade dar bir kot pantolon ve göğüslerini saran siyah bir kazak giyerek oturma odasına girdi. Uzun, siyah saçlarını at kuyruğu yapmış. Her zamanki gibi yüzü makyajsız.

"Vay canına, çok çekicisin," diyorum, onu ne kadar çekici bulduğum hakkında bir fikri olup olmadığını merak ederek.

Bana cevap vermiyor, onun yerine odanın içinde yavaşça dolaşıp mobilyalara ve dekora göz atıyor. Oturma odası geniş ve

rahat kanepeler, zarif aydınlatma armatürleri ve büyük bir düz ekran televizyon bulunmaktadır.

"Çatı katı süiti taşındığımda tamamen döşenmişti, bu yüzden dekorasyondan kendime pay çıkaramam," diyorum ona. "Zamanımın çoğunu çalışarak geçiriyorum ve evde umursayacak kadar bulunmuyorum."

Jade pencereden dışarı bakmak için yürür. "Manzara muhteşem," diyor. "Her sabah bu manzaraya uyandığımı hayal bile edemiyorum. Şanslısınız. Buradan Las Vegas'ın tüm ünlü simgelerini görebiliyorum. Böyle lüks bir yaşam tarzına sahip olmak güzel olmalı." Sesinde bir parça kıskançlık seziyorum.

"İster inanın ister inanmayın, yaşam tarzının dezavantajları olabilir," diyorum, işimin getirdiği sürekli stresi düşünerek. "Ama Vegas'ta bir çatı katında yaşamamanın avantajları olduğunu da inkar edemem. Bir kere oda servisi var. Bir içki ister misiniz? En üst katta havalı bir bar var. Vegas'tan ayrılmadan önce herkesin denemesi gereken özel bir kokteyl yapıyorlar. Bize birkaç içki göndermeleri için arayabilirim."

"Adı ne?" diye soruyor, ilgisini çekmiş. "İçki mi, bar mı?" Alay ediyorum.

"Bar," diyor.

"The Pink Elephant," diyorum ona sırtarak. "İsmi bu kadar şirin olan bir barda içki içmeye nasıl karşı koyabilirsin ki?"

"Tamam," diyor yavaşça. "Deneyeceğim. Pek parti kızı ya da çok içen biri değilimdir. Sanırım bir içkiden zarar gelmez. Sadece bir tane."

"Harika! İşte ruh bu," diyorum, sohbet daha neşeli bir hal aldığı için rahatlamış bir şekilde. "İçkiyi seveceksin, söz veriyorum."

Hemen bara siparişimizi, bir şişe şampanya ve Jade için özel bir içki yazıyorum. Çok geçmeden oda servisi ön kapıyı hafifçe çalıyor. Kapıyı hafifçe aralıyorum, servise yüklü bir bahşiş veriyorum ve tekerlekli arabayı dışarıda bırakmasını rica ediyorum. Birinin Jade'i görmesi riskini göze almaya gerek yok. Giovanni'nin her yerde gözleri ve kulakları var. Servis görevlisi asansöre geri döndüğünde, kapıyı daha geniş açıp arabayı alıyorum.

"Mobil barmeniniz geldi," diyorum arabayı oturma odama götürürken. "Benim için balkon kapısını açın ve içkilerimizi verandaya çıkaralım."

"Veranda mı var?" diye soruyor. "Nerede?"

Başımı odanın diğer tarafına doğru eğiyorum. Sürgülü cam kapılar, içinde jakuzi ve küçük bir sonsuzluk havuzu bulunan geniş bir balkona açılıyor. Üstü kapalı bir masa

ve sandalyeler havuzun etrafında oturmaktadır. Şehrin engelsiz manzarasını sunan şeffaf pleksiglas korkuluklar verandayı çevrelemektedir.

"Yükseklikten korkmuyorsun, değil mi?" diye sordum. "Bazı insanların verandada biraz başı dönüyor. Fark edebileceğinden daha yüksekteyiz. Kenardan düşmeni hiç istemem."

Kapıyı kaydırarak açıyor ve girişte duruyor. "Bu inanılmaz! Burada yaşadığına inanamıyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar süslü bir çatı katına çıkmamıştım." Hemen balkonun kenarına koşuyor ve parmak uçlarında durup korkulukların üzerinden bakıyor. "Vay be! Şaka yapmıyormuşsun. Burası çok yüksek. Havuzu ve jakuziyi sık kullanıyor musunuz?"

"Her zaman." Ona gülümsüyorum. "Gördün mü... mahkûm olmak o kadar da kötü değil, değil mi?" "Hapishane burasıysa değil," diye cevap veriyor. "Vulcan'ın yeri tamamen başka bir hikaye."

"Sadece hayal edebiliyorum," diye cevap veriyorum. "Vulcan zoru tercih eder."

"Bu hafif kalır," diyor. "Gerçekten de karavanda, medeniyetten uzakta tek başına mı yaşıyor?"

"Gerçekten öyle. Vulcan bazı şeylerle uğraşıyor, bu yüzden yalnız kalması gereken zamanlar oluyor. Etrafında insanlar olmasını istediğinde Kit'le ya da benimle kalıyor. Tanıştığımızdan beri kendini çok geliştirdi ve bu konuda çalışmaya devam ediyor. Umarım bir gün Vegas'a daha yakın bir yere taşınır ve normal bir insan gibi yaşamaya çalışır."

"Ne tür sorunları var?" diye soruyor, yüzünde endişeli bir ifade. "Beni çölde onunla yalnız bıraktığına göre umarım çok ciddi bir şey değildir."

"Bunu seninle paylaşmak Vulcan'a kalmış." Bu konuyu açmamam gerekirken açtığım için şimdiden pişmanlık duyuyorum. Kit ve ben ikimiz de Vulcan'a ve sorunlarına karşı korumacıyız. Onları daha da kötüleştirecek ya da gelişimini geriye götürecek bir şey yapmak istemediğim kesin. "Ona bir şey oldu mu?"

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Sadece neden çölde tek başına yaşamak zorunda olduğunu merak ettim, hepsi bu."

Cevabını kabul ederek başımı sallıyorum. "Tamam, bu kadar Vulkan yeter." Arabanın kollarını tutup masaya yaklaştırıyorum. "Ben bu içkiyi nasıl hazırlayacağımı hatırlamaya çalışırken siz de oturun. Bununla birlikte gelen süslü bir sunum var. Nedense Pembe Fil'deki garsonların yaptığı kadar etkileyici olmayacağından korkuyorum. Eğer kötü olursa beni bağışlayın."

"Pembe Fil Vegas'ta bir bar için komik bir isim," diyor masaya otururken. "Şirin ama tuhaf."

"Güya bar, sahibinin çocukken okuduğu bir çocuk kitabından esinlenilerek tasarlanmış," diyorum. "Barın kendisi oldukça havalı. Belki bir gün bizzat kontrol edebiliriz."

"Çocukluğumdan pembe filli bir kitap hatırlamıyorum," diyor burnunu kırıstırarak. "Sen hatırlıyor musun?"

Aklıma babamla birlikte kasabadan kasabaya taşınarak, kamyonun arkasında uyuyarak ve kamyon duraklarında gizlice duş alarak nasıl büyüdüğüm geliyor. Pembe fillere en yakın olduğum şey, benzin istasyonlarının etrafında dolaşıp yemek artıkları için yalvaran sokak köpekleriydi.

Bunu ona söylemem.

"Çocukluğumda kesinlikle pembe filli kitaplar yoktu," diye cevap veriyorum. İçecekleri örten beyaz örtüyü dramatik bir hareketle geri çekiyorum. "Voila!" Renkli pembe bir karışımla doldurulmuş büyük boy bir martini bardağını aramızdaki masaya koyuyorum. "İşte içkiniz. Pamuk Şekerli Rüya Evi Spesiyali. Şimdi tek ihtiyacı olan, köpürmesi için biraz şampanya."

"Aman Tanrım!" Jade, renkli bir sıvıyla doldurulmuş ve üzerine pembe pamuk şeker yığılmış akvaryum büyüklüğündeki bardağı görünce gözleri büyüyor. "Bununla ne yapacağız? Bir içki dediğinde, bardakta normal bir içkiyi kastettiğini sanmıştım, bunu değil..." İçkiye bir el sallıyor. "Bu her neyse. Pamuk şekeri yiyip şampanyayla mı kovalayacağız?" Parmaklarıyla pamuk şekerden bir parça koparıyor ve bir ısırık alıyor. "Pamuk şekere bayılırım ama yıllardır yememiştım."

"Şampanya en üstte olacak," diyorum ona, uzanıp buz kovaından şampanya şişesini çekiyorum. Şampanyayı pamuk şekerin üzerine döküyorum, fokurdayıp köpürerek tatlı, pembe bir karışım oluşturmasını izliyorum.

"Bunu tek başıma içmemi beklemiyorsun, değil mi?" diye soruyor. "Yardım almadan yatağa kadar yürüyemem."

"Eğer böyle bir şey olursa, ihtiyaç duyabileceğiniz her türlü yardımı sağlamaktan mutluluk duyarım." Bunu şaka yollu söyledim ama ciddiydim de.

Bana gözlerini deviriyor. "Seninle flört etmiyordum ya da imalı konuşmuyordum, eğer düşündüğün buysa."

"Tabii ki etmiyordun," diye takılıyorum. "Kim seni flört etmekle suçlayabilir ki?"

Bardağın içine yerleştirilmiş iki pembe çizgili pipetten birini tutuyorum. "Merak etmeyin. Bu içki paylaşılacak içindir. Hepsini kendine saklamak istersen endişelenirim. Sarhoş birinin ortalıkta dolaşmasını ya da balkondan düşmesini göze alamam. Bir yudum al ve beğenip beğenmediğini söyle. Beğenmezsen, başka bir şey sipariş edebiliriz. Ya da menüdeki her şeyden bir tane. Hepsini deneyeceğiz. Tehlikeli yaşayalım! Bekle, bunu zaten yapıyorsun."

Küçük bir tat alıyor ve başını sallıyor. Uzun bir yudum daha almadan önce "Bu çok lezzetli," diyor. "Ve ferahlatıcı. Fark ettiğimden daha fazla susamışım."

Pipeti bir kez daha uzun uzun çektiğinde "Yavaş ol," diye uyarıyorum. "Bu içki tadabileceğinizden daha fazla alkol içeriyor."

"İçinde ne var?"

"Votka, ahududu likörü ve taze limon suyu," diyorum. "Üzerine renk vermesi için bir tutam nar ekşisi."

"Gerçekten mi? Bu ilginç bir karışım."

Bir kahkaha attım. "Dürüst olmak gerekirse, içinde ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Barmenin benimle paylaşmadığı birkaç gizli malzeme var. Sürekli soruyorum ama söylemiyor. Otel yönetimi, özel içkileri olduğu için içindekileri açıklamaması için ona bir gizlilik anlaşması imzalatmış. Buna inanabiliyor musunuz? Görünüşe göre gizli tariflerinin ortaya çıkmasını istemiyorlar."

"Bu kasabada herkes sır saklar," diyor, iri, kahverengi gözleri samanların üzerinden bana bakarken. Onun gözlerinde kaybolmak çok kolay olurdu. "Eminim sihirbaz olduğun için senin de birkaç sırrın vardır."

"İllüzyonist," diye düzeltiyorum göz kırparak. "Sihirbaz kulağa sevimsiz geliyor. Ben illüzyonisti tercih ediyorum çünkü gerçekten de öyle. İşin içinde sihir yok, sadece numaralar var."

"Bana kumarhanede yılan ve bozuk paralarla yaptığın numarayı nasıl yaptığını anlat" diyor. "Hâlâ garipsiyor olsam da numara etkileyiciydi."

"Benden numaralarımı açıklamamı istemekten daha iyisini bilmelisin. Bir profesyonel asla sırlarını söylemez."

"Bana sihir numaralarını nasıl yapacağımı söylemiyorsun ve barmen özel pamuk şeker kokteyli tarifini vermiyor," diyor alaycı bir sırıtışla. "Bu dünya nereye gidiyor?"

"Keşke bu kasabanın sakladığı en büyük sırlar bunlar olsaydı," diyorum, sesim ciddi. "En azından başka sır saklamıyorsun, değil mi?"

YEDİ

H Gözleri temkinli bakmaya başladı. Fiziksel olarak nasıl tepki vereceğini tespit etmek için bu yorumu yaptım. Yüz ifadesinde, gözlerinde ya da nefes alış verişindeki hafif bir aksaklıkta fark edilmeyen küçük değişiklikleri izliyorum.

Jade uzun bacaklarını kaydırıyor ve çaprazlıyor. Beni engellemek için bilinçsiz bir koruma içgüdüsü. Elimi kalçasında gezdirme dürtüsüyle savaşıyorum. Yaparsam Jade itiraz eder mi? İçimden bir ses itiraz etmeyeceğini söylüyor. Benimle göz temasını keserek eğiliyor ve içkisinden uzun bir yudum daha alıyor.

"Söyle bana Jade... Bilgisayar korsanlığı becerilerini nasıl öğrendin? Üniversitede bilgisayar dersleri aldın mı? Belli ki inanılmaz derecede zekisin."

Babam tarafından okuldan alınıp 'evde eğitim' görmeden önce resmi eğitimde sadece beşinci sınıfa kadar gelebildiğimi bilseydi ne düşünürdü?

Babam için evde eğitim, ders kitaplarında bulunan rastgele fen bilgilerini ezberlemek değil, gerçek dünyada nasıl hayatta kalınacağını öğrenmek anlamına geliyordu. Ders çalışabildiğim tek zaman ilçe fuarları arasındaki uzun araba yolculuklarıydı. Garaj satışlarına giderdik ve orada üç kuruşa ilginç ciltsiz kitaplar alırdık. Tarih öğrenmek için Western romanlarından tutun da Birleşik Devletler coğrafyasını incelemek için haritalara kadar her şey.

Babamın titiz olduğu tek konu matematikti. Çarpım tablosu konusunda beni saatlerce sorguya çekerd. Çarpım tablosunda ustalaştıktan sonra daha karmaşık matematiksel denklemlere geçtik. Para saymayı, para üstü yapmayı ve ayaklarımın üzerinde hızlı düşünmeyi öğrendim.

Üniversiteye giriş sınavında yüksek puan almak için değil, hayatta başarılı olmak için ihtiyacım olan her şey. Her şeyi baştan yapacak olsaydım, çocukluğumdan hiçbir şeyi değiştirmezdin. Bugün bulunduğum yere onun sayesinde geldim.

"Çok zeki değilim," diye cevap veriyor omuz silkerek. "Sadece hızlı öğrenirim.

Öğrenmem gerekenleri öğrendim ve sonra okulu bıraktım."

Zekasını küçümsüyor. Keşke yapmasa. "Ne okudun?"

diye sordum. "Mühendislik mi? Bilgisayar?"

"Sundukları her şeyden biraz" diye yanıtlıyor. "Sayısal Kombinatorik benim favorimdi."

"İlginç bir alan," diyorum. Neden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yok.

"Permütasyon ve kombinasyon gibi nesneleri sayma ve düzenleme çalışmasıdır. Lisans programlarında yaygın olarak öğretilen bir şey değildir, ancak bilgisayar bilimlerinde önemlidir." Yüzümdeki boş ifadeyi fark etti. "Ben de kodlama okudum," diye ekliyor.

Anlamış gibi başımı sallıyorum. "Yani, temelde nasıl hackleneceğini kendin mi öğrendin? Eminim bu yasadışı becerileri öğreten bir üniversite dersleri yoktur."

"Temel bilgileri kendim öğrendim," diyor. "Yol boyunca becerilerimi geliştirmeme yardımcı olan akıl hocalarım olduğu için şanslıydım."

"Sen de bilgisayar programları yazabilir misin?"

"Elbette, diğer şeylerin yanı sıra," diye cevap veriyor omuz silkerek. "Bilgisayar programları, cep telefonu uygulamaları, hatta arada bir video oyunu programı. Hepsi sıkıcı, basit şeyler." Hafifçe dönüyor ve tüm dikkatini bana veriyor. "Kulağa geldiği kadar eğlenceli değil. Konuşulacak daha heyecan verici şeyler var. Örneğin illüzyonist gösteriniz. Nasıl başladınız? Çocukken Noel hediyesi olarak bir sihir seti mi aldınız? Dökül bakalım. Tüm büyüleyici detayları duymak istiyorum. Sihirbazlığı nasıl öğrendiniz?"

Şimdi sıcak koltuğa oturma ve sorularını yanıtlama sırası bende. Ona, röportajlarda sık sık tekrarladığım, büyük çıkışımın Las Vegas'ta nasıl gerçekleştiğine dair olağan konuşmayı yapmayı düşünüyorum. Her kelimesi koca bir yalan. Halkla ilişkiler ekibim tarafından, araştırmalarının en geniş kitleye hitap edeceğini gösterdiği arzu edilen imajı vermek için özenle hazırlanmış. Gerçek farklıdır ve o kadar da güzel ya da medya dostu değildir.

Babamın hapiste olduğunu öğrenirse Jade'in beni farklı göreceğinden korkuyorum. Şehir sokaklarında yan işlerde çalışarak büyüdüğümü. Basit

üç fincan-monte dolandırıcılığından yankesiciliğe kadar her şey

Akşam yemeği için paraya ihtiyacımız olduğuunda babamın numaralarını izleyenlerin dikkatini dağıtırdım. Çocukluğumu şehirden şehre seyahat ederek ve eski püskü bir kamyonette yaşayarak geçirdiğimi. Hiçbir zaman kendime ait bir odam ya da düzgün bir evim olmadı.

Hiçbir yerde olmaz.

Yaz ve sonbaharda, eyalet fuarlarında ve sonbahar festivallerinde çalışırdık. Bizi kovalayınca ya kadar alanın dışındaki kalabalığı dolandırırdık.

Kış aylarında güneye giderdik. Babamın kadınlarla özel bir ilişkisi vardı. Florida'da onun cazibesine kapılacak bir sürü zengin, yaşlı kar kuşu vardı. Tek yapması gereken beyaz bir takım elbise ve koyu bir bronzlukla sahil şeridinde dolaşmaktı. Kısa sürede onları avucunun içine alır ve dikkatini çekmek için birbirleriyle kavga ettirirdi.

Bahar geldiğinde yine huzursuz olurdu. Babam bir yerde asla çok uzun süre kalamazdı. Florida'dan bir bavul dolusu para ve pahalı saatlerden oluşan bir koleksiyonla ayrılırdık. Yaşlı kadınları ne almaya ya da vermeye ikna edebilirse. Tamamen kayıt dışı yaşırdık. Banka hesabı yok, kredi kartı yok, vergi iadesi yok ve benim için okul kayıtları yok.

Bana öğrenmem gereken her şeyi öğretti.

Şimdi ilginç, parlak bir kızın yanında oturuyorum ve sanki içimde değerli bir şey görebilecekmiş gibi bana bakıyor. Ona gerçeği söyleyip o güzel gözlerindeki ışığın sönmesini mi izlesem?

Yoksa biraz daha rol mü yapayım? Karar vermek kolay. Ona henüz tüm gerçeği söylemeyeceğim.

"Noel hediyesini nasıl tahmin ettin?" Kıkırdayarak sordum. "Burada zihin okuyanın ben olduğumu sanıyordum. Aynen öyle oldu. On yaşındayken Noel listemin en başına bir sihir kiti koymuştum. Ve bilin bakalım Noel Baba ağacın altında bana ne getirdi? Siyah bir silindir şapka ve doldurulmuş bir tavşanla tamamlanmış bir sihirbaz seti. Gerçek bir tavşan için yalvardım ama ailem Noel Baba'nın canlı hayvan getiremeyeceğini, çünkü kızağa binmenin tehlikeli olduğunu söyledi."

Gülüyor ve tüm yüzü aydınlanıyor. Ondan daha önce hiç gerçek bir kahkaha duymamıştım ve bu dönüşüm inanılmaz.

"O yıl ailemi çıldırttım, onlara defalarca numaralarımı izlettim. İnanın bana, bir süre Noel Baba'ya bana bir sihir seti getirmesini söyledikleri için çok pişman oldular. Onun yerine bir bisiklet istemiş olmayı dilediler."

"Aile tatil buluşmalarında çok popüler olmalısınız," diyor. "Noel'de onlara hâlâ sihirbazlık numaraları izletiyor musun?"

Son iki yıldır Noel'i babamı ziyaret etmek için hapishaneye gidip gelerek geçiriyorum. Özel bir ikram olarak her zaman en sevdiği pastaneden bir pasta alırım. Pastayı hapishaneye götürmeme izin verilmeden önce gardiyanlar içinde bir şey saklanmadığından emin olmak için milyonlarca parçaya ayırıyor. Babam bundan asla şikayet etmez ya da şaka yapmayı ihmal etmez. Ağzına attığında zaten lapa olduğunu söylüyor. Bir kez olsun beni suçlu hissettirmeye çalışmadı.

Hâlâ da öyle.

Onu orada, solgun, zayıf ve iki beden büyük gri hapishane üniformasıyla her gördüğümde içim parçalanıyor. Özellikle de Noel günü.

Hapishaneden her zaman kalbim kırık ve cesaretim kırılmış olarak ayrılıyorum. Bunların hiçbirini Jade ile paylaşmıyorum. Bazı şeyleri içimde saklamak ve dış dünyadan gizlemek daha iyidir. Eğer bundan bahsetmezsem, bana zarar veremez.

"Ailem şimdiye kadar bütün numaralarımı izlemiştir," diye yalan söylüyorum. "Ailedeki küçük çocuklar bile bazılarını nasıl yapacaklarını öğrendiler. Bugünlerde çocuklar akıllı ve çabuk öğreniyorlar. Eskiden sihribazlık numaraları özenle korunan sırlardı. Şimdi internette temel numaralar için eğitici videolar var. Etkileyici olmak için daha büyük ve daha iyi illüzyonlar üretmeye devam etmeliyiz."

"Büyük bir aileye sahip olmak güzel olmalı," diyor hüznle.

"Büyük bir aileye sahip olmak harika," diye cevap veriyorum, yalanları üst üste yığarak. "Özellikle de tatillerde. Büyük aile yemeklerimiz oluyor. Teyzelerim beni genellikle çocukları eğlendirebileceğim ve onları beladan uzak tutabileceğim çocuk masasına koyarlar."

Normalde dudaklarımdan pürüzsüzce dökülen yalanlar boğazımda düğümleniyor. Jade'e yalan söylemek yanlış geliyor. Kendime bunun önemli olmadığını söylüyorum. Bizden kaçabildiği anda çoktan gitmiş olacak ve yalanlarım unutulacak.

Tıpkı benim unutulacağım gibi.

İçkisinden uzun bir yudum daha alıyor. Gözlerimi onun gür, pembe dudaklarından ayırmakta zorlanıyorum. "Al, biraz daha iç," diyor bardağı bana yaklaştırarak. "Alkol şimdiden başımı döndürmeye başladı."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Pek sayılmaz," diye yanıtlıyor. "Bir dakikalığına rahatlamak güzel."

Omuzlarımız birbirine değene kadar ona yaklaşıyorum. Hafif bir rüzgâr etrafımızı sarıyor ve o titriyor. Hiç düşünmeden kolumu ince omuzlarına doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Elim kolunda aşağı yukarı gezdiriyor, dokunuşlarımla onu ısıtmaya çalışıyorum. Vücudu benimkine karşı

Tanıdık, sanki aynı sahneyi başka bir hayatta milyonlarca kez yeniden canlandırmışız gibi.

"Üşüyor musun? Cildinde tüyler diken diken olmuş. İstersen içeriden bir battaniye getirebilirim ya da tekrar içeri girebiliriz."

"Sadece biraz üşüyorum," diye yanıtlıyor. "Burası geri dönmek için çok güzel.

Ben iyiyim, gerçekten."

Benden uzaklaşmıyor ve bunun yerine biraz daha yakınımaya eğiliyor. Şampuanının tatlı kokusu bana çarpıyor ve duyularımı onun kokusuyla doldurmak için derin derin içime çekiyorum. Hareket etmekten ya da havayı değiştirecek bir şey yapmaktan korkuyorum.

"Leroy'la aranızda ne var?" diye soruyor. "O senin koruman, değil mi?"

Sorusuna gülümsedim. "Sanırım öyle diyebilirsiniz. Leroy benim şoförüm, güvenlik görevlim ve zaman zaman da kişisel asistanım. Ve en iyi arkadaşım."

"İkiniz arasında işveren/çalışan ilişkisinden daha yakın bir ilişki var gibi görünüyor. Zaman zaman kimin kimin için çalıştığını anlamakta zorlanıyorum. Senin ona yaptığın kadar o da sana emir veriyor."

"Evet, o yanımda olmasa aklım başımda olmazdı," diyorum. "O bana bir kardeşin olabileceği kadar yakın. Vegas'ta sokak numaraları yapmaya başladığımdan beri benimle birlikte."

"Burada, Vegas'ta mı başladınız?" diye soruyor.

"Burada başlamadım ama sonunda Vegas'a geldim. Leroy bir gün vale olarak çalıştığı işine giderken beni kaldırımda küçük bir kalabalıkla çalışırken gördü. İzlemek için bir dakikalığına durdu. Numaralarımı anlayamadı ve her gösterimi yaptığımda gülmeye devam etti. Daha yüksek sesle güldükçe ve numaraları nasıl yaptığımı anlatmam için yalvardıkça, daha fazla insan yoluma çıktı. Gün, normalde kazandığımdan çok daha fazla bahşişle sona erdi."

Hikâyeme gülümsüyor ve başını sallıyor. "Leroy'u bunu yaparken hayal edebiliyorum. Eğlenceli bir karakter."

"Ertesi gün işine gitmek için evden birkaç dakika erken çıktı, böylece uğrayıp beni tekrar izleyebilecekti. Leroy sihirbazlık numaralarımı nasıl yaptığımı anlayana kadar kalmaya kararlı olduğunu söyledi. Bir kez daha, onun coşkusu daha fazla insanın yanımdan geçip gitmek yerine durmasına neden oldu. Bahşiş kavanozu yarı zamanda doldu."

"Umarım paranın bir kısmını ona vermişsinizdir," diyor.

"Yaptım ve Leroy'un mükemmel bir yardımcı olabileceğini fark etmem uzun sürmedi. Ona uşak olarak kazandığı paranın iki katını teklif ettim.

Üçüncü gün tekrar gel. Teklifimi kabul etti çünkü sırlarımı öğrenmek istiyordu, böylece kendisi de yapabilecekti."

"Sırlarınızı öğrendi mi?"

Başımı salladım. "Ertesi gün, onu turist kalabalığında bir bitki olarak kullandım. Leroy'u kullanınca bahşişlerim dörde katlandı. Onu o anda kalıcı olarak işe aldım. Sokak serserisi hayatını geride bırakıp büyük sahneye çıktığımdan beri neredeyse günün her saati yanımda. Burada olması için ona yüklü bir maaş ödüyorum. O bana bakıyor, ben de ona bakıyorum. Biz cennette yapılmış bir eşleşmeyiz."

"İllüzyonları nasıl yaptığını şimdi biliyor mu?" diye soruyor. "Yıllardır birlikte olduğunuza göre bunları çözmüş olmalı."

Ona gülümsüyorum. "Bugüne kadar illüzyonlarımı nasıl yaptığımı hiç çözemedi ve ben de bundan memnunum. Leroy'un sihriye inanmayı bıraktığı gün, benim de bıraktığım gündür. En başta bunları neden yapmaya başladığımı hatırlamama yardımcı oluyor."

"Bu harika bir hikaye. Doğru mu?"

"Her kelimesi." Bariz bir yalan olan aile hikâyemi sormadığı için memnunum. "Ona sorabilirsin."

"Kit ve Vulcan'ın olayı ne? Aranızda sıkı bir bağ var. Birlikte parti yapmak için takılan bir grup erkekten daha fazlası."

Bir an tereddüt ediyorum, ona ne kadarını anlatacağımdan emin değilim. "Hepimiz benzer geçmişlerden geliyoruz," diyorum. "Artık büyüdüğümüz için bazı hedeflerimiz aynı. Bu iki şey sıkı bir bağ oluşturmamıza neden oldu. Rekabetçi bir eğlence dünyasında bir grup erkekten bekleyebileceğinizden daha sıkı. Vegas arkadaş edinmenin kolay olduğu bir yer değil. Yaşamak ve çalışmak için acımasız bir ortam. Herkes sadece kendisi için çalışır."

"Birbirinize sahip olduğunuz için şanslısınız," diyor. "Bugünlerde her yerde arkadaş edinmek zor. Belki de sadece benim içindir."

Şaşırmış bir halde geri çekilip yüzüne bakıyorum. "Ne demek istiyorsun? Los Angeles'ta hiç arkadaşın yok mu?"

Homurdanıyor. "Şaka mı yapıyorsun? Los Angeles da Vegas kadar sahte, belki daha da kötü. Orada kimse gerçek arkadaş edinemez." İç çekiyor. "Ben her zaman yalnız biriydim. Arkadaşlarımın olmaması beni rahatsız etmedi. Yalnızken daha rahatım." Vücut dili bana bunun söylediğinden daha önemli olduğunu söylüyor.

Omuzlarını hafifçe sıkıca kavırıyorum. Kollarımı ona dolamamak ve onu kucağıma çekmemek için tek yapabildiğim bu. Kendini güvende ve emniyette hissedene kadar onu yakınımda tutmak istiyorum. Beni anlamayabilir

ve onu kendimden uzaklaştırmak istemem. Jade bana ikinci şansı kolay veren bir kız gibi gelmiyor.

"Yalnızlık günlerin sona erdi," diyorum ona. "Çünkü artık bizimle birliktesin. Hoşuna gitse de gitmese de."

JADE

S Even'ın sözleri alışkın olmadığım bir duygu selinin üzerimden akıp gitmesine neden oldu. Bu adamlarla sıkışıp kalmak dünyadaki en kötü şey olmazdı. *Değil mi?* Özellikle de şu anda hissettiğim şekilde.

Pamuk şeker içeceğindeki alkol oranı hakkında şaka yapmıyordu. Kafamın içinde nefis bir vızıltı var ve hayatımın boktan olduğu onaylanmış olsa da, şu anda her şey yolunda.

Seven'ın kaslı kolu omzuma sarılmış, sıcak vücudu beni rüzgârdan koruyor. Kolonyasının erkeksi kokusu burnumu boynuna gömmek ve gecenin geri kalanında orada sarılıp kalmak istememe neden oluyor. Ne kadar seksi olduğu inkar edilemez olsa da, uzun süre sarılıp kalacağımızdan şüpheliyim. Seven'ın cazibesine karşı koymak imkânsız olurdu. Kendini tuttuğunu, beni fazla zorlamaktan korktuğunu hissediyorum. O zeki ve çekici bir adam. Ondaki bu nitelikler beni karşı konulmaz bir şekilde çekiyor.

Seven olağanüstü bir ortak olurdu.

Aklıma meraklı bir düşünce geldi. Bu mümkün olabilir miydi? Bu nasıl işe yarayabilirdi ki? Çocuklarla birlikte çalışma düşüncesini hemen aklımdan çıkarıyorum. Hâlâ anlamadığım çok şey var. Elimi çok erken gösterirsem, beni mahvederler. Bu riski göze alamam.

Henüz değil.

Belki de hiç.

"Bizimle kalmak konusunda benimle tartışmayacaksın değil mi?" Seven bir parça endişeyle soruyor. "Bu çok garip. Yorulmaya mı başladın? Yoksa içki seni çoktan bayılttı mı?"

"Beni kilit altında tutmakta neden bu kadar ısrarcı olduğunu bininci kez tekrar merak ediyorum," diye cevap veriyorum. "Garip bir şekilde beni Giovanni'den korumaya çalıştığını anlıyorum. Yine de bu kadar büyütülecek ne var? Onun kumarhanesinde dolandırıcılık yapmaya çalışıyor olsam bile, beni yakalasa en kötü ne olabilir ki?"

"Öncelikle, polisi aramaz ve yasal sistemin bu işi halletmesine izin verirdi," diyor. "Eğer sizi yakalarsa, ona borçlu olduğunuzdan emin olurdu. Onun ağına bir kez düştünüz mü, sıkışıp kalırsınız. Herhangi bir nedenle onun radarında olmak istemezsiniz."

Ona bir bakış attım. "Bu konuda ilk elden deneyimin var mı? Çünkü öyle görünüyor."

Seven cevap vermeden önce pipetiyle içkisini yavaşça karıştırıyor. "Normalde bunu insanlara söylemem. Sana söylüyorum çünkü onun ne kadar tehlikeli olduğuna seni ikna etmekte çok zorlanıyoruz. Giovanni tanıdığım birini onun kumarhanelerinden birinde kart sayarken yakaladı."

"Kart saymak mı? Bunu herkesin yaptığını sanıyordum. Eğer aklınız buna yatıyorsa neden yapmayasınız ki? Yasadışı değil ve mükemmel bir hafızanız varsa bunu yapmak o kadar da zor değil."

"Hayır, bu yasadışı değil." Seven'ın ifadesi kararır. "Sadece kumarhane kurallarına aykırı. Giovanni adamı kameraya yakaladığında, geçmişini araştırdı. Kumarhanelerde yüz tanıma yazılımı ve herkesin bilmediği başka güvenlik sistemleri var. Giovanni bu adamın geçmişinde ona şantaj yapabileceği şeyler buldu."

"Para için mi?" Ben soruyorum. "Giovanni Vegas'ın en zengin adamlarından biri değil mi?" "Para için değil," diye tükürdü.

"Çalışması için adama şantaj yaptı.

Onun için özel tuhaf işler

yapıyordum." "Ne tür işler?"

"Giovanni puştunun kendi ellerini kirletmek istemediği her şey. Ona kadar takip edilemeyen işler. Giovanni adamın hayatını mahvetti. Şu anda bile hala onu kontrol ediyor ve adam hapiste."

"Bu yüzden mi endişelisin?" Sertçe yutkunuyorum, durumun ciddiyetini kavramaya çalışıyorum. "Giovanni'nin geçmişimde bir şeyler bulup beni kendisi için çalıştırmamasından mı korkuyorsun?"

"Sonunda durumu kavradığınıza sevindim," diyor Seven. "İşte tam da bu yüzden hepimiz endişeliyiz. Sadece ben değil. Giovanni böyle çalışır. Kendi isteklerini yaptırmak için insanların üzerinde bir şeyler tutuyor."

"Bu adam senin aile üyen mi? Giovanni'nin seni tehdit ettiği kişi mi? Giovanni polise haber vermediyse nasıl oldu da hapse girdi?"

"Giovanni, yapılmasını istediği bir şey için onu tuzağa düşürdü. Söyleyeceklerim bu kadar. Size zaten çok şey anlattım."

"Üzgünüm, hiçbir fikrim yoktu," diyorum, sesim ancak fısıltıyı aşıyor. "Hâlâ bana mantıklı gelmeyen bir şeyler var. Beni tanı mıyordun bile. Neden bu işe karışacak kadar önemsiyorsun ki? Başka bir nedeni olmalı. Dökül bakalım."

"Açıklaması zor," diyor tereddütle. "Kalabalık kumarhanede seni ilk gördüğüm anda sana çekildim. 'Gözüme çarptın' demek çok hafif kalır. Bir şey dikkatimi sana çekti."

Ukalaca bir yorum yapmaya başladım ve durdum. Aramızda hissettiği bağı açıklamakta zorlanıyor. Onu, sonra Vulcan'ı ve Kit'i ilk gördüğümde hissettiğim yoğun duygusal ve fiziksel bağın aynısını.

Aramızda her ne varsa gerçektir. Her erkekte farklıdır, ama yine de oradadır.

Ve inkar edilemez derecede güçlü.

"Seninle tanışmak istedim ama fırsatın kaçmasına izin verdim," diye devam ediyor. "Sen slot oynamaya ya da gerçekte ne yapıyorsan ona geri döndün ve ben de kapıdan çıkıp gittim. Sonra seni ikinci kez gördüğümde, sende benzersiz bir şeyler olduğunu anladım. Seninle konuşmadan tekrar çekip gitmemeye imkân yoktu." Duraklıyor, konuşmamızı hatırlayınca dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Mutlu değildin ve benden kurtulmak için sabırsızlanıyordun. Yılanımı eline bıraktığımda yüzündeki ifade paha biçilemezdi. Yanında oturan yaşlı kadın neredeyse kalp krizi geçiriyordu."

"Senin bir ucube olduğunu sanıyordum," diyorum ona gülümseyerek. "Ya şimdi?" diye soruyor, yaklaşıyor, gözleri parlıyor.

"Ucubeliğin beni etkiliyor olabilir," diye cevap veriyorum. "Biraz."

Seven daha yakına eğiliyor ve eliyle yüzümün yan tarafını kavıyor. Dudakları benimkilerden sadece birkaç santim uzakta. Ona doğru ilerliyorum ve öpücüğünü hevesle bekleyerek gözlerimi kapatıyorum.

"Görünüşe göre biri parti veriyor ve bizi davet etmeyi unutmuş." Vulcan açık veranda kapısından içeri dalıp Kit'in peşinden balkona çıkınca irkilerek geri sıçırıyorum. "Umarım bir şeyi bölmüyoruzdur. Aslında, umarım öyleyizdir," diyor Vulcan.

Vulcan dışarı adımını attığı anda, varlığı tüm balkonu doldurur. Seven'in omzunun üzerinden eğilir ve buz kovaşından bir şişe şampanya alır. "Dom Perignon," diyor etiketi okuyarak. "Bu gece iyi bir şey içmene sevindim." Şampanya şişesini yukarı kaldırıyor ve büyük bir yudum alıyor.

"Bir şampanya kadehi ister misiniz?" Seven bu davetsiz misafirden rahatsız olmuş bir şekilde sorar. "Jade'in yanında terbiyeni takınmaktan zarar gelmez."

"Hayır, koca bir şişe varken bir bardağa ihtiyacım yok." Vulcan bir şeyi böldüğünü çok iyi bildiği için Seven'a sırtıyor. "Neden dırdır ediyorsun? Ne zamandan beri bir şampanya flütünden içmemi umursuyorsun?"

YEDİ

"S Evde bir kadın olduğuna göre," diye karşılık veriyorum ona. "Peki siz hiç kapı çalmak diye bir şey duymadınız mı?"

Tam da işler kızıışmışken sözümün kesilmesine sinirlendim. Jade ile birlikte. Vulcan ve Kit'in yüzlerindeki ifadeden, içeri daldıklarında neler olup bittiğini tam olarak anlıyorlar.

"Kapıyı çaldık ve sonra anahtarımı kullandım," diye yanıtlıyor Vulcan, bana muzip bir sırıtış fırlatarak. "Bizi duyamayacak kadar meşgul olman bizim suçumuz değil. Bu akvaryum içkisi de neyin nesi?" Jade'in yanına çöküyor, elindeki pipeti kapıyor ve bir yudum alıyor. Yüzünü buruşturup pipeti ona geri uzatıyor. "İğrenç! Bu benim için fazla tatlı. Ve yapış yapış. Pamuk şeker beni ürkütüyor."

Jade gülüyor. "Neden? Pamuk şeker sana ne yaptı ki?"

"Hiçbir şey, sadece bana örümcek ağlarını hatırlatıyor. Nasıl yapış yapış olduklarını falan. Ben bu güzel şampanya şişesini bitirirken siz de içkinizin tadını çıkarın."

"Arabam Kit'in evine sağ salım ulaştı mı?" Jade ona sorar. "Ve bir dahaki sefere pipetimden içmeden önce lütfen sor. Ya kuduz falan olursan?"

Uzun zamandır kayıp arkadaşlar gibi birbirlerine takılıyorlar. İzlemesi garip. Bir şey kaçırmışım gibi hissediyorum.

"Araban için endişelenme," diye yanıtlıyor Kit, parmaklıkların üzerinden bakarak. "Onu bulunamayacağı bir yere, garajıma koydum. Ona iyi bakacağım." Elleri cebinde öylece duruyordu.

rahatsız edici. "Şampanya için bir bardak almak üzere mutfağa gidiyorum." Vulcan'a ters ters bakar. "Ben başkaları gibi mağara adamı değilim."

Kit içeri giriyor, ben de onu mutfağa kadar takip ediyorum. Diğerlerinin duyamayacağı bir yere geldiğimizde arkasını döndü. "Burada neler oluyor?" diye soruyor. "Sanki bir şeyin içine girmişiz gibi bir izlenim edindim."

Bunu inkar etmenin bir anlamı yok. Beni çok iyi tanıyor. "Kendimi biraz kaptırdım," diyorum. "Hepsi bu. Alkol kafamızı karıştırdı. Hiçbir şey olmadı, yemin ederim."

"Bu çok kötü." Başını bana doğru sallıyor. "Başladı bile. Bizi parçalara ayıracak. Bunun olacağından korkuyordum ve şimdi oldu."

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. "Ne diyorsun sen? O yanlış bir şey yapmıyor!"

"Öyle olduğunu söylemedim," diye açıklıyor. "Biziz. İşleri berbat edecek olan biziz. Bir şey başka bir şeye yol açar ve bir sonraki bildiğimiz şey, onun için birbirimizin boğazına sarılacağımızdır. Bunun olmasına izin veremeyecek kadar çok şey yaşadık birlikte. Bizi mahvetmesine izin veremeyiz."

"Böyle bir şey olmayacak," diyorum. "Bir hiç uğruna çıldırıyorsun."

"Peki neden? Onu istediğini inkar edebilir misin? İlk fırsatta onu becereceğini? Belki bu gece, eğer şansın olursa? Peki ya o?"

Vulcan'ın Jade'e yaklaştığı balkonu işaret ediyor. Kolu Yeşim'in sandalyesinin arkasında ve yüzleri neredeyse birbirine değiyor. Biz izlerken, daha da yaklaşıyor, saçlarını geriye doğru çekiyor ve kulağına fısıldıyor. "Onu isteyen tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Vulcan'a bak.

Ona tamamen kapılmış."

"Yok artık! Hiç de onun tipi değil."

Kit, "Belli ki dikkatini vermemişsin," diyor.

"Haklısın, şimdiye kadar fark etmemiştim," diye cevap veriyorum.

"Neler oluyor?" "Karavanda aralarında bir şey oldu," diyor Kit. "Orada Onu evime getirdiğinde ikisinden de garip titreşimler geliyordu. Kaçmaya çalıştıktan sonra geceyi onunla birlikte uyku tulumunda geçirmeye zorladığını söyledi."

"Ne?" Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. "Onu çölde becermesine izin vermesine imkân yok. Böyle bir şey olamaz. Olmasa iyi olur."

İçimdeki kıskançlık ateşi alevlendi. Vulcan'ı kardeşim gibi seviyorum ama şu anda onu balkondan kafa üstü atmaktan da zevk alırım. Vulcan'ı

Uyku tulumunda birbirlerine sokulmaları düşüncesi kanımı kaynatıyor.

Kit beni sakinleştirmeye çalışarak, "İşlerin henüz o kadar ileri gittiğini sanmıyorum," diyor. "Bu durumun tehlikesini inkâr etmenin hiçbir faydası yok. Ve buradaki tek sorun da bu değil. İkimiz de Vulcan'ın bazı sorunları olduğunun farkındayız. Kendisinin ölemeyeceğine inanması, onun da ölemeyeceği anlamına gelmez. Onu karavanından benim evime kadar karanlıkta, ikisinin de kask takmadığı bir motosikletle getirdi."

"Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Hiç şansım yoktu. Onu kovalamakla çok meşguldük. Kız motosikletin arkasındayken ne kadar hızlı sürdüğünü bilemeyiz. Kaç kez bir motosikleti sildi ya da bir arabayı hurdaya çevirdi? Yaptığı diğer çılgınlıklardan bahsetmiyorum bile. Onunlayken güvende değil. Çılgınca riskler alıyor. Yaralanacak, hatta ölecek. Onları yalnız bırakamayız. İkimiz de Vulcan'a değer veriyoruz ama onun da Vulcan'dan korunması gerekiyor."

Kit haklı. Vulcan kendini herhangi bir tehlikeye atmadan önce asla iki kez düşünmez çünkü o, dürüst olmak gerekirse, ölemeyeceğine inanır. Hayatındaki sayısız kazadan kurtulduktan sonra, yenilmez olduğuna ikna olmuştur. Ne yazık ki etrafındaki pek çok kişi o kadar şanslı değil. Kafadan çatlak. Jade'e söylemek bana düşmezdi ama yine de onu ondan korumalıyım.

"Bu konuda seninle yüzde yüz aynı fikirdeyim," diyorum. "Jade ya burada çatı katında ya da çiftliğinizde kalmalı. Leroy'dan ben çalışırken ona göz kulak olmasını isteyeceğim. Vulcan karavanında bizden başka kimsenin bulunmasından hoşlanmaz. Zaten onu oraya götürmek isteyeceğinden şüpheliyim. Bu bir sorun olmamalı. Dün ondan kurtulmak istedi."

"O kadar emin olma," diyor Kit. "Jade her şeyi altüst etti. Vulcan şimdi onu istiyor ve bir şeyi kafasına koyduğunda durdurulamaz."

"Peki ya sen?" Cevabını beklerken yüzünü dikkatle inceliyorum. "Birbirimize karşı her zaman dürüst olduk. Sen nerede duruyorsun? Sakın tarafsız olduğunu söyleme çünkü Jade'den etkilendiğini söyleyebilirim, tıpkı bizim gibi."

Dolabın içine uzanıyor ve bir şampanya kadehi çıkarıyor. "Ben de boku yedim," diye yanıtlıyor uzun bir nefes vererek. "Kabul ediyorum. Hepimiz öyleyiz."

Jade'in sesinin yükseldiğini duyuyorum ve balkona doğru dönüyorum.

"Oh, kahretsin!"

Hemen oraya dönsek iyi olur. Vulcan kıyafetlerini çıkarıyor."

JADE

"W sıcak küvete girmeye ne dersin?" Vulcan kulağıma fısıldamak için eğıldi. "Hayat oturup çene  almakla harcanmayacak kadar kısa."

Ayağı kalktı ve gömleğini kafasına geçirdi. Yardım edemiyorum.

göğsünü, kollarını ve sırtını kaplayan birçok dövme ve yara izine bakıyor. Ham erkeksi cinsellik ondan dalga dalga yayılıyor. Vulcan tamamen erkek enerjisine sahip. Pantolonunun fermuarını hızla açıyor ve siyah deri çizmelerinin ardından dışarı adım atıyor.

"Whoa Vulcan! Dur orada." Onu durdurmak için elimi kaldırdım. Siyah k lotu dar ama şişkinliğı belli oluyor. "Yeterince ileri gittin. Dur!"

"Biraz  ıplak yüzmenin nesi yanlış?" Rahatsızlığıma kıkırdıyor. "Eminim daha önce çıplak bir adam görmüşsündür. Burada bunu hep yaparız. İçeri gel ve eğılenceye katıl."

"Evet, var ama..." Ne diyeceğimi bilemez halde mırıldanıyorum. Düzgün düşünemiyorum ve sadece ona bakabiliyorum. Sırtındaki dövmeler k lotunun altına kadar uzanıyor. Nerede bittiklerini ya da bitip bitmediklerini merak ediyorum. Parmaklarımla ya da dilimle d vmelerinin izini sürerek saatler geçirmeyi düşünmeden edemiyorum. Ne zaman Vulcan'ın yanında olsam, her türlü tutarlı düşünce kayboluyorum.

Havuzun sığ ucuna doğıu kayar ve sırtını kenara yaslar.

"Havuzdaki su ısıtılmalı mı?" Salyalarımı akıtmamaya çalışarak soruyorum.

"İçeri gel ve kendin öğren," diyor. "Cazip olduğunu söyleyebilirim. Kaybedecek neyin var ki? Hadi ama! Biraz yaşa!" Suya bir fiske vuruyor.

Eliyle beni ıslatmaya alışıyor. Ilık su damlacıkları kollarıma çarptığında sıırıyorum. "Öyle ya da böyle ıslanacaksın," diye uyarıyor.

Bu yetersiz bir ifade.

"Yanımda mayo getirmediim," diyorum bahane olarak. "Ve ıplak yüzmeyeceğim, yani bunu unutabilirsin."

"Endişelenme. Sütyeninin ve külotunun içine sokabilirsin. Eğer giyiyorsanız tabii. Yoksa 'komando olmayı' mı tercih edersin? Eminim tercih ediyorsundur. Neden bana göstermiyorsun?"

Külot giydiğimi hatırlayınca benimle dalga geçiyor. Seven ve Kit balkona geri dönüyorlar, yüzleri asık. Bir sorun var.

"Ne oldu?" diye sordum. "İkiniz de endişeli görünüyorsunuz. Biri mi öldü?"

"Evet, bu üzgün, asık suratlar da neyin nesi?" Vulcan soruyor. "İkinize ne oldu böyle? Bir şeyler mi oluyor?"

"Hayır, her şey yolunda," diye yanıtlıyor Kit gözlerine ulaşmayan sıkı bir gülümsemeyle. Kendine bir kadeh şampanya doldurur ve iki yudumda içer.

"İtiraf et Seven," diyor Vulcan ikna olmamış bir şekilde. "Sadece partini mahvettiğimiz için kızgınsın. Kızmayın. Herkese yetecek kadar yer var. Paylaşmak benim için sorun değil. İçeri gelin çocuklar. Su harika." Başını suyun altına eğiyor ve yanıma gelmeden önce havuzun kısa boyunu yüzüyor. Siyah saçlarını ıslak bir köpek gibi sallayarak beni su damlalarıyla ıslatıyor.

"Vulcan!" Ona bağırıyorum. "Şimdi her yerim ıslak. Gidip kuru bir şeyler giymem gerekecek. Burası ıslak kıyafetlerle oturmak için çok soğuk." Metal sandalyeyi geri çekip ayağa kalkıyorum. Ben uzaklaşmadan Vulcan havuzdan atlıyor ve beni belimden yakalıyor.

"Zaten ıslak olduğun için," diyor ve beni geriye doğru havuza doğru sürüklüyor.

"Hayır! Sakın buna cüret etme! Vulcan, yemin ederim seni öldüreceğim! Dur!" Ayakta durmaya çalışırken ona bağırıyorum. Benden çok daha güçlü olduğu için direnme çabalarımı boşa çıkartıyor. Suya doğru geri geri yürüyor, beni de kendisiyle birlikte çekiyor.

"Vulcan! Ne halt ediyorsun sen?" Kit bağırıyor. "Kes şunu!"

Kurtulmak için mücadele ediyorum çünkü kot pantolonum, ağır bir kazağım ve tek spor ayakkabımla suya girmek istemiyorum. Ayağı havuzun ıslak kenarına takılıyor ve ikimiz de geriye doğru yuvarlanıyoruz. Başım gidiyor

Suyun altında ve bir an panikliyorum çünkü kolları hala bana sıkıca sarılmış durumda.

Bir keresinde, ben küçükken, birçok koruyucu ailemden birinde bir grup çocuk çamurlu bir gölde kafamı suyun altında tutmanın komik olacağını düşündü.

Yerde tutulmanın ve nefes alamamanın verdiği panik hissini hiç unutmadım. Sadece ölü taklidi yaptığımda beni serbest bıraktılar. Bu onların ödünü kopardı ve bir daha benimle uğraşmamalarını sağladım.

Ondan sonra, birkaç dakika boyunca tutabileceğim noktaya ulaşana kadar her gün nefesimi tutma alıştırmaları yaptım. Bu beceri Rus mafyası beni öldürmeye çalıştığında işe yaradı ve şimdi de Vulcan'a bir ders vermek için işe yarayabilir.

Mücadele etmeyi bıraktım ve Vulcan'ın kollarında gevşedim. Fark etmedi ve beni havuzun daha derin ucuna sürükledi, ikimiz de hala suyun altındaydık.

Ne salak ama.

Geriye doğru düştüğümde nefesimi tuttuğumun farkında değil. Bir ağız dolusu su yutabilirdim ve şu anda gerçekten boğuluyor olabilirdim.

Derinlik ikimizin de başını aştığında, suya basıyor ve başım sudan çıkana kadar beni yukarı çekiyor. Başımın bir tarafa yuvarlanmasına izin veriyorum ve kollarında gevşekçe asılı kalıyorum. Arkamda, hala suya basıyor ve nefes almadığımı fark etmiyor.

"Artık ıslandığına göre o kıyafetleri çıkarabilirsin," diye şaka yapıyor.

"Jade!" Kit havuzun kenarında paniklemiş bir sesle bağıyor. "Jade! Cevap ver bana!" Bir saniye sonra onun da bizimle birlikte havuza atladığını duyuyorum. "Nefes almıyor, seni orospu çocuğu!" diye kükrüyor Vulcan'a. "Onu serbest bırak."

"Ne?" Vulcan şaşkınlıkla haykırır.

Kit'in kocaman, kaslı kolları beni sıcak bir battaniye gibi sarıyor. Beni Vulcan'dan uzaklaştırıp havuzun sığ ucuna taşırken uzun saçları yanağıma değiyor. Beni kollarına alıp havuzdan çıkarken serin gece havası tenime çarptığında nefes nefese kalmamak için elimden geleni yapıyorum. Kahretsin, soğuk ve ıslak olmaktan nefret ediyorum.

"Bana bir havlu at," diye bağıyor Seven'a.

Kit, ben hâlâ kollarının arasındayken dikkatlice sandalyeye oturuyor. Konser bitmek üzere çünkü nefesimi tutma sürem dolmak üzere. Ne oldu?

Vulcan'a bir eşek şakası olarak başlayan bu oyun Kit ile birlikte çok ilginç bir senaryoya dönüştü. Zihnim bunu oynamanın en iyi yoluna karar vermeye alışıyor. Bunu çözmek için sadece otuz saniyem daha var. Nefesimi sonsuza kadar tutamam.

"Jade! Nefes al, lanet olsun!" Kit bağılıyor.

"Onun nesi var?" Yanımdaki Seven'in sesi çaresiz geliyordu.

Kit beni hafifçe sallıyor. "Hadi Jade... nefes al." Nefes almadığımda hızla hareket ediyor ve beni havuzun yanındaki soğuk betonun üzerine uzatıyor. "Kalp masajına başlıyorum," diyor.

Kahretsin!

Tamam, bu kadar saçmalık yeter. Bunu durdurma zamanı. Kalp masajı kaburgaları kırabilir, özellikle de güçlü bir adam çok fazla baskı uyguluyorsa. Birden gözlerimi açıyorum ve sanki su yutmuşum gibi boğulurcasına bir nefes veriyorum.

"Tanrıya şükür!" Kit mırıldanıyor. Üzerime eğilmiş, ağızdan ağza resüsitasyon yapmaya hazırlanıyor. Ağız o kadar yakın ki sıcak nefesini yüzümdede hissedebiliyorum.

"Onu yan çevir," diyor Seven. "Bunu bir yerde okuduğumu hatırlıyorum." Yanımda dizlerinin üzerine çöktü. Dikkatle başımı kaldırıyor ve altına rulo bir havlu yerleştiriyor.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum, gözlerimin tekrar kapanmasına izin veriyorum. "Kafamı havuzun kenarına mı çarptım?"

"Numara yapıyor," diyor Vulcan arkamdan. "Saçmalamayı kes Jade! Kafanı arpmadığını sen de çok iyi biliyorsun. Sizinle oynuyor ocuklar. Hadi ama! Ayağ a kalk Jade ve etrafta dolanmayı bırak. Pislik yapıyorsun ve Kit'i korkutuyorsun."

Gülümsememi gizliyorum. Benim peşimde. Onlara sadece dalga geçtiğimi göstermek için bir 'yakalama' anı yapmayı planlamıştım ama Kit o kadar harika bir şekilde korumacı davranıyor ki durmasını istemiyorum.

Ayrıca, numara yaptığımı bilseydi şimdi bana çok kızardı. Evinde bana yalan söylediğ için en azından bunu hak ediyor. Zayıf bir kurbanı oynamak tuhaf olsa da, bu saçmalığ a şimdi geri adım atamayacak kadar bağılıyım. Alışık olmadığım bir rol. Bu durumda, bunu alışkanlık haline getirmediğim sürece bu seferlik bir zararı olmaz. Alışabileceğ imden değ il. "Sakın ona yaklaşayım deme," diye uyarıyor Kit Vulcan'ı. "Sen yeterince zarar verdi. Nefes almadığını hemen anladım ama yine de havuzda oynamaya devam ettiniz."

Vulcan iğrenmiş bir ses çıkarır. "Sadece oyun oynuyordum ve onunla birlikte suya girmek istememiştim. Havuzun kenarında ayağım kaydı."

"İşte tam da bu yüzden endişeleniyorum," diyor Kit, sesi acı. "Her zaman sadece oyun oynuyorsun ve yine de etrafındaki insanlar inciniyor. Bunun olmasını asla istemezsin ama yine de oluyor."

"Bu kadar yeter, Kit." Seven Vulkan'ı savunmak için araya girer. "Zarar vermek istemedi. Jade iyi, herkes iyi. Boş ver gitsin. Şimdi bunu tartışmanın zamanı değil."

"Hayır, bunun peşini bırakmayacağım," diye tersliyor Kit. "Jade iki günden az bir süredir bizimle ve onu şimdiden birçok kez tehlikeye attı. Böyle devam ederse bir ay sonra hayatta olmayacak."

"Onu ne zaman tehlikeye attım?" Vulcan tartışıyor. "Aşırı tepki veriyorsun."

Jade iyi ve sandığınızdan çok daha dayanıklı."

"O senin oyuncağın ya da heyecan arayan yeni bir arkadaşın değil," diyor Kit. "Tek söylediğim ona karşı dikkatli olman, tamam mı? Geçmişiniz düşünüldüğünde bunu istemek çok mu fazla?"

"Yeter!" Seven bağırıyor. "Oraya gitme, Kit. Bu bir kazaydı ve o iyi. Önemli olan tek şey bu. Onu içeri götürüp sıcak ve kuru giysiler giydirelim."

"Onu yakaladım," diyor Kit. Beni kolayca kollarına alıyor ve Seven'ı çatı katına kadar takip ediyor. "Nereye?"

"Onu boş yatak odasına yerleştirdim," diye yanıtlıyor Seven. "Eğer üşümüşse, onu ısıtmak için sıcak bir duşa ihtiyacı olabilir."

"Gerçekten, ben iyiyim," diye mırıldanıyorum Kit'in gömleğine doğru. O da sırlıslık olmuştur. "Özür dilerim, şimdi de kıyafetlerin ıslandı."

"Merak etme," diyor. "Seninle ilgilendiğimizde üstümü değiştireceğim." Beni misafir odasına götürüyor ve ayaklarımı dikkatlice yere koyuyor. "Ayakta durmak senin için sorun olur mu? Bayılmanı falan istemiyorum."

Ona sahte, zayıf bir gülümseme veriyorum. "Ben iyiyim, gerçekten, gerçi Seven'ın sıcak duş önerisini kabul edebilirim. Donuyorum." Kollarımda tüylerim diken diken oldu ve üşüdüğüm konusunda yalan söylemiyorum.

"İyi fikir," diyor onaylayarak. Büyük ebeveyn banyosuna giriyor ve duş spreyini benim için ayarlıyor. "Isınıyor," diyor odaya geri dönerken. "Duş almak için yeterince uzun süre ayakta durabileceğinden emin misin? Neden nefes almayı bıraktın? Bu çok korkutucuydu!"

"Emin değilim. İçki düşündüğümde daha sertti. Seven alkolün yüksek olduğu konusunda beni uyarmıştı, yani bu onun hatası değil. Biraz fazla kaçırmışım. Ya da belki soğuk suya çarpmanın ve beklenmedik bir anda bir ağız dolusu yutmanın şoku. Her halükarda, şimdi iyiyim." Bir elimi koluna koyuyorum ve ona bakıyorum. *ok uzun boylu.* "Ben iyi olacağım. Endişelenmeyi bırak."

Bunu çok ileri götürdüm. Kit iyi bir adam ve benim için duyduğu gerçek ilgiden faydalanıyorum.

Sırılsıklam ayakkabılarımı tekmeliyorum ve oraplarımı çıkarmak için eğiliyorum. "Bunlar yanımda getirdiğim tek spor ayakkabılarım. Sanırım artık Vegas'ta yalınayak dolaşacağım."

Seven elinde bir yığın kalın havlu ve bir bornozla yatak odasında bize katılıyor. "İhtiyacın olan her şeyin bir listesini yap, ben sana getiririm," diyor. "Kaç numara ayakkabı giyiyorsun? Elbette kıyafetlerinizle birlikte onları da değiştireceğim." Havluları ve bornozu banyoya yerleştiriyor. "Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bağırmanız yeterli. Hemen dışarıda olacağız."

"Sen duş alırken ben burada, yatak odasında bekleyeceğim," diye teklif ediyor Kit. Yatağın yanında duruyor. "Ya duşta bayılırsan ve yine başını arparsan?"

Tanrım, çok uzattım. Bir erkeğin yardımına ihtiyaç duyan zayıf bir kız olarak tasvir edilmek garip olsa da beni hafife almalarından zarar gelmez sanırım.

"Bunu yapmana gerek yok," diyorum. "Ayrıca, sen de kıyafetlerini değiştirmelisin. Islak kıyafetlerimizle Seven'ın güzel mobilyalarını mahvedemeyiz. Git üstünü değiştir ve sonra beni kontrol etmek için geri gel. Dikkatli olacağım ve başım dönerse duştan çıkacağım."

Kit ikna olmuş görünmüyor. "Tamam," diyor sonunda. "Eğer iyi olacağından eminsen."

"Evet, şimdi git de şu kıyafetleri çıkarayım." Banyoya giriyorum ve üzerime yapışan ıslak giysileri çıkarıyorum. "şimdi duşa giriyorum," diye bağırıyorum kapıdan. "Bir dakika içinde çıkacağım."

Duşta fazla oyalanmıyorum çünkü Kit birazdan beni kontrol etmek için dönecek. Beni koruyor ve ben de bunu seviyorum. Kendime karşı dürüst olursam, çok.

Benimle ilgilenecek birinin olması yeni ve eşsiz bir deneyim. Hayatım boyunca kimse karnımın doyup doymadığını ya da üşüyüp üşümediğimi umursamadı. Koruyucu ailem kesinlikle umursamadı. Ben onlar için sadece bir maaş ekiydim. Büyürken, on sekizimde tamamen kendi başıma olacağımı hep biliyordum.

Ve öyleydim.

Ne kadar iyi olursa olsun, bu duyguya bağlanmama izin veremem. Her an hiçbir uyarıda bulunmadan onu elimden alabilirler. Bu kötü gerçeği ben de öğrendim.

Kalın beyaz bornozu üzerime sardıktan sonra buğulu aynanın karşısına geçip ıslak saçlarımdaki düğümleri tarıyorum. Fön makinesi aramak için zaman ayırmıyorum ve erkeklerin beni beklediği oturma odasına geri dönüyorum.

Konuşmayı keserler ve ben odaya girdiğimde tüm gözler bana döner. Her seferinde aynı şey oluyor.

"Şimdi daha iyi misin?" Kit endişeyle soruyor.

"Çok daha iyi," diyorum ona minnettar bir gülümsemeyle. "Sıcak ve kuruyum.

Bornoz için teşekkürler, Seven."

"Benim için zevkti," diye cevap veriyor, gözleri yavaşça vücudumda geziniyor ve çıplak bacaklarımda kalıyor.

Kanepeye yerleşiyorum ve bacaklarımı altına kıvrıyorum. Vulcan sandalyesinden sıçrayıp yanıma oturuyor, diğer adamlar ondan önce davranıyor.

"İyi oynadın," diye eğilip saçlarıma doğru fısıldıyor. Onu görmezden geliyorum ve cevap vermiyorum. "Bilgin olsun, seni havuza atmak gibi bir niyetim yoktu," diye diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek sesle devam ediyor.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

Ellerini kaldırdı. "Gerçek bu. Ayaklarım ıslaktı ve kenarda kaydım. Dikkatsiz davrandım ve...özür dilerim."

"Bahse girerim sık sık özür dilemiyorsundur, değil mi?" Ben de diyorum ki. "Kelimeler boğazında düğümlenmiş gibi. Özür dilemeyi kabul edene kadar kolunu mu büküler?"

Kolunu rahatça arkamdaki kanepeye uzatıyor, parmak uçları hafifçe omzuma değiyor. "Biraz," diyor. "Eminim Kit'in seni havuza sürüklediğim için beni azarladığını duymuşsundur. Sana bir özür borçlu olduğum konusunda ısrar ettiler. Peki, şimdi düzgün müyüz? Aramız iyi mi, yoksa affetmen için daha fazla yalvarmalı mıyım?"

Şeytani kara gözlerine bakıyorum ve ona uzun süre kızgın kalamayacağımı anlıyorum. "Daha ne kadar yalakalık yapmak istiyorsun?"

"Duruma göre değişir," diye yanıtlıyor. "Benim ödülüm ne?"

Gözleri dolgun göğüslerimin kıvrımlarının görüldüğü bornozumun açıklığına takılıyor. Seven bizi yakından izlerken bornozu etrafımda daha sıkı çekerek onun görüşünü engelliyorum.

"Battaniye ister misiniz?" Seven araya girerek sorar. "Bacakların üşümüş olmalı. Senin için bir tane bulurum."

Kit sehpanın karşısından kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Belki içecek sıcak bir şeyler istersin? Hâlâ üşütebilirsin diye endişeleniyorum."

Vulcan gülerek, "Eğer barmenlik yapıyorsanız biraz konyak isterim," diye yanıtlıyor. "Teklif herkes içindi, değil mi?"

"Peki ya sen Jade?" Kit soruyor. "Bir yudum konyak ister misin? İçini ısıtacaktır."

Ona başımı salladım. "Elbette! Teşekkür ederim, çok zahmet olmazsa bir tane isterim."

Seven koridordaki dolapta battaniye ararken, Kit aceleyle mutfığa gidip konyak alıyor. Vulcan yalnız olmamızdan faydalanarak elini aşağı kaydırıyor ve boynumun yan tarafını hafifçe okşuyor.

"Kit'i zaten parmağında oynatıyorsun," diyor Vulcan. "O iyi bir adam. Ondan faydalanmaya kalkma."

Ona şaşkın bir bakış attım. "Kit için mi endişeleniyorsun? Bu bir şaşırtmaca. Özellikle de birkaç dakika önce seni aydınlattığından beri. Her zaman senin peşinde."

"O bizim çıkarlarımızı en iyi şekilde gözetiyor," diyor. "Bizim de onun. Onu kızdırmak için damarına basmaktan zevk alıyorum ama onun için gözümü kırpmadan adam öldürürüm. Ona kazık atmayın. Ciddiyim."

Uyarısı beni şaşırttı, gerçi çocuklarla vakit geçirdikten sonra şaşırtmaması gerekirdi. Aralarındaki bağ çok sıkı ve daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyor. "Öyle bir niyetim yok," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Merak etme. Benim söz konusu olduğum durumlarda kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede olduğuna eminim."

Cevabımla birlikte Vulcan'ın ruh hali hafifliyor. "Güzel. Bunu aradan çıkardığımıza göre, benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Ne?"

"Beni kanatlarının altına al ve öğrencin olmama izin ver," diye yanıtlıyor. "Bana çılgın becerilerinizi öğretin, usta."

"Sana neyi öğreteyim? Hacklemeyi mi?"

"Hayır, hacklemek değil," diye yanıtlıyor. "Senin yaptığın gibi nefesimi nasıl tutacağımı öğret bana. Ne kadar tuttun? Üç dört dakika mı? Bu doğal değil. Kit ve Seven'ı kandırdın, bu bizim küçük sırrımız olacak. Ben ciddiym ve nasıl yapıldığını öğrenmek istiyorum. Havuzda yaptığın şey çok etkileyiciydi."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Neden bahsettiğinizi anlamıyorum."

"Tabii ki yok," diyor alaycı bir şekilde. "Bir anlaşma yapalım. Benden bir şey isteyeceğin bir zaman gelecek. O zaman bir takas yaparız."

Teklifi arka cebimde tutmaya değer bir şey olsa da cevap vermiyorum.

"İşte battaniyen," diye anons ediyor Seven odanın öbür ucundan. Elinde bornozuma uygun yumuşak beyaz bir battaniyeyle yanıma geliyor. Dikkatlice bacaklarımın üzerine yerleştiriyor ve kenarlarını kıvrıyor.

"Ve konyağınız," diyor Kit. Elinde yarısı dolu konyak sifonlarıyla dolu bir tepsi taşıyor. İlkini bana uzatıyor, sonra Kit ve Seven'ın birer tane almaları için tepsiyi uzatıyor.

Seven bana gülümseyerek, "Artık hepimiz burada olduğumuza göre kadeh kaldıralım," diyor.

"Kadeh kaldıracağım," diye teklif ediyor Vulcan, konyak kadehini bırakarak. Masanın üzerinde duran gümüş kovadan yarısı bitmiş şampanya şişesini alıp havaya kaldırıyor. "Bu şampanya şişesini Giovanni'nin kışına sokmaya kadeh kaldıralım." Şişeyi kaldırır ve derin bir yudum alır.

"İşte, işte," diyor diğerleri, konyaklarını önce birbirlerine, sonra benimkine tokuşturarak.

"Ben de buna içerim," diyorum konyağı yudumlarken.

Çok geçmeden, hayatımda ilk kez kendimi sıcak, güvende ve korunmuş hissederek kanepede derin bir uykuya daldım.

JADE

W Ertesi sabah uyandığımda, misafir odasındaki yatağımdaydım. Adamlardan biri beni buraya getirip yatırmış olmalı. Uyuduğuma inanamıyorum ve alkolü suçluyorum. O gece

Bir dahaki sefere Seven beni bir içkinin etkisi konusunda uyardığında, dikkat edeceğim. Kuşkusuz, pamuk şeker içeceğinin üstündeki konyak bana hiç iyilik yapmadı.

Hızlı bir duştan sonra bir kot pantolon ve rahat bir sweatshirt giyiyorum. Yatak odasının kapısını açtığımda, hemen dışarıda üzerinde adımın yazılı olduğu birkaç kutu görüyorum. Açmak için onları odaya taşıyorum.

İlk kutuda benim numaramda bir dizi spor ayakkabı var. Seven'in bunları bu kadar çabuk teslim etme becerisine hayran kaldım. Ayakkabıları deniyorum ve hepsinin üzerime tam oturduğunu görünce çok heyecanlanıyorum.

İkinci kutuda çeşitli stil ve renklerde bikinilerden oluşan bir koleksiyon var. Görünüşe göre Seven beni bir süre daha yanında tutmayı planlıyor. Bu durumda, bikiniler sıcak küvet ve havuz için faydalı olacaktır.

Üçüncü kutuda Seven'dan gelen bir notla birlikte bir sürpriz var.

"Bu gece özel bir pop-up restoranda ikimiz için bir masa ayırttım. Saat sekizde hazır ol. Manzara değişikliğinin hoşuna gideceğini düşündüm."

Seven'in benim için seçtiği ipeksi kokteyl elbisesini kaldırıyorum. Elbise sade, siyah, kolsuz bir kokteyl elbisesi; narin bir spaghetti askısı, daldırma yakası ve kıvrımlarımı vurgulayacak vücuda oturan bir bedeni var. Tam da benim kendim için seçeceğim türden bir elbise. Takım, bir çift zarif, siyah, bantlı topuklu ayakkabı ile tamamlandı.

Elbiseyi ve topukluları incelerken karnımda bir heyecan pırıltısı beliriyor. En son sofistike bir akşam yemeği için giyinmeyeli yıllar olmuştu. Bu gece Seven'la dışarı çıkma ihtimali, kaçışımı engelleyen adamlara duyduğum kızgınlığı hafifletiyor. Elbiseyi dolaba asıyorum ve topukluları deneyerek tökezlemeden yürüyebileceğimden emin oluyorum.

"Hey Jade!" Leroy oturma odasından bana sesleniyor. "Orada uyanık mısın?"

"Evet, uyandım," diye bağıryorum. "Hemen geliyorum."

Misafir odasından çıktığımda, Leroy'un ayaklarını cam sehpa dayamış, kanepede rahatça uzandığını fark ediyorum. Elinde televizyon kumandası, duvara monte edilmiş büyük ekran televizyonda oynayan gündüz dizisine dalmış durumda.

"Seven nerede?" Ben soruyorum.

"Provaya gitti," diye yanıtıyor başını kaldırmadan. "Bu akşam geç saatlere kadar işte olacak. Bugünlük bebek bakıcın benim."

"Bebek bakıcısına ihtiyacım yok," diyorum kaşlarımı çatarak, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak. "Bütün gün burada oturup bana bakmanı mı bekliyorlar?"

"Görünüşe göre." Bana sırtmak için dönüyor. "Bu güzel televizyonda Netflix izleme fırsatından yararlanmayı planlıyorum. Gitmediğin sürece bugün ne istersen yapabilirsin. Uyu, jakuzide oyna, yemek ye, dua et, sev. Oda servisinden de istediğin her şeyi sipariş edebilirsin."

"Çok cömert bir davranış," diyorum. "Yine de henüz çok aç değilim. Genelde sabahın ilerleyen saatlerinde yerim."

"Açlıktan ölüyorum, o yüzden kahvaltı sipariş ediyoruz. Hem de büyük bir tane, çünkü o ödeyecek. Sen ne istemezsen, ben bitiririm. Sence nasıl olur?"

"Yaban mersinli krepleri var mı?" Pişmiş bir kahvaltıdan bahsedilince midem gurulduyor. "Uzun zamandır onlardan yememiştim."

Leroy'un gözleri parlıyor. "Emin ol öyle. Çikolata parçacıklı krepleri en iyisidir. Onlardan da bir yığın sipariş edeceğim. Madem Seven bizi oda servisi menüsüyle baş başa bıraktı, o zaman her şeyi yapalım."

Ben de ona gülümsüyorum. Leroy'dan hoşlanmamak mümkün değil. "Neden benim için sipariş vermiyorsun?" Ben öneriyorum. "Beni şaşırt. Her şeyi yerim."

Kıkırdıyor ve telefonuna uzanıyor. "Kızım, umarım çok iştahlısındır."

LEROY ve ben kocaman bir kahvaltıyla karnımızı doyurduktan sonra, dizüstü bilgisayarımı kullanmak için yatak odasına çekiliyorum. Bu, adamlar beni kaçırdığından beri internete girmek için ilk şansım. Önceliğim Natasha'yı bulmak ve onu uyarmak, ama beni esir tutan üç adam hakkında daha fazla bilgi edinme merakıma karşı koymak zor. Mümkün olduğunca çok bilgi toplamam gerekiyor.

Bavulumun fermuarını açıyorum ve tüm ekipmanımı Vegas'a bakan bir pencerenin yanındaki masaya yerleştiriyorum. Birkaç dakika içinde Seven hakkında bilinmesi gereken her şeyi internette buldum. Vegas'ta inanılmaz yetenekli bir illüzyonist ve neredeyse her gün kapalı gişe oynuyor. Çoğu zaman bir günde birden fazla gösteri yapıyor. Leroy onun popülaritesini abartmadı ve Seven'ın yüzünün şehrin her yerindeki reklam panolarına yapıştırıldığına şüphe yok.

Seven'ın gösterisi için fahiş bilet fiyatları beni şaşırttı. Vegas turistlerinin yakacak parası olmalı. Her kuruşuna değdiğine eminim ve onu sahnede görmeyi çok isterim. Belki bir gün, hayatta kalmak için savaşımadığım bir zamanda bu şansa sahip olurum.

Vegas'a gelmeden önceki hayatına ilişkin bulabildiğim tek ayrıntı medya bültenleri ve halkla ilişkiler ekibinden geliyor. Bu bilgiler, dün gece Pamuk Şeker Rüya Evi Spesiyallerini yudumlarken benimle paylaştığı hikayeye mükemmel bir uyum içinde. Ne olduğunu anlayamadığım bir nedenden ötürü, hikayesi bana gerçek gibi gelmiyor. Neredeyse fazla kusursuz ve kurgusal. Seven'ın gizlemeye çalıştığı sert bir yanı var. Gerçek adını açıklamadığı için, onu aramak için devlet kurumlarına veya mali veri tabanlarına girmenin bir anlamı yok. Bilgisayarı kullanmamın üzerinden on dakika geçmeden çıkmaz sokağa girdim bile.

Sahne adını kullanan Kit hakkında daha da az bilgi var. Seven'inki kadar olmasa da onun hayvan şovu da popüler. Gömleksiz Kit'in dar beyaz pantolonu içinde muhteşem görüldüğü ve kaplanlarıyla çevrili tanıtım fotoğrafına gülümsemeden edemiyorum. Adam gerçekten cennetten gönderilmiş. Vahşi, dalgalı saçları omuzlarına kadar uzanıyor ve mavi gözleri doğrudan kameraya bakarken büyülüyor. Bu çok aranan adamların neden benim gibi önemsiz biriyle uğraştıklarını anlamak benim için çok zor.

Seven'ın aksine, Kit'in halkla ilişkiler ekibi onun için bir biyografi yayınlamadı, ki bu garip. En azından bir biyografi hazırlayabilirlerdi.

İnanılmaz bir geçmişı var. Geçmişinden bir şey mi saklıyorlar? Başka bir ülkeden bile olabilir.

En esrarengiz olduğu için Vulcan'ı sona sakladım. Mesleği hakkında kaçamak cevaplar veriyor, sadece heyecan aradığından bahsediyor. Kendi şovu mu var yoksa başkası için mi çalışıyor emin değilim, belki de sahne arkasında çalışan bir ekip üyesidir. Ne kadar Vulcan ve Vegas kombinasyonu denersem deneyeyim, bir sonuç alamıyorum. Vulcan, çözmeyi çok istediğim bir gizem olarak kalıyor.

Tabii önce beni çözmezse.

Adamlarla ilgili eski bilgileri gözden geçirmek için otuz dakika harcadıktan sonra, şimdilik bu konuyu bir kenara bırakmaya karar verdim. Yeterince zaman kaybettim ve acilen Vegas'taki birincil hedefime odaklanmam gerekiyor. Natasha'yı bulmak. Her ne kadar zor olsa da odağımı adamlardan uzaklaştırmaya ve asıl görevime konsantre olmaya karar verdim.

Zaman akıp gidiyor ve ben şimdiden günler kaybettim.

Onu hemen bulup Ruslar hakkında bilgilendirmezsem, benden önce ona ulaşabilirler. Kaçmakla o kadar meşguldüm ki, ona konsantre olmak için fazla zamanım olmadı.

Dizüstü bilgisayarımın çantasındaki zip sürücüler Rus mafyasından indirdiğim verileri tutuyor. Daha fazla güvenlik için bunları buluta da yükleyeceğim. Sabit disklere bir şey olursa, başka bir yerde yedek kopyaları olacak. Üçüncü bir yerde saklı bir kopya bulundurmak da kötü bir fikir olmaz. Seven'in evi ya da Kit'in evi bile işe yarayabilir.

Natasha hakkında sahip olduğum sınırlı bilgiyi zihinsel olarak gözden geçiriyorum. Ruslar onun Vegas'taki bir striptiz kulübüyle bağlantılı olduğuna inanıyor. Kulüplerden birinde dansçı ya da barmen olabilir. Uzun boylu, sarışın, çarpıcı mavi gözleri olan Ukraynalı bir kız olarak gözden kaçması zor olurdu. Muhteşem kadınların her yerde olduğu Vegas'ta bile.

İlk adımım Vegas'taki striptiz kulüplerinin bir listesini çıkarmak, sonra da onları bizzat araştırmanın bir yolunu bulmak olmalı. Onu bulmama yardım etmeleri için onları ikna edemezsem adamlardan kaçmak kolay olmayacak.

Oturuyorum ve çalışmaya başlıyorum. Çalışma modundayken bir alana giriyorum ve zaman ben fark etmeden akıp gidiyor. Parmaklarım klavyenin üzerinde hızla ilerliyor, tıklama sesleri odada yankılanıyor. Saatler sonra, yatak odasının kapısı nazikçe çalınıyor. Saati kontrol ediyorum. *Kahretsin!* Saat çoktan yedi kırk beş olmuş. Saat sekizde Seven'la akşam yemeği için dışarı çıkmaya hazır olmam gerekiyordu.

"Jade? Hâlâ orada mısın?" Seven kapının arkasından sesleniyor. "Uyuyor musun?"

Aceleyle kapıya gidip açıyorum. Kot pantolonuma ve sweatshirt'üme şaşkınlıkla bakıyor. "Akşam yemeği için giyinmemişsin," diye gözlemliyor, bariz olanı belirterek. "Senin için seçtiğim elbiseyi beğenmedin mi, yoksa hiç dışarı çıkmamayı mı tercih edersin?"

"Evet, biliyorum. Çalışıyordum ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Hazırlanmam için bana on dakika ver." Koridora çıkıyorum ve boş oturma alanına doğru bakıyorum. "Leroy nereye gitti? Beni kontrol edeceğini sanıyordum."

"Televizyon izlerken uyuyakalmış ve ben geldiğimde uyandı," diye açıklıyor. "Tahmin edebileceğiniz gibi Leroy iyi bir koruma değil. Limuzine benzin almaya gitti ve bizi almak için uğrayacak. Provanan doğruca eve geldim ve duş alacak ya da üstümü değiştirecek zamanım olmadı. Hazırlanmak için acele etmeyin; ne kadar sürerse sürsün sizi bekleyeceğim."

Bunu söyleme şekli, duş alıp üstümü değiştirmemi beklemekten daha fazlasını kastettiğine inanmamı sağlıyor. "Çabuk olacağım," diye onu temin ediyorum. Aceleyle duş alıp elbisemi giyiyorum ve saçlarımı taradıktan sonra ayakkabılarımı elime alıp oturma odasına gidiyorum. Onu yendiğimi fark ederek kanepeye oturuyorum ve benim için seçtiği bantlı topuklu ayakkabıları giyiyorum. Normalde giydiğimden daha yüksek ve daha seksiler. Umarım kışımın üstüne düşüp kendimi utandırmam.

Seven yatak odasından çıktığında kalbim küt küt atıyor. Koyu renk, özel dikim takım elbisesinin ceketini ilikliyor ve bana gülümsemek için dönüyor. Bakışları üzerime düştüğü anda, sanki yakıcı Kaliforniya güneşi tüm gücüyle üzerime vuruyor.

Vay canına. O çok güzel.

"Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun," diyor elimi tutmak için bana yaklaşırken. Dokunuşu içimi ısıtıyor. "Aç mısın? Bizim için özel bir pop-up restoranda bir masa ayırttım. Tamamen mahremiyetimiz olacak, yani güvende olacaksın. Suşi sever misin? Lütfen sevdiğini söyle."

Hızlı konuşuyor ve ben sorularına yetişmekte zorlanıyorum. Bu gece benim yanımda gergin görünüyor. Neden bana suşi hakkında sorular soruyor? Daha önce hiç gerçek suşi yemedim çünkü param yetmiyordu, sadece süpermarketlerin soğutucularında satılan sahte yengeç etli ucuz Kaliforniya dürümlerini yiyordum.

Seven nazıkçe elimi tutuyor ve beni ön kapıya doğru götürüyor. Elime dolanan elinin sıcaklığı kendimi güvende ve korunmuş hissetmemi sağlıyor.

"Bu gece hava serin," diyor. "Özür dilerim. Omuzların için şal gibi bir şey almalıydım. Limuzinde üşürsen ceketimi ödünç alabilirsin. Ya da bana sokulabilirsin ve ben seni sıcak tutarım."

Bana göz kırpmıyor ve içim eriyor. Bu adam söz konusu olduğunda başım çok büyük belada.

YEDİ

G Jade'in ince elini sıkıca kavrayarak birlikte çatı katından çıkıyoruz. Kapalı otoparka vardığımızda Leroy limuzinden çıkıyor ve yolcu tarafına doğru yürüyor. Arabayı açtı.

kapıyı bizim için açtı ve limuzinin içine girdik. Hoparlörlerden hafif bir caz sesi gelirken deri koltuklara dokunmak serinletiyor.

Sürücü koltuğuna tırmandıktan sonra omzunun üzerinden bakmak için arkasını dönüyor. "Nereye gidiyoruz?"

Sorusu karşısında şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. Günün erken saatlerinde Leroy'a suşi restoranı hakkında bilgi vermiştim. Çiğ balıktan nefret eder ve seçimimi sorgulardı ama ben mahremiyet sunduğu için orayı seçmiştim.

"*Umai*," diye hatırlatıyorum ona. "Hatırladın mı? Otuz dakika içinde orada rezervasyonumuz var."

Sanki bunu ilk kez duyuyormuş gibi, "Tamamdır," diye yanıtlıyor. "Uyarayım, bu trafik sıkışıklığında oraya varmak bundan daha uzun sürebilir. Bu lanet Vegas trafiğinden nefret ediyorum."

Aramızdaki ayırıcı pencere bir kez daha yükseliyor. Leroy limuzini kumarhaneden uzaklaştırıyor ve ikonik Vegas şeridi boyunca tampon tampona ilerleyen trafik hattına katılıyor. Araba kornalarının sesi, kaldırımları dolduran turistlerin heyecanlı kahkahaları ve gevezelikleriyle birlikte havayı dolduruyor. Canlı neon tabelalar ve reklam panoları limuzinin içini bir renk cümbüşü içinde aydınlatıyor.

"Üşüyor musun?" Jade'in kollarındaki tüylerin diken diken olduğunu fark ettim. "Üşümüş olmalısın. Al, ceketimi omuzlarına dola." Takım elbisemin ceketini çıkardım.

ve omuzlarına örtüyorum. Hatırladığımdan daha küçüktü ve ceketim onu yutuyordu. "Daha iyi misin?" Ceketini ona daha sıkı sarıyorum.

"Çok daha iyi," diye yanıtlıyor ve kısa bir gülümseme gösteriyor. "Teşekkürler. Vegas'a gelirken yanımda şık bir ceket ya da kazak getirmedi. Dışarı çıkmayı planlamamıştım."

Gülümsemesi içten ve ben hafifçe gevşemeye başlıyorum. Açıklanamaz bir nedenden ötürü Jade'in benden hoşlanmasını istiyorum. "Gününü nasıl geçirdin?" diye soruyorum. "Leroy bu sabah odanda bilgisayarında çalıştığından bahsetti. Yine de binanın etrafında tur atıyor olabilirdin ve o bunu fark etmezdi."

Omuz silkiyor ve ceketimin bir omzundan kaymasına neden oluyor. Uzanıp ceketimi yukarı çekiyorum ve elimi ensesinde, gür saçlarının altında gezdiriyorum. Şaşırtıcı bir şekilde saçını fırçalamıyor, ben de orada bırakıyorum. Teni yumuşak ve sıcak. Şimdi ben de ağzımı oraya gömmek, dilimle her santimini tatmak istiyorum. Cazibesine karşı bariz kayıtsızlığı arzumu daha da yoğunlaştırıyor.

Yavaş yavaş içimdeki gerginlik kayboluyor. Burada Jade'le birlikte olmak, tam da şu anda, sanki her şey yerli yerine oturuyor gibi hissettiriyor. Buz kovaşından açık şampanya şişesini alıp mantarını dikkatlice çıkarıyorum. Fokurdayan altın rengi sıvıyla bir kadehi onun için, bir kadehi de kendim için dolduruyorum. Flütümü kaldırdığımda kristal ışığı yakalıyor.

"Kadeh kaldıralım mı?" Daha yakına eğilerek öneriyorum.

"Her zaman kadeh kaldırmayı teklif ediyorsun," diyor, gözleri şehrin ışıkları altında parlıyor. "Aldırdığımdan değil. Bu sefer neye kadeh kaldırıyoruz?" diye soruyor ve flütünü benimkiyle buluşturmak için kaldırıyor.

"Büyülü bir geceye tabii ki."

"Ne yaptığını görüyorum," diyor ve flütlerimizi tokuşturmadan önce gülerek.

JADE

B Seven'la birlikte olmak beni konfor alanımın çok ötesine itiyor. Rahatlamama yardımcı olmak için samimi bir çaba sarf etse de, kendimi hiç bu kadar yersiz hissetmemiştim. Seven sadece inanılmaz derecede çekici değil, aynı zamanda

zarif ve son derece zengin. Yaşam tarzı lüks restoranlar, limuzinler ve pahalı şampanyalar etrafında dönmektedir.

Oysa benim hayatım faturalarımı ödeyecek kadar para kazanmak için hiç bitmeyen bir mücadele. İkimizin dünyası gerçek hayatta asla kesişmez.

Ayrıca Seven ve diğerlerinin acımasız bir bahsin parçası olarak benimle oynuyor olabilecekleri şüphesini de üzerimden atamıyorum. Belki de 'inek kızı ilk kim sikecek' bahislerinden biridir. Hepsinin bana benim onlara olduğum kadar ilgi duyduğunu kabul etmek benim için zor, özellikle de istedikleri kadını seçebileceklerini düşünürsek.

"Biraz daha şampanya ister misin?" diye soruyor, deri koltukta bana yaklaşırken. Vücudunun sıcaklığı bana doğru yayılıyor ve odunsu ve misk tonlarının bir karışımı olan kolonyasının tanıdık hafif kokusunu alıyorum. "Bir şişe kaliteli Fransız şampanyasının boşa gitmesine izin vermek suç olur," diye ekliyor. "Açıldıktan sonra kalitesi hızla düşer. Saklanmayacaktır, bu yüzden bitirebiliriz." Kendinden emin bir sırıtışla şişeyi kavlıyor ve kristal flütümün üzerinde tereddütle tutuyor.

"Sadece biraz," diye cevap veriyorum, bardağımı elimle kapatarak. "Dolu bir bardak değil. Başımın dönmesini istemem. Çakırkeyif olursam neler yapabileceğimi kimse bilemez."

"Bunu istemeyiz, değil mi?" diye cevap veriyor, cevabımdan memnun olduğu belli.

Benim asıl endişem hastalanmak ya da ayağımın takılmasıyken, onun benim çapkınlık yaptığımı düşündüğünü fark ettiğimde yanaklarım sıcaklıkla kızarıyor. Bardağımı doldurmak için eğildiğinde, kum sarısı saçlarından bir tutam alnına düşüyor. Elimi uzatıp saçlarını düzeltme isteği neredeyse bastırıyor.

Trafik durmuş durumda, ama o zekâsı ve cazibesiyle sohbetin devam etmesini sağlıyor. Şaşırtıcı bir şekilde, performansları sırasında başına gelen çılgın şeylerle ilgili hikâyeler anlatırken hem gerçekten eğlendirici hem de son derece komik.

Farkına varmadan rahatlıyorum ve gerçekten eğleniyorum. Limuzin cadde boyunca tembel tembel ilerlerken beni rahat ettirmek için çok çalışıyor.

Kristal kadehimin yarısı boşaldığında Seven bana döndü. "Bardağını son bir kez doldurmama hazır mısın? Yemin ederim seni sarhoş etmeye çalışmıyorum. Özellikle de dün gece olanlardan sonra. Vegas trafiği berbat ve yirmi dakikadır aynı noktada sıkışıp kaldık. Bari zamanı iyi değerlendirelim." Şampanya şişesini kovadan almak için eğiliyor, şişenin yüzeyinde soğuk yoğuşma boncukları oluşuyor.

Limuzin aniden çılgınca savruldu ve caddeden keskin bir sola dönüş yaptı. Lastikler sarsıntıyla bir çukura çarptı ve kaygan deri koltuklardan neredeyse kaymamıza neden oldu.

"Kahretsin!" Seven nefesinin altında mırıldanıyor. "Ne oluyor be!"

Bir eliyle beni kavırıyor ve limuzinin zeminine düşmemem için sıkıca tutuyor, diğer eliyle de şampanya kovasını sabitliyor. Araba yine savruluyor ama Seven'in kolumdaki tutuşu bir çapa gibi beni kaosun içinde sabit tutuyor.

"Leroy!" Seven s e s l e n i y o r . "Orada ne halt ediyorsun? Neler oluyor?"

Leroy cevap vermiyor. Bunun yerine, birkaç saniye sonra limuzin yavaşlayarak durur. Bir fast-food restoranının hoparlöründen gelen sarsıcı ses sürücü camının yanında çıtırdıyor. "Burger Crown'a hoş geldiniz," diyor kadın hoparlörden. "Siparişinizi alabilir miyim, lütfen?"

"Hmmm...," diyor Leroy. "Bugünkü spesiyeğiniz nedir?"

"Dokuz numara. Üç katlı bir Barnhouse Busterburger, yanında patates kızartması ve büyük bir meşrubat."

"Menüyü okumam için bana bir saniye verin," diye bağıyor Leroy şoför penceresinden. "Tamam, sipariş vermeye hazırım. Büyük boy patates kızartması, bir Barnyard Buster, biraz lezzetli nugget, iki slopper, biri peynirli, biri peynirsiz ve büyük bir portakallı içecek alacağım."

"Bu kadar mı?" diye soruyor.

Leroy durmuyor. "Hiç soğan halkanız var mı? Çünkü canım soğan halkası çekiyor."

"Evet, efendim."

"Yanına iki sipariş soğan halkası ekleyin."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Hayır, buna bir de çikolatalı shake ekle. Bu iş görür."

Seven'a bakıyorum ve gülmemek için dudagımı ısıyorum. Yüzündeki şok ifadesi paha biçilemez. Lüks ve pahalı bir pop-up restorana giderken arabalı restorandan plansız bir şekilde geçtiği için Leroy'dan memnun değil.

Seven bir an öfkeli bir şekilde oturduktan sonra ayağa fırlıyor ve bizi ön koltuktan ayıran camı açmak için düğmeye basıyor. Düğme çalışmıyor. Düğmeye öfkeyle birkaç kez daha basıyor.

"Lanet olsun!" Cama üç kez sertçe vurur. "Leroy!" diye bağıır. "Pencereyi aç." Cam bir gıcırtyla yavaşça kayarak açılır açılmaz, yüzünü açıklıktan içeri sokar.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye fısıldıyor. "Bizi bir suşi bara götürmen gerekirken neden lanet olası bir Burger Crown'un arabaya servis bölümünde oturuyoruz?"

"Acıktım," diye cevap veriyor Leroy gerçekçi bir sesle. "Bir şeyler yemem lazım. Ailemde şeker hastalığı var. Doktor kan dolaşımda yiyecek bulundurmam gerektiğini söyledi. Ve size çiğ balık yemediğimi söylemişim. O boku yemeyeceğim."

"Önce bizi restorana bırakıp sonra da kendine yiyecek bir şeyler almaya gidemez miydin?" Seven soruyor. "Ayrıca suşi istememen neden önemli olsun ki? Akşam yemeği rezervasyonu olan sen değilsin!"

"Ne diyorsun sen?" Leroy şok olmuş bir sesle sorar. "Ben hep seninle geliyorum. Bir koruma seni korumak için değilse ne içindir? Bugünlerde kadınlar çıldırmış durumda. Senin korunmaya ihtiyacın var, Seven. Seni tek başına bırakamam."

"Yalnız değilim, Jade'le birlikteyim," diye yanıtlıyor Seven. "Mahremiyet bir değişiklik için iyi olabilir. Onunla hiç yalnız kalma şansım olmuyor. Beş dakika bile. Bir gece için başımın çaresine bakabilirim."

"Mahremiyet mi?" Leroy'un derin, gür sesi limuzinde yankılanıyor. "Ördeği sikeyim. Ne zamandan beri mahremiyete önem veriyorsun? Siz üçünüz genelde birbirinize bağlısınız. Mahremiyet istiyorsan bana önemli şeyler söylemelisin. Önce beni uyarın ya da özel bir kod sözcüğü bulabiliriz. Akıl okuyucu değilim yoksa kendi şovum olurdu. Aklını okuyamazsam bana kızma."

"Açık olduğunu sanıyordum," diye mırıldandı Seven. "Her şeyi heceleme zorunda mıyım? Bu arabaya servis kuyruğunda siparişinizi beklerken yarım saat oturabiliriz."

"Trafığe bak, Seven," diyor Leroy sakince. "Kırk beş dakika içinde sadece iki blok ilerledik. Yakında yemek yiyecekmişsin gibi görünüyor mu? Hayır, görünmüyor. Bir centilmen gibi davranmalı ve ona bu kaliteli restorandan bir şeyler yemek isteyip istemediğini sormalısın. Çiğ balıkçıya gidene kadar onu oyalamak için. Suşi gerçek yemek değildir zaten. Balık pullarından oluşan ince küçük dilimler yiyecek değildir."

"Jade patates kızartması ve yağlı bir hamburger istemiyor. Dışarı çıkmak için giyinip kuşanmış." Sesi, onu duyamayacağımı düşündüğü yerde daha da alçalıyor. "Bu çok önemli. Onu güzel bir yere götürmek istiyorum."

Leroy, "Bu gece bu kadar seçici olacağını bilseydim, bir soğutucu dolusu yiyecek hazırlardım," diye karşılık veriyor. "İş yerinde acıkıyorum. Bana son altı aydır söz verdiğin o küçük buzdolaplarından bir tane almalısın. Benimle ön tarafa gelebilecek bir tane istiyorum, seninle arka tarafa değil. O zaman bu tartışmaları yapmazdık."

Seven uzun, bıkkın bir nefes veriyor ve başını pencereden geri çekiyor. Bana özür dileyen bir gülümseme fırlattı.

"Üzgünüm," diyor başını Leroy'a doğru eğerek. "Leroy'un kan şekeri sorunları var ve görünüşe göre yemek yemeden duramıyor yoksa komaya girebilir. Bir şeyler yemek ister misiniz? Ona göre, restorana varana kadar trafikte biraz daha sıkışıp kalacağız. Ünlü Vegas Burger Crown'un arabaya servis şeridindeyiz."

"Buradaki Burger Crown'un ünlü olduğunu bilmiyordum," diyorum eğilip pencereden dışarı bakarak. "Diğerleriyle aynı görünüyor. Bunun özelliği ne?"

"Hiçbir şey," diye itiraf ediyor. Bana sırtıyor ve nadir bir an için içindeki gerçek adamı görüyorum. Hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğim adamı. "Artık burada olduğumuza göre bunu özel bir şeye dönüştürebiliriz. Seni uyarmak zorundayım," diye devam ediyor. "Benden her zaman beklenmedik şeyler bekle. Bu dolambaçlı yol benim büyük planımın bir parçası."

"Ne yapmak için?"

Dövmeli elini limuzinin pencerelerinin dışındaki pis hamburgerciye doğru sallıyor. "Seni önce soğan halkaları ve büyük, sulu, damlayan bir hamburgerle baştan çıkarmak için." Sesi alçak, seksi bir fısıltıya dönüşüyor ve ben büyüleniyorum. 'Damlamak' kelimesini söylediğinde bacaklarımın arası sırlıslık olmuştı.

Kahretsin, çok iyi.

Derin sesiyle beni hipnotize etmeye mi çalışıyor? Eğer öyleyse, işe yarıyor olabilir. Her zaman sihirbazların hipnotize ettiği gönüllülerin seyircilerin içindeki bitkiler olduğuna inanırdım. Şimdi o kadar emin değilim çünkü hızla büyüsüne kapılıyorum, sesiyle büyüleniyorum. Kendime gelmek için gözümü kırpıyorum ve başımı sallıyorum.

"O zaman yiyecek bir şey istemiyorsun?" diye soruyor, başımı 'hayır' anlamında salladığımı düşünerek. "Ben de öyle düşünmüştüm. Leroy sormam gerektiğini düşündü."

Yağlı fast-food kokusu Leroy'un açık penceresinden içeri doluyor. Kesinlikle lezzetli kokuyor. Açlıktan ölüyorum ve kendim de biraz titremeye başladım. Seven'in yanına kayıyorum ve Leroy'la konuşmak için başımı pencereden içeri sokabilmek için onu itekliyorum. Ona, "Lütfen ne içiyorsanız bana da bir tane söyleyin," diyorum. "Açlıktan ölüyorum."

Leroy arkasını döner ve kahkahayı patlatmadan önce yüzünde kocaman bir gülümseme belirir.

"Orada aç olduğunu biliyordum," diyor. "Yemek yemekten korkmayan kızları severim. Bu yüzden sen ve ben iyi anlaşıyoruz. Ne istersin? Soğan halkası sever misin? Buradaki soğan halkaları o kadar güzel ki anneni tokatlamak isteyeceksin." Başını iki yana sallıyor. "Hmm... hmm... hmm."

"Bayıldım," diye cevap verdim. "Benim için de bir büyük boy sipariş et."

"Hey çocuklar!" Seven hafif acınası bir sesle limuzinin arkasından sesleniyor. "Siz ikiniz beni unuttunuz mu?"

Leroy yüksek sesle bir kahkaha daha atıyor. "Yavaşsın, Seven," diyor. "Ertelersen kaybedersin. Şöyle olacak. Ben ve senin kız yemeğimizi alacağız, bir park yerine çekeceğiz ve yiyeceğiz. Senin orada pahalı takım elbisen ve kristal şampanyanla ne yaptığın umurumuzda değil.

flütler çok süslü." Bana göz kırpmıyor. "Öyle mi?" Seven'a takılmaktan büyük keyif alıyor.

Arabaya servis hoparlörü tekrar cızırdıyor. "Efendim? Hâlâ orada mısınız? Başka bir şey var mı?" diye soruyor kadın sinirli bir sesle.

Leroy başını tekrar pencereden dışarı çıkarıyor ve kutuya yaklaşıyor. "Her şeyi sana tekrar anlatmama izin ver," diyor. "Bir an için dikkatim dağıldı. Dört, hayır beş spesiyal istiyoruz, üç sipariş soğan halkası ve üç çikolatalı shake."

"Sallamak yok!" Seven ve ben aynı anda bağırdık. Şampanyanın üstüne kalın, kremalı bir shake iyi bir fikir olamaz.

Leroy, "Şunu bir çikolatalı milkshake yap," diye ekliyor. "Ve bir sürü peçete." Pencereden dışarı eğilir. "Hey, şu küçük elmalı turtadan var mı?"

"Evet, efendim."

"Bunlardan üç tane ekle. Bu iş görür."

Ödeme yapmak için limuzini ikinci pencereye doğru çeker. Koltuğunda dönerek uzun kolunu Seven'a doğru uzatıyor. "Bana kredi kartını ver," diyor. "Nakitim azalıyor."

Seven gözlerini deviriyor ve cebinden cüzdanını çıkardıktan sonra Leroy'a kartını uzatıyor. "Bunda büyük bir sürpriz yok," diyor Seven. "Neden şimdiden paran bitti? Sana iki gün önce ödeme yaptım."

"Bebeğin ayakkabıya ihtiyacı var," diyor Leroy, yeni parlatılmış ayakkabılarını göstererek. "Ve ben bir bebeğim."

Seven için üzülüyorum. Planladığı her şey hızla alt üst oluyor. Bana hayatındaki herhangi bir şeyin kontrolünü başkasına devretmekten hoşlanmayan bir adam gibi geliyor. Olayların bu kadar çılgınca gelişmesi tansiyonunu yükseltiyor olmalı. Kapsamlı bir sarsıntı Seven'ın hayatında tam da ihtiyacı olan şey olabilir. Onun kıvranışını izlemekten zevk alıyorum.

Leroy siparişin parasını öder ve kadın ona pencereden yiyecek poşetlerini uzatmaya başladığında Noel sabahı gibi davranır. Onları yanındaki koltuğa yığıyor, sonra limuzini çaprazlamasına trafiğe bakan iki park yerine çekiyor.

"Tamam, şimdi nereden başlasam?" diyor ellerini birbirine sürterek. Beyaz poşetleri karıştırıyor ve yiyecekleri aramızda bölüştürüyor.

"Hmm... bu soğan halkaları şahane kokuyor," diyor elinde kocaman bir soğan halkası tutarak. "İşte bu Yaşam Çemberi." Soğan halkasını yutuyor

iki ısırık alıyor ve poşetten bir hamburger çıkarıyor. "Ve buradaki hamburger," diyor kâğıt ambalajını açarak. "Ortaokulda hep isteyip de sahip olamadığın o öğretmen gibi. Tatlı ve kalın. Adı Bayan Maynard'dı. Onu asla unutmayacağım."

Seven Leroy'a başını sallar ve yüksek sesle iç çekerek koltuğuna yığılır. Leroy dikiz aynasından ona kaşlarını çatarak bakar. "Şimdi ne diye sızlanıp duruyorsun?" diye sorar. "Hanımını beslememe yardım et. Senin derdin ne lan? Hiç terbiyen yok mu senin? Al bakalım Jade," diyor ve bana iki kese kâğıdı uzatıyor. "Neden ön koltuğa gelip benimle oturmuyorsun? Seven süslü pop-up restoranını kaçırdığı için sinir krizi geçirmek istiyorsa, bunu kendi başına yapabilir. Biz yukarıda otururuz. burada müzik dinleyin ve trafik açılana kadar yemek yiyin."

Seven başını benimkinin yanındaki pencereden içeri sokuyor. "Geceyi mahvettiğin yetmiyormuş gibi," diyor. "Şimdi de kız arkadaşımı çalmaya mı çalışıyorsun? Seni kovmalıyım."

Leroy eğlenen bir homurtu çıkarır. "Beni kovmak mı? Beni kovamazsın. Başka kimse senin saçmalıklarına katlanamaz." Leroy bana baktı. "Bu adam hakkında ne kadar şey biliyorsun? Sana ucube olduğunu söyledi mi? Çünkü öyle. Bir gece gösterisine gitmelisin. Eline bıçak falan saplıyor. Ve jilet yutuyor. Birçok kez izledim ve yüzde yüz gerçek. Hile yok. Adam tüyler ürpertici. Strip'teki büyük reklam panolarında böyle yazmalı. *Gelin Seven'ı görün... Tüyler ürpertici*. Bu sloganı sana bedavaya vereceğim, Seven. Bana ödeme yapmana bile gerek yok."

"Ben bir illüzyonistim," diyor Seven uyarıcı bir tonda. "İllüzyonlar bir sanattır.

Ve ben bir ucube değilim."

"Sen ucube değilsen, kim ucube?"

Gülerek çantaları açıklıktan geçirdim. Leroy'un Seven'in öfke nöbeti geçirmesi konusunda şaka yaptığını sanıyordum. Şimdi o kadar emin değilim. Sanatçılar ve yaratıcı insanlar istediklerini elde edemediklerinde huysuz olabilirler.

"Aç değil misin?" Seven yemeğe dokunmadan orada oturduğunda söyledim. "Çok kötü. Benim için daha fazla yemek." Çantadan bir patates kızartması alıyorum ve Seven'in burnunun dibinde alaycı bir şekilde sallıyorum. "Çok acıkıyorsun," diyorum sahte bir hipnotizmacı sesiyle. "Bu patates kızartmasına karşı koyamazsın." Dudaklarının kenarında bir sırıtış belirliyor. "Ağzın sulanıyor. Tek düşünebildiğin yağlı, sıcak patates kızartması."

Birden uzanıp bileğimi yakaladı. Beni sıkıca tutarak elimde tuttuğum kızartmadan büyük bir ısırık alırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Beni serbest bırakmak konusunda isteksiz. "Haklısın. Bunlar çok güzel. Kızmadın değil mi?" diye soruyor, aniden ciddileşerek.

"Deli mi?" Kafam karıştı. "Neden kızgın olayım ki? Kaçırılmanın dışında mı demek istiyorsun? O konuda hâlâ kızgınım ama patates kızartması yediğim için değil."

"Bu akşam güzel bir restorana gidemediğim için kızgınım." Pencereye doğru başını sallıyor. "Değersiz bir otoparkta oturup yağlı fast-food yemek, planladığım gece için yetersiz bir bahane. Seni güzel bir yere götürmek ve iyi vakit geçirtmek istedim. Giyinmişsin ve güzelsin. Belki seni etkilemeye bile çalışabilirim... biraz."

Poşetten iki tane daha patates kızartması alıp ağzıma tıktırıyorum. "Şu anda hiçbir şeyin tadı bundan daha lezzetli olamaz," diyorum dürüstçe. "İyi ya da harikanın kaç derecesi vardır? Pahalı olması her zaman daha iyi olduğu anlamına gelmez." Omuz silkiyorum. "Bu patates kızartmalarının tabağı yirmi beş dolar olsa, bu onları daha iyi yapar mı? Hayır, tabii ki yapmaz. Bu benim fakir insan bakış açım." Çantayı ona doğru eğiyorum ve o da bir avuç patates kızartması alıyor. Bir ısırık alıyor, yavaşça çiğniyor.

"Sence de öyle değil mi?" Ben soruyorum.

Başını salladı ve bana gülümsedi. Bir düğmeye basıyor ve limuzinin tavanı kayarak açılıyor. "Hadi," diyor elime uzanarak. "Çatıya oturalım. Önce sen çık, ben sana yemeği vereyim."

"Limuzinin tavanında piknik mi? İşte şimdi beni etkiliyorsun. İşte benim eğlence tarzım."

Gülüyor ve çatıya çıkmama yardım ediyor, ardından yanıma oturmak için tırmanmadan önce yiyecekleri uzatıyor. "Size masanızı takdim edebilir miyim, madam?" diyerek etrafımızda parıldayan Vegas silüetinin parlak ışıklarını işaret ediyor. "Şehirdeki en iyi manzara."

"Ve en ucuzu," diye ekliyorum.

Bir parmağını kaldırdı. "Bu düşünceni unutma. Süper Değerli Yemeğimizi tamamlamak için şampanyaya ihtiyacımız var." Limuzine geri dönüp şişeyi ve flütlerimizi aldıktan sonra tekrar yanıma atlıyor. Şampanyamızı doldurduktan sonra ona bir avuç kahverengi peçete veriyorum.

Bir elimizle şampanya flütlerimizi tutarken diğer elimizle de peçeteleri masa örtüsü olarak aramızda dikkatlice yaymaya çalışıyoruz. Peçeteleri serdiğimizde, rüzgâr tüm yığını kapıyor ve otoparka doğru savuruyor.

"Oh, kahretsin!" Seven gülerek peçetelerimizin arsada ve cadde boyunca uçuşmasını izlediğini söylüyor. "Onları almak için koşmalı mıyım? Yarattığımız dağınıklık yüzünden bir hafta boyunca kamu hizmeti temizlik görevi yapmamız gerekecek. Çöp atmaya devam edemeyiz."

"Limuzine geri dönelim mi?" Rüzgâr saçlarımı yüzüme savurduğunda öneriyorum.

"Ve tüm bu eğlenceyi kaçırayım mı?" diyor. "Asla olmaz. Artık bu maceraya kendimizi adadık. Bu senin fikrindi, bu yüzden gitmiyorsun." Gülümsüyor ve bir an için bambaşka bir seviyede bağ kuruyoruz.

Oyun yok. Birbirimize yalan söylemek yok. Sadece ben ve Seven.

Aramızda her ne oluyorsa gerçek.

Bir hamburgerin kâğıt ambalajını açıyor ve kucağına yayıyor. "İşte başlıyoruz," diyor. "Yemeğini üzerime koy. Ben senin masan olacağım. Güzel elbisenin yağlanmasını istemiyorum. Üzerime dök bebeğim. Yeni bir trend başlatacağız. Bu gece yarı çıplak bir kadının üzerinden suşi yemek yerine, benim kucağında patates kızartması yiyebilirsin. Kulağa nasıl geliyor?"

"Fena değil," diye cevap verdim.

Elindeki patates kızartması kabını kucağındaki peçetenin üzerine bıraktığında, içinde bulunduğumuz durumun saçmalığına gülüyorum. Rüzgâr saçlarımı çılgınca savuruyor, peçeteler etrafa saçılıyor, ben Seven'in kucağından patates kızartması yiyorum ve şimdi Leroy açık pencereden James Brown'ın sesini sonuna kadar açmış.

Bu hayatımın en güzel gecesi. Umarım hiç bitmez.

YEDİ

I Gözlerimi Jade'den alamıyorum. Hayatımda hiç bu kadar masumca ucuz bir hamburger yerken bu kadar seksi görünen bir kız hayal etmemiştim. Ve bunun farkında değil, bu da onu daha çekici yapıyor. Ben

onun her hareketinden büyülenmişti.

Onu limuzinin tavanına sırt üstü yatırıp patates kızartmalarını teker teker yedirmekten başka bir şey istemiyorum. O zaman pembe dudak parlaticısıyla zar zor renklendirilmiş tatlı dudaklarına bakmak için iyi bir bahanem olurdu. Göründükleri kadar tatlı olup olmadıklarını keşfetmek için onları yalamak istiyorum.

Buna daha fazla dayanamayacağım. Bana ne yaptığının farkında değil. Kucağımı örten kese kağıdının altına baksa fiziksel etkisi açıkça görülecek.

Kucağımı masa olarak kullanmaya gönüllü olmanın o kadar da iyi bir fikir olmadığını fark ediyorum. Kucağımdan bir kızartma almak için elini her uzattığında, hayal kırıklığı içinde neredeyse dişlerimi gıcırdatıyorum. Ağzındaki bir tuz tanesini silmek için uzanıyorum. Başparmağım usulca alt dudağını okşuyor.

"Hardal mı ketçap mı?" diye soruyor. "Ortalığı batırıyorum."

"Tadına bakayım, sana anlatırım," diyorum ve eğilip dudaklarımı onunkilere bastırarak hızlı, yumuşak bir öpücük konduruyorum. Şaşıyor ama dudaklarım boynuna doğru ilerlediğinde geri çekilmiyor. "Biraz ketçaplı tuz," diye mırıldanıyorum tenine karşı. "Emin olmak için bunu tekrar yapmam gerekebilir."

Uzun saçları yüzümün etrafında uçuşuyor. Bir avuç alıp elimin etrafında dolaştırıyorum, sonra kulağıyla boynu arasındaki yumuşak noktaya sokuluyorum. Saçlarının karın kaslarıma ya da karnıma değdiğinde nasıl hissettireceğini hayal edebiliyorum.

"Saçlarım umutsuz bir karmaşaya dönüşüyor," diyor gülerek. "Düğümleri asla çözemeyeceğim."

"Çok güzelsin," diyorum. "Hiç de dağınık değilsin. Şu anki halini seviyorum. Otantik ve gerçek. Bu şehirde gerçek bir cevhersin." Jade hava atmıyor ya da olmadığı bir şeymiş gibi davranmıyor. Onu canlandırıcı ve hoş bir değişiklik olarak görüyorum.

"Ve şimdi gerçekten tıka basa doydum," diye inliyor. "Yemeğini bitirdin mi?"

"Evet, işim bitti," diye cevap veriyorum. "Daha sonra, eğer istersen tatlı için özel bir şeyler almaya gidebiliriz. Ya da istersen Leroy elmalı turtalarından birini seninle paylaşabilir."

"Hayır, böyle iyiyim," diye yanıtlıyor. "Tatlı için daha sonraya kadar bekleyebilirim."

Çikolata içeriyorsa. Ya da fıstık ezmesi."

Hamburger ambalajını ufalıyor ve bir poşetin içine atıyor. Kucağımı örten kâğıt torbayı hızla topluyorum ve o altındaki azgın ereksiyonu fark etmeden önce onu da torbaya tıktırıyorum.

"Şimdi nereye?" diye sordum. "Bir fikrin var mı? Söyle."

Konuşmadan bir süre sessizce beni inceliyor. "Gerçekten mi? Herhangi bir şey?"

"Elbette," diye yanıtlıyorum, ne diyeceğini merak ederek. "Bu gece tamamen seninim. Mükemmel şoförümle birlikte."

"Gerçekten yapmak istediğim şey..." diye söze başlar. Yüksek bir çığlık onu böldü.

"Yedi! Aman Tanrım! Bu Seven!!"

Bir grup sarhoş kadınla dolu uzun, beyaz bir limuzin yanımızda durdu. Dört kız sunroof'tan dışarı sarkıyor. Heyecanla kollarını sallıyorlar.

"Seven! Hey Seven!" diye tekrar bağırlıyorlar. *Olamaz*. Beni tanıdılar. Peşimde azgın kadın kalabalığı olmasına alışkınım. Bu yüzden Leroy var. Beni çılgın kadın gruplarından korumak için. Vegas'ta nereye gidersem gideyim ya da ne yaparsam yapayım, beni hep buluyorlar.

Alışkın olmadığım şey, bu olduğunda yanımda özel bir kadının olması. Bu gece, bir ünlünün hayatını yaşamak istemiyorum. Jade'le geçirdiğim gecenin bir grup çılgın, sarhoş kadın tarafından bölünmesine içerliyorum.

Tek istediğim yanımda oturan güzel kızla basit bir gecenin tadını çıkarmak.

Ben.

Değişiklik olsun diye normal olmak.

"Hey Seven!" diye bağıyor bir kadın. "Bize biraz sihir göster. Külotumu yok edebilir misin?"

Jade sırtıyor. "Seni çok istiyorlar," diyor eğlenerek. "En iyi tahminin ne? Bekârlığa veda partisi mi? Acaba hangisi kızaran gelin?"

"Bilemiyorum," diye cevap veriyorum. "Onlardan biriyle evleniyorsa damada acıyorum. Zavallının neye bulaştığına dair hiçbir fikri yok."

Kadınlar onlara yapmamı istedikleri daha müstehcen şeyleri bağıyorlar. Her öneri bir öncekinden daha kirli. Bu dikkatimi çekmeyince, bunun yerine *bana* cinsel iyilik teklif etmenin daha etkili olabileceğine karar veriyorlar.

"Susadım," diye bağıyor biri. "Sakso ister misin, Seven? Memelerime boşalmak ister misin?"

Aman Tanrım. Jade'e "Bu inanılmaz derecede kötü ve utanç verici," diyorum. "Vegas'ta küçük kasabalardan gelen iyi genç kadınları seks delisi manyaklara dönüştüren şey nedir?"

Jade gülerken "Tek kelime," diye yanıtlıyor. "*Alkol.* Çok ama çok fazla tekila. Ve Vegas'ta olan her şeyin Vegas'ta kalacağına dair yanlış inanç."

"*Bunun doğru olmadığı* sayısız kez kanıtlandı," diyorum.

Daracık, beyaz bir elbise giyen bir kız dantelli sütyenini bir kolundan çekip çıkarıyor ve bir ip kement gibi sallıyor. "Bir at kurtarın, bir kovboy sürün!" diye bağıyor. "Senin için geliyoruz, Seven!"

Çok utandım. Jade'in benim etrafta dolaşan bir adam olduğum fikrine kapılması isteyeceğim son şey. "Sana bunu söylemekten nefret ediyorum," diyorum. "Bu durum hızla tırmanacak. Daha önce bekârlığa veda partileriyle ilgili tonlarca deneyimim oldu. Bir grup kadın parti için bir araya geldiğinde ve aşırı derecede içmeye başladığında her şey olabilir. Özdenetim ve sağduyu doğrudan pencereden dışarı uçar. Kabadayı bekarlığa veda partileri, son bir gece kötü davranışlarda bulunmak için dışarı çıkan azgın bir grup bayanla kıyaslanamaz. Vegas insanların içindeki kötülüğü ortaya çıkarır."

"Ne yapmalıyız?" Jade soruyor.

"Defol git buradan," diye cevap veriyorum. "Hey Leroy!" Çatıdan aşağıya doğru bağıyorum. "Neler olduğuna dikkat etmiyor musun? Bunu göremiyor musun?" Müzik setinin sesini açmış ve beni duyamıyor. "Leroy'u tanıyorum, hâlâ ortaokul öğretmeni hakkında fanteziler kuruyor ve

Jade'e "Bu durum üç metre ötemizde yaşanıyor" diyorum. "Gerçekten de zaman zaman dünyanın en kötü koruması oluyor."

"İmzanızı alabilir miyim?" diye sesleniyor beyaz elbiseli kadın sarhoş kahkahalar atmadan önce. "Göğüslerimin üzerine!" Limuzinin içine geri kayıyor ve yolcu kapısını açıyor.

"Olamaz, işte geliyor!" Jade diyor ki.

Kadın dışarı fırlar, hemen ardından diğer üç kız gelir. Arkalarındaki arabaların sürücüleri kornalarına basıp "yoldan çekilin!" diye bağırırken çılglık atarak cadde boyunca koşarlar.

Kadınlardan biri iki santimlik topuklu ayakkabılarıyla diğerlerine ayak uydurmaya çalışırken sokakta kış üstü düşüyor.

"Uh oh," diyor Jade. "Bu canını yakmış olmalı. Şimdi trafikte ezilecek. Gidip ona yardım edelim mi?"

"Hayır, endişelenme. O iyi olacak. Vegas'ta kadınlar her zaman düşer. Neden bu şehirde kızlar ayaklarının üzerinde duramıyor? Topuklu ayakkabıyla yürüyemiyorlarsa, giymemeleri gerekir."

"Aynı fikirdeyim," diyor Jade, topuklu ayakkabılarını tekmeleyip limuzinin içine geri bırakırken. "Onların giydiği ayakkabılar bir yana, ben iki santimlik topuklularla bile zor ayakta duruyorum."

"Aman Tanrım, Courtney." Bir kadın durup kaldırıma yığılmış arkadaşına bakıyor. "İyi misin?" Courtney eğilir ve bütün gece içtiği alkolün her zerresini sokağa kusar. "Hayır! Courtney!" diye sızlanır arkadaşı. "Yeni beyaz ayakkabılarıma mavi kusmuk kustun!"

"Umalım da ayık kız gelin olmasın," diyor Jade sert bir sesle. "Kendi bekârlığa veda partinde ziyan olmuş arkadaşlarıyla ilgilenmek zorunda kalmak berbat olurdu."

"Şimdi Seven'la buluşamayacağım," diye söyleniyor kız. "Kahretsin Courtney! Partimi mahvettin. Limuzine geri dön ve sakın oraya kusmaya kalkma. Kusarsan temizlenmesi için para ödemek zorunda kalırım. Sen en kötü nedimesin. Bir daha evlenirsem, düğünümde olmanı istemem."

"Ama ben senin kız kardeşinim," diye hıçkırıyor gözyaşları yanaklarından süzülürken. "Benden bir sonraki düğününde yer almamı istemelisin."

Kız tiksintiyle iç çekip kalkmasına yardım etmeye çalışırken, diğer kadınlar kana susamış aç sırtlanlar gibi bize doğru koşmaya devam ediyor.

"Siktir," dedim. "Hadi gidelim. Buradan çıkmamız gerek." Limuzinin içine atlıyorum ve Jade'i güvenli bir şekilde içeri çekmek için iki elimle belinden tutuyorum. "Leroy," diye bağıryorum pencereden. "Bizi hemen buradan çıkar. Ne yapıyorsun sen? Oyalanmayı bırak."

Leroy, portakallı içeceğinin son kalanını plastik bir pipetten yüksek sesle emiyor. Eğilip bize doğru bakıyor. "Oh, kahretsin!" diyor. "Bütün bu çılgın kadınlar da nereden çıktı? Merak etmeyin. Ben ilgileniyorum. Kemerlerinizi bağlayın. Gidiyoruz."

"Burada emniyet kemeri yok," diyorum.

"Sıkı tutun o zaman. Yaşlı Leroy harekete geçti. Ben hallederim." "Bunu söylemeden nefret ediyorum."

Gaza basıyor ve limuzin aniden öne, kaldırıma ve caddeye doğru yalpalıyor. Ancak bu kadar gidebildik. Lanet olsun bu berbat trafiğe! Eskisi gibi kapana kısıldık.

"Oh, kahretsin! Çatıyı kapatsam iyi olacak!" Dedim. "Bizimle birlikte buraya tırmanmaya çalışabilirler."

Düğmeye basıyorum ve çatı kapanana kadar ikimiz de nefesimizi tutuyoruz. Jade'i sabit tutmak için iki kolumu da ona doladım. Onu limuzinin içine çektiğimden beri tek kelime etmedi. Jade kollarımda kendini iyi hissediyor ve onu sıkıca kavriyorum. Kısa sakalımı onun mis gibi kokan saçlarına sürtmekten kendimi alamıyorum. Sert ve saç spreyiyle yapış yapış olmak yerine yumuşacık. Kadınlar neden erkeklerin saçlarına dokunmayı sevdiğini anlamıyor? İpeksi uzun saç tellerinin parmaklarımın arasından geçip yüzümde gezinmesine izin vermeyi seviyorum.

Gözlerimi kapatarak limuzinin dışındaki dünyayı görmemeye çalışıyorum. Sadece kısa bir an için. Kadınların gitmesini ve çölde bir yerlerde yalnız olmamızı diliyorum. Şu anda Vulcan'ın karavanı bile kulağa hoş geliyor. Sessiz, geniş bir gökyüzünün altında, parlak yıldızlar ve dolunay.

Sadece ben ve Jade.

Bizi kovalayan çılgın taraftarlar olmadan. Ya da Leroy'un ön koltukta portakallı içkisini hüpürdetmediği. Neden basit bir dilek imkansız olsun ki? Ünlü olmanın en önemli şeylerden vazgeçmek anlamına geldiğini hiç fark etmemiştim.

Kadınlar limuzine ulaşıyor ve camlara vurmaya başlıyorlar. Camlar koyu renk olduğu için içeride oturduğumuzu göremiyorlar. Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun.

Bir kadın bluzunu yukarı çekip çıplak göğüslerini cama dayadığında Jade kahkahayı patlatıyor. "Güzel meme uçları," diyor Jade alaycı bir şekilde.

"Planları ne? Bizi caddede kovalamak mı? Gerçekten limuzinin kapısını açıp içeri girmelerine izin vereceğinizi mi düşünüyorlar?"

"Tam da umdukları şey bu," diyorum ona. "Bu ilk kez olmuyor."

"Gerçekten mi? Bu senin hayatında normal bir olay mı? Tanrım, bu korkunç."

"Bazen," diyorum iç çekerek. "Bir kez daha özür dilerim. Senden her zaman özür diliyorum."

"Özür dilemene gerek yok," diyor. "Sadece buraya girmelerine izin vermeyeceğine söz ver. Ödümü koparıyorlar. Bana zombi istilasını hatırlatıyorlar ama daha korkunçlar."

"Ben de."

"Şimdi nereye, patron?" Leroy omzunun üzerinden sesleniyor. "Bizi bu karmaşadan kurtarmak için bir park alanını keseceğim. Şerit boyunca daha uzağa çıkan bir arka yol var."

"Şimdi de kestirme bir yol mu hatırladın?" Tersliyorum. "Neden daha önce denemedin?"

"Acıkmıştım," diye yanıtlıyor. "Ve Burger Crown yolumun üzerindeydi." "Geri dön," dedim ona. "Bizi evime geri götür."

"Tamamdır," diyor Leroy. "Hiçbir kızı ezmediğimden emin olmak için bana göz kulak ol."

Kornaya basar ve kadınlar yollarından çekilirler. Direksiyonu keskin bir şekilde çevirerek park yerine doğru sert bir U dönüşü yapıyor.

"Hayır! Gitme, Seven! Gitme!" Bayanlar gittiğimiz için mutlu değiller. Topuklu ayakkabılarıyla limuzinin peşinden koşuyorlar ve sonunda pes edip kaldırımda yenik düşüyorlar.

"Whew!" Jade'e bir elimi bacağına koyarak "Vay canına!" diyorum. "Bunun bittiğine ve kaçabildiğimize sevindim. Eğleniyor musun?"

Bana daha da sokuluyor ve gülümsüyor. "Doğrusu, öyleyim. Senden beklediğim tam olarak bu değildi. Yine de eğlenceli. Şimdi nereye gidiyoruz?"

"Başladığımız yere geri döndük," diye gülerek cevap veriyorum.

"Benim evime." "Yaşlanmıyor musun?" diye soruyor. "Bir ünlünün hayatını yaşamak?"

"Bazen çok sıkıcı olabiliyor," diye dürüstçe cevap veriyorum. "En büyük sorun, ön kapıdan her adım attığımda hayranlarım tarafından tanınmak ve saldırıya uğramak. Beni yanlış anlamayın, onları seviyorum ve her şeyimi onlara borçluyum. Hayranlarım olmasaydı, ben bir hiç olurum."

Kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Yine de mi?" diye ekliyor.

Onu kandırmıyorum. "Kendi kişisel alanıma sahip olmayı özledim. Nefes alamıyordum. İnsan içine çıktığımda neler olduğunu deneyimledim. Her şey gökkuşağı ve yavru köpekler gibi değil."

"Bununla nasıl başa çıkıyorsunuz?" diye soruyor. "Şöhretle mi? Hayranlar? Kaldırabileceğimi sanmıyorum." Gülüyor. "Öyle bir durumda olacağımdan değil. Asla ünlü olmayacağım."

"Asla asla deme," diyorum. "Hayat garip. Yarın Rusya'ya sızabilir ve nükleer sırlarını ifşa edebilirsiniz."

"İnanın bana, asla işimle ünlü olmak istemiyorum," diyor. "Ama bu iş bana uygun."

Kolumu omuzlarına doladım ve onu kendime çektim. "Seni çatı katına geri götürmemin sorun olup olmadığını sormadım. Seni tecrit altında tuttuğumuzdan beri bu gece farklı bir şey yapman için sana bir şans vermeyi umuyordum. Tüm bu çılgınlık olmadan huzur içinde oturup konuşmak isterdim. Bunu yapabilmemizin tek yolu yalnız bir yerde saklanmak."

Başını sallıyor ve başını omzuma yaslıyor. "Bunu ben de çok isterim."

JADE

W Seven'ın evine vardığımızda, beni aceleyle binaya sokmadan önce Leroy'a gecenin geri kalanında izin almasını söylüyor. Asansör geldi ve içeri girdik. Seven düğmeye basıyor, sonra Kollarını kavuşturup asansörün duvarına yaslanıyor. Çok seksi ve her zamanki gibi göz kamaştırıcı. Kendimi onun kollarına atmamak için tüm irademi kullanıyorum.

Gözlerimiz buluştuğunda aramızdan bir elektrik akımı geçiyor, sonra gözleri vücudumda gezinmek için aşağı iniyor. Yaklaşp beni duvara yaslamadan önce kapıların tamamen kapanmasını beklemiyor. Ellerini yüzümün iki yanına koyarak eğiliyor ve beni öpüyor. Dudaklarıma hızlı ve nazik bir öpücük kondurmadı. Bunun yerine, bir kızı içten dışa eritebilecek o ateşli, iç çamaşırı düşüren öpücüklerden birini konduruyor. Vücudum ona karşı sallanıyor ve basit nefes alma eylemini unutuyorum.

Kaslı gücü, duyularımı sislendiren arzu sisini yoğunlaştırıyor. Diğer eli beni nefessiz bırakan sahiplenici bir şekilde göğüslerime kayıyor. Bir an sonra nefes nefese kalarak geri çekiliyorum.

"Ne yapıyoruz biz?" Ben soruyorum.

Cevap vermiyor ve dişlerimizin çarpışmasına neden olacak kadar aç bir öpücükle dudaklarımı kavırıyor. Ona karşı direncim eriyor. Uzanıp kollarımı boynunun arkasına doluyorum ve onu kendime çekiyorum.

Kollarım boynuna dolandığında inliyor. Boğazından çıkan derin zevk sesi dizlerimin neredeyse bükülmesine neden oluyor. Kalçalarımı ona doğru bastırarak bana daha da yaklaşıyor.

"Bana ne yaptığını hissedebiliyor musun?" diye mırıldanıyor. "Beni o kadar sertleştiriyorsun ki patlayacağım. Kucağında patates kızartması yerken, elbiseni yukarı kaydırmak ve seni limuzinin tavanında becermek için ölüyordum. Tüm dünyanın gözü önünde."

Ona bakmak için gözlerimi açıyorum. Gözleri vücudumda dalgalanan her yoğun duyguyu yansıtıyor. *Yanıyorum*. Artık onu ne kadar arzuladığımı inkar edemiyorum.

Yedi'ye direnmek imkansızdır.

Seven ellerini elbisemin altına sokuyor ve ipeksi tanga külotumu tek bir çekişle indiriyor. İçimden çıkıyorum ve o da kıcımlı avuçlayarak beni yerden tamamen kaldırıyor. Çılgınca onun pahalı kravatını gevşetmeye çalışıyorum. Düğümü çözdükten sonra asansörün zeminine atıyorum ve gömleğinin düğmelerini çözmeye başlıyorum. Gömleğinin yarısının düğmelerini çözdükten sonra geri kalanından vazgeçip doğruca kemer tokasına yöneliyorum. Avuçlarımı kaslı göğsünde gezdirmeyi çok isterdim ama şimdi bunun için zaman yok.

"Pahalı takım elbiseni kırıştırıyoruz," diye fısıldıyorum.

"İyi bir amaç için," diyor alçak sesle gülerek. "Elbisen için de endişelenme. Şu an giydiğinin yerine sana on tane elbise alırım. Üzerinde çok seksi duruyor ama bunun geldiği yerde daha çok var. Senin için bütün mağazayı satın alırım. Her gece yeni bir elbiseyi mahvedebiliriz." Destek için beni asansörün cam duvarına yaslıyor ve bacaklarımı beline doluyor. Nefes nefese kalmıştım ve onun için hazırdım.

Kahretsin, çok güçlü!

Ellerinden, kaslı kollarından akan enerji ve gücü hissedebiliyorum. Kendimi tamamen ona teslim etmeyi seviyorum. Tek yapabildiğim ona sıkıca tutunmak.

"*Lanet olsun!*" diye inliyor boynuma karşı. "Son birkaç gündür beni delirtiyorsun. Sakın bir daha bizi terk etmeye kalkma."

Sözleri karşısında inliyorum, kulak mememi dişleyip sertçe ısırıldığında başımı geriye atıyorum. Asansör aniden çınlıyor ve durmak için yalpalıyor.

"Oh, lanet olsun!" diye küfreder. "Zaman doldu. Bir dahaki sefere durdurma düğmesine basacağım. Buna benim evimde devam edeceğiz. İşte!" Yerden külotumu aldı ve bana fırlattı.

"Kravatın nerede?" Bulmak için etrafıma bakındım.

Seven beyaz gömleğini hızla içine sokuyor. "Cebimde," diye yanıtlıyor. Asansör onun katında açılıyor. Elim tutarak beni kapısına kadar götürüyor.

Kartını yuvaya yerleştirdikten sonra hızla kapıyı açtı ve süitine girmemi işaret etti.

"Önce bir kadeh şarap ister misin?" diye soruyor kibarca, lambayı yakmak için yanımdan geçerken. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve kilitleniyorlar.

"Senden başka bir şey istemiyorum," diye cevap veriyorum. "Sadece seni."

"Unut şu lanet şarabı!" diye mırıldanıyor sertçe, kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatırken.

İşler çok hızlı ilerliyor.

Güçlü kollarıyla beni kucaklayıp yatak odasına taşıyor ve beni nazikçe yatağına yatırıyor. Bedenimi kendi bedeniyle sarıp beni yastıklara yasladığında nefesim boğazımda düğümleniyor. Eğilerek, bütün gece boyunca biriken vahşi bir açlıkla beni dudaklarımdan sertçe öpüyor.

Ona yapışıyorum, parmaklarımı kalın saçlarına gömüyorum ve onu öpüyorum. İhtiyaçtan sersemlemiş durumdayım, sıcak teninin benimkine değmesi dışında her şeyi göremiyorum. Öpüşmeyi keserek sıcak dudaklarını boynumda gezdiriyor.

"Kahretsin, Jade." Dudaklarını kulağıma yaklaştırıyor. "Benim için ısladın mı? Çünkü senin için taş gibi sertleştiğıme eminim." Karnımdaki eli elbisemin ince kumaşı arasından bir göğsümü okşamak için yukarı kayıyor. "Bu elbisenin gitmesi lazım" diyor. Hızla elbiseyi başımın üzerinden çekiştiriyor, ardından sütyenimi çıkarıyor.

Bir sonraki fark ettiğim şey, Seven'ın kafası aşağı inip sert tomurcuğı ağzına almadan hemen önce açıktaki meme ucuma yerleşen serin hava. Dudakları ucun etrafını sarıyor ve sert, ısrarlı çekiştirmelerle emiyor.

Zevkle haykırıyorum. Hiçbir şey bu kadar harika hissettirmemişti.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor, cevap vermediğimde kısık bir kıkırdama çıkarıyor. Daha sert emiyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

Elleri kalçalarımdan yukarı kayınca sıcaklık daha da artıyor. Boğuk bir sesle, "Bacaklarını aç benim için," diye emrediyor ve başını kaldırıp doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

Hemen itaat ediyorum ve ellerimin en özel yerlerime erişmesini sağlamak için bacaklarımı ayırıyorum. Parmak uçları hevesle tümseğimin üzerinde geziniyor.

"Çok ıslak ve ateşlisin. Ve lanet olasıca *dar*," diye inliyor bir parmağını amımın derinliklerine kaydırırken.

Sersemlemiş bir halde ona doğru eğildim. "Aman Tanrım!" Ellerine karşı kıvrınarak haykırıyorum. Yavaş yavaş kendimi kaybediyorum.

Bir parmağını daha sokuyor ve ben usulca inliyorum, amımın kasları parmaklarının etrafında sıkıca kenetleniyor. Beni sertçe parmaklarken, içeri ve dışarı sürerken eline karşı eğildim. Elini hafifçe hareket ettirerek başparmağıyla klitorisime dokunuyor.

"Bana ne istediğini söyle," diye ısrar ediyor. "Çılgılık atana kadar seni tekrar tekrar boşaltacağım. Bu mu?" Klitorisimi daha sert okşuyor.

"Evet, oh evet," diye inliyorum o baskıyı artırırken.

"Seni tatmak için ölüyorum." Elini çekip kalçalarımı birbirinden ayırıyor. "Tadının şüphelendiğim kadar lezzetli olup olmadığını keşfetmek için."

Bacaklarımın arasına yerleşiyor, yumuşak saçları iç uyluklarımın hassas derisine dokunuyor. Bu erotik his beni daha da ıslatıyor. Dili parmağının yerini alıyor, klitorisimi nazikçe ısıtıyor ve yalıyor. Beni kasıtlı olarak delirtiyor.

Seven'in içimde olmasına, beni sert ve hızlı bir şekilde becermesine ihtiyacım var. Ona duyduğum arzu her şeyi bastırıyor, diğer tüm bilinçli düşüncelerimi karartıyor. Ben heceleyemesem bile o neye ihtiyacım olduğunu anlıyor.

Onu yukarı doğru çektim ve kemer tokasına uzandım. Çabucak kemeri çözüyorum ve fermuarını çekiyorum. Bir anda kıyafetlerini çıkarıyor ve yere atıyor. Sanki şimdiye kadar gördüğü en güzel kadınmışım gibi bana bakarken vücudumun üzerinde geriye doğru uzanıyor. Bir yanımda bunun çılgın bir rüya olduğuna inanıyor. Öyle olmalı çünkü gerçek olamaz.

Ellerimi yavaşça geniş omuzlarının üzerinde ve sırtının sertleşmiş kasları boyunca kaydırıyorum. Her yerini keşfetme ve ona dokunma ihtiyacı çok büyük. Sırtı, kaslı pazuları, kıcının sıkı gerginliği.

Kahretsin... Bu adamın vücudu ellerimin altında ne kadar lezzetli hissediyor. Sert sikine dokunmak için aramıza uzanıyorum. Derinden inliyor ve avucumun içine doğru geriliyor. Sikiinin etrafında sıkıca dönüyorum ve taşaklarına kadar okşuyorum. Kalın, uzun ve çelik gibi sert. Tek düşüncem içimde olmasının, beni genişçe germesinin ne kadar harika olacağı. Aleti sertleşiyor ve zonklamaya başlayana kadar elimde uzuyor. Daha hızlı vuruyorum, benimkiyle aynı çaresiz ihtiyacı yaşamasını istiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldıyor, dudakları köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor. İkimiz de hızlı hızlı nefes alıyoruz. "Geri çekilmek için çok geç değil. Eğer bunu istiyorsan, kelimeleri söylediğini duymam gerek. Söyle."

"Seni istiyorum," diyorum ona hiç tereddüt etmeden, gözlerindeki derin havuzlara bakarak. "İçimin derinliklerinde. Şimdi."

"Bana iki kez söylemene gerek yok." Şimşek hızıyla hareket ediyor, komodinden bir prezervatif alıp takıyor. Alt bedenini kalçalarımın arasına yerleştirerek çıplak kalçalarımı daha da yaklaştırıyor.

"Hazır olduğuna emin misin?" diye fısıldıyor ağzımın kenarına doğru. "Şimdi sikimi sıcak amına sokup seni becereceğim."

Evet, lütfen.

Dövmeli, kaslı kollarını iki yanımda kavuştururken tırnaklarım geniş omuzlarına batıyor. Beklentiyle nefes nefese, kendimi destekliyorum. Kalçalarını esnetiyor ve beni vücudumu parçalayan güçlü bir hamleyle içine alıyor.

"*Siktir!*" diyor kısık sesle. Tek bir ürperti vücudunu sarıyor. Kontrolü sağlamak için savaşırken kollarındaki ve omuzlarındaki her kas öne çıkıyor. Ona ihtiyacım olanı söylemek için sesime güvenmiyorum, vücudumla konuşuyorum. Kalçalarım onun altında hareket ederken bacaklarım yanlarına kilitleniyor ve onu teşvik ediyor.

"Daha mı?" diye homurdanıyor, sesi neredeyse tanınmaz halde. "*Oh, evet...*"

Seven hafifçe geri çekiliyor, sonra tekrar sertçe içeri itiyor, beni sınırlarıma kadar geriyor. İki elimle kıcını kavriyorum, sert kaslarını sıkıyorum ve onu daha derine çekiyorum. Pompaları sert ve hızlı geliyor.

"Tanrım! İnanılmazsın," diye inliyor. "Çok sıkı."

Daha yakına eğiliyor, çıplak göğüs kasları ağrıyan göğüslerime sürtünüyor. Büyük pazıları sıkı ve gergin. Yavaşlayarak uzun, güçlü vuruşlarla hareket ediyor, beni tamamen ve tatmin edici bir şekilde dolduruyor. İçime artan bir hızla geri itmeden önce santim santim dışarı çekiyor ve dudaklarımdan kontrol edilemez inilti çıkarıyor.

İlkel seslerim onu tahrik ediyor.

Hızını artırıyor, bana o kadar sert çarpıyor ki yatağın başı duvara çarpıyor. Alnında ter parlıyor. "Benim için gel," diye ısrar ediyor. "O tatlı amcığının sikimin etrafına dolandığını hissetmek istiyorum. Yakınsın, bunu söyleyebilirim."

Edepsiz konuşmaları beni uçurumun kenarına itiyor. Gözlerini benimkilerden ayırmadan daha derine ve daha sert sokuyor. Her ifademi izlediğini bilmek daha da yoğunlaştırıyor. Ağzımı başka bir derinlikle kapatıyor

Orgazmım içimde patlayıp dalgalanırken onu öpüyorum. Onun horozunun etrafında spazm ve kasılmaya başladığımda ağzına karşı nefes alıyorum.

İticileri dalgalı, düzensiz bir hal alıyor ve sonra bana doğru geriliyor, aceleyle güçlü bir şekilde boşalıyor. "*Siktir!*" diye küfrediyor doruğa ulaştığında, yüzü yoğun ve benimkinden birkaç santim uzakta. Onun da kontrolünü kaybetmesine bayılıyorum, hiçbir kısıtlama ya da sınırlama olmadan. Sadece benim için vahşi bir tutku. Yüzünü boğazıma gömüyor ve vücudu kontrolsüzce titrerken boynumu ısıtıyor.

Bir süre sonra vücudumun üzerine yığılıyor ve yüzünü boynumun kıvrımına yerleştiriyor. Kalp atışları benimkiyle aynı şekilde göğsümde çılginca atıyor. İkimiz de konuşmadan öylece yatıyoruz, ikimiz de aramızdaki yoğun bağı koparmak istemiyoruz.

Birkaç dakika sonra kalktı ve banyoya gitti. Beyaz bir bornozla geri dönüyor ve içine girmem için bir tane daha uzatıyor. Bornozu giymeme yardım edip belime bağladıktan sonra, "Benimle gel," diyor. "Sana verandada bir şey göstermek istiyorum."

"Bana ne gösteriyorsun?" Cam kapıyı geri kaydırıldığında soruyorum ve soğuk balkona çıkıyoruz.

Elimi tutuyor ve beni korkuluklara götürüyor, sonra kollarını arkamdan sarıyor. "Tüm bunları görüyor musun?" diye yakınımı eğilip boynuma doğru fısıldıyor. Las Vegas'ın ısıltılı, yanıp sönen ışıkları altımızda her tarafta parıldıyor. "Eğer istersen hepsi bizim. Senin ve benim. Bütün bu lanet şehir bizim olabilir. Tek yapmamız gereken elimizi uzatıp almak. Burada benimle kalmanı çok isterim. Benim olduğunu söyle ve bu kasabayı birlikte yönetelim. Sana hayal ettiğin her şeyi verebilirim. Şu anda bana bir cevap vermek zorunda değilsin. Sadece teklifimi düşün. Bunu yapacak mısın?"

"Evet, yapacağım," diyorum ona, sırtımı ona yaslayarak.

Seven'in ortağım olması inanılmaz olurdu ama o henüz neye bulaşacağını bilmiyor. Yeteneklerimizi birleştirirsek inanılmaz şeyler başarabileceğimize hiç şüphem yok. Ama her şey hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra benimle takım olmaya ne kadar istekli olacağını göreceğiz. Fark ettiğinden daha büyük bir riskim.

Elleri bornozumu çözmek için uzanıyor, sonra da omuzlarımdan indirip avlunun zeminine bırakıyor. Tamamen çıplaktım. Boynumu okşarken elleri göğüslerimi avuçlamak için yukarı kalkıyor.

"Ya biri bizi görürse?" Ben soruyorum.

"Güzel, umarım öyledir ve senin seksi vücudundan benim kadar tahrik olurlar. Vücudunuzu örtmek günahtır."

"Vegas'ın 'Günah Şehri' olduğunu sanıyordum?" Alay ediyorum.

"Bu şehirde günah işlemenin vücudunu saklamaktan başka milyonlarca daha iyi yolu var." Beni çeviriyor ve kendine doğru çekiyor. "Senin yanındayken hep kafam karışıyor," diyor sesinde bir gülümsemeyle. "Ellerimi göğüslerinde mi yoksa kıkırda mı tutmalıyım? Karar vermeye çalışmak büyük bir sorun."

Aramızdan uzanıp kuşağını çözüyorum ve bornozunun kenarlarını ayırıyorum. "Bornozu bırak, Seven," diyorum ona. "Adil olan adildir. Ben de bakmayı ve dokunmayı seviyorum."

Tek bir yumuşak hareketle omuz silkiyor, sonra beni kolayca kaldırıyor ve buharlı sıcak küvete taşıyor. Suya adım attıktan sonra bir banka oturuyor ve sırtım göğsüne yaslanacak şekilde beni tam kalçalarının arasında dengeliyor.

"Oh, bu sıcak küvet harika hissettiriyor," diye iç geçirerek suyun derinliklerine batıyorum. Seven tarafından iyice becerildikten sonra kaslarım ağrıyor, sanki yarın vücudumdaki izini hâlâ hissettiğimden emin olmak istemiş gibi. Ve ertesi gün.

Seven elini yavaşça omurgamda, omuzlarımda, göğüslerimde gezdiriyor. Bacaklarımdan aşağı ve iç uyluklarım boyunca. Gece için işimin bittiğini sanıyordum ama parmakları klitorisimin üzerinde gezindiğinde yeniden canlanıyorum. Kukumun onun sikinden başka bir saldırıyı kaldırabileceğinden emin değilim, ama öğrenmeye istekliyim.

"Rahatla güzelim," diyor kulağıma usulca. "Bu sadece terapötik bir masaj, daha fazlası değil."

"Yalancı," diye karşılık verdiğimde, sikinin sırtıma doğru belirgin bir şekilde sokulduğunu hissettim. Hafifçe eğilseydim, sert ereksiyonu tam kıkır yanaklarımda arasında yastık gibi duracaktı.

Ellerini sudan çıkarıp önce boynuma, sonra da omuzlarımda yuvarlak kıvrımlarına masaj yapıyor. "Şimdiye kadar nasıl gidiyor?" diye soruyor o alçak, boğuk ses tonuyla, parmakları saçlarımda omzumdan geriye doğru tararken.

"Masaj çok güzel," diye cevap veriyorum, başımı ona yaslayarak.

Sessizce kıkırıyor. "Teşekkürler, ama ben şu ana kadar olanlardan bahsediyordum. Burada benimle olmaktan keyif alıyor musun?"

"Bunun cevabını zaten biliyorsun," diye mırıldanıyorum.

"Bunu yatak odasına götürmek ister misin?" diye sorar. "Evet dersem utanmaz olur muyum?"

"Hiç de değil. İstedğin şeyin peşinden gittiğin için asla utanma. Bir saniye bekle de bir havlu getireyim."

Uzuvlarımızı dikkatlice çözdükten sonra yavaşça sıcak küvetten çıkıyor ve ağzım açık kalıyor, onu içime alıyorum. Havluları bir depodan almak için verandada yürürken dövmeli sırtından ve sıkı kışından su damlıyor. Çıplaklığıyla tamamen rahat olmasına ve etrafta dolaştığı kocaman ereksiyondan hiç utanmamasına bayılıyorum.

"Dışarı çıktığında üşüyeceksin, o yüzden elini çabuk tut," diye uyarıyor beni büyük bir havlu tutarken. Dışarı çıkıyorum ve hemen havluyu etrafıma sarıyor ve sonra beni yatak odasına geri taşımadan önce kollarına alarak beni şaşırtıyor. Beni vücudundan aşağı kaydırıyor, böylece yüz yüze duruyoruz. Parmakları çene çizgimin üzerinde geziniyor ve sonra sertleşmiş meme uçlarımın izini sürmek için aşağı iniyor.

"Gün doğumuna kadar birkaç saatimiz var," diye hatırlatıyor bana. "Ve benim birkaç fikrim var."

Elimi karnından aşağı kaydırıyorum ve sert aletini çevreliyorum. Enini ve boyunu hissederek onu yavaşça okşarken nefesi tıslıyor. "Belki benim de kendime göre birkaç fikrim vardır," diyorum ona. Ben daha hızlı okşadıkça siki sertleşiyor.

"Yatağa. Şimdi!" diye mırıldanıyor, beni kaldırıyor ve yatağa fırlatıyor. Bir prezervatif aldı, taktı ve sırtına yerleşti. Tek bir güçlü hareketle beni kaldırıyor ve dizlerim kalçalarının iki yanında olacak şekilde üzerine yerleştiriyor. Belimi sıkıca kavrarken bakışları içimi yakıyor. Aletini okşuyorum ve boğazından gelen derin bir hırıltıyla ödüllendiriliyorum.

Kalçalarımı kaldırarak kendimi sikinin üzerinde konumlandırıyorum ve sonra yarısına kadar içime gömülene kadar yavaşça aşağı iniyorum. İkimizin de nefesi kesiliyor, kığım kalçalarına çarpana ve tüm uzunluğunu alana kadar aşağı doğru kayarken gözlerimiz kilitleniyor.

İçgüdüsel olarak uzun sikinin üzerinde aşağı yukarı hareket ediyorum. Seven'in kalçalarındaki elleri çelik bantlar gibi, o da benimle birlikte hareket ediyor, vücutlarımız mükemmel bir uyum içinde birleşiyor. Dudakları yüzünün önünde sallanan meme uçlarıma yapışırken, kalçalarım kalçalarına sürtünüyor, kığım aşağı doğru her sıçrayışta etini tokatlıyor. Onun pompalayıcı hamleleri benimkilerle buluşuyor ve göğüslerime karşı homurdanıyor.

Bedenimi titreten hisler karşısında çaresiz, ona sarılıyorum. Odaklanmaya çalışıyorum ama onun yerine Seven'in sahiplenici bakışlarını yakalıyorum.

içime doğru itiyor, beni sahipleniyor.

Zevkin ıstırabı içimde kabarıyor, ta ki baskın bir orgazmın gücüyle çözülene kadar. Aleti sarsılıyor ve yüksek sesle inerken içimde zonklayarak bittiğini hissediyorum. Başımın arkasını kavıyor ve birbirimize tutunurken başımı kabarcıklı bir öpücükle daha da yaklaştırıyor.

Nefes bile alamayacak kadar bitkin bir halde göğsüne yığılıyorum.

JADE

S Ertesi sabah uyandığımda çoktan gitmişti bile. Hala yarı uykulu bir halde oturma odasına giriyorum ve Leroy'u kanepedeki her zamanki yerinde buluyorum.

"Günaydın," diyorum ona.

"Sizin için tekrar sipariş verme cüretini gösterdim." Yiyeceklerle dolu sehpayı işaret ediyor. "Oda servisinden kendi yemeğini yapmak varken berbat bir Vegas büfesine gitmene gerek yok."

"Bana uyar," diyorum karşısına oturarak.

Beni misafir odası yerine Seven'ın odasından çıkarken gördüğünden bahsetmediği için rahatladım. Henüz cevabını bulamadığım sorulara cevap verecek durumda değilim. Üç erkeğe karşı duyduğum yoğun çekim kafamı karıştırıyor ve aklımı karıştırıyor.

"Bu hayata alışabilirim," diyor Leroy. "Bütün gün kanepede oturmak, oda servisi sipariş etmek ve televizyon izlemek. Umarım yine kaçıp gitmezsin, çünkü bu günün her dakikasında Seven'in yanında olmaktan kesinlikle daha iyi."

"Genelde hep onunla mı kalırsın?" diye sordum. "Bana çalışan istismarı gibi geliyor. Seven sana ailenle ya da varsa kız arkadaşınla birlikte olman için izin vermeli."

"Oh, bir sürü kadını var. O konuda endişelenmeyin. Vegas, hızlı bir seks için dışarı çıkan gevşek, azgın kadınlarla dolup taşıyor. Dün gece nasıl olduklarını gördün. Vegas'ta her gece bekar erkekler için bir partidir."

"Seven her gece parti yapıyor mu?" Kaşlarımı çatarak soruyorum. "Eminim etrafını saran kadınlar vardır. Dün gece benim için zengin ve ünlülerin hayatına dair ufuk açıcı bir deneyim oldu. O kadınların kendilerini ona nasıl attıklarını görünce şok oldum."

"Hayır, Seven'in tek istediği çalışmak, çalışmak, çalışmak," diyor. "O bir parti hayvanı değil. Seven işi için yaşıyor çünkü illüzyonist olmayı seviyor. Tek konuştuğu şey bu. Çoğu gün beni deli ediyor. Hatta bazen yeni bir fikirle uyandığında gecenin bir yarısı ekibi prova için çağırıyor."

"Ekibi onunla çalışmaktan hoşlanıyor mu? Sanatçı tiplerin huysuz ve karamsar olabileceğini hep duymuşumdur."

"Vegas'taki herkes Seven için çalışmak istiyor," diye yanıtlıyor Leroy. "Onun gösterisi şehirdeki en popüler biletlerden biri. Sokak köşelerinde bahşiş için çalıştığımız günlerden bu yana çok yol kat ettik."

"Seven bana seni nasıl bulduğunu anlattı," diyorum. "Numaralarını nasıl yaptığını hâlâ çözemedin mi?"

Yemeyi bırakıyor ve bana sırtıyor. "Denemeyi bıraktım çünkü şaşkın olmayı tercih ediyorum. Numaralarını anladığımı düşünürse Seven'in duyguları incinir. Ona söyleme."

"Merak etme, yapmam. Hep Vegas'ta mı yaşadın?"

"Evet, annem 60'lı yıllarda buraya taşınmış. Tahmin edebileceğiniz gibi gösterişli bir Vegas şov kızı olarak işe başladı. Şimdi emekli oldu ve ben de onunla birlikte şehrin dışında yaşıyorum. Ona bakmam için bana ihtiyacı var."

Leroy'un hala annesiyle yaşamasına neden şaşırmadım?

"Sanırım bu Vegas'taki tüm farklı kulüp ve barlara gittiğin anlamına geliyor?" diye sordum.

"Her biri. Bu şehri çok iyi bilirim. Vegas hakkında bana sormak istediğiniz bir şey varsa, hiç durmayın. Ben yürüyen, konuşan bir Vegas ansiklopedisiyim. Ayrıca güvenlik işinde olduğum için her şeyden haberim oluyor."

"Peki ya striptiz kulüpleri? Onlara da aşina mısınız?"

Bir kahkaha patlattı. "Ne düşünüyorsun? Müdavimi olduğum için kızların çoğu beni kişisel arkadaşları olarak görüyor. Hepsi de güzel kızlar. Güzel kadınlar. Buradaki striptiz kulüplerinde çalışan dünyanın en güzel kızları var." Bana meraklı bir bakış attı. "Neden? İş mi arıyorsun? Alınma ama sen öyle bir tip değilsin. Bunu mümkün olan en iyi şekilde söylüyorum."

"Hayır! Ben striptizci olamam. Onların giydiği yüksek topuklu ayakkabılarla sahnede asla dans edemem. Bir arkadaşımı bulmaya çalışıyordum. Birisi bana onun striptiz kulüplerinden birinde çalışabileceğini söyledi." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyorum. "Gerçi uzun zaman oldu. Muhtemelen çoktan gitmiştir."

"Neye benziyor?"

Natasha'nın elimdeki tek tanımı, indirdiğim ve tercüme ettiğim Rusça dosyalardan. "Ukraynalı. Tipine aşinasınız... uzun boylu, sarı saçlı, mavi gözlü, çarpıcı."

"Bu tanım buradaki striptizcilerin en az üçte birine uyuyor. Elinizdeki tek şey bu mu?"

"Evet," diye itiraf ettim, cesaretim kırılmıştı. Bir an için bana yardım edebileceğini umdum.

"İstersen etrafı kontrol edebilirim," diye teklif ediyor, hayal kırıklığını hissederek. "Her gece kulübe giden diğer güvenlik görevlilerine sorarım. Gece yarısından sonra şehir hareketlenmeye başlar. Ona rastlamış olabilirler."

"Gerçekten mi?" Neşelenerek soruyorum. "Bu süper olur. Bunu gizlice yapabilir misin? Eğer onu bulursam, habersizce gelip ona sürpriz yapmak istiyorum."

"Ketumluk benim göbek adım," diyor. "Leroy Discreet Justice. Eğer striptiz kulüplerinden birinde çalışıyorsa, onu senin için bulurum."

"Teşekkürler, Leroy. Sen en iyisisin."

"Kadınlar böyle der," diyor kendi şakasına gülerek. "Az kalsın Seven'ın bugün işten erken çıkacağını söylemeyi unutuyordum. Öğleden sonra burada olacak. Dün gece suşi restoranı büyük bir başarısızlığa uğradığı için özel bir şey planladığını sana söylememi istedi. Talimatları rahat giyinmen, şık giyinmemen ve sıcak tutacak bir şeyler giymen yönündeydi."

"Bu iyi çünkü sadece bir elbisem var ve onu da dün gece giydim. Ne planladığını söyledi mi?"

"Hayır, ama eğlenceli bir şey olacak. Seven insanlara iyi vakit geçirtmekten hoşlanır."

"Arkadaşımı bulmama yardım ettiğin için tekrar teşekkürler," diyorum ona. "Eğer onu benim için bulabilirsen sana borçlanacağım."

"Seven'ın bana bir gece izin vermesini sağlayabilirsem, bu bana kulübe gitmek için iyi bir bahane olacak. Yine de seni uyarmalıyım, samanlıkta iğne aramak gibi bir şey olabilir. Burada yirmiden fazla striptiz kulübü var. Gerçi düşününce, sadece bir avuç yüksek kaliteli kız kiralayan var. Sana biraz

Hissediyorum. Eğer onu bulursak, belki benimle tanıştıırabilirsin. Ya da arkadaşlarından biriyle."

"Yapacağım." Kendime bir fincan daha sade kahve koyuyorum ve misafir odama götürmek üzere bir tabak dolusu hamur işi yığıyorum.

"Hemen odana mı dönüyorsun?" diye soruyor hayal kırıklığıyla. "Burada benimle kalıp *Grey's Anatomy* izlemeyi tercih etmeyeceğine emin misin? O dizinin müptelasıyım."

"Üzgünüm, işimi yetiştirmem gerek. Çok geride kaldım. Bana ihtiyacın olursa seslen."

YEDİ

WEve vardığımda Jade'i çatı katındaki oturma odasında beni beklerken bulduğumda kot pantolon, spor ayakkabı ve gri bir sweatshirt giymiş olması içimi rahatlatıyor. Solmuş sırt çantası yanındaki kanepede oturuyordu. Bu

Hava serin ve öğleden sonra çoğunlukla dışarıda olacağız.

"Bugün nasılsın güzelim?" Eğilip onu dudaklarından hafifçe öpüyorum. "Gitmeye hazır mısın?"

"Değişiklik olsun diye rahat giyinmişsin." Kot pantolonumu ve siyah kazağımı işaret ediyor. "Seni hiç kot pantolonla görmemiştim."

"Sağlam bir imaj çizmeye çalışıyorum," diye şaka yapıyorum. "Ne kadar işe yarıyor?"

Uzanıyor ve parmak uçlarıyla sakalımı hafifçe sıyrıyor. Elini tutup ters çeviriyorum ve dudaklarımı avucuna bastırıyorum.

"Sakalının uzamasına izin verirsen geçebilirsin," diye takılıyor. "Şu anki uzunluğunu ve normal giyim tarzını seviyorum. Takım elbise ya da spor ceket içinde çok yakışıklısın. Hiçbir şeyi değiştirme."

"Whew." Rahatlamış bir nefes üflüyorum. "Bunu duyduğuma sevindim çünkü ben bir şehir çocuğuyum. Vahşi doğada bir gün bile hayatta kalamazdım. Çatı katı sütleri, jakuziler, Fransız şampanyaları ve limuzinler gibi konforlardan çok hoşlanıyorum."

"Eğer durum buysa, neden ormanda yürüyüş yapmak için giyindiniz?"

"Bu bir sürpriz. Umarım hoşunuza gider. Gitmeye hazır mısın?" Elini tutuyorum ve onu otoparka götürüyorum. Leroy limuzini çoktan bizim için yaklaştırmıştı. Jade için limuzinin kapısını açtım. Başını eğdi ve arkaya doğru kaydı.

"Öğle yemeği yedin mi? Aç mısın?" Yanındaki pelüş deri koltuğa daha da yaklaşıyorum. "Eminim Leroy burada bir yerde atıştırılmalık bir şeyler saklıyordur." Barın iki yanındaki dolapların içine bakmak için öne doğru eğildim. Büyük bir paket patates cipsi bulup ona uzatıyorum. "Cips ister misin? Burada daha iyi bir şeyler olabilir. Aramaya devam edeceğim. Sağlıklı bir şey olmadığına eminim. Sadece abur cubur var."

"Hayır, ben iyiyim," diye beni temin ediyor. "İnan bana, acıkırsam sana söylerim. Leroy bu sabah bizim için kocaman bir kahvaltı sipariş etti. Oda servisi faturasını aldığı anda ne yediğimizi öğreneceksin." Önümüzdeki masada duran boş şampanya kovanı işaret ediyor. "Bugün bir şişe soğuk Fransız şampanyası yok mu? İşin kaymağını yiyorsun." "Ş a m p a n y a yok... henüz." Bir parmağımı kaldırıyorum. "Olabilir. Yolda durup içmek için bir şişe alalım mı?"

"Şaka yapıyorum," diyor benimle alay ederek. "Ben sade zevkleri olan ve beni mutlu etmek için pahalı şampanyalara ihtiyaç duymayan basit bir kıyım."

Bir kolumu omuzlarına dolamak için yaklaşıyorum. Vücudu kollarıma mükemmel bir şekilde oturuyor. "Bana seni neyin mutlu ettiğini söyle, ben de onu gerçekleştirmek için dünyayı tersine çevireyim."

"Çikolata," diye yanıtlıyor bana gülümseyerek. "Her şeyde, ne olduğu önemli değil. Şeker, kurabiye, kek ve hatta içecekler. Seçici değilim. Fıstık ezmesi de içimi ısıtıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Sana söyledim, beni memnun etmek kolaydır."

"O zaman sana içinde sıcak çikolata sosu akan bir nehir olan büyük bir çikolata fabrikası inşa edeceğim. Benimle kalırsan bir daha asla en sevdiğin tat olmadan tek bir güne bile katlanmak zorunda kalmazsın. Neyse ki çocukken Willy Wonka'yı milyonlarca kez izledim. Çikolata fikirlerim asla tükenmeyecek."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en seksi teklif olabilir," diyor bana doğru eğilerek. "Seksi çikolata konuşmalarına devam et. Gerçekten tahrik edici."

"Madem ısrar ediyorsun." Onu yanıma doğru daha sıkı çekiyorum. "Yine de seni uyarmalıyım. Aklım şimdiden gitmemesi gereken yerlere gidiyor. Şimdi çıplak vücuduna ılık çikolata sosu döküp yavaşça yalamayı düşünmeden edemiyorum. Önce buradan başlayacağım." Eğilerek saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru itiyorum ve boynundaki hassas noktayı öpüyorum. "Ya da belki burayı." Daha aşağıya, köprücük kemiğinin altındaki bir noktaya sokuluyorum. "Ya da çikolatanın tadını çok seven sen olduğun için, üzerimden yalayabilirsin." Bakıyorum

tepkisini yakalamak için muzip bir sırıtışla ona baktı. "Çikolata tekneni ne yüzdürürse."

"Bu yönde bir şey önermenin ne kadar süreceğini merak ediyordum," diyor gözlerini devirerek.

"Bunu sen başlattın," diye hatırlatıyorum ona. "Aklım başımdan giderse beni suçlama."

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ikimiz de aniden susuyoruz. Hava, aramızda çatırdayan cinsel kimyayla yüklü. İkimiz de dün gece söylenmemiş çok fazla şey olduğunu fark ediyoruz. Uzanıp elimle yüzünün yan tarafını kavıyorum. Başparmağımla yavaşça alt dudağına dokunuyorum. "Tekrar kaçarsan ben ne yaparım?"

Sorum onu hazırlıksız yakaladı. Bakışlarımı kırarak pencereden dışarı bakıyor. Soru ağzımdan kaçtı çünkü sürekli aklımdaydı.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum," diye fısıldıyor kısık bir sesle.

"Bana gerçekte kim olduğunu ve ortadan kaybolursan seni nasıl bulacağımı söyleyebilirsin. Bana kişisel hiçbir şey anlatmadın."

"Ben de aynısını söyleyebilirim," diye yanıtlıyor. "Ben de gerçek seni tanımiyorum. Bana anlattığın şeylerin çoğu medya kitinden alınmış senaryolar gibi geliyor."

Ona cevap vermiyorum ya da karşı çıkmıyorum. Bunun yerine kendimi onun yerine koymaya ve nereden geldiğini anlamaya çalışıyorum. Jade babamı, dolandırıcı geçmişimi ve yoksulluk içinde geçen çocukluğumu bilmiyor. Tek algıladığı, işimin bir parçası olduğu için yansıttığım zengin, playboy imajı.

"Benim hakkımda daha fazla şey öğrenmeni istiyorum," diyorum ona. "Gerçek beni. Bu saçmalığı değil." Bindiğimiz limuzine bir el sallıyorum. "Bunun içinde ne var?" Elini tutup avuç içimi göğsüme yaslıyorum, kalp atışlarım orada durmadan atıyor. "İçimdeki gerçek adamlarla tanışmanı istiyorum, sahnede oynadığım karakterle değil."

"Göründüğünüz kişi olmadığınızı mı söylüyorsunuz?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Bu tamamen size nasıl görüldüğüme bağlı," diye omuz silkerek cevap veriyorum. "Görünüş aldatıcı olabilir ve ben kamusal hayatımda belli bir görünüşü korumak için çok çalıştım. Senin hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum. Sorun şu ki, içimden bir ses bunu yapmama izin vermeyeceğini söylüyor. İnsanlara kolay kolay güvenmiyorsun."

"Sen de öyle," diye belirtiyor.

Doğru.

"İşte sana bir fikir," diye önerdim. "Ben sana kendimle ilgili büyük bir sır vereyim, sen de bana kendinle ilgili bir sır ver. Bence adil bir takas olur." Beni dikkatle inceliyor, onu kandırmaya çalışıp çalışmadığını merak ediyor.

"Tamam," dedi sonunda. "Birlikte oynayacağız. Bana senin hakkında bir şey söyle. Büyük bir şey olmalı ve zaten şüphelenmeyeceğim bir şey olmalı. Ve yüzde yüz doğru olmalı. Yalan yok."

Kolumu omuzlarından çekiyorum ve elini tutmak için uzanıyorum. Artık dinlemeye istekli olduğuna göre, ne söyleyeceğimden ya da nasıl başlayacağımdan emin değilim. Ona her şeyi anlatamam.

Henüz değil.

Bir sonraki trafik ışığında atlayıp tekrar kaçabilir. Kaçarsa onu kim suçlayabilir ki? Jade'e gerçeği söylemek, illüzyonist numaralarımın üzerindeki perdeyi çekmekle aynı şey olacak. Ona kendimi ifşa etmek, duman ve aynalardan başka bir şey olmadığımı gösterecek. Ben bir sahtekârım, bir sahtekâr.

Parmakları benimkilerin etrafında sıklaşıyor. "Ne oldu?" diye soruyor, gözleri kısılıyor. "Gerginsin, bunu söyleyebilirim. Neden? Bana her şeyi anlatabilirsin. Eğer gizli bir şeyse, bana söylediğin şeyi asla paylaşmam. Zaten anlatacak kimsem de yok. Sır saklamakta çok iyiyimdir."

"Babam hapiste," diye birden ağızımdan kaçırdım.

Jade'in gözleri şaşkınlıkla açılıyor. Benden uzaklaşmasını bekliyorum ama uzaklaşmıyor. "Onunla yakın mısınız?"

"Çok yakın. O benim hayatımdaki en önemli kişi."

"Peki ya annen ve ailenin geri kalanı?" diye soruyor. "Sana durman için yalvarana kadar onlara nasıl sihirbazlık numaraları gösterdiğinden bahsettiğini hatırlıyorum. Neredeler?"

Lanet olsun! Ona söylediğim tüm aptalca yalanları hatırlıyor. "Ailem yok," diye sessizce itiraf ediyorum. "Annem, teyzelerim ya da kuzenlerim yok. Sadece ben ve babam. Hepsi bu kadar. Annem ben küçük bir çocukken bizi terk etti. Geri dönmesi için birkaç hafta bekledik çünkü daha önce de gitmişti. Bu yeni bir şey değildi. Annemle babam çok kavga ederd, çoğunlukla babamın düzenli bir işi olmaması ya da annemin içki içmesi yüzünden. Giderdi ve sonunda geri gelirdi. Bir süreliğine, döngü kendini tekrar edene kadar her şey yoluna girerdi. Bu sefer geri dönmedi."

"O zaman ne yaptın?"

"Birkaç eşyamızı topladık. Sonra arkasında küçük bir karavan olan eski bir kamyonla yola çıktık. Kamyona sığdıramadıklarımızı geride bıraktık. Yıllarca ülkeyi dolaştık ve sonunda

Sıcak bir yaz gününde Vegas. Kasabaya girdiğimiz ve parlak, ışıltılı ışıkları gördüğümüz anda babam yeryüzündeki cenneti bulduğumuzu söyledi. O zamandan beri burada yaşıyorum."

"Sanırım çocukken Noel'de sihir seti aldığın doğru değilmiş?"

"Hayır," diyorum başımı yavaşça sallayarak. "Hikâyenin hiçbiri doğru değil. Size yalan söylediğim için özür dilerim. Hikâye halkla ilişkiler ekibimin hazırladığı bir basın bülteni. Kulağa gerçeklerden çok daha iyi geliyor."

"Gerçek nedir?"

"Hayatımın özenle hazırlanmış bir illüzyondan başka bir şey olmadığını."

"Bu ne anlama geliyor? Hayatın bir illüzyon mu?" diye soruyor. "Sen büyük bir tiyatrodaki kapalı gişe gösteriler yapan ünlü bir sihirbazsın. Hayatını taklit etmek zor olurdu. Her gün sahnedesin, halkın gözü önünde ve merkezdesin."

"Bir hayatı taklit etmek zor değil," diye cevap veriyorum. "Pek sayılmaz. Sadece insanların bilmesini istediğin şeyleri açıkla ve gerisini sakla. Sana büyük sırrımı söyledim. Şimdi sıra sende. Gerçekle başa çıkabilirim, her ne ise."

Sessizleşiyor, benimle ne kadarını paylaşmak istediğine karar verirken zihni dönüp duruyor.

Eğer bir şey varsa.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye soruyor.

"Gerçek adın," diyorum ona. "Ve tekrar kaçma ihtimaline karşı cep telefonu numaranı. Her ne kadar telefonunu bırakıp kullan at telefonlarından birini alacağından emin olsam da. Yine de bir numaraya sahip olmak beni daha iyi hissettirir. Ve bana ihtiyacın olursa diye numaramı telefonuna kaydetmeni istiyorum."

"Bu iki şey demek" diyor. "Ben sadece birini kabul ettim." "Tamam, birini seç."

"Jade benim..." diye söze başladı.

Parmak uçlarımla dudaklarına dokunuyorum. "Yapma," diyorum, Jade'in gerçek adı olduğu konusunda bana yalan söylemesini engelleyerek. Aklımda hiç şüphe yok, değil. "Hazır olduğunda bana gerçek adını söyleyebilirsin. Bu arada bana telefon numaranı ver. Benimkini ara, o zaman bende olacak."

Tereddüt ediyor, sonra telefonunu çıkarmak için sırt çantasına uzanıyor. Onu bana vermenin ne zararı var? Gerçek kimliğine ulaşılacak bir sabit telefon numarası değil ki bu.

"Tamam, bana numaranı ver." Ben numaraları söylerken o da numaraları tuşluyor. Telesekreterim çalışıyor ve ekranda onun numarası belirince gülümsüyorum. "İlerleme kaydediyoruz," diyorum parmaklarımı onunkilerle birleştirerek. "Artık bizi durduracak hiçbir şey yok."

YEDİ

I Jade'in bana kendi isteğiyle telefon numarasını vermesine şaşırdım. Böylesi daha iyi. Aksi takdirde, numarayı çalmam gerekirdi. İz bırakmadan kaybolmasına izin vermeyeceğim. Elimden gelirse olmaz.

Kit'in evinden kaçtığında, onu bulmanın imkansız olduğunu fark ettim. gerçek adını bilmediğim biri. Gün bitmeden, onun gerçekte kim olduğunu öğrenmeye kararlıyım. Eğer üzerinde bir ehliyet ya da başka bir kimlik taşıyorsa, bilgi edinmek kolay olacaktır. Onu kumarhanede yakaladığımızda, takma bir isim altında düzenlenmiş bir kredi kartı dışında hiçbir şey taşımıyordu. Tüm kimliğini otele bırakmıştı.

Birçok fermuarlı bölmesi olan soluk mavi sırt çantasına bakıyorum. O ceplerden birinin içinde bir yerde ehliyeti ya da gerçek adının yazılı olduğu bir kredi kartı var. O fark etmeden hızlıca bir göz atmam gerekiyor.

Babamın yıllar boyunca bana öğrettiği pek çok şeyden biri de nasıl düzgün bir yankesici olunacağıydı. Fark edilmeden her şeyi kaldırabilirim. Mücevher, para, saat, cep telefonu. Yıllarca kalabalıklarda insanlardan aşırabildiklerimle yaşadık. Reşit olmadığım için, babam arkamı kollarken küçük suçları işlemek benim için her zaman daha güvenliydi.

Hiç yakalanmadık.

Bir kere bile.

Becerilerimi mükemmelleştirdim ve yorulmadan üzerinde çalışarak daha hızlı ve daha akıcı hale geldim. Hedeflerimle göz temasını nasıl koruyacağımı öğrendim.

ceplerinden istediğimi alırdım. Eğer doğrudan gözlerimin içine bakıyorlarsa, çevik parmaklarımın ne yaptığıı göremezlerdi.

Becerilerimi mükemmelleştirmeye çalışmaktan asla vazgeçmedim. Ezici korku benim itici gücümken bunu nasıl yapabilirdim? Hiçbir şey beni yakalanma ve sahip olduğum tek ebeveynimden ayrılma tehdidi kadar korkutamazdı. Babam ne kadar korktuğumu asla bilmedi. Korkumu ondan hep sakladım ve yeteneklerime onun kadar güveniyormuş gibi davranmaya çalıştım. Bir süre sonra bu rol yavaş yavaş gerçeğe dönüştü ve bir gün korkmayı bıraktım.

Yankesicilik becerilerimi insanları eğlendirmekten başka bir şey için kullanmayalı yıllar oldu. Bunları Jade üzerinde kullanma ihtimali beni bir suçluluk duygusuna sürüklüyor. Eğer bir şeyler saklamıyor ve bu kadar tehlikede olmasaydı, buna ihtiyacım olmazdı.

"Gideceğimiz yere varmak üzere miyiz?" diye soruyor. "Bana bir ipucu vermediğine inanamıyorum. Söyle bana."

"Sürprizlerden hoşlanmıyor musun?"

Küçük bir kahkaha atıyor. "Her zaman değil. Neyin ne zaman olduğunun farkında olmayı tercih ederim."

"Bazen düşünmeden hareket etmek ve akışına bırakmak eğlencelidir. Hayatta her şeyin son saniyeye kadar planlanması gerekmez. Hayattaki en iyi şeyler hiç beklemediğiniz anda gerçekleşir."

"Bunun farkına varmaya başlıyorum," diyor. Camdan dışarı bakıyor ve otoyolun her iki tarafındaki çorak çölü işaret ediyor. "Neden bu kadar uzağa gidiyoruz? Beni Vulcan'ın karavanına geri mi götürüyorsun? Endişelenmeli miyim?"

"Asla," diye cevap veriyorum, bacağını nazikçe sıkarak. "Oraya bir daha asla geri dönmek zorunda kalmayacaksın. Neredeyse varış noktamıza geldik. Sadece beş dakika daha sürecek. Vulcan'la orada ne oldu ki? Kit ikinizin şimdiden ilginç bir bağ kurduğunuza inanıyor."

"Gerçekten mi? Bu çok garip. Bana zorbalık etmeye çalışması ve neredeyse çakallara yem olmama izin vermesi dışında hiçbir şey olmadı." Elini benimkinden çekip sırt çantasının bir cebinin fermuarını açıyor ve telefonunu geri koyuyor. Konuyu değiştirmek için bunu bir şaşırtmaca olarak kullandığından şüpheleniyorum.

Deri koltuğa yaslanarak onu dikkatle izliyorum. Onu çözmeye çalışmak son derece keyif aldığım bir meydan okuma. Daha önce bu kadar ilgimi çeken bir kadınla birlikte olduğumu hatırlamıyorum. Diğer erkeklerden biriyle birlikte olduğunda bile aklım sürekli onu düşünüyor.

Neyin peşinde?

Bu soru beni delirtiyor çünkü anlayamıyorum. Ve Giovanni neden kasabanın altını üstüne getirip onu arıyor?

Jade çok zeki. Akıllarımız aynı şekilde çalışmadığı için benim anlayabileceğimden daha zeki. Bir hacker Vegas'ta çok değerli olabilir. Özellikle de kumarhanelerde radara yakalanmayan biri. Onu rakiplerini gözetlemek ya da hükümet yetkililerine şantaj yapmak için kullanabilir.

Onu yakından inceliyorum, koyu çerçeveli gözlükleri, üniversite öğrencisi sırt çantası, yıpranmış kot pantolonu, sweatshirt'ü ve spor ayakkabıları. Vegas'ta fark edilmeden kolayca dolaşabilirdi. Kalabalığın içinde dikkat çekecek hiçbir yanı yoktu. Onu ilk gördüğümde, yüzünü gizlemek için aşağı doğru çekilmiş bir beyzbol şapkası takıyordu.

"Kit'le nasıl arkadaş oldunuz?" diye sorarak konuyu Vulcan'dan yumuşak bir şekilde uzaklaştırıyor. Onun hakkında hiç konuşmak istemiyor, bu da beni aralarında bir şey olduğu konusunda daha da şüphelendiriyor.

"Birkaç yıl önce tanıştık," diyorum ona. "Gösterime beyaz güvercinler eklemek istedim çünkü güvercinsiz ünlü bir illüzyonist olur mu? Etrafa sorduktan sonra herkes hayvanlarla ilgilenen Kit ile konuşmamı söyledi. Beni çiftliğine davet etti ve hemen kaynaştık. Sonunda Elsa'yı ondan evlat edinmeme izin verdi."

"Elsa kim?"

"Gösterimin yıldızı. Aslında beyaz bir Kral Güvercin, güvercin değil, ancak çoğu insan aradaki farkı anlayamaz. Bir düğün için serbest bırakılmış ve eve dönüş yolunu nasıl bulacağını bilmiyormuş. Birisi onu arka güvertede açlıktan ölürken bulmuş ve kurtarması için Kit'e getirmiş."

"Ah... zavallı bebek," diyor. "Bu korkunç bir şey! Birinin onu kurtarmasına sevindim. Kit hayvanlarına karşı korumacıdır. Birini size bu kadar kolay teslim etmesine şaşırdım."

"İnanın bana, kolay olmadı ve onu ikna etmek biraz zaman aldı," diyorum. "Kit bana çok şey öğretti. Hayvan eğitimi hakkında öğrendiğim her şeyi ondan öğrendim. Elsa evlat edinme sürecinde büyük rol oynadı. Bana sıırsıklam aşık oldu. Kit bunu görünce onun benimle yaşamasını ve şovumun bir parçası olmasını kabul etti."

"Elsa sana aşık mı?"

"Bir aşktan daha fazlası. Beni eşi olarak seçti. Kit bana hormonal olduğunu ve ona uygun bir erkek arkadaş bulma zamanının gelmiş olabileceğini söyledi. Öyle görünüyor,

kocaları konusunda seçici davranıyorlar. Kocasını kendisi seçmek zorunda, bu yüzden onun için eve herhangi bir yaşlı adam kuşu getiremem."

"Vegas'ta bir güvercin çöpçatanlık servisi var mı?" diye soruyor.

"Burada başka her şey olduğu için şaşırımdım. Ya da bir güvercin düğün şapeli?" "Ne yazık ki hayır." Bu fikre kıkırdıyorum. "Ben evlenene kadar benimle kalacak.

ona onaylayacağı bir koca bulabilirim."

"Peki bunu nasıl yapacaksınız?"

"Kit ona başka kuşlarla tanışma randevuları ayarlamamı önerdi."

Jade kahkahayı patlatıyor. "Yani uygun bekar kuşların fotoğraflarını sağa sola kaydırabileceğiniz bir web sitesi yok mu?"

"Gülme," dedim ona. "Bu ciddi bir iş. Elsa'nın yuva ve yavru yapmak için bir erkek kuşa ihtiyacı var. Kit onu bir buluşma için çiftliğe getirmemi söyledi. Elsa çekici bulduğu bir erkek kuşla karşılaşursa, onlar için başka bir oyun randevusu ayarlayacağız. Kit bu sürecin biraz zaman alabileceği konusunda beni uyardı. Erkek kuşun Elsa'yı kazanmak için kur yapma oyununda zirvede olması gerekiyor."

Jade yavaşça başını bana doğru sallıyor. "Sizler çok fazlasınız. Tam sizi çözdüğümü düşündüğüm anda, bana bambaşka bir bakış açısı kazandıran bir şey söylüyorsunuz."

"Ne?" Geri çekilerek soruyorum. "Senin için çok mu tuhafız?"

"Hiç de değil. Belki içinde yılan yoksa tuhaf bulabilirim." "Bunu aklımda tutacağım."

Leroy yüksek sesle, "Geldik millet," diye seslenir. Otoyoldan sapar ve küçük bir özel havaalanının otoparkına döner. Limuzini belirlenen yerlerden birine park etmek yerine, doğrudan pistin üzerine sürer.

Leroy limuzini durdurup bize kapıyı açmak için geldiğinde Jade'e "Sürpriz zamanı," diyorum. Elini elime alıp inmesine yardım ediyorum. Parlak kırmızı helikopteri fark ettiğinde bana dönüyor ve kaşlarını kaldırarak soruyor.

Her zamanki helikopter pilotum Trixie bizi karşılamak için pistte aceleyle ilerliyor. Uzun boylu, esmer bir kadın; üzerinde her zamanki kovboy çizmeleri, kot pantolon ve kırmızı kareli flanel gömlek var. Geçtiğimiz yıl boyunca beni Vegas'ta kişisel toplantılar için uçurdu. Her zaman güvenilir ve tam zamanında gelir.

"Nasıl gidiyor, Trixie?" Elini sıkmak için uzanarak soruyorum. "Bizi kısa sürede dışarı çıkarmayı kabul ettiğin için teşekkür ederim." Vegas ve Red Rock Kanyonu'nda bir helikopter turu için bizi araya sıkıştırıp sıkıştıramayacağını sormak için onu daha önce aramıştım.

"Meşguldüm," diye yanıtlıyor. "Her zamanki gibi iş yoğunluğu. Patronun bana önerdiği her vardiyayı kabul ediyorum. Bu tempoda çalışmaya devam edersem ve biraz da şansım yaver giderse, yaza kadar kendi helikopterimin peşinatını ödeyecek kadar para biriktirmiş olacağım."

"Kendi işini mi kuruyorsun? Burada, Vegas'ta mı yoksa memleketin Alaska'da mı?" Yetkin bir helikopter pilotu olmasına rağmen, bu şehirde kendi başına dışarı çıkmaya istekli olmasına biraz şaşırdım.

"Tam burada, Vegas'ta" diye cevaplıyor. "Büyük paranın olduğu yerde. Ketchikan'da üç ay boyunca rezervasyon alırsam şanslıyım. Vegas'ta ise bu yıl boyunca süren bir iş."

"Bu durumda, sende çelik gibi taşaklar var, kızım," diyorum ona. "Sen bir baş belasısın. Bunu başarabilecek biri varsa o da sensin. O ihtiyaçlara günlerini göster."

Yaklaşarak, geniş bir gülümsemeye Jade'e elini uzatıyor. "Ben Trixie," diyor. "Daha önce hiç helikopterle uçtun mu?"

Jade utangaç bir gülümsemeye, "Hayır, yapmadım," diye yanıtlıyor.

"Bu benim için bir ilk.

Ve beklemediğim güzel bir sürpriz. Ben Jade."

"Tanıştığımıza memnun oldum!" Trixie onun elini sıkarak şöyle diyor. "Helikopter hazır ve binebilirsiniz. Seven, önce evrakları imzalamak için içeri gelmeni istiyorum. Sadece bir dakika sürecek."

"Harika!" Jade'e dönüyorum. "Helikoptere git ve arkada bir koltuğa yerleş. Ben hemen geliyorum."

Jade helikoptere doğru yürüyor ve ben de Trixie'yi havaalanı olarak kullanılan metal kulübeye kadar takip ediyorum.

"Sipariş ettiğim piknik sepetini yükledin mi?" diye sordum. Trixie bana bir dizi sorumluluk formu uzatıyor, ben de hemen imzalayıp ona geri veriyorum.

Trixie, "Evet, şampanya da bir kovanın içinde soğuyor," diye yanıtlıyor. "Şanslısınız. Bugün hava mükemmel. Uçuş sorunsuz geçecek."

Birdenbire bir helikopter motorunun o eşsiz gürültüsünü duyuyorum. Piste doğru dönüyorum, yarı yarıya iniş için gelen başka bir helikopter görmeyi bekliyorum. Onun yerine Jade'in bindiği kırmızı helikopterin kanatlarının yavaşça çalışmasını izliyorum.

"Trixie, yanımıza yardımcı pilot alıyor muyuz? Ben sadece üçümüzün olmasını bekliyordum. Eğer öyleyse de sorun değil."

Trixie şaşkınlıkla kaşlarını çatar. "Hayır, yardımcı pilot değil. Sen neden bahsediyorsun?"

"Yardımcı pilot yoksa, helikopteri kim çalıştırdı? Kalkışa hazır." Aklıma çılgınca bir fikir geldi. Jade bir helikopteri uçurabilir mi?

"Helikopteri bugün Vulcan uçuracak," diyor. "Birkaç dakika önce geldi ve bugün benim hizmetlerimi değil, sadece helikopteri kiralamaya karar verdiğinizi söyledi. Bana ikinizin özel bir gün planladığınızı söyledi. Merak etmeyin, o işinin ehli bir pilottur. Onunla birçok kez uçtum. Bugün harika vakit geçireceksiniz ve bu akşam döndüğünüzde ben burada olacağım."

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı.

Siktir!

"Hayır!" Bağıyorum. "Vulcan planın bir parçası değil. En azından benim planımın. O bizimle gelmiyor."

"Ya da onlarla gitmiyorsun," diye belirtiyor. "Acele etsen iyi olur çünkü gidiyor. Başınıza dikkat edin ve helikopteri tek parça halinde geri getirdiğinizden emin olun."

Binadan çıkıp helikoptere doğru son sürat koşuyorum. "Vulcan! Buraya geri dön! Sakın bensiz havalanmaya kalkma!"

Çok geç kaldım.

Orospu çocuğu helikopteri yavaşça yerden kaldırmaya başladı bile. Dönüp camdan bana geniş geniş sırtıyor ve sonra bana orta parmağını gösteriyor. Helikopterin yan kapısı hâlâ açık ve Jade güvenli bir şekilde onun arkasındaki koltuğuna oturmuş durumda.

Kollarımı başımın üzerinde ileri geri sallıyorum. "Jade!" Telefonumu kaldırıp işaret ediyorum. "Ara beni! Ara beni!" Elimden geldiğince yüksek sesle bağıyorum ama helikopterin gürültüsünden beni duyamıyor.

Vulcan kahkahalarla gülerken o ne olup bittiğini anlamamış gibi ellerini havaya kaldırıyor. Helikopteri yavaşça havada geniş bir daire çizecek şekilde döndürür ve kim bilir nereye doğru havalanır. Saniyeler içinde, ufuk çizgisinde karanlık bir lekeden başka bir şey değiller. Helikopter gözden kaybolana kadar onları izliyorum, sonra hemen cep telefonumdan Kit'in numarasını tuşluyorum.

"Sorun nedir?" diye soruyor, ilk zil sesinde cevap veriyor. Genelde aramak yerine mesaj atarım.

"Az önce olanlara inanamayacaksın."

VULCAN

"W neler oluyor?" Jade ağızlığından soruyor. "Neden Seven ve Trixie olmadan yola çıkıyoruz?"

"Seni kaçırıyorum," diye cevap veriyorum. "Yine."

Yeşim helikoptere bindiğinde, pervanelerin gürültüsü arasında konuşabilmemiz için mikrofonlu kulaklığı takmasını söyledim. Yanlışlıkla helikopterdeki varlığımın Seven ile planlandığını düşündü ve bunu sorgulamadı.

"Dayan!" Helikopteri yerden kaldırırken ona söyledim. Havalandıktan sonra, diğer yöne doğru gitmeden önce helikopteri yavaş bir dönüşle sokuyorum.

"Orada işler hâlâ yolunda mı?" Ben soruyorum.

Tam arkamda oturuyor, bu yüzden yüzünü göremiyorum. Eğer ona benimle öne oturmasını söyleseydim, bir şeyler döndüğünden hemen şüphelenirdi. Dönüşte yanımda oturmasını sağlayacağım.

"Ben iyiyim ama geri dönüp Seven'ı almamız gerekmez mi? Onsuz gittiğimizde çok kızgın görünüyordu. Onu orada şaka olsun diye bıraktınız, değil mi? Onu almak için geri mi dönüyoruz?"

"Tabii ki hayır, geri dönmeyeceğiz," diye kıkırdayarak cevap veriyorum. "Artık tamamen benimsin. O bununla başa çıkabilir, tıpkı benim son birkaç gündür yaptığım gibi. Seven için endişelenme. O büyük bir çocuk. Küçük bir rekabeti kaldırabilir."

"O senin arkadaşın," diye yanıtlıyor. "Eğer kızgınsa, onunla uğraşmak zorunda kalacaksın, benimle değil."

"Doğru, o yüzden o tatlı kışını bu konuda üzme," diyorum. "Yakında Vegas şeridine çıkacağız. Çabucak bir göz atın çünkü uzun süre kalmayacağız. Bu manzaralı bir tur değil ve ben de kesinlikle bir tur rehberi değilim. Stratosfer Kulesi'nin yanından da geçeceğiz. Kulenin tepesindeki turistler fotoğraflarımızı çekebilir, bu yüzden eğer kendini oynak hissediyorsan muhteşem göğüslerini onlara göstermekten çekinme. Umarım öyledir."

"Muhtemelen sormak için çok geç." Omzuma doğru hafifçe öne eğildi. "Bu helikopteri uçurmak için pilot lisansınız var mı?"

Sorusuna gülüyorum. Keşke *bilseydi*. "Tatlım, motoru olan her şeyi kullanma ehliyetim var. Yolculuk hoşuna giderse, bir ara seni gece uçuşuna çıkarırım."

"Beni bu yolculuktan canlı olarak geri getirirsen daha çok sevinirim. Altımızdaki şu binalar da ne?"

"Bu kesinlikle Luxor ve Treasure Island'ın piramidi." Onunla dalga geçmek için, zihnim zaten önümüzdeki günü düşünürken devam eden bir yorum yapıyorum. Dakikalar sonra, Vegas silüetini geride bırakıyor ve doğruca çöle doğru uçuyoruz. Kısa bir süre içinde rengârenk, ateşli kırmızı tepelerin ve derin vadilerin üzerinden uçuyoruz.

"Şimdi neredeyiz?" diye soruyor. "Manzara nefes kesici. Vegas'ı sadece çölün çevrelediğini sanırdım."

"Burası Red Rock Kanyonu. Mojave Çölü'nün bir parçası. Altı yüz milyon yıl önce bu bölge bir okyanus havzasıydı. Şimdi inanmak neredeyse imkansız. Ya da dinazorların burada dolaştığına."

"Vay canına, çok çarpıcı" diyor. "Kayalar farklı renklerde kumlarla katmanlanmış gibi görünüyor. Bir gün orada yürüyüş yapmak ve bunu yakından deneyimlemek harika olurdu."

"Bugüne ne dersin?" Teklif ediyorum.

"Ciddi misin sen? Helikopterle aşağıya inebilir miyiz? Nasıl?"

"Tabii ki!" Ben de öyle dedim. "Bunu her zaman yaparım. Açık bir iniş noktasına iki dakika uzaklıktayız. İnmeden önce daha iyi görebilmek için yaklaşmaya çalışacağım." Helikopteri renkli tepelerin tam üzerinden geçene kadar alçaltıyorum. Sonra helikopterin iki yanındaki kaya oluşumlarıyla dar bir yarıktan uçana kadar daha da alçaltıyorum.

"O kadar yakınız ki neredeyse uzanıp kayalara dokunabilirim," diyor. "Çölün ne kadar güzel olabileceğini hiç fark etmemiştim. Çölü hep donuk renkli kayalar ve kumdan ibaret sanırdım."

"Şimdi çölü neden sevdiğimi anlıyorsun," diyorum. "İleride sağda, uçurumun üzerinde geniş, düz bir alan var. Oraya iniş yapacağız. Hava rüzgarlı, bu yüzden iniş sarsıntılı olacak. Sıkı tutunun."

"Bir uçuruma mı iniyoruz?" diyor. "Bu delilik! Güvenli olduğuna emin misin?"

Cevap vermedim ve iki dakika sonra helikopteri kayalık uçurumun tepesine yumuşak bir şekilde indirdim. Motoru durdurdum ve kulaklığımı çıkardım. "Uçuştan keyif aldın mı?" Kemerimi çözdükten sonra, onun kemerini çözmesine yardım etmek için koltuğumda dönüyorum.

"Hem de çok," diye yanıtlıyor. "İstedğin zaman buraya uçabildiğin için şanslısın."

"Hoşuna gittiğine sevindim çünkü işin eğlenceli kısmı bitti," diye uyarıyorum. "Çalışmak için buradayız, süslü bir piknik yapmak ya da Seven'in özel günün için aklında ne varsa onu yapmak için değil. Giovanni fark etmeden sana Vegas'ın her yerinde eşlik edebileceğine inanıyorsa Seven hayal dünyasında yaşıyor demektir. Diğerleri seni tehlikeye atanın ben olduğumu düşünüyor, oysa Seven senin güvenliğin için en büyük riski alıyor. Gidelim, zaman kaybediyoruz."

"İş derken neyi kastediyorsun?" diye soruyor kaşlarını çatarak. "Burada ne işimiz var?"

"Yakında öğreneceksin." Helikopterden iniyorum ve Jade'in çıkması için kapıyı açıyorum. Tekrar içeri uzanarak bir piknik sepeti ve buz kovaşından soğutulmuş bir şişe şampanya çıkarıyorum. "Seven'in düşünceliliğinden etkilendiğimi itiraf etmeliyim," diye şaka yapıyorum. "Helikoptere vaktinden önce, içinde alkol de olan bir piknik sepeti gönderilmesini ayarladı. Adam her şeyi düşünüyor ve bunların boşa gitmesini hiç istemem. Yanımızda götüreceğiz."

"Bu geziye senin de gelmen gerekiyor muydu?" Jade bana şüpheyile bakarak soruyor. Elimi tutuyor ve helikopterden iniyor. "Seven'a bir oyun mu oynadın? Dürüst ol. Bizimle geleceğini biliyor muydu?"

"Hayır," diye yanıtlıyorum. "Ama artık biliyor. Merak etme, seni sağ salim geri getireceğim. *Sonunda*. Burada, Vegas'ta onun yanında olduğundan çok daha güvendesin. Belki de seni güvende tutmanın en iyi yolunu bulana kadar burada kamp yapmalıyız. Süslü limuzinlere binip suşi restoranlarında rezervasyon yaptırmayacağımız kesin."

"*Sonunda* ne demek?" Jade soruyor. "Beni burada, bir uçurumun tepesinde daha ne kadar tutacaksınız?"

"Çok fazla soru soruyorsun. Burada ne kadar kalacağımız neden önemli? Sonrası için kaçıracağın büyük planların mı var? Gevşemeli ve akışına bırakmalısın." Ona soğutulmuş şampanya şişesini uzatıyorum. "Bunu taşı, ben de piknik sepetini alayım."

"Soruma hâlâ cevap vermedin. Beni neden buraya getirdin?" İnatla durduğu yerden kımıldamayı reddediyor. "Bana hemen şimdi söyle. Seven'la oyun mu oynuyorsun? Çünkü birbirinizle oynadığınız akıl oyunlarının bir parçası olmaktan hoşlanmıyorum. Ben bir piyon ya da oyun taşı değilim. Kimse tarafından sahiplenilmeyeceğim."

"Belki de Kit ya da Seven araya girmeden seninle yalnız kalmak istedim. Bu bir suç mu?"

"Evet, birini sormadan ikinci kez kaçırdığında," diye tersliyor. "Benden hoşlanmıyorsun bile."

Kaşlarımı çattım. "Ne? Bu çılgın fikre nereden kapıldın?"

Omuz silkiyor ve cevap vermiyor.

"Yanılıyorsun," diyorum ayakkabılarına bakarak. "Seven'ın sana uygun giyinmeni söylemesine ve spor ayakkabı giymene sevindim. Umarım uzun bir yürüyüşe hazırsındır."

"Başka seçeneğim var mı?" Yavaşça arkasını dönüp kilometrelerce uzanan derin kanyona bakıyor. "Aslında, yürüyüşe kesinlikle hazırım. Sonsuza dek içeride kapalı kaldım. Dışarıda olmak hoş bir değişiklik olacak."

"Harika! Tam arkamda kal ve kayalıkların kenarına fazla yaklaşma."

"Yapmayacağım," diyor ve hızla arkamdan geliyor. "Bu bir reality televizyon programını andırıyor," diye devam ediyor. "Her an kameralı adamların bir kayanın arkasından çıkıp duygularımı tartışmamı istemesini bekliyorum. Ya da uçup gitmeden ve beni burada yalnız bırakmadan önce beni aniden terk etmeni." Şampanya şişesini havaya kaldırıyor. "En azından bunu yaparsan üzüntülerimi bununla boğabilirim ve umarım sepette yiyecek de vardır."

"Ben de, çünkü yanımda hiç yiyecek getirmedi. Seven'ın mükemmel bir damak zevki var, bu yüzden bizim için hazırladığı yiyeceklerin nefis olacağından ve mükemmel bir özel aşçı tarafından hazırlanacağından eminim."

"Onun ve benim için paketlenmiş yiyeceklerden mi bahsediyorsun?" diye hatırlatıyor bana. "Sana ne kadar kızacak?"

"Kesinlikle çok öfkeli ama bunu atlatacaktır. Biz her zaman kardeş gibi kavga ederiz. Bu ilişkimizi değiştirmiyor ve işleri ilginç kılıyor."

Affeder ve unutturuz."

"Havaalanında havalanırken onu aramamı işaret etti," diyor. "Aramamın bir sakıncası var mı? Ne de olsa tüm bunları planlayan oydu."

"Tabii, ara onu," diyorum, burada cep telefonu sinyali alamayacağını bildiğimden. "Ona selamımı söyle."

Duruyor ve telefonunu çıkarıyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Burada telefon çekmiyor."

"Hmmm... çok kötü," diye cevap verdim. "Sanırım bu, seni kurtarmaları için Calvary'yi çağırmayacağın anlamına geliyor. Helikopter uçuramadığın sürece benden kaçamazsın. Ben seni medeniyete geri götürmeye karar verene kadar kapana kısıldın. Seni geri götürmeme fikrine ısınıyorum."

"Ben de bundan korkuyordum," diyor iç çekerek. "Nereye doğru yürüyoruz? Devasa bir kayanın üzerinde duruyoruz ve ben bir dağ keçisi değilim. Sarp kayalıkların kenarından aşağı yukarı sallanamam."

"Şey... yapmamız gereken ilk şey piknik örtüsünü sermek için gölgeli bir yer bulmak. Şu anda hava serin olabilir ama yarım saat sonra güneş tepeden yükseldiğinde kavurucu sıcak olacak. O zaman gölge için sevineceksiniz. Ne de olsa *burası* Mojave Çölü. Deneyimsiz yürüyüşçüler buradaki aşırı sıcaklık değişimlerine sık sık hazırlıksız yakalanır."

"Tamam, sana güveniyorum, yolu göster," diyor hoş bir ses tonuyla. "Ayağımın takılıp uçurumdan düşmeme izin vermeyeceğine söz verdiğin sürece. Ve uçurumun kenarında dururken havalı bir selfie çekmek gibi parlak fikirlere de kapılma. Trajik bir haberin tanığı olmaktan nefret ederim."

Aklıma bir fikir geldi. "Yükseklik korkun ya da nefes alma sorunun var mı? Çünkü eğer öyleysen, fena çuvalladım demektir. Buradaki yükseklik neredeyse bin fit."

"Hayır, değilim," diyor iyi huylu bir kahkaha atarak. "Bana biraz kredi verin. Göründüğümde daha güçlüyümdür." Beni omuzlayarak yoldan çekiliyor ve patıkaya doğru ilerliyor. "Kenara çekil, Vulcan. Beni yavaşlatıyorsun."

"İşte ruh bu." Dar patıkada onun arkasında yerimi alıyorum. "Arkadan gelmek umurumda değil. O dar kot pantolonun içinde seksi kıcının kıpırdanışını izleyebildiğim sürece. Son zamanlarda sana dünyanın en muhteşem kıcına sahip olduğunu söylemiş miydim? Kıç yanakların ellerime sığmak için mükemmel boyutta."

Sinirli bir şekilde iç geçiriyor, ben de arkasından gülümsüyorum. Otuz dakika boyunca hiç durmadan yürüdük. Birkaç noktada patika daralıyor,

tek sıra halinde, ancak adım atacak kadar boşluk bırakarak. Jade bir kez olsun şikâyet etmiyor, hatta yoluna devam etmek için büyük bir kayanın üzerinden tırmanırken şampanya şişesini tutmamı istediğinde bile. Yolu kapatan başka bir kaya yığınının ulaştığımızda aniden yürümeyi bırakıyor ve yüzünü bana dönüyor.

"Nereye gittiğimiz hakkında bir fikrin var mı?" diye soruyor. "Yoksa boşu boşuna mı dolaşıyoruz?"

Omuz silkiyorum. "Nereye gittiğimize dair hiçbir fikrim yok. Hayatımda daha önce hiç bu uçuruma gelmemiştim."

"Ne? Asla mı? Bunu bana neden söylemedin? Dünyanın öbür ucuna mı yürüyoruz? Yoksa uçurumdan düşene kadar mı yürüyeceğiz?"

"Gölge bir yer arıyoruz," diye hatırlatıyorum ona. "Ayrıca, manzarayı seyretmek için iyi bir yer ve sana birkaç ders vermem için."

"Ne tür dersler?" Gözlerini şüpheyle bana dikti. "Neyin peşindesin?"

"Oraya vardığımızda öğrenirsin," diye cevap veriyorum. "Çok sabırsızsın."

"Büyümekte olduğunu fark ettiğim tek bitki bodur çalılar," diyor. "Bu yükseklikte ağaç yetişmez. Gölgeyi nasıl bulmamızı öneriyorsun? Fark etmediysen söyleyeyim, güneş şu anda tepenin üzerinde ve sıcaklık hızla yükseliyor. Piknik sepetinde hiç su şişesi var mı?"

Sepeti karıştırdım ve ona soğuk bir su şişesi uzattım. Kapağını açıyor ve birkaç yudum içiyor. "Çok sıcaklarsan her zaman tişörtünü çıkarabilirsin," diyerek ona göz kırpiyorum.

"İnan bana, eğer daha da ısınırsa, yapabilirim. Soruma cevap vermediniz. Aradığımız bu zor gölge nerede?" Elinin tersiyle nemli alnını siliyor. Ne yazık ki haklı, sıcaklık hızla yükseliyor. "Çölde benim için gölge bulabilecek bir dağ adamına ihtiyacım var," diyor.

"Meydan okuma kabul edildi." Gömleğimi başımın üzerinden çıkarıp ona fırlatıyorum. "Dağ adamı moduna geçerken bunu benim için tut."

"Kıyafetlerini çıkarman duruma yardımcı olmuyor," diyor kızgınlıkla. "Neden hep benim yanımda soyunuyorsun?"

"Bana katılacağını umuyorum. Gidip gölgeyi bulacağım ve sonra senin için geri geleceğim. Burada otur ve bekle."

"Sanki başka bir seçenek varmış gibi?" Bana gözlerini deviriyor. "Bu arada ben de erimemeye çalışacağım. Kahretsin, burası çok sıcak!"

"Hiçbir yere gitme. Hemen döneceğim."

Yolumuzu kapatan kayaların üzerinden tırmanıyorum ve gölge bir yer bulmak için patika boyunca acele ediyorum. Susuz kalana kadar kavurucu güneşin altında oturmak kimsenin eğlence anlayışı değil. Şimdi geri dönüp helikoptere doğru gitsek bile, sıcak yine de tehlikeli olacak.

Bunu iyice düşünmedim ve Jade'i tehlikeli bir duruma sokuyorum. Çocuklar bilselerdi bana çok kızarlardı. Sarkan kayaların altında dinlenebileceğimiz küçük bir oyuk bulmam sadece birkaç dakikamı aldı. Arkamı dönüp patikaya doğru koşmaya başladım. Yeşim beni fark edince kaşlarını kaldırdı.

"Şansın yaver gitti mi?" diye soruyor. "Büyük, yapraklı bir gölge ağacı bulabildin mi? Ya da bir limonata standı? Bir külah dondurma da iyi olurdu."

"Hadi, neredeyse geldik." Elini tutmak için eğildim ve onu yukarı çektim. "Saklanabileceğimiz bir mağara buldum."

"Elbette yaptın," diyor biraz alaycı bir tavırla. "Ben de eşlik edeceğim. Yolu göster."

Çıkıntıya ulaştığımızda, başını eğmesini ve kayalardaki küçük açıklıktan içeri adım atmasını işaret ediyorum. Orayı kontrol ederken bana başını sallıyor. "Burası teknik olarak mağara diyebileceğim bir yer değil," diyor. "Kayalardaki bir deliğe daha yakın. İşe yarayacaktır ve burası doğrudan güneş ışığından en az on derece daha serin."

"Burada fazla rahat etme," diyorum ona. "Hava çok ısınmadan bahsettiğim işe başlamamız gerekiyor. Biraz daha su iç ve başlayalım."

"Sürekli bahsettiğin bu önemli iş nedir?" diye soruyor beni mağaranın dışına kadar takip ederken.

Pantolonumun paçasını yukarı çekiyorum ve baldırıma sarılı kılıfın içindeki silaha uzanıyorum.

"Whoa!" Telaşla benden uzaklaştı. "Silahı kaldır! Ne yapıyorsun?"

"Sana nasıl hayatta kalacağını öğretiyorum" dedim. "Silahın var mı?" "Hayır."

"Bir ihtimal, nasıl kullanılacağını biliyor musun? Hiç mi? Azıcık da olsa?" "Hayır."

Uzun bir nefes üfledim. "Silah kullanmayı bile bilmiyorsan kendini nasıl korumayı umuyorsun?"

"Bana nasıl yapılacağını öğretecek kimsem yoktu," diye yanıtlıyor. "Ve Kaliforniya silah ruhsatı almanın en zor olduğu eyaletlerden biri. Gitmek istemedim

silah taşımak için geçmiş kontrolünden geçtim. Ruslar ortaya çıkana kadar bir silaha hiç ihtiyacım olmadı. İster inanın ister inanmayın geçen haftaya kadar güvenliğim konusunda hiç endişelenmemiştim. Kesinlikle bir silah satın alacak kadar değil. İşimi anonim bir bilgisayar ekranının arkasında yapıyorum ve fiziksel bir yere kadar takip edilemiyorum."

"İşler değişti hayatım," diyorum. "Büyük çocuklarla birlikte Vegas'ta suç işlemeyi planlıyorsanız, kendinizi savunabilmeniz gerekir. Seni korumak için her zaman yanında olamayabiliriz. Ayrıca, Kit ve Vulcan ne düşünürse düşünsün, seni sonsuza kadar esir tutamayız. O yüzden bugün silah kullanmayı öğreneceksin. Kendini rahat hissettiğinde, izi sürülemeyen silah zulamdan taşıman için sana bir silah vereceğim. Sonra da silah kullanmak senin için ikinci bir doğa haline gelene kadar pratik yapacağız."

"Bana silah kullanmayı öğretmek için mi beni bu ıssız yere sürükledin?" diye soruyor, elleri kalçalarında meydan okuyan bir duruşla. "Ben de bunun piknik ve şampanya eşliğinde güzel, rahatlatıcı bir helikopter yolculuğu olacağını düşünüyordum."

"Evet, söyledim. Sorun nedir? Bunu sen yapıyorsun ve ben de bunun için üzülmem istemiyorum. Kraliçe gibi muamele görmek ve havalı şeylerle eğlenmek istiyorsan Seven'la takıl. Nasıl hayatta kalacağını öğrenmek istiyorsan, benimle takıl."

"Ya Kit?" diye soruyor. "O ne işe yarar?"

Cevap vermeden önce bir an tereddüt ediyorum. "Eğer seni hayal kırıklığına uğrattığım bir zaman gelir ve dünyanın yıkılırsa, onu yeniden bir araya getirmene yardım edecek kişi Kit olacaktır."

"*Kahretsin*, bu çok ciddi bir şey," diyor bana sırtarak ve bir adım daha yaklaşarak. "Ben sadece seninle dalga geçiyordum. Öğrenmek istiyorum, o yüzden bana ne yapacağımı göster."

Benimle kavga etmediği için rahatlardım. "İşte benim kızım. Hatırlaman gereken dört önemli nokta var," diye başlıyorum. "Birincisi, silahı kullanan sen olsan da olmasan da her silaha doluymuş gibi davranmak. İkincisi, silahı güvenli bir yöne doğrultmak. Tetiği çekmek istemediğiniz sürece asla birine doğrultmayın. Buraya kadar beni anladın mı?"

"Dinliyorum," diyor başını sallayarak.

"Üçüncüsü, ateş etmeye hazır olana kadar parmağınızı tetikten uzak tutmaktır. Bazı silahlar diğerlerinden daha hassastır ve yanlışlıkla bir silahı ateşlemek istemezsiniz. Sonuncusu ise hedefinizden kesinlikle emin olmaktır."

ve ıskalama ihtimaline karşı arkasında ne olduğunu. Hareket eden her şeye silahla çılgınca ateş etmeyin."

"Bir silahla bu kadar dikkatsiz olabileceğimi mi düşünüyorsun?" diye soruyor. "Ben aptal değilim."

"Hayır, sadece başlamadan önce temel kuralları netleştirdiğimizden emin olmaya çalışıyorum. Kazara beni vurursan helikopter pilotunu kaybedersin ve burada telefon çekmez. Kimsenin nerede olduğumuza dair bir fikri yok. Günlerce bulunamayabilirsin."

"Dikkatli olacağıma söz veriyorum. Anlaştık, başka?"

"Başlangıçta bir silahı elinize almadan önce dolu olup olmadığını nasıl kontrol edeceğinizle başlayacağız, ardından bir silahın farklı parçalarına geçeceğiz. Herhangi bir sorunuz olursa, sormaktan çekinmeyin. Her şeyi öğrenmenizi istiyorum."

"Ben hazırım," diyor.

VULCAN

A Yarım saat sonra mola veriyorum. Yeşim çok hevesli bir öğrenci ama bu sıcakta onu fazla zorlamamalıyım. "Biraz dinlenme zamanı," diyorum. "Yiyecek bir şeyler alalım ve serinleyelim."

"İlk kez gelen biri için nasıldım?" diye soruyor.

"Güzel," diye yanıtlıyorum. "Hızlı öğreniyorsun. Kendi silahını taşıyacak kadar kendine güvenene kadar pratik yapacağız."

"Bu zaman alabilir," diyor. "Yanlışlıkla birini ya da kendimi vurmaktan nefret ederim."

"Zaman lüksünüz yok. Bunun üzerinde çalışmaya devam edeceğiz. Seni hızlandırmak için ne gerekiyorsa yapacağız. Neden piknik sepetini açmıyoruz? Açlıktan ölüyorum." Hasır sepeti açıyorum ve içindekileri birlikte gözden geçiriyoruz. "Burada neler varmış? Bir battaniye, sandviçler, cipsler, şişe suyu, gurme çikolatalı kurabiyeler ve iki plastik şampanya bardağı. Bu bereketli piknik için Seven'ı kutsayalım mı? Tadını çıkarmak için burada olamaması çok kötü."

Gülümsemesini gizlemeye çalışarak, "İşte şimdi kabalaştın," diyor. "Battaniyeyi bana ver."

Battaniyeyi ona atıyorum ve o da dikkatlice doğrudan çıkıntının gölgesinin altına seriyor. "Cep telefonunun çekmemesi çok garip," diyor. "En son ne zaman internet ya da cep telefonu hizmeti olmayan bir yerde yalnız kaldığımı hatırlamıyorum. Karavanın dışında tabii ki, telefonumu çaldığın zaman. En azından orada, gerçekten ihtiyacım olduğunda kullanabileceğim bir telefonun olduğunu biliyordum."

"Burada yalnız değilsin," diye belirtiyorum. "Dağ adamınız sizi korumak için burada. Seni koruyacağım ve seni o pis dağ aslanlarından koruyacağım."

"Ve Vegas'a döndüğümüzde hepinizi pumalardan koruyacağım. Kırkını aşmış, dişi olanlardan."

"Ha! Demek içinde bir mizah anlayışı saklıymış. Ben de merak etmeye başlamıştım."

Battaniyenin üzerine uzanıyor ve yanındaki bir noktaya vuruyor. "Benimle otur ve manzaranın tadını çıkar." Etrafımızı çevreleyen kanyona elini sallıyor. "Bu manzara muhteşem. Ne kadar yüksekte olduğumuzu söylemiştin?"

Yanına oturmak için hareket ediyorum ve ona bir sandviç uzatıyorum. "Neredeyse bin feet."

"Bir uçurumdan nasıl iple ineceğinizi biliyor musunuz? Bu bilgi, bir kayanın üzerinde sıkışıp kalmış bir dağ adamı ya da kadını için kullanışlı olabilir."

"Neden?" diye sordum. "Tekrar kaçmanın yollarını mı düşünüyorsun? Evet, tabii ki biliyorum. Aklına parlak fikirler gelmesin."

"Hiç şaşırmadım," diyor. "Seni ekstrem sporlar yapan biri olarak hayal edebiliyorum. Başka ne yapmaktan hoşlanırsın?"

"Paraşütle atlama, yelken kanat, dağ tırmanışı, bungee jumping. Liste bir mil uzunluğunda. Vegas'tan arabayla bir saatlik mesafede yapabileceğim herhangi bir spor, çünkü nadiren izin günüm oluyor. Adrenalinin peşinden koşmak dünyada en sevdiğim şey."

"En sevdiğin şey?" Bana döndü. "Neden sana inanmıyorum?" "Öyle mi dedim? Adrenalinin peşinden koşmak en sevdiğim şeydi." söyle. "Artık yeni bir favorim var."

"Peki yeni favori şeyin ne olurdu?" diye soruyor.

"Sonra öğrenirsin. Acele et ve sandviçini bitir. Yeterince dinlendik. Daha fazla ders zamanı." Ayağa kalktım ve onu yanıma çektim. "Nefes alamayacak kadar sıcak olmadan önce biraz daha atış pratiği yapmalısın. Hazır mısın?"

"Buna fazlasıyla hazırım," diye yanıtlıyor, aniden ciddileşerek. "Bana öğrettiğin için teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük, gerçekten."

Oyuktan çıkıyoruz ve artık gökyüzünde iyice yükselmiş olan güneşin altında derslerimize devam ediyoruz. "Bunu çabuk yapmalıyız çünkü sıcaklık hızla artıyor," diyorum ona. "Eğer yorulmaya başlarsan, dururuz. Seni fazla zorlamayacağım."

"Endişelenmeyi bırak. Silah kullanmayı öğrenmem lazım. Eğer bırakmam gerekirse, sana söylerim."

Silahı dikkatlice ona veriyorum ve hedefe tekrar tekrar ateş etme alıştırmaları yapmasını izliyorum. Asla şikayet etmiyor ya da dinlenmek istemiyor. Çok dayanıklı ve bu özelliğine hayranım. Yorulduğunda ve hedefi arka arkaya üç kez ıskaladığında, silahı indiriyor.

"Neyi yanlış yapıyorum?" diye soruyor hayal kırıklığı içinde. "İyi gidiyordum ama şimdi her şeyi berbat ediyorum. İlerlemem geriye doğru gidiyor."

"Üzerinde fazla çalışmadığımız için duruşun biraz bozuk olabilir. Sana yardım edeceğim." Arkasından yaklaşıp kollarımla onu sarıyorum ve nazikçe doğru duruşa yönlendiriyorum. Vücudu avuçlarımla içinde küçük ve kırılabilir ama doğru eğitimle yakında kendi başının çaresine bakabileceğinden eminim. Şampuanının tatlı kokusu dikkatimi dağıtıyor ve bir an için gözlerimi kapatıp kokuyu içime çekiyorum.

"Duruşunu doğru ayarlamalısın," diyorum ona. "Ayaklarını omuz genişliğinde aç ve ağırlığını ayaklarının arasında eşit olarak dağıt. Hafifçe öne eğilin ve dizlerinizi biraz bükün." Vücudu kollarımın arasında gergin. "Biraz gevşe ve rahatla. Çok katı. Silahın vücudunun doğal bir uzantısı, senin bir parçan haline gelmesi gerekiyor. Kendini silahı kullanman gereken bir durumda bulursan, tepkilerinin otomatik olması gerekir. Bu noktaya ulaşana kadar çalışmaya devam edeceğiz."

Sabit durduğundan emin olmak için botlarımla ayaklarını birbirinden ayırıyorum. "Şimdi sana daha önce gösterdiğim gibi silahı iki elinle kavra. Ateş etmeye hazır olana kadar parmaklarını tetikten uzak tut."

Başını sallıyor ve derin bir nefes alarak bir sonraki atışı yapmaya hazırlanıyor. "Kollarını düz tutmayı unutma," diyorum, onun pozisyonunu hafifçe ayarlayarak. "Bu geri tepmeyi absorbe etmene ve hedefte kalmana yardımcı olacak. Hazır mısın? Tekrar dene. Tam arkandayım."

Tetiği sıkıyor. Geri tepme çok güçlü, ama kolları düz ve tutuşu sağlam.

"İyi iş," diyorum, sesim alçak ve cesaret verici. "Omuzlarını gevşetmeyi ve nefes almayı unutma." Sıkı düğümler gevşeyene kadar omuzlarına masaj yapıyorum. Ellerimi çekmek yerine orada bırakıyorum. "Şimdi, tekrar yap."

Bir el daha ateş ettiğinde, silahın enerjisini kendi bedenimde hissediyorum, silah sesinin yankılanan sesi göğsümde yankılanıyor. Havada güçlü bir barut kokusu var, keskin kokusu kavurucu sıcak rüzgârın taşıdığı, etrafımızda dönen toza karışıyor. Jade'le burada kendi ortamımdayım ve her dakikasını seviyorum. Hedefi vurduğunda yüzündeki memnuniyet ifadesi bana tek olmadığını söylüyor.

Atış üstüne atış yapıyor, sadece yeniden doldurmak için yavaşlıyor. Nişancılığı geliyor ve kendine güveni artıyor. Onu izledikçe daha da tahrik oluyorum. Muhteşem ve elinde silahımla çok güçlü.

Onu hiç kimseyi istemediğim kadar çok istiyorum.

VULCAN

W Bir sonraki atışını hazırlarken, ellerimi omuzlarından yanlarına kaydırıp kalçalarında dinlendirmekten kendimi alamıyorum. Eğilip sıcak boynunun arkasına sokuluyorum ve arkasındaki hassas noktayı öpüyorum.

Kulağına. Vücudu bilinçsizce tekrar içime giriyor ve duruşunu bozuyor.

"Vulcan, sen böyle yaparken nasıl konsantre olmamı beklersin?" diye soruyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor.

"Stres altında nasıl odaklanacağını öğrenmelisin," diyorum. "Beni engellemeye çalış ve konsantre ol. Devam et." Ellerimi gömleğinin altından geçiriyorum, ta ki iri göğüslerinin hemen altında durana kadar. Kalbi çılginca atıyor ve hızlı hızlı nefes alıyor.

"Yapamam," diyor silahı indirirken. "Bana dokunduğunda, silahı ateşlemeyi bırak, zar zor nefes alabiliyorum. Durmalıyız."

"Kalan mermileri boşalt," diye ısrar ediyorum kulağına. "Silahın gücünü hisset ve ihtiyacın olduğunda seni koruyacağına güven." Onu sıkıca kavıyorum. "Ateş ederken damarlarından akan adrenalini paylaşmak için kollarım seni sarıyor. Sen de benim gibisin Jade. Sadece henüz farkında değilsin. Sen de benim gibi adrenalini yüksekliğini seviyorsun. Biz birbirimiz için yaratılmış iki türüz."

Derin bir nefes alıyor ve silahı tekrar kaldırıyor. Dolgun göğüslerini arkadan kavıyorum ve sütyeninin içinden meme uçlarını çimdikliyorum. Şimdiden şişmiş ve sertleşmişlerdi. "Bu seni heyecanlandırıyor mu?" Dişlerimle kulağını ısırarak soruyorum.

"Evet," diye mırıldanıyor. "Kahretsin evet, seninle ilgili her şey beni heyecanlandırıyor."

Ereksiyonumu kıkına bastırmak için vücudunu kendime doğru daha sıkı çekiyorum. "Sikimi hissediyor musun?" diye soruyorum. "Senin için zonkluyorum. O kadar seksisin ki

ve son bir kez ateş ettikten sonra, seni çırılçıplak soyacağım ve istediğim gibi sikeceğim. Şimdi şu lanet silahı ateşle! Şimdi!"

Kalan mermileri hiç tereddüt etmeden birbiri ardına ateşliyor. Hedefinden emin ve kolu sabit. İşini bitirdiğinde silahını yanına indiriyor.

"Silah boş mu?" Etrafından dolanarak soruyorum.

"Evet," diye cevaplıyor. "Dört mermim kalmıştı ve hepsini vurdum."

"Kesinlikle emin misin?" Başını sallıyor ve dikkatlice bana uzatıyor. Belime sokuyorum ve onu kollarımın arasında çeviriyorum. Eğilerek yumuşak dudaklarını derin ve aç bir öpücükle yakalıyorum. Ağzıma karşı usulca iç geçiriyor ve kollarını boynuma doluyor.

"Seni her şeyden çok istiyorum," diye mırıldanıyorum, dudaklarım kulağına yaklaşıyor. "Leroy'u taşaklarından tekmelediğini gördüğüm ilk andan beri seni düşünmekten, seni arzulamaktan, sana takıntılı olmaktan kendimi alamadım. Aramızda vahşi ve çılgınca bir şeyler oluyor. Bunu inkâr edebilir misin?"

Sessizliği bana her şeyi anlatıyor. Uzun saçlarını ensesinden itiyorum ve kulağının arkasındaki çukura sokuluyorum. "Seninle yapmak istediğim o kadar çok kirli ve kötü şey var ki."

"Beni buraya getirmenin gerçek nedeni bu mu?" diye soruyor nefes nefese kalmış bir sesle.

"Hem evet, hem hayır. Seni buraya getirmek için iki nedenim vardı. Birini çoktan başardık ve şimdi diğerine geçiyoruz." Kulak memesini hafifçe ısııyorum ve keskin nefes alışını duyuyorum. "Hadi mağaraya geri dönelim."

"Yanlış hatırlamıyorsam bir dağ adamına ihtiyacım olduğunu söylemiştim, mağara adamına değil," diye hatırlatıyor bana. "Arada bir fark var." Elleri pazularıma dokunmak için hareket ediyor, sonra parmak uçlarını göğsümün kasları boyunca izliyor. Aletim kotuma karşı daha da sertleşiyor. Ellerinin her yerimde olmasını istiyorum.

"Çok kötü," diyorum. "Ne alırsan onu alırsın ve ortalığı ayağa kaldırmazsın."

Yumuşakça gülüyor ve kahverengi gözleri parlayarak bana gülümsüyor. "Merak etme, mağara adamı rolünü sevmeye başladım. Öne çıkan ve sorumluluk alan erkekleri severim."

"Sende bunu hissettim." Aşağı uzanıp iki elimle kıcını kavırıyorum ve onu kaldırıyorum. Bacaklarını belime doluyor ve onu mağaraya kadar taşımama izin veriyor. Dar açıklığa ulaştığımızda eğildim ve

onu battaniyeye yatırıyorum. Direnmeyince üzerine eğilip dudaklarını bu kez daha talepkâr bir öpücükle kavıyorum.

Ellerini önce omuzlarıma, sonra daha aşağıya kaydırıyor. Parmakları sırtındaki her derin yara izinin üzerinde hafifçe geziniyor; yıllarca yediğim dayaklardan, yanıklardan, kazalardan ve zihnimin uzak köşelerine ittiğim diğer pek çok şeyden geriye kalan tek kanıt. Bir gün bunları soracak ve ben de ona anlatacağım.

Bugün olmaz.

Bugün, nihayet parlak bir ışık parıltısı görebildiğimde cehennemdeki karanlık yere gitmeyeceğim.

Öpüşmeyi kestikten sonra dudaklarımı boynunda gezdirerek çenesinin hemen altındaki hassas noktaya ulaşıyorum. Zorlukla duyulabilen bir nefesle inliyor. Elim eşofmanının yumuşak kumaşının altından göğüslerine doğru kayıyor. Avucumun içindeki yumuşak ağırlığı test ederek bir göğsünü avucumun içine alıyorum.

"Gömleğini çıkar," dedim ona.

Eğilip eşofman üstünü çekiştiriyor ve altındaki beyaz dantelli sutyeni ortaya çıkarıyor. Bir an durup bakıyorum. Başka hiçbir kadın benim için bu kadar seksi olmamıştı. Dirseklerinin üzerine yaslanmış, koyu renk saçları omuzlarına dökülmüş. Her titreşim nefesinde ağır göğüsleri kabarıyor.

Zihnim bakmalı mıyım, dokunmalı mıyım yoksa ikisini birden mi yapmalıyım karar veremiyor. Yüzümü göğüslerinin arasına sokmak, öpmek, yumuşak teninin her santimine dokunmak istiyorum. Jade ile vahşi doğada geçireceğim birkaç saat beni tatmin etmeye yetmeyecek.

Bir ömür boyu ona dokunmak yeterli olmayacak.

"Çok güzelsin," diyorum huşu içinde, bir göğsünü sıyıran saç tutamına dokunmak için uzanıyorum. Sütyeninin ön kopçasını açıyorum, sonra eğilip meme uçlarını boncuk boncuk olup şişene kadar dilliyorum. Uyku tulumumda ilk unutulmaz tadına baktığımdan beri tek düşündüğüm onun göğüsleri.

Sırtını dikleştirerek ağzıma daha sıkı bastırıyor. Bir meme ucunu dişlerimin arasına alıp dilimle ucunu yalarken hafifçe çekiştiriyorum. Dudaklarından yumuşak bir nefes daha kaçıyor ve saçlarımı sıkıca kavıyor. Hassaslaşmış meme uçları, ağzım onları uzun süre ve sertçe emdiği için nemli ve pembe.

"Vulcan..." diye titreşim bir sesle nefes alıyor.

"Bunu sen de istiyor musun?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum.

Gözlerindeki sıcak, yakıcı ateşi gördüğümde cevabı biliyorum. Tek kelime etmesine gerek yok. Birlikte yanıcı bir alev gibiyiz.

Patla.

"*Siktir*," diye mırıldandım.

Aramızda uzanarak kot pantolonunun fermuarını açıyorum ve spor ayakkabılarıyla birlikte çekiştirerek çıkarıyorum. Beyaz ipek külotuna bakıyorum, sonra aceleyle ayak bileklerinin üzerinden çekip çıkarıyorum ve giysi yığınının üzerine atıyorum.

"Seni gün ışığında çıplak görmek için beklemek çektiğim işkenceye değdi," diyorum ona. "Sen uyku tulumuma girdiğinden beri bu anın hayalini kuruyordum. Sana yapmak istediğim her şeyi ve ellerimle, sikimle, dilimle dokunmak istediğim her yeri hayal ediyordum. Özellikle de tatlı amının tadına bakmayı. Seni yemek, dudaklarımdan ve dilimden akan sularını yalamak istiyorum."

Ayak bileklerini kavrayarak bacaklarını omuzlarıma üzerine yerleştiriyorum ve aralarına giriyorum. Bacaklarının arasındaki tatlı sıcaklık beynimin bir anlığına buğulanmasına neden oluyor. Gözlerimi kapatıp onun kışkırtıcı kokusunu içime çekerken bacağının baldırını yavaşça okşuyorum ve cennette geçirdiğim anın tadını çıkarıyorum. Başımı eğerek, kaşınan sakallarımı önce bir tarafa, sonra diğer tarafa, baldırlarının yumuşak tenine sürüyorum. Cennetteyim ve buradan asla ayrılmak istemiyorum. Bana kendini isteyerek açmasına ve amının şimdiden parıldamasına bayılıyorum.

Ellerimin ve dudaklarıma altında kıvranıyor, beni çıldırtıyor. Ödülüm için daha fazla bekleyemem. Kalçalarını sıkıca kavrayarak, dilimi sıcak, ıslak amına girebildiği kadar derine sokuyorum. Yalıyorum ve emiyorum, onu asla doyuramayacağımı fark ediyorum.

"*Aman Tanrım!*" diye bağılıyor, boğazından çıkan ilkel seslere engel olamıyor. Omuzlarıma tutunuyor ve ellerini hararetle kollarımdan aşağıya ve yukarıya doğru gezdiriyor.

Onu memnun edebileceğimi bilmek sikimin zonklamasına neden oluyor. Onu sıkıca kavriyorum, dilimin altında esir tutuyorum. Onu çılgına çevirmekten, adımı haykırana kadar çıldırtmaktan, kalçalarını kontrolsüzce yüzüme sürmesini sağlamaktan başka bir şey istemiyorum. Dilimi hafifçe yukarı kaldırarak klitorisini emiyor ve yalıyorum. Kesik kesik nefesleri bana çözülmeye yakın olduğunu söylüyor.

Başımı kaldırdığımda beni izlediğini görüyorum, pembe dudakları aralanmış ve kahverengi gözleri şehvetle parlıyor. "Göğüslerine dokun," diyorum ona. "Bunu yapmanı izlemeye bayılıyorum. Meme uçlarını çimdikle. Seni boşaltmamı izlerken göğüslerinle oynamanı izlemek istiyorum."

Hiç tereddüt etmeden elini göğüslerine götürüyor ve ben bacaklarının arasından onu izlerken tombul meme uçlarını daha da sertleşene kadar sıkıyor. Yüzümü aına doğru yaklaştırırken bir iniltiyi ısııyorum. Ağzımı daha geniş açarak dilimin klitorisinden kıcının hassas sinir uçlarına doğru ilerlemesine izin veriyorum. Yüzüme doğru sertçe kükrüyor ve ben de kalçalarını kavrayarak onu yere sabitliyorum. Onu sıkıca tutarak dilime boyun eğmeye zorluyorum. Kalçaları yüzüme karşı dalgalanırken inliyor.

"Lanet olsun, sana doyamıyorum," diye fısıldıyorum kısık sesle, beynim ham arzuyla buğulanıyor. "Sarhoş ediyorsun. Benim için daha fazla aç ki seni içime çekebileyim." Benim için daha da genişliyor ve daha sesli hale geliyor, adımı tekrar tekrar inliyor ve beni deliliğin sınırına sürüklüyor. Klitorisini emiyorum, onu titreyen bir çılgınlığa gönderiyorum. Alt dudağını sertçe ısılıyor ve saçımı çekiyor, artık çok yakın.

"Yüzüme boşalmanı istiyorum. Bana neyi sevdiğini söyle. Hayal ettiğin her şeyi duymak istiyorum." Ona ne yapmamı istediğini söylemeye henüz hazır değil.

Ama *yakında* olacak.

Soğukkanlı dış görünüşünün altında serbest bırakılmayı bekleyen vahşi bir kedi var. O gün geldiğinde, yatağındaki erkek ben olacağım. "Bunu yapmamdan hoşlanıyor musun?" Klitorisini tekrar tekrar yalarken mırıldanıyorum.

"Durma," diye cevap veriyor, elleri saçlarımı sıkıca kavıyor. Artık sırlıslık olmuşt, iç bacakları ıslanmıştı. İki parmağımı içine sokarken klitorisini yalamayı bırakmıyorum. Kasları parmaklarımın etrafında kenetleniyor, beni içine çekiyor. Ellerimin altında o kadar duyarlı ki, yumuşak bir macun gibi, şekillendirilmeye hazır ve istekli.

"Siktir," diye inliyor. "Oh...siktir, Vulcan."

Arkamdan belime soktuğum silaha uzanıyorum. Dokunulamayacak kadar sıcak olmadığından emin olmak için namluyu test ediyorum, sonra girişine doğru getiriyorum. Namluyu yarısına kadar aına sokuyorum, gözlerinin şaşkınlıkla açılmasını izliyorum, sonra metali tanıdığında zevkle parlıyor.

"Silahımla becerilmek ister misin?" Başparmağımla klitorisini ovarken silahın namlusuyla onu yavaşça ve derinlemesine beceriyorum. "Sana bir söz verirken gözlerimin içine bak. Şu andan itibaren sana zarar veren herkesi bu silahla öldüreceğim. Bu benim bir parçam ve artık senin de bir parçan. Bu silahla gelmeni sağlayabilirim ve bu silahla senin için öldüreceğim. Hayatım üzerine yemin ederim. Bana inanıyor musun?"

"Evet...oh, evet." Eli silahı tutan elimi kavramak için aşağı uzanıyor ve şimdi daha hızlı sürüyor. "Sana inanıyorum Vulcan," diye bağıyor. "Beni koruyacaksın."

"Bu doğru, tatlım. Ve sana bulaşan herkes ölü bir adamdır. Kimse benim kızıma bulaşamaz ve bundan kurtulamaz. Bu silahla başka ne yapabilirim? Söyle bana."

"Beni boşaltacaksın," diye yanıtlıyor elimi daha sıkı kavrayarak. "Lütfen Vulcan, gelmeme izin ver. Lütfen..."

Huşu içinde ona bakıyor, görüntüyü beynime kazıyorum. O kadar güzel ki, ağızı mutluluk içinde açılmış, önümde boylu boyunca uzanıyor. Silahı çıkarıyorum ve dilimi tekrar içine daldırıyorum. Hiçbir şey onun dilime boşalmasını hissetmekten daha önemli değil. Artık onun amının tadına bir kez baktığıma göre, hiçbir şey onun kadar tatlı olamaz.

"Şimdi benim için gel, bebeğim," diye mırıldandım. "Ağzımda patla." Yüzüme ve parmaklarıma boşalırken amı güçlü, uzun bir orgazmla kasılıyor. Kalçalarını sıkıca kavrayarak kendimi bacaklarının arasına gömüyorum, kokusuna, dokunuşuna, adımı çağıran sesine doyamıyorum. Onun içinde boğulmak ve bir daha asla yüzeye çıkmamak istiyorum.

Jade'e umutsuzca bağımlıyım.

Onu arzulamadan

duramıyorum.

O hayal edilebilecek en güçlü sokak uyuşturucusu ve artık benim.

Onu tek bir güçlü hareketle yüzüstü çevirdiğimde hâlâ zor nefes alıyordu ve nefesi kesilmişti. Dinlenmesi için ona zaman vermedim. Şimdi sıra bende ve benim olanı alacağım.

"Dizlerinin üzerine çök, bebeğim," dedim ona. "Böylece seni arkadan becerirken tatlı kışına tapabilirim." Çabucak itaat ediyor, dirseklerine yaslanıyor, kendini bana bir kurban gibi sunuyor. Kışının yanaklarını iki elimle kavrayıp genişçe açıyorum. *Muhteşemdi*. Arkadan, am dudaklarının şiştiğini ve parladığını, benim için yalvardığını görebiliyorum.

"Hazır mısın?" Pantolonumun fermuarını hızla açtım ve sertleşmiş sikimi dışarı çektim. Cebime uzanıp bir prezervatif çıkardım, ambalajını dişlerimle yırtıp açtım ve taktım. "Çünkü senin tatlı amını sikmek için sabırsızlanıyorum."

"Oh evet," diye fısıldıyor. "Sikini içimde istiyorum, beni sertçe sikmeni. Acele edin."

Yaklaşıyorum, sikimi girişine yerleştiriyorum ve ucuyla onu kızdırıyorum. Bekleyerek kendime işkence ediyorum. "Tanrım, sırlı sırlam olmuşsun. Bir kere

"Sikimi içine gömersem asla gitmem." Kıçını sıkıca kavrayarak onu daha geniş açtım ve uzun bir hareketle amına soktum. Nefes nefese kalıyor ve bir anlığına, genişliğime alışması için ona zaman tanımak amacıyla vücudumu sabit tutuyorum. Hafifçe geri çekilerek, yüksek bir homurtuyla gidebildiğim yere kadar tekrar içine dalıyorum. Bana daha iyi erişim sağlamak için dirseklerinin üzerinde aşağı doğru eğiliyor.

"İşte böyle bebeğim," diyorum ellerimle kıçını okşayarak. "Eğil ki daha derine girebileyim." İşlerin yavaş ilerlemesini sağlamak için aşırı özdenetim gerekiyor. Bu sefer acele edemem. Hayattaki en iyi deneyimler, en nefis, en tatlı işkencelere maruz kalmak anlamına gelse bile, tadını çıkarmak içindir.

Dişlerimi sıkıyorum ve hareketlerimi dizginlemeye çalışıyorum, böylece çok çabuk kaybetmeyeceğim. Birkaç yavaş pompalamadan sonra bunun neredeyse imkânsız olduğunu anlıyorum. İçimden bir ses ne zaman onunla olsam hep böyle olacağını söylüyor.

Jade'in nesi beni deli ediyor?

Vücudum kontrolü ele alıyor ve itişlerim daha hızlı ve güçlü hale geliyor. Dizlerinin üzerinde kalmak için mücadele ettiğinde, arkadan acımasızca ona vururken ağırlığımı desteklemeye yardımcı olmak için bir kolumu vücudunun altına uzatıyorum. Am kaslarını sikimin etrafında sıkıp açıyor ve beni doruğa yaklaştırıyor.

Boncuk boncuk ter alnımdan gözlerime damlıyor. Üzerine eğilip uzun saçlarından bir avuç tutuyorum. Başını geriye doğru çekerek, onu istediğini bildiğim şekilde sert ve güçlü bir şekilde beceriyorum. Kollarıma sarılmış halde geçirdiğimiz o geceden beri yapmayı hayal ettiğim şekilde. Ağır göğüsleri her hamlede sallanıyor ve sallanıyor, gözleri kapalı.

Kıçının yanaklarına hafifçe vuruyorum, önce bir tarafına, sonra diğer tarafına, lekesiz beyaz teninde hafif pembe bir iz bırakıyorum. Acı onu heyecanlandırıyor ve iki kez daha sertçe şaplak atıyorum. Sertliğin onu tahrik ettiğini hissederek, parmaklarımı ıslatmak için elime tükürüyorum ve birini kıçına sokuyorum. Parmağımla kıçını sikerken nefesi kesiliyor, kontrolsüzce inleyene kadar onu geriyor ve daha da açıyorum.

"Benim için daha yüksek sesle inle," diyorum ona. "Biraz sert seviyorsun, değil mi?" "Evet!" diye haykırıyor. "Durma..."

Saçlarını sıkıca kavriyorum ve başını çevirerek bana bakmaya zorluyorum. "Silahımı sikmek seni heyecanlandırdı mı?"

"Evet," diye nefes alıyor.

Parmağımı çekiyorum, tekrar silaha uzanıyorum ve namlunun ucunu yavaşça pembe kıcının içine kaydırıyorum. Sıkı oturuyor, *çok sıkı*. Bu silahı onun kıcına sokup canını yakmamın imkanı yok. Silahımı tekrar becermek istiyorsa, bunun için uğraşması gerekecek.

"Oh, *kahretsin*, bu öncekinden daha büyük hissettiriyor," diyor.

"Çok sıkıydın, bebeğim. İşte bu yüzden. Biraz çalışman gerekecek. Silahı biraz geriye doğru sallama ve ona doğru açıl. Rahatla ve acele etme."

"Yapabileceğimi sanmıyorum," diye inleyerek itiraz ediyor. "Bu çok büyük. Yapamam, Vulcan."

"Evet, yapabilirsin," diye onu ikna ediyorum. "Yavaş ve sakın ol. Buna alışsan iyi olur tatlım, çünkü bir dahaki sefere kıcında silah namlusu yerine benim koca sikim kayacak ve ben çok daha büyüğüm."

"Aman Tanrım," diye inliyor. "Buna dayanabileceğimden emin değilim."

Belli ki daha önce kıcına hiç sik girmemiş. Bunu keşfetmek sikimi çeliğe dönüştürdü. Silahı çıkarıp şu anda sikimle götünün bekaretini almak isterdim ama kayganlaştırıcı olmadan bunu burada yapmayacağım. Ayrıca, bu bana hayal edecek bir şey verecek.

"Seni bildiğim her şekilde becereceğimi söylediğimi hatırlıyor musun? Seni boşaltmanın pek çok farklı yolunu biliyorum. Bunu yapabilirsin."

Bir nefes veriyor ve yavaşça silahın namlusuna geri dönüyor, azar azar kıcına alıyor, içine işliyor. "Hadi bebeğim, işte böyle," diye onu ikna ederken bir yandan da elimle kıcının yanağını ovuyorum. Tek yapmak istediğim kalçalarını kavrayıp onu anlamsızca becermekten kıpırdamadan durmak ve hareketleri onun yapmasına izin vermek için sahip olduğum tüm irade gücünü kullanıyorum. "Silahımı kıcına sokarken çok seksisin. Çok iyi yapıyorsun. Devam et, hepsini al." Silahı kabzasına kadar sokana kadar yavaşça ileri geri sallanıyor.

Önümdeki manzaraya bakmak için nefes almayı bırakıyorum. "Tanrım, inanılmazsın," diyorum.

Hayatım boyunca Jade'in çıplak vücudunun bana sunulduğu, sikimin amının derinliklerine gömüldüğü ve silahımın namlusunun onun muhteşem kıcına sokulduğu kadar inanılmaz derecede akıllara durgunluk veren bir şey görmemiştim.

Lanet olsun! Bu resmi asla aklımdan çıkaramayacağım.

Bu kız benim ölümüm olacak. Sadece ona bakarak bile boşalabilirim. Sınırlarını ne kadar zorlarsam zorlayayım, ona verdiğim her şeyi almaya istekli ve bunun her dakikasını seviyor.

Tıpkı benim yaptığım gibi.

Daha onu ilk kez sikmeyi bitirmemiştim bile ve şimdiden onu boşaltmanın milyonlarca yolunu hayal ediyorum.

"Sikim ve silahım şimdi seni dolduruyor mu bebeğim? İyi mi?" "Tanrım, evet," diye inliyor.

"şu andan itibaren, tatlı, sıkı kışın sadece bana ait. Anlıyor musun? Kışının sahibi benim. O benim ve sadece benim."

"Anlıyorum," diye fısıldıyor.

"Eğer sana sorsaydım, iyi bir kız gibi koca sikimi götüne alır mıydın bebeğim?" Silahı ve sikimi yarıya kadar geri çekip cevabını bekliyorum.

"Evet," diye haykırıyor, tekrar almak için hızla horozuma ve silahıma doğru bastırıyor. "Oh, evet, alacağım. Sakın durma! Bana verdiğin her şeyi alacağım."

"Çok haklısın, yapacaksın," diyorum. "Ve sonra daha fazlası için bana yalvaracaksın. Tekrar gelmek ister misin?"

"Evet! Vulcan, lütfen, boşalmama izin ver," diye tekrar haykırıyor ve ben silahım hâlâ kışındayken amına tekrar girip çıkmaya başlıyorum. Adımı her haykırdığında, içinde patlamamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Jade hayal ettiğim her şey.

Bu kızı hak etmek için sefil hayatımda neyi doğru yaptım bilmiyorum ama bunu sorgulamadığımdan eminim.

Tek bildiğim, onun gitmesine asla ama *asla* izin vermeyeceğim.

Onun hayatımdan çıkıp gitmesini izlemeden önce cehennemde bir milyon mil yürüyeceğim.

Vücutundaki gerginlik bana neredeyse tekrar boşalmaya hazır olduğunu söylüyor. Ben de kendime daha fazla işkence edemiyorum. Amcığı sikimin etrafında kasıldığında, yüksek sesle inliyorum ve onunla birlikte boşalıyorum. "*Lanet olsun!*"

Orgazmım sonsuza kadar devam ederken aklım tamamen uçtu.

Gerçeğe döndüğümde silahı çekiyorum ve eğilip sırtının alt kısmını hafif öpücüklerle kaplıyorum. "İyi misin, bebeğim?" Çok sessiz olduğu için soruyorum. İsteksizce çekiliyorum, prezervatifle ilgileniyorum ve battaniyenin üzerinde yanına uzanıyorum. Kolumun altına sokup, göğsümün üzerine yayılana kadar onu çekiştiriyorum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye mırıldanıyor tereddütlü bir sesle, dudakları tenime karşı yumuşak.

Ellerimi sırtından aşığıya ve kışına doğru kaydırıyorum, ona dokunmadan duramıyorum. "Bana her şeyi sorabilirsin," diye cevap veriyorum, soracağından endişelenerek

yaralarım ya da zaman zaman beni ele geçiren delilik hakkında. Zor sorular sorarsa söylerim ama umarım sormaz. Bunu tartışmaya hazır değilim. Henüz hazır değilim.

"Hayatım boyunca neredeydin?" diye soruyor, başını kaldırıp gözlerimin içine bakarak. "Ben ciddiylim."

Birbirimize bakarken zaman durur, ikimiz de gerçeğin farkına varırız. İkimiz de hayatımız boyunca bu tek ana doğru pervasızca ilerliyorduk.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve dudaklarını kendime doğru çekiyorum. "Bilmiyorum, tatlım. Çok uzun zamandır kaybolmuş durumdayım. Ama şimdi buradayım ve bir yere gitmiyorum."

Bu sözleri söylerken, farkına varıyorum.

Asla giden ben olmayacağım.

Giden o olacak.

Ve sonra hepimiz milyonlarca parçaya ayrılacağız.

KIT

"Vulcan daha önce de çılgınca şeyler yapmıştı ama bu çok ileri gidiyor," diyorum Seven'a. Vulcan'ın helikopterle havalandığı pistte onun limuzininde oturuyoruz. Beklemek için hemen oraya gitmiştim.

Seven'la birlikte Vulcan'ın telefonunu alır almaz dönmesini bekliyordum.

"Jade'i burnumun dibinden çaldığına inanamıyorum," diyor Seven öfkeli bir sesle. "Bugün bizim için pilotluk yapması gereken Trixie'ye yalan söyledi ve onu bizimle birlikte gideceğine ikna etti. Yemin ederim onu öldüreceğim."

"Yanlış şeye odaklanıyorsun," diyorum. "Kızgınsın çünkü Jade'le birlikte olduğu için onu kıskanıyorsun. Asıl mesele Vulcan'ın Jade'le birlikte lanet olası bir helikopteri uçuruyor olması. Vulcan her zaman gösteriş meraklısı olmuştur. Onu korkutmak için ne tür tehlikeli numaralar yapacağını kimse bilemez."

"O iyi olacak," diyor Seven, hâlâ kaşlarını çatarak. "Jade kolay kolay korkmaz." "Daha da kötüsü," diye cevap veriyorum. "Korku seviyesini yükseltene kadar heyecan seviyesini yükseltmeye devam edecek. tepki vermesini sağladı. Onunla hiç helikoptere bindiniz mi?" "Sen kafayı mı yedin? Kesinlikle hayır!"

"O zaman neden onunla gitmesine izin verdin? Kendin onunla gidemeyecek kadar korkmuşken Jade'in onunla gitmesine izin mi verdin?"

"Ne yapmam gerekiyordu?" Seven cevap verir. "Helikoptere mi tutunacaktın? O pilot koltuğuna atlayıp havalandığında Trixie ve ben binanın içindeydik. Helikopterde olduğunu fark etmemiştim. Orada durup ona bağırmaktan başka yapabileceğim bir şey yoktu. Onu orada görmeliydiniz, kıcıyla gülüyordu."

"Hiç helikopter düşürdü mü?"

"Emin deęilim." Seven bir dakika dūřunūr. "Bir keresinde Alaska'daki Denali Ulusal Parkı'nda bir yūzer uęaęın dūřtūęunden bahsetmiřti. Uęak pert olmuř. Yardım gelmesini beklemek yerine medeniyete doęru yūrūmuř. Gūnlerce oturup arama uęaklarının onu bulmasını beklememiř. Őzellikle de ona kolayca ulařamayacakları bir yere dūřtūęunde."

"Biri onu bulmadan Őnce ne kadar yūrūdū?" Ben sordum.

"Kırık bir ayak bileęi ve çıkık bir omuzla ũ gūn. Bir yūrūyūřū onu ormanda dolařırken fark ettięinde susuz kalmıř ve neredeyse aklını kaçırmak ũzereydi. Hayatta kaldıęı için řanslıydı."

"Her zamanki gibi," diyorum. "Kazada Őlen oldu mu?"

"Bunda değil," diye yanıtlıyor Seven. "Tek başına uçuyordu."

"Bunun için Tanrı'ya řkūrler olsun. Jade'in numarası sende var mı? Onu aramayı denedin mi?"

Seven elindeki telefona bakar. "Sadece bir milyon kez. Cevap vermiyor. Eminim onu cep telefonu kapsama alanından çıkarmış ya da telefonunu atmıştır."

"Belki geri dōnūyorlardır diye tekrar deneyin," diye Őneriyorum.

Seven bana telefonunu uzattı. "Keyfine bak. Onu istediğin kadar ara. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Burada kontrol Vulcan'da ve o dōnene kadar beklemekten başka yapabileceğimiz hiçbir şey yok."

"Bu geceki şovu ne zaman?"

"Bu gece izinli," diyor Seven. "Merak etmeyin. Onu yakında geri getirecek."

"Evet, ama Jade tek parça halinde geri dōnebilecek mi? Asıl soru bu. Vulcan her zaman yara almadan çıkar. Etrafındaki herkes zarar gōrūr."

"ocukken Vulcan'ın başına gelenlerin hepsi garip kazalardı," diye hatırlatıyor Seven. "Bu onun hatası değildi. Bu tūr yorumlar yapmayı bırakmalısın. Yeterince řey yaşadı ve son zamanlarda daha iyi durumda. Onu elimizden geldiğince desteklemeye devam etmeliyiz. Jade'e kasten zarar vermez."

Uzun bir i geçirdim. "Bunun farkındayım. Yine de onun çılgın dūřnce tarzında bir şeyler olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Etrafında kōtū şeyler oluyor ve başkaları yaralanıyor. Ama o her zaman birkaç kırık kemikten başka bir şeyle kurtulmuyor."

"Bunun ũzerinde durmayı bırak. şimdi sen de onun kadar deli gibi konuşuyorsun. Jade iyi olacak. Onu sağ salim geri getirecek."

"Sesin çok emin geliyor," diyorum. "Umarım kendine olan güvenin hüsnükuruntudan başka bir şeyden kaynaklanıyordur."

"Döndüklerinde onu doğruca evime götüreceğim," diyor Seven. "Orada güvende ve Giovanni'ye ne olduğunu anlayana kadar kalabileceği en iyi yer orası."

"Vay canına! Bekle. Planın nedir? Senin olmadığın her saniye Leroy'a onu izletmek mi? Bu gece senin de gösterin yok mu? Leroy'un ne yapması gerekiyor? Sürekli Jade'e bakıcılık mı yapacak? Planımız bu değildi ve sonsuza kadar da işe yaramayacak. Jade eline geçen ilk fırsatta onu atlatacaktır."

"Hayır, aday olmayacak," diyor Seven. "Bir daha kaçmayacak."

"Neden olmasın?" Ben soruyorum. "Buralarda takılmaya karar vermesine neden olacak bir şey mi oldu? Çünkü iki gün önce gidebildiği kadar hızlı koşuyordu."

Seven'ın bana söylemediği bir şey var. Söylemesine gerek yok. İşaretleri daha önce fark etmeliydim. Vulcan'ın bugün onun yerine Jade'le birlikte olmasını kıskanıyor.

"Onu becerdin, değil mi? Bunu itiraf edebilirsin." Soru aramızda asılı kalıyor. Gözleri benimkilere kayıyor. "Bunu sana söyleten ne?" diye soruyor.

"İnkâr etmeyi planlıyorsan hiç zahmet etme," diyorum ona. "Birbirimize hiç yalan söylemedik. Şimdi de başlamaya gerek yok."

"İnkâr etmeyecektim," diye cevap veriyor, bakışlarını başka yöne çevirerek. "Sadece kayıtlara geçsin diye söylüyorum."

Her ne kadar bunu bekliyor olsam da, başka bir adamın Jade'e dokunduğu düşüncesi hâlâ içimi acıtıyor. Ellerim bilinçsizce yanımda yumruk haline geliyor.

"Sence tek gecelik bir ilişki Jade'i etrafta tutmak için yeterli mi?" diye sordum. "Cehennem gibi bir sikiş olmalı. Hâlâ kaçmayacağını düşünüyorsan aptalın tekisin. Bir dolandırıcıya göre çok kolay güveniyorsun."

"Hayır, sanırım muhtemelen kaçacağını bildiğim halde kaçmayacağını umuyorum."

"İşler tam da korktuğum gibi geliyor," diyorum. "Jade'le yattığına göre şimdi de onun üzerinde hak iddia etmeye çalışıyorsun. Senin evinde kalmasını istiyorsun çünkü regl *olmasını* istiyorsun. Bu onun güvenliği için en iyi şey olmasa bile. Bu arada, Vulcan ve Jade vahşi, mavi gökyüzünde uçuyorlar ve ne yaptıkları belli değil."

"Sence onu becermeye mi çalışıyor?" Seven soruyor. "Nerede? Helikopterde mi?"

Sorusuna gülüyorum. "Neden istemesin ki? O da onu istiyor. Ve helikopterler neredeyse her yere inebilir. Şu anda çöldeki karavanında birbirlerinin beynini düzüyor olabilirler."

Seven'ın damarına bilerek basıyorum çünkü Vulkan'ı anlıyorum. O da Jade'den etkileniyor ve onu yavaşlatacak hiçbir şey olmadan tüm gücüyle onun peşinden gidecek. Vulcan asla 'hayır'ı cevap olarak kabul etmez ve Jade'le birlikte olmak da farklı olmayacaktır. Seven'ın duygularını kontrol altına alması gerekiyor. Aksi takdirde, bu durum ikisi arasında arabuluculuk yapamayacağım bir soruna dönüşecek.

"Jade bunu yapmaz," diyor, sesine bir parça belirsizlik karışıyor. "Yapar mıydı?"

"Neden olmasın?" Ben soruyorum. "Onun hakkında ne biliyorsun? Hiçbir şey. Sadece bize anlattıklarını. Gerçek adını bile öğrenemiyoruz. Jade Stone olamaz. En başından beri bizimle oynuyor olabilir."

"Hey çocuklar, yardımcı olabilecek bir şey biliyor olabilirim," diye mırıldanıyor Leroy limuzinin ön koltuğundan uykulu bir şekilde. O kadar sessizdi ki limuzinde bizimle olduğunu unutmuştum. "Burada bir iki dakika uyuyakalmış olmalıyım." Koltuğunda daha dik oturuyor, sonra dönüp bize bakıyor. "Gevezeliğiniz beni komaya soktu."

"Ne oldu?" Seven soruyor. "Jade'le ilgili bir şey mi?"

Leroy uykusunu silmek için gözlerini ovuşturuyor. "Evet, birini bulmasına yardım etmem gerekiyordu. Eski bir arkadaşını. Ona yardım etmek için birkaç telefon görüşmesi yapacağımı söyledim."

Seven'in ağzı açık kalır. "Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun? Kimi arıyorsun?"

"Striptiz kulübünde çalışan Ukraynalı bir kız. Uzun boylu, sarışın, mavi gözlü, muhteşem. Jade'in bana söylediği tek şey buydu. Striptiz kulüpleri benim uzmanlık alanım olduğu için onu bulmayı teklif ettim."

"Başka ne dedi?" Seven sorar.

Leroy, "Sadece onu bulursam, Jade ortaya çıkıp ona sürpriz yapmak istediği için bunu gizli tutmak için," diye yanıtlıyor. "Belki de eski okul arkadaşlarıdır."

"Jade bana okulda hiç arkadaşı olmadığını söyledi," diyor Seven. "Kızı bulmak için herhangi bir arama yaptın mı?"

Leroy esnemesini bastırmaya çalışıyor ama başaramıyor. "Hayır, şimdiye kadar unutmuşum. Yine de onu bulmaya çalışmalı mıyım? Ayrıca, size de söylemem gerektiğini sanmıyorum. Jade'le iyi anlaşıyoruz ve onun bana kızmasını istemiyorum. O

zaten bir kere taşaklarımı ezdi. Bir dahaki sefere onları kesmesi için ona bahane vermeye gerek yok."

"Kızı bulmamız gerek," diyorum. "Jade'in neden Vegas'ta olduğuna dair elimizdeki ilk ipucu bu. Güvenlikten birkaç arkadaşını yardıma çağırabilir misin?"

"Evet, elbette," diyor Leroy. "Ama Jade'e de söylediğim gibi. Vegas'taki striptizcilerin yarısı uzun boylu, sarışın, güzel bombalar. Bu özel olanı bulmak zor olabilir. Bana bir isim vermedi. İsim vermesinin bir faydası olmazdı. Striptizcilerin çoğu Vanilla Bean, Starlight ya da Cookie Butter gibi sahte isimler kullanıyor."

"Ukraynalı olduğunu söylemiştin," diyor Seven. "Bu onun izini sürmene yardımcı olabilir. Üst düzey striptiz kulüplerinden başla ve aşağıya doğru ilerle. Eğer güzel bir kızsaa, değersiz bir striptiz kulübünde çalıştığından şüpheliyim."

"Neden bana bir gece izin vermiyorsun, böylece kendi başıma etrafi kontrol edebilirim?" Leroy sorar. "Ya da daha iyisi. Neden siz de benimle gelmiyorsunuz? Oturup Vulcan'ın gökten inmesini beklemekten iyidir. Burada hiçbir şey yapmadan oturmak çok sıkıcı. Neden hepiniz Jade'e kafayı takmış durumdasınız?"

"Bu gece izin alabilirsin," diyor Seven ona. "Aslında, Jade'in arkadaşını bulabilirsen sana oyun parası ve büyük bir ikramiye vereceğim." Seven cüzdanından birkaç büyük banknot çıkarır ve Leroy'a uzatır. "Benden birkaç kucak dansı al. Sadece büyük göğüslerle dikkatin dağılmasın ve neden kulüplerde olduğunu unutma."

Leroy mutlu bir şekilde kıkırdıyor ve beklentiyle ellerini birbirine sürüyor. "Tanrım, bu özel dedektiflik işi tam bana göre. Merak etmeyin, eğer bu kız kulüplerden birinde çalışıyorsa, onu bulacağım."

Seven pencereye yaklaşıyor ve gökyüzündeki bir noktayı işaret ediyor. "Bu tarafa doğru gelen bir helikopter mi?" Ben cevap vermeden limuzinden atlıyor ve piste doğru ilerliyor.

Hızla arkasından gidiyorum. "Aptalca bir şey yapma, tamam mı?" Yetişmek için koştuktan sonra onu uyarıyorum. "Burada bir durum var ve biz bunu çözene kadar herkesin sakın kalması gerekiyor."

"Anlayacak bir şey yok," diye yanıtlıyor. "Merak etme, kontrol altındayım. Vulcan ve benim biraz erkek erkeğe sohbet etmemiz gerekiyor. Hepsi bu kadar."

Helikopter üzerimizde geziniyor ve Vulcan'a güvenli bir şekilde inmesi için yer açmak üzere geri çekiliyoruz. Dışarı çıkmadan önce kanatların durmasını bekliyor. Piste ulaştığında bize genişçe sırtıyor. "Hey çocuklar! N'aber?"

Hay sikeyim. İşte başlıyoruz.

JADE

B Emniyet kemerimi çözmeye vakit bulamadan Seven sarsılarak helikopterin kapısını açtı. İki eliyle uzanıp beni dışarı ve yere kaldırıyor. "İyi misin?" diye soruyor, alnı endişeli bir şekilde kıışmış.

Kaşlarını çat. "Yaralandın mı? Onunlayken herhangi bir kaza geçirdin mi?" İki kolunu sıkıca bana doluyor ve beni sıkıca kavırıyor.

Yüzüne bakmak için geri çekiliyorum. "Ben iyiyim. Neden bana kazaları soruyorsun? Ne olmasını bekliyordun? Kaza mı? Vulcan bana tam lisanslı bir pilot olduğunu söyledi. Her şey yolunda, garip davranman dışında. Uçuş hiç de korkutucu değildi."

Eğilip beni dudaklarımdan usulca öperek beni şok ediyor. Bu şaşırtıcı hareketi, Kit ve Vulcan'ın her ikisi de yakınımda durup beni izlerken, sanki beni kasıtlı olarak sahipleniyormuş gibi hissettiriyor. Dudakları enseme okşamak için aşağıya doğru iniyor. Aniden vücudu sertleşiyor ve aniden benden kurtulup geri adım atıyor.

"Ne oldu?" Ona bakarak soruyorum. "Neyin var?"

Gözleri öfkeden koyu yeşile dönmüş. "Vücudun Vulcan'ın tıraş losyonu gibi kokuyor ve tadıyor," diye mırıldanıyor dişlerini sıkarak. "Onu öldüreceğim." Kollarını kavuşturmuş, yüzünde alaycı bir sırıtişla bizi izleyen Vulcan'a doğru son sürat koşuyor.

Aman Tanrım! Ne yaptım ben?

Onu durdurmak için Seven'ın kolunu tutmak için uzandım ama ıskaladım. Vulcan'a doğru onu yakalayamayacağım kadar hızlı ilerliyor. "Seven! Bekle!"

Öfkeyle sıkıtiğı yumruklarıyla hızla Vulcan'a ulaşır. Tek bir uyarı bile yapmıyor ve bunun yerine Vulcan'ın çenesine doğru savuruyor.

Vulcan yumuşak bir şekilde eğilip Seven'ın gęős kafesine kafa atar ve ikisi de gürültüyle asfalta çakılır.

Ben onları durduramadan, oyun parkındaki iki ortaokul çocuğu gibi birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışarak yuvarlanmaya başladılar. Onlara doğru koştum, sonra ne yapacağımı bilemeden şok içinde orada durdum. Ya da müdahale etmeye çalışıp çalışmayacağımı bile. Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım ve bunu nasıl durduracağıma dair en ufak bir fikrim yok.

Kollarını kavuşturmuş, sakince onları izleyen Kit'e dönüyorum. "Orada öylece durma!" Ona bağırıyorum. "Bir şeyler yap! Birbirlerine zarar verecekler."

"Ne benim maymunlarıma ne de sirkime," diyor ellerini kaldırarak. "Bırakın onlar halletsin. Onlar da birlikte çalıştığım vahşi hayvanlar gibi. Bazen en iyisi müdahale etmemek ve doğanın kendi akışına bırakmaktır."

Vulcan şimdi Seven'ı sırt üstü yatırmış, güçlü elleriyle boynuna sıkıca sarılmış durumda. Onu ölümüne boğuyor. Vulcan çok daha büyük ve belli ki daha güçlü. Eğer bir şey yapmazsam, onu öldürecek. Bu kadar hızlı tırmandığına inanamıyorum.

"Kesin şunu! İkiniz de durun! Durun!"

Bana hiç dikkat etmiyorlar. Seven'ın yüzü havasızlıktan pancar gibi kızarıyor. Vulcan çılgına döndü ve oyun oynadıklarına dair aklıma gelen tüm düşünceler yok oldu. Vulcan'ın psikotik eğilimleri olduğunu biliyordum ama arkadaşının üzerine ıldırmasını beklemezdim. Ona ilk saldıran Seven *olsa* bile.

Seven Vulcan'ı üzerinden atmaya çalışır ama başaramaz. Vulcan'ın cüssesi ve gücü onun için çok fazladır. Oksijensizlikten neredeyse bayılmak üzereyken, elini Vulcan'ın arka cebine sokar ve bir sustalı bıçak çıkarır. Seven onun orada bir tane sakladığını biliyor olmalı.

Bir saniye içinde Seven bıçağı açtı. Uzun, keskin bıçak akşam güneşinin altında parlıyor. Pürüzlü bıçağın ucu Vulcan'ın böğrüne bir santimden daha yakın.

Onu bıaklayacak mı? Bu ne lan?

"Hayır!" Bağırıyorum, ileri atılıyorum. İkisinden birinin benim yüzümden yaralanması ya da ölmesi düşüncesi dayanabileceğimden çok daha fazla. Vulcan'ın üzerine atılıyorum, boğazını çözmeyi ya da bıçağı Seven'ın elinden almayı umuyorum. Tam o anda Seven bir enerji patlaması yaşıyor ve ikisini de yana yuvarlıyor. Bıçağın ağzı kot pantolonumu keserken çığlık atıyorum ve

üst uyluğuma saplandı. Yakıcı beyaz sıcak acı beni sersemletiyor ve Vulcan'ın sırtından yere yığılıyorum.

Bacağıma baktığımda açık yaradan kan fışkırdığını görüyorum. Tekrar bağırmamaya çalışarak bacağımyı tutuyorum. Acı dayanılmaz ve kan etrafımda birikiyor.

"Jade!" Kit anında yanıma indi. "Aman Tanrım! Yaralanmışsın! Hareket etme."

Vulcan dehşet içinde ellerini Seven'ın boğazından çeker ve ikisi de çılgınca yanıma diz çökmek için çabalarlar.

"Ne oldu lan?" Seven soruyor, sesi boğuk ve boğazı sıkıldığı için çatlıyor. "Biz ne yaptık ki? Ona zarar vermek istememiştım!"

"Onu bıçakladın, seni lanet moron!" Vulcan diyor ki. "Aklından ne geçiyordu? Neden bir güreş maçına bıçak getirdin? Seni öldürmezdim." Pantolonumdaki yarayı incelemek için kenara çekti ve ben acı içinde haykırdım. "Çok fazla kan kaybediyorsun," diyor. "Bu çok kötü. Kanamayı durdurmamız gerek." Gömleğini çıkarıp üst baldırına geçici bir turnike şeklinde sarıyor. Kırmızı kan hızla gömleğinden süzölüyor ve yere damlıyor.

"Dikiş atılması gerek," diyor Kit. "Onu acil servise götürmeliyiz."

"Hayır!" Doğrılmaya çalışarak itiraz ediyorum. "Hastaneye gitmek istemiyorum. İyi olacağım. Yara bandı olan var mı? Tek ihtiyacım olan bu ve iyi olacağım, söz veriyorum. Beni bir eczaneye götürüp bandaj ve temizlemek için antiseptik alın. Vulcan'ın bıçağının nerede olduğu belli olmaz. Bıçaktan tetanos kapabilir misin?" Şu anda neredeyse tutarsız bir şekilde mırıldanıyorum ve beni dinlemiyorlar. Beni hiç dinlemiyorlar.

"Ya Giovanni'nin adamları onun hastanede olduğunu öğrenirse?" Seven soruyor. "Bu almamız gereken bir risk," diyor Kit. "Başka seçeneğimiz yok. O

tıbbi bakıma ihtiyacı var. Bu konuda pazarlık yapılamaz."

Kit kollarımı onun boynuna dolamak için uzanıyor. "Bana tutunabilir misin? Seni kaldırıp limuzine taşımam gerekiyor. Üzgünüm, seni taşımak çok acıtacak."

"Bu çok saçma," diyorum, yoğun acıyı çocuklardan saklamak için dişlerimi sıkarak. "Bu sadece bir kâğıt kesici. Beni yıkayabileceğim ve bandajlayabileceğim bir banyoya götürün. Hastanelerden nefret ediyorum, özellikle de kokusundan."

"Kabul etseniz de etmeseniz de gideceksiniz. Biz doktor değiliz." Diz çöküyor ve ellerini dikkatlice dizlerimin altına yerleştiriyor. "Üçte seni almaya geleceğim, tamam mı? Hazır ol. Sana yalan söylemeyeceğim. Seni hareket ettirdiğimde çok acıyacak. Bir...iki...üç."

Beni kaldırıp bacağımdaki kasların gerilmesine neden olduğunda dudaklarımdan bir çığlık kaçıyor. Yüzümü gömleğine gömerek, acıdan yanaklarımdan aşağı akmak üzere olan gözyaşlarımı hızla geri kırıyorum.

Ağlamayacağım. Ağlamayacağım.

Çocukluğumun mantrası aceleyle geri geliyor. Ağlamak zayıflık gösterir ve ben bunu göstermeyeceğim. Onlara bile. *Özellikle de onlara.* Beni limuzine taşıırken boynunun arkasını kavradım.

"Oh, Tanrım! Yardım et bana, İsa! Yardım et, İsa!" Leroy geldiğimizi görünce panik içinde mırıldanıyor. "Orada ne oldu öyle? Bıçaklı kavga mı?" Bize yolcu kapısını açmak için acele ediyor. "Sizi beş dakika yalnız bırakabilir miyim?"

Kit'i daha sıkı kavıyorum, benden kurtulmasını istemiyorum. "Benimle kal," diyorum sıcak boynuna. "Gitme. Beni hastaneye götürmemen için seni ikna edemezsem, o zaman benimle gel." Koruyucu içgüdülerine oynuyorum, yolda onu acil servise gitmekten vazgeçirebileceğimi umuyorum.

Elini saçlarımdan arkasında gezdiriyor ve başımı göğsüne daha sıkı bastırıyor. "Seni bırakmayacağıma söz veriyorum. Sana sahibim." Beni hâlâ kocaman kollarının arasında tutarken, limuzinin içine girmek için eğiliyor. Ben kucığında otururken o deri koltuğa kayıyor.

"Dayan, biz de seninle geliyoruz," diyor Seven limuzinin kapısından. "Leroy, bizi en yakın acil servise götür. Dikiş atılması gerek."

"Sakın buraya bizimle gelmeye kalkma," diyor Kit, sıkı bir kontrol tonuyla. "İkinizin de şu anda ondan uzak durmanız gerekiyor. Ne yaptığınıza bir bakın." Bir eliyle beni sıkıca tutarken diğer eliyle cebinden arabasının anahtarlarını çıkarıp Seven'a uzatıyor. "İşte anahtarlarım. Cipimle arkamızdan gel."

"Seninle geliyorum çünkü bu benim hatam değil!" Vulcan diyor ki. "Milyonlarca kez güreştik ve Seven bugüne kadar hiç bıçak çekmemişti. Jade'i bırakmayacağım."

"Masum rolü yapma," diyor Kit. "Onu boğuyordun ve çok ileri gittin. Bir gün için yeterince zarar verdin."

"Şu anda tartışacak vaktimiz yok," diyor Seven. "Bu benim hatam ve bunun için tüm suçu üstleneceğim. Hadi Vulcan, Kit'in cipine birlikte binelim. Hemen arkanda olacağız. Hastanede buluşuruz." Limuzinin kapısını çarptı.

"Leroy, lütfen dikkatli sür," diyor Kit ona. "Jade acı çekiyor ve her tümsek ya da keskin dönüş onu daha da kötüleştirecek."

"Merak etme. Dayan, Jade. Yaşlı Leroy seninle ilgilenecek."

"Benimle hastaneye gelirsen tanınmaz mısın?" Kit'e sordum. "Eminim Vegas'ta da bir sürü hayranın vardır. Dikkatleri üzerimize çekmemeliyiz ve seni fark etmemek imkânsız."

Elini arka cebine atar ve çirkin, kahverengi bir örgü şapka çıkarır. Uzun, sarı saçlarını başının üstüne doğru çeker ve kasketi tepesine doğru çekiştirir.

"Bunun yardımı olur mu?" diye soruyor. "Beni şimdi tanıdın mı?"

Uzanıp şapkanın altına kaçırıldığı birkaç tutam saç sıkıştırıyorum. "Böylesi daha iyi," diyorum. "Bu cüssenle seni gözden kaçırmak hâlâ zor ama en azından saçların örtülü. Beni acile götürmekten vazgeçirmenin bir yolu var mı? Hastaneleri sevmediğimi söylerken şaka yapmıyorum."

"Ben de bilmiyorum," diyor, sesinde bir parça hüznün var. "Çok uzun zamandır birinin içine girmedim. Yaran çok derin. Üzgünüm, gitmen gerek."

Yüzümü boynuna gömüyorum ve haklı olduğunu anlıyorum.

JADE

T Sonraki bir saat bulanık bir şekilde geçti. Leroy sözüne sadık kalarak, büyük tümseklere ya da kaldırım taşlarına çarpmadan dikkatli bir şekilde sürüyor ve bizi en yakın hastanenin Acil Servis girişine hızla ulaştırıyor. Kit

Limuzinden sürünerek iniyor, beni hâlâ küçük bir çocuk gibi kollarında tutuyor ve resepsiyona koşuyor.

"Yardıma ihtiyacımız var!" diye bağıyor. "O yaralı."

Hemşire pantolonumun kanla ıslanmış bacağına bir bakış atıyor ve aceleyle masanın etrafından dolaşiyor. "Bu taraftan" dedi. "Onu bir odaya yerleştireceğiz. Efendim, siz aile üyesi misiniz?"

"Evet," diye yalan söylüyor. "Kardeşi."

"Beni takip edin" dedi. Bizi bir koridor boyunca ilerletiyor ve bir hastane yatağı ile bir metal sandalyenin bulunduğu küçük bir odaya sokuyor. "Onu yatağa yatırın, ben de hayati bulgularını alayım."

Kit beni hastane yatağına yatırıyor ve bacağımı hareket ettirmesi gerektiğinde tekrar ağlamamaya çalışıyorum. "Çok acı çekiyor," diyor hemşireye. "Bıçak onu derinden kesmiş. Acısını dindirecek bir şey alabilir mi?"

"Evet, ama önce doktorun onu muayene etmesi gerekecek," diye kesin bir dille yanıtlıyor. "Bu ne kadar sürer?" diye sorar.

"Umarım yakında," diyor. "Çok meşgulüz ve şu anda başka hastalarla birlikte. Hanımefendi, sizden bazı bilgiler almam gerekecek ve doldurulması gereken birkaç formumuz var. Sağlık sigortası kartınız yanınızda mı? Ayrıca kayıtlarımız için ehliyetinizin veya başka bir kimliğinizin bir kopyasına ihtiyacım olacak."

Siktir!

Gözlerim Kit'in yüzüne kaydı. İşim bitti. Ehliyetimi ve sigorta kartımı verdiğim an işim biter. Ölü kızlar hastanelerin acil servislerinde görünmezler. Bunun berbat bir fikir olduğunu biliyordum. Sağlık hizmetleri bilgisayar sistemlerinin hacklenmesi çok kolaydır. Ben de pek çok kez girdim. Sigorta bilgilerimi bilgisayarına yüklerse, Rus mafyası hayatta olduğumu anlar. Kağıt izleri onları doğruca bana gönderecektir.

Ben yürüyen ölü bir kıyım.

"Sırt çantam y a n ı m d a değil," diyorum. "Her şey orada. Ne yapabilirim ki?"

Hemşire bana baktı ve yorgun bir iç geçirdi. "Sigortanız yoksa sizi acil tedaviden geri çeviremeyiz. Yine de tıbbi formları doldurmanız gerekecek. Eğer hastaneye yatırılmanız gerekirse, sizi başka bir tesise nakletmemiz gerekebilir. Sigortasız hastaları kabul eden bir tesise."

Başka bir deyişle, yoksullar hastanesi. "Benim sağlık sigortam var," diyorum kaşlarımı çatarak. "Gerçekten var. Kartı daha sonra getirebilirim ya da telefonla birini arayabilirim."

Gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle bana bu cümleyi daha önce defalarca duyduğunu söylüyor. Büyük olasılıkla sigortası olmayan ve tıbbi bakım için geri çevrilmekten korkan hastalardan. *Bu çok boktan.*

Kit cüzdanını çıkarır ve ona bir kredi kartı uzatır. "İşte benim kartım. Bir sorun ya da gecikmeye neden olacaksa, tıbbi bakımıyla ilgili tüm masrafları onaylamak için imzalayacağım."

"Hayır, bunu yapma," diyorum ona. "Bu ziyaretin neye mal olacağını bilemeyiz. Ben sigorta primi öderken senin ödemene izin veremem."

"Erkek kardeşler kız kardeşlerine yardım etmeyecek de ne yapacak?" diye cevap veriyor ve arkasından bana göz kırpmıyor.

Hemşire kartını elinin tersiyle iter. "Bu noktada kredi kartı gerekli olmayacak. Tedavi için depozitoya ihtiyacımız olup olmadığını size daha sonra söyleyeceğim. Bir dakika içinde imzalamanız için formlarla geri döneceğim." Bacağıma hızlıca bir göz attıktan sonra ortadan kayboluyor, belli ki beni iyileştirmekten çok formları doldurmakla ilgileniyor.

"Bunu senin ödemeni istemiyorum," diyorum Kit'e. İri gövdesi metal sandalyenin kenarında tehlikeli bir şekilde tünüyor. "Duyduğuma göre, acil servis ziyaretleri binlerle ifade ediliyormuş."

"Ve sana dikiş attırmak için her kuruşa değer" diyor. "Endişelenmeyin. Önemli olan seni bir an önce bir doktora muayene ettirmek." Yastığımı düzeltmek için arkama uzanıyor. "Rahatsızsın," diyor. "Ne yapabilirim? Bir battaniye isteyeyim mi? Bu oda buz gibi."

"Burada benimle olman yeterli. Teşekkür ederim. Her zaman beni kurtarmaya çalışıyorsun."

"Burada anahtar kelime denemek. Her zaman çok geç kalıyorum ve bir adım geriden koşuyorum."

Hemşire elinde bir pano ve bir inç kalınlığında form yığınıyla odaya dalıyor. "Burada herkes iyi mi?" diye soruyor sahte, neşeli bir sesle.

Başımı sallıyorum, gerçi ona kendimi iyi hissettiğimi söylediğimi hatırlamıyorum.

"Doktor birazdan gelir." Bana bir pano ve kalem uzatarak tekrar söyledi. "Formlarınızı almak için birkaç dakika içinde geri geleceğim. Ama önce tansiyonunuzu ölçmem ve oksijen seviyenizi kontrol etmem gerekecek." Koluma bir tansiyon manşonu sarıyor ve parmağıma bir nabız oksimetresi takıyor. Bir dakika içinde "Her şey yolunda," diyor ve cihazları hızla geri çıkarıyor. "Ben gidip doktoru kontrol edeceğim." Kit'e dönüyor. "Efendim, doktor içeri girdiğinde bekleme odasına çıkmanız gerekecek. Hastayla yalnız konuşması gerekecek."

"Neden gitmesi gerekiyor?" Doktorun beni neden yalnız muayene etme ihtiyacı duyduğuna şaşırdım. Bu kulağa hiç hoş gelmiyor. "Benimle kalmasını tercih ederim."

"Hastane politikası böyle." Hemşire kapıda duraksıyor ve dönüyor. "Özür dilerim, bugün o kadar meşguldüm ki kafam allak bullak oldu. Bunun tekrar olduğunu nasıl söylemiştiniz? Nasıl kesildiniz?"

Hazırlıksız yakalandığım için ona göz kırpıyorum. Enerjimi bacağımın nasıl kesildiğine dair iyi bir açıklama getirmek yerine acıyla başa çıkmaya odaklanarak harcadım. Ona benim için tartışan iki adamın bıçaklı kavgasının ortasına atladığımı söylemek pek akıllıca olmayabilir.

"Aptalca bir kazaydı," diyorum. Beynim, kalçamı nasıl kestiğime dair iyi bir bahane bulmak için dönüp duruyor. Kesik bir el için makul bir açıklama bulmak bir şey, kesik bir bacak başka bir şey. "Mutfakta sakarımdır," diye geveledim. "Düşen bir bıçağı yakalamamak gerektiğini hep duymuşumdur. Şimdi nedenini anlıyorum. Bıçağın kasaptan düşüşünü kırmaya çalışıyorum"

blok akıllı değildi. Kardeşim her zaman keskin mutfak aletlerinin yanında bana güvenilemeyeceğini söyler."

Kit, "Bu yüzden bundan sonra yemekleri ben yapacağım," diyerek hikâyeme katkıda bulunuyor. "Mutfakta güvende değilsin. Annemin bana yemek yapmayı öğretmesi iyi bir şey."

Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Dediğim gibi, doktor geldiğinde dışarı çıkması gerekecek."

"Bulabildiğin en iyi açıklama bu muydu?" Kit o gittikten sonra bana fısıldıyor. "Sana inanmadı."

"Hikayenin bir kısmı doğrudu. Mutfakta sakar olabiliyorum. Yemek pişirmek hiç edinmediğim bir beceri."

"Peki ya kardeş kısmı?" diye soruyor.

"Ben tek çocuğum ve senin kardeşim olduğuna dair hikâyemize inanacağından şüpheliyim." Uzun boyuna ve mavi gözlerine bakıyorum. "Ona senin babanın bir Viking, benimkinin ise bir elf olduğunu söyleyebiliriz."

"Buna inanmaya düşen bıçak hikayesinden daha yakın olurdu," diye yanıtlıyor.

Buz gibi odada oturmuş bekliyoruz. Odaları ayıran bölmeler ince ve doktorun etrafımızdaki çeşitli odalara girip çıktığını duyabiliyoruz.

"Neden bu kadar uzun sürdü merak ediyorum," diye yakınıyorum yüksek sesle iç çekerek. "Ölmüyor olmam iyi bir şey. Aslına bakarsan, bu işi bırakmamızın zamanı geldi. Bacağımdan artık kan damlamıyor ve bu çok büyük bir zaman kaybı. Bütün gece burada olacağız." Bacaklarımı hastane yatağının kenarından kaydırıp ayağa kalkmaya çalışıyorum. Bacağım altımda bükülüyor ve kırımın üzerine düşmemek için hastane yatağına tutunuyorum. "Kahretsin! Bu son kez aranızdaki bir kavganın ortasına atlayışım olacak."

"Dayan!" Kit ayağa fırlayıp yanıma koştu. "Bir doktora görünmeden gidemezsin. En azından bu gece uyumana yardımcı olacak bir ağrı kesici verebilirler. Yaranın temizlenmesi ve dikilmesi gerekiyor. Muhtemelen tetanos aşısı da olmalısın. Vulcan'ın bıçağı konusunda haklısın. Onunla kimi ya da neyi kestiğini bilemeyiz. Oyalanamayız ve bacağının enfeksiyon kapmasına izin veremeyiz."

"Acımı dindirmek için bir şeyler yapmak için acele eden birini fark ettin mi? Çünkü ben görmediğime eminim. Gitmemiz gerek."

Bana kaşlarını çattı. "Onlar seni resmen serbest bırakmadan ayrılmana izin verilmediğinden oldukça eminim. Bu kurallara aykırı."

"Burası hapisane değil. Kurallar kimin umurunda? Ne yapacaklar ki? Polisi mi arayacaklar?"

Polis kelimesini söylediğim anda aklıma kötü bir düşünce geliyor. "Kit, hemen gitmemiz gerek. Yani hemen şimdi. Hemşirenin sana nasıl baktığını fark ettin mi? Ya bunu bana senin yaptığından şüphelenirse? Polise beni sorgulamak için zaman kazandırmak için oy alıyorlar. Bu yüzden doktor beni henüz muayene etmedi. Açıklanamayan bir bıçak yaram var. Sağlık çalışanları şiddet içeren yaralanmaları bildirmekle yükümlüdür."

İkna olmamış. "Endişelenmiyorum. Onlara sadece gerçeği söyleyeceğiz." "Hangi gerçekten bahsediyorsun? Bir grup adamın beni kaçırdığını mı?

ve beni günlerdir tuttuklarını? Rus mafyasının öldüğüme inandığını ve şimdi hemşireye gerçek adımı verirsem ölmediğimi anlayacaklarını mı? Beni kaçıran iki kişi arasındaki kavgayı ayırmaya çalışırken bıçaklandığımı mı? Tüm bunlar kulağa nasıl geliyor Kit? Çok geç olmadan buradan gidelim." Acıya karşı dişlerimi sıkıyorum ve bir adım atmaya çalışıyorum. "Sen olsan da olmasan da gidiyorum."

"Henüz bacağına ağırlık veremezsin," diyor. "Eğer gitmeye kararlıysan, seni dışarı çıkaracağım. Yine de kararına katılmıyorum."

"Beni dışarı taşırsan şüpheli görünür," diyorum. "Kafanı kapıdan dışarı çıkar ve bir tekerlekli sandalye ara. Sonra beni taburcu olmuşum gibi dışarı çıkarabilirsin. Başarana kadar numara yaparız."

Kapıyı açıp dışarı çıkıyor, sonra tekerlekli sandalyeyle hızla geri dönüyor. Tekerlekli sandalyeyi yatağın yanına iterek, "Harika bir fikir," diyor. "Benim yardımım olmadan ayakta durmaya çalışma. Ağırlığını bana ver." Kolumu omzuna doluyor ve beni dikkatlice tekerlekli sandalyeye indiriyor.

Oturduktan sonra yaralı bacağımyı bacak desteğine kaldırdığında yüzümü buruşturuyorum. "Sargı bezi ve antiseptik için dolapları kontrol et. Yarayı daha sonra temizlemek için kullanabileceğim herhangi bir şey."

"Evde bol miktarda ilk yardım malzemem var. Bazen acil bir durumda veterinerim gelene kadar hayvanları tedavi etmem gerekiyor."

"Bunu bana neden daha önce söylemedin? O zaman evine gittiğimizde bana doktorluk yapacak kişi sen olacaksın. Seni tıbbi teknisyenim olarak atıyorum." Üzerime giydirdiği ceketı alıp bacağımyın üzerine örtüyorum. "Vulcan'ın kanlı gömleğinin hâlâ üzerimde olduğunu fark ederlerse kaçığımdan şüphelenirler."

Ceketin kollarını hızla bacağıma doluyor ve beni kapıya doğru götürüyor. "Hadi burayı havaya uçuralım," diyor. "Diğerleri bekliyor

Hemen dışarıda, acil servisin girişinde. Leroy'a hemen ön tarafa çekmesini mesaj attım, böylece bu işi çabucak halledebiliriz."

"Eğer biri bizi durdurmaya çalışırsa, devam edin," diye uyarıyorum onu. "Tamamdır. Hadi gidelim."

Kapıyı açıyor ve beni uzun koridor boyunca hızla girişe doğru itiyor. Hemşire odasındaki resepsiyon görevlisi bize bakıyor, sonra da iki kez dönüp bakıyor. "Hanımefendi! Affedersiniz! Hanımefendi!" diye seslenerek bizi durdurmaya çalıştı. "Bekleyin! Taburcu belgeleriniz yanınızda mı? Gitmeden önce ibranameyi imzalamanız gerekiyor. Efendim! O henüz taburcu edilmedi."

Kit'e "Durma," diyorum.

Hızlanıyoruz ve iki polis içeri girerken acil servis girişindeki çift camlı kapıdan geçiyoruz. Bize gelişigüzel bakıyorlar ve ilerlemeye devam ediyorlar.

"Kahretsin! Limuzin nerede?" diye sordum.

Leroy görünürde yok. Aniden, binanın köşesinden uçarak geliyor ve önümüzde cayır cayır duruveriyor. Seven ve Vulcan arkadan doluşuyor. Kit beni limuzine kaldırırken, Seven tekerlekli sandalyeyi sabitlemek için arkamdan koşuyor. Güvenli bir şekilde içeri girdiğimde, Vulcan tekerlekli sandalyeyi hızlıca iterek otomatik kapılardan içeri uçmasını sağlıyor. Her iki adam da limuzine geri atlıyor ve kapıyı arkalarından kapatıyor.

"Git! Git!" Kit, Leroy'a bağıyor.

Leroy gaza basıyor ve girişten çıkıyor. Pencereden dışarı bakıyorum ve iki polisin acil servis girişinin dışına koşuşturmalarını izliyorum. Bize doğru bakıyorlar ama plaka numarasını okuyamayacakları kadar uzaktayız. Rastgele bir bıçak yarasıyla bizi takip edecek kadar ilgilendiklerinden şüpheliyim.

"Çok yakındı," diyorum Kit'e. "İki dakika daha olsaydı hepimiz mahvolurduk."

"Orada ne oldu?" Seven soruyor. "Neden bacağını düzeltmediler? İçeri girdiğin zamankinden farklı görünmüyorsun. Biz burada limuzinde otururken, ne ler olduğunu bilmeden panikliyorduk."

"İçeri girmemize izin vermediler," diye ekliyor Vulcan. "Elimizden geleni yaptık ama o pislikler kollarını bile kıpırdatmadılar. Sadece bir ziyaretçiniz olabileceğini söylediler." Kit'e meraklı bir bakış fırlatıyor. "Ve ziyaretçinin aileden biri olması gerekiyordu, bu da bana sizi neden içeri aldıklarını merak ettiriyor."

"Onlara onun kardeşi olduğumu söyledim," diye yanıtlıyor Kit. "Onlar da bize inanmadılar."

"Polisin gelip Kit'i sorgulamasına zaman tanımak için oyaladıklarını fark ettik," diye cevap veriyorum. "Onun bir tacizci olabileceğinden şüpheleniyorlardı." Kit'in bir kadına zarar vermesi gibi saçma bir fikir karşısında kaşlarımı çatıyorum. O tanıdığım en korumacı adam. "Kit'in beni bıçakladığını hayal edebiliyor musun? Çünkü ben kesinlikle düşünemiyorum." Onun sıcaklığına daha da yaklaşıyorum.

O anda, hiçbirinin bana zarar vereceğini düşünemediğimi fark ettim. Kasıtlı olarak değil. Dünyanın en yakışıklı üç adamı gözlerinde derin bir endişeyle bana bakarken kendimi hiç bu kadar korunmuş hissetmemiştim.

Nasıl ya da neden olduğunu anlamıyorum, sadece benim tarafımda olduklarını biliyorum.

Vulcan uzanıp parmak eklemiyle yanağımı okşadı. "Seni asla bir kavganın ortasına sürüklemeydik. Sonuçlarını düşünmeden aptalca şeyler yaparız ve sadece oyun oynuyorduk."

"Hep ölüm kalım oyunları mı oynarsınız?" diye soruyorum. "Sadece riskler yüksek olduğunda" diye yanıtlıyor. "Bu seferki risk neydi?" diye soruyorum.

"Sen."

Tek bir kelimenin ağır yükü aramızda asılı duruyor. Hepimiz tam olarak ne demek istediğini ve şu anda neyin tehlikede olduğunu biliyoruz. Bırakın iki erkeği, benim için savaşmaya istekli bir erkekle bile ilişkim olmamıştı. Ya da üç. Bu durumla nasıl başa çıkacağımdan emin değilim. Benden seçim yapmamı isterlerse, yapamam ve yapmayacağım.

Aralarında nasıl seçim yapabilirim ki?

Bu imkânsız ve şimdi bir noktada benden bunu isteyeceklerinden korkuyorum. "Ve siz ikiniz yumruk yumruğa kavga etmenin her şeyi çözeceğini mi düşündünüz?" Ben havayı yumuşatmaya çalışıyorum.

"Bazen aptalca şeyler yaparız," diyor Seven, bana mahcup bir bakış atarak. "Bu erkeklere özgü bir şey. Özür dilerim, kendimi kaybettim ve düşüncesizce davrandım. Seni korkutmak istememişim. Bir daha olmayacak."

"Umarım değildir," diyorum. "Çünkü birbirinizi öldürmeye çalışmanızı izlemek beni çok korkuttu. Bu yüzden araya girdim. Kavganızı durdurmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım. Lütfen beni bunu tekrar yapacak bir duruma sokmayın."

"Ve sen de atladığın için çok ağır bir bedel ödedin," diye hatırlatıyor

Kit. "Bir dahaki sefere, eğer bunu yapmaya kararlılsa bırak birbirlerini öldürsünler. Onlar büyük

ve sonuçlarıyla başa çıkabilirim. İncinmene değmez."

"Artık bitti, bunu geride bırakalım," diyorum, grubun arasını düzeltmeye hevesli bir şekilde. Bu gerginlik beni rahatsız ediyor. "Nereye gidiyoruz?"

Kit, "Evime dön de seninle ilgileneyim," dedi. "Leroy eşyalarını Seven'dan alıp bizi bıraktıktan sonra buraya getirebilir. Cipimi nereye bıraktınız?"

"Hastanenin otoparkında," diyor Seven. "Onu almaya daha sonra geleceğiz çünkü şu anda hiçbirimiz Jade'in yanından ayrılmıyoruz. Onun iyi olduğundan emin olana kadar olmaz."

Kit anlayışla başını sallıyor. "Geri almak için acelem yok. Garajımda başka araçlar da var."

"İhtiyacın olursa arabamı ödünç alabilirsin," diye teklif ettim. "Eğer içine sığabilirsen, ki bu şüpheli."

Vulcan, "Araba dediğiniz hurda yığını hakkında," diyor. "Vegas'ta dolaşacaksanız, daha güvenilir bir arabaya ihtiyacınız var. Senin eski külüstürün kötü durumda. Bozulmak üzere olan bir arabayı kullanmanıza izin veremeyiz. Eğer böyle bir şey olursa, önünüze çıkan herkesin insafına kalırsınız. Bu güvenli değil. Size kullanmanız için başka bir araba bulacağız."

Kalp atışlarım hızlandı. Onu doğru mu duydum? "Dur, bekle," diyorum. "Bu artık mahkûm olmadığım anlamına mı geliyor?"

Kit, Seven ve Vulcan arasında bir ileri bir geri bakar. "Bir şey mi kaçırdım? Neler oluyor?"

"Son birkaç gündür olanlardan sonra, Vulcan ve ben Jade'in gitmesine izin verme zamanının geldiğine karar verdik," diyor Seven. "Onu daha fazla tutsak tutamayız. Özellikle de son zamanlarda meydana gelen tüm bu olaylardan sonra."

Kit sanki gitmeme izin vermek istemiyormuş gibi kollarını bana doluyor. "Yaralı ve acı çekiyor," diyor Kit. "Etrafta kendi başına dolaşamayacak kadar tehlikede."

Seven ona kaşlarını çatıyor. "Onu sürgüne göndermeyeceğiz ya da sokaklara salmayacağız." Eğilip elimi avuçlarının içine alıyor. "Jade, gitmeni istemiyoruz. Lütfen bir daha kaçma. İstedğin sürece tüm evlerimiz sana açık. Kit haklı. Yaralısın, acı çekiyorsun ve tehlikedesin. Bizimle kal ve seni elimizden geldiğince korumamıza izin ver. Bizimle başka bir yerden daha güvendesin."

Şok oldum ve kafam karıştı. Günlerdir tek istediğim özgür olmaktı. Şimdi bana özgürlüğümü veriyorlar ve ayrılma düşüncesi beni hasta ediyor.

"Bir bit yeniğı var mı?" diye sordum. "Beni kandırmaya mı çalışıyorsun?"

Kafam karıştı. Bana gitmekte özgür olduğumu söylüyorlar ve bir sonraki adımımın ne olması gerektiğı konusunda hiçbir fikrim yok. Kasabayı ve bu üç adamı geride bırakma fikri içimde inanılmaz bir boşluk hissi yaratıyor.

Vulcan, "Bunda bir bit yeniğı yok," diye yanıtlıyor. "Bizimle kalmanın tek yolunun seçimin tamamen sana ait olması olduğunu fark ettik. Seni güvende tutabilmemizin tek yolu bu olsa bile seni zorlayamayız. Artık her şey sana bağlı."

"Ne söyleyeceğimden emin değilim. Kararımı hemen şimdi mi söylemem gerekiyor? Şu anda kaçacak durumda değilim." Kana bulanmış bacağımlı gösteriyorum. "Kelime oyunu yapmıyorum."

"İstedığın kadar zamanın var," diyor Kit. "Hiçbir yere gitmiyoruz."

JADE

"Y Beni içeri taşımana gerek yok," diyorum Kit'e evine vardığımızda. "Bunu kendi başıma yapabilirim. Sürekli kucakta taşındığım için kendimi aptal gibi hissediyorum. Bu utanç verici ve beni zayıf ve çaresiz gösteriyor."

"Saçmalama," diye cevap veriyor. Ben kucağındayken uzun deri koltuğun ucuna doğru kayıyor, sonra kollarında ben varken dikkatlice limuzinden iniyor. Bugün beni o kadar çok taşıdı ki, artık bunu zahmetsizce, sanki ikinci doğasıymış gibi yapıyor.

Seven, Kit'in ön kapısını açmak için anahtarını çoktan kullandı ve biz de onu eve kadar takip ettik. Kit beni dikkatlice kanepeye yerleştiriyor ve arkamdaki yastıkları kabartıyor.

"Yaranı temizlememi ve sarmamı istediğine emin misin?" Kit soruyor. "Ev ziyareti yapabilecek gezici doktorlar olup olmadığını sormak için etrafı arayabilirim."

"Onlar kişisel arkadaş mı?" Ben soruyorum. "Çenesini kapalı tutabilen biri mi?"

Başını sallar. "Hiç kimse. Sadece veterinerler ve veteriner teknisyenleri. Yaranın benim becerilerimin çok üstünde olduğunu keşfetmediğimiz sürece benimle kalacaksın. Ben ilk yardım çantamı getirene kadar burada biraz dinlen. Döndüğümde o kötü çıkarman gerekecek. Seni onlardan kesip çıkarmak daha kolay olabilir. Hangisinin en az acıtacağını düşünüyorsanız onu yapın."

Ona başımı sallıyorum, onların önünde külotuma kadar soyunma düşüncesi beni hiç korkutmuyor. Hepsi çıplak bedenimi çoktan görmüştü ve Leroy eşyalarımı Seven'ın çatı katından almaya gitmişti.

"Makasın nerede?" Vulcan yanımda yere diz çökerken Kit'e soruyor. "Kot pantolonu çok dar." Bana göz kırpmıyor. "Şikayet ettiğimden değil. Pantolonun paçasını yarasının olduğu taraftan keseceğim, sonra da diğer taraftan aşağı kaydırmasına yardım edeceğiz."

Kit, "Makas mutfığın yan çekmecesinde," diye cevap verir. "İlk yardım malzemeleriyle hemen döneceğim. Pantolonu çıkarmak için çalışmaya başla."

"Ben makası getireyim," diyor Seven aceleyle mutfığa doğru giderken. Alışılmadık derecede sessiz ve ona her baktığımda gözleri ısırap dolu. Kazara beni incittiği için suçluluk duygusuyla dolup taşıyor.

Vulcan kaşlarını imalı bir şekilde oynatıyor. "Bizim için striptiz gösterisi yapmaya hazır mısın Jade?" Ne kadar endişeli olduğunu gizlemek için benimle alay ediyor ama fark etmediğimi düşündüğü andaki ifadesi onu ele veriyor.

Ona gözlerimi deviriyorum. "Hazır olduğum tek şey uzun bir uyku. Çok yorgunum. Kavurucu çölde yürüyüş yapmaktan bir duşa da ihtiyacım var ama sanırım bu söz konusu bile olamaz."

"Sünger banyosuna ne dersin?" diye teklif ediyor. "Yardım etmek için gönüllü olurum."

Uzanıp omzuna dokunuyorum. Birbirimizin kollarına sarılmamızın üzerinden sadece birkaç saat geçmiş olmasına rağmen sanki sonsuzmuş gibi geliyor. Başını çeviriyor ve elimi öpüyor. "Merak etme bebeğim," diyor, birden ciddileşerek. "Seninle ilgileneceğiz. Artık bizimlesin."

JADE

An saat sonra, bacağımı bir yastığa dayamış kanepede uzanıyorum. Bacağımdaki ağrı, dizimden uyluğumun üst kısmına kadar uzanan derin, zonklayıcı bir sızıya dönüştü. Ne kadar acı çektiğimi saklamaya çalışıyorum.

Canım yanıyor. Zaten yeterince kötü hissediyorlar ve Kit'e döndüğümüzden beri sürekli etrafımda dolanıyorlar.

Kit, kesiğimi temizleme ve sarma konusunda oldukça yetenekli çıktı. Yarayı kapatmak için küçük hayvan yaralanmalarında kullandığı bir doku yapıştırıcı uyguladı ve işe yarıyor gibi görünüyor. Dikiş için acil servise geri dönmekten kaçınmak için her şeyi deneyeceğimden, yapıştırıcının insan kullanımı için onaylanıp onaylanmadığını sormadım. Kesik bir yara izi bırakacak, bu da hastanenin bilgisayar sisteminin dışında kalmak için ödenecek küçük bir bedel.

"Sana bir şey getireyim mi?" Kit milyonuncu kez soruyor. Eve döndüğümüzden beri yanımdan hiç ayrılmadı.

"Beni vurabileceğin bir at sakinleştiricin yoksa tabii?" şaka yapıyorum.

"Aslında var," diyor bana gülümseyerek. "Bunlar acil durumlar için büyük kedi sakinleştiricileri. Ölüm kalım meselesi olmadıkça dartları asla kullanmam. Umarım henüz o kadar ileri gitmemişsindir."

"Yarına kadar eskisi kadar iyi olacağım," diye onu rahatlatıyorum. "Acıya karşı yüksek bir toleransım var."

"Neden?" diye soruyor.

"Özel bir nedeni yok," diye cevap veriyorum. Ona gerçeği söylemiyorum çünkü onun ya da diğerlerinin benim için üzülmelerini istemiyorum. Bunu erken yaşta öğrendim.

Acı çekmem kimsenin umurunda değildi. Ya da aç. Ya da üşümemi. Herkes beni görmezden geldi çünkü onlar için bir maaş çekinden başka bir şey değildim. Acınacak kadar düşük bir maaş.

"Yarından bahsetmişken," diyor Seven gelişigüzel. "O gün için büyük bir planın var mı?"

"Kit'in meşhur yeşil içeceğini kahvaltıda yemek ve iyileşmeye çalışmak dışında mı?" Cevap veriyorum. "Hayır, bunun ötesinde bir planım yok."

Bunca zamandır onlardan ne zaman kaçacağımı planlayıp duruyordum. Şimdi bana gitmekte özgür olduğumu söylediklerine göre, bir sonraki adımımı düşünmeyi erteliyordum.

"Neden arkamızı döndüğümüz anda banyoya gidip sürünecekmişsin ya da yine pencereden düşecekmişsin gibi bir hisse kapılıyorum?" Vulcan soruyor. "Eğer gitmeyi planlıyorsan, bize söyle. Aptalca bir şey yaparak kendine zarar verme."

"Hepiniz veda etmeden şehri terk etmemi mi bekliyorsunuz?" Ben soruyorum.

Seven bir süre sonra, "Belki," dedi. "Bizi şaşırtan başka beklenmedik şeyler de yaptın." Vulcan'la yatmamdan bahsediyor. Erkekler arasındaki kıskançlık işe yaramayacak. Benim için kavga etmelerine izin veremem. Vereceği zarara değmez.

"Hiçbiriniz beni, benden beklenen ya da beklenmeyen davranışları tahmin edecek kadar iyi tanımıyorsunuz," diye hatırlatıyorum.

"Bunu anlamaya başlıyorum," diyor Seven. "Hazırlıklı olmak istiyoruz; belki şimdiden şehri terk etme planları yapıyorsunuzdur. Eğer öyleyse, kararınıza saygı duyacağız. En azından sana veda etmek istiyoruz. Ve tabii ki sizi vazgeçirmeye çalışacağız."

"Peki ya şehirden ayrılmayı planlamıyorsam?" diye sordum. "O zaman ne olacak? Bu dünyada hiçbir şey bedava değil. Biraz daha kalmaya karar verirsem ne olacak?" Seven sandalyesinin kenarına yanaşıyor ve elimi tutuyor. "Burada bizimle kalmaya karar verirsen tek bir şartımız var.

Seninle konuştuk.

ve hepimiz aynı fikirdeyiz." "Duyalım bakalım."

"Bize her şey hakkında gerçeği söyle. Neden Vegas'ta olduğunuzu ve Rus mafyasının peşinizde olmasının gerçek nedenini. Leroy bize ondan Vegas'ta bir kız bulmasını istediğini söyledi. Eminim bunu bir sır olarak saklamasını beklemiyordunuz. Eğer kalacaksan, bize karşı dürüst olmalısın. İki rakip mafya grubu seni ararken bunu istemek çok da zor değil."

Derin bir nefes alıyorum. Ya şimdi ya da asla. "Durumunuzu anlıyorum ve bu adil. Benim burada olmam hepinizi tehlikeye atıyor. Ne kadar

dinlemek için zamanın var mı? Sonunda konuşmaya hazırım."

"Bu büyük açıklama için bir içkiye ihtiyacım var mı?" Vulcan soruyor. "Dur bakalım! Eminim vardır." Geri dönmeden önce mutfığa doğru ilerliyor. "Kahretsin! Kit'in evde alkol bulundurmadığını unutmuşum." Kanepeye yakın bir sandalyeye oturdu. "Böldüğüm için özür dilerim. Bize anlatmak istediğin her şeyi duymaya hazırız."

"En baştan başlayacağım ve hikaye sıkıcı olabilir," diye onları uyarıyorum. "Çocukluğum hakkında söyleyecek pek bir şey yok, koruyucu ailelerin yanında büyüdüğüm ve zamanımın çoğunu yalnız geçirdiğim dışında. Çok okudum ve on sekiz yaşma kadar günübirlik geçinmeye çalıştım."

Vulcan anlamış gibi başını sallıyor. "Sen de mi?" Ona soruyorum. "Koruyucu ailede miydin?"

"Evet, ta ki on altı yaşında kaçana ve kimse beni bulmaya gelecek kadar umursamayana kadar," diye yanıtlıyor. "Bu senin hikayen, benim değil. Devam et."

"Okulda çok çalıştım ve çoğunlukla içime kapandım. On sekiz yaşında aylık koruyucu aile ödemelerim bittiğinde, koruyucu ailem beni evden kovdu ve kendi başıma kalacağımı söyledi. Bunu beklediğim ve elimden geldiğince hazırlandığım için umursamadım. Lisemdeki rehber öğretmen bana çok yardımcı oldu. Lisem, lise kredilerime de sayılan üniversite dersleri alabileceğim bir ortak kabul programı sunuyordu. Mezun olduktan sonra yerel bir üniversiteye mali yardım için başvurdum. Sadece okul harcı için küçük bir burs alabildim."

"Üniversitedeyken nerede yaşıyordun?" Seven soruyor. "Kampüste mi?"

"Hayır, bir Kore bakkalının altındaki köhne bir stüdyo dairede tek başıma yaşıyordum. Ödeyebildiğim tek şey buydu ve dükkanın sahibi olan yaşlı çift nazikti. Bana son kullanma tarihi geçmiş yiyecekler vererek açlıktan ölmemi engellediler. İki yıl boyunca Kore yemekleriyle beslendim."

"Üniversiteyi bıraktın mı?" Seven soruyor.

"Buna pes etmek dememeyi tercih ederim," diyorum kaşlarımı çatarak. "Matematikte iyiyimdir. Yalvarıp yakararak ileri matematik ve istatistik derslerine girdim. Fakülte danışmanım benden özel olarak hoşlandı ve lisans gerekliliklerini atlamama izin verdi."

"Özel bir beğeni, ha?" Vulcan soruyor. "Daha fazla ayrıntıya girmek ister misin?" "Hayır, bu benim için çok geride kaldı," diyorum. "Her şeyi öğrenmek için iki yıl harcadım.

Matematik, bilgisayar, kodlama ve istatistik hakkında bilgi edinebildim. Bu süre zarfında, ben de

kendime nasıl hackleyeceğimi ve karanlık ağda nasıl gezineceğimi öğrettim. Hacklemek benim için bir hobi haline geldi. Yalnız olduğumda yapabileceğim eğlenceli bir şey."

"Kimi hackledin?" Kit soruyor.

"Çoğunlukla pislikler. Öğrencileri avlayan evli üniversite profesörleri. Hacklediğim ilk kişi profesörlerimden biriydi. Birden fazla öğrenciyle ilişki yaşıyordu. Bu sırada hamile karısı evde oturup dönem ödevlerini not etmenin onu nasıl gece yarısına kadar işte tutabildiğini merak ediyordu." Odada nasıl dolaştığını, bir kızın omuzlarına ya da saçlarına gelişi güzel dokunduğunu hatırlayarak tiksintiyle yüzümü buruşturuyorum. "Şanslıydı ki hedeflerinden biri değildim. Yine de ne yaptığını gördüm. Bir gün ona bir şaka yapmanın komik olacağını düşündüm. Dizüstü bilgisayarına girdim ve ona bilgisayarındaki tüm porno geçmişinin ve kız öğrencilerine gönderdiği e-postaların dosyalarının bende olduğunu söyledim."

"İşte benim kızım!" Vulcan gülerek şöyle der. "Eminim altına sıçmıştır. Yüz ifadesini görmeyi çok isterdim."

"Gördüm," diyorum sırtarak. "Aptal herif web kamerasını kapatmamış. Onu mastürbasyon yaparken, hayal edebileceğiniz en iğrenç pornoyu izlerken kaydettim. Şu anda bile öğürmek istiyorum."

"O ne yaptı?" Vulcan sorar.

"Gitmem için bana para teklif etti," diye cevap veriyorum. "Karısına söylememem için çok para. Boşanırken iflas etmekten korkuyordu. Bunu istememe bile gerek yoktu. Asıl amacım şantaj yapmak değildi. Şaka olarak başlayan şey benim için kârlı bir iş fırsatına dönüştü. Adamlar onlara yaptığım her şeyi hak ettiler."

"Lütfen bana Rus mafyasından birine şantaj yapmadığını söyle," diyor Seven. "Eğer yaptıysan seni onlardan koruyabileceğimizden emin değilim."

"Hayır, o kadar aptal değilim," diyorum. "Dönüp beni daha büyük işler için işe alan bir adamı hackledim. Onu hacklediğimde yeteneklerimi fark etti ve ikimiz için de daha iyi fırsatlar gördü. Rusların bilgisayarlarını hacklemem için beni kiralayan da oydu."

"Hâlâ hayatta olduğunu düşünüyor musun?" Seven sorar.

"Bundan şüpheliyim. Rusların hack'i bana kadar takip edebilmelerinin tek yolu onun aracılığıyla olmasıydı. Muhtemelen önce ona ulaşılar ve o da beni ele vererek kendini kurtarabileceğini düşündü. Şimdi düşünecek zamanım olduğuna göre, onu öldürdüklerine eminim. Ya benim için gelmeden önce ya da sonra."

"Bilgisayarlarında ne buldun?" Seven soruyor. "Bize tam olarak söylemedin. Bulmaya çalıştığınız kızla bir ilgileri var mı?"

Vegas'ta?"

Şimdi doğruluk anı. Onlara güvenebilir miyim? Yavaşça her birinin gözlerinin içine bakıyorum, netlik arıyorum çünkü buradan geri dönüş yok. Cin şişeden çıktıktan sonra onu geri sokamam.

Kit diğer elimi tutuyor ve nazikçe sıkıyor. "Bize güvenebilirsin. Gözlerindeki şüphe ve korkuyu görüyorum. Biz senin arkadayız. Sen bize inanana kadar bunu sana tekrar tekrar kanıtlayacağız."

Kanepede daha dik oturuyorum ve acı bacağıma vurduğunda yüzümü buruşturuyorum. "Hikâyenin bu kısmı biraz karmaşık. Matematik kısmını basitleştirmeye çalışacağım, böylece gözlerin kamaşmayacak."

"Lütfen yap," diyor Vulcan inleyerek. "Matematikten nefret ediyorum. Her zaman öyleydi."

"Burada, Vegas'ta genç bir kadın var. Adı Natasha. Ukrayna'dan buraya kaçtı. Ayrılırken Rus mafyasından bir şey çaldı ve onlar da geri istiyor."

"Ne çaldı?" Seven sorar.

"Bir video slot makinesi," diyorum onlara. "Peggy Penguin adında çok sevimli, renkli bir makine."

Bana boş ifadelerle bakıyorlar. "Bu kadar büyütecek ne var?" Seven soruyor. "Vegas'ta en az yüz elli bin slot makinesi var. Bunların çoğu video slotları. Bir makinenin nesi özel? Anlamıyorum. Aslında Imperial Casino'da Peggy Penguin slot makineleri var. Genellikle önlerindeki taburede oturan küçük, yaşlı, beyaz saçlı bir kadın vardır."

"Hikaye burada daha karmaşık bir hal alıyor, o yüzden biraz daha dayanın" diyorum. "Yıllar önce Putin Rusya'daki kumarhaneleri kapattı. Bunu yaptığında, yüz binden fazla slot makinesi açık piyasaya sürüldü. Dünyanın dört bir yanındaki kumarhanelere satıldılar. Peru, Macao, Nice. Bazıları gizlice özel alıcılara satıldı. Bu zengin alıcılar makineleri açmaları ve bilgisayar kodlarını kırmaları için bilgisayar korsanları getirdiler."

"Peki bu tam olarak ne anlama geliyor?" Vulcan ellerini kaldırarak soruyor. "Zaten boyumdan büyük işlere kalkışıyorsun."

"Öncelikle, slot makinelerinin rastgele sayılar üreterek çalıştığını anlamamız gerekir. Bunlara RNG denir." Bir parmağımı kaldırıyorum. "İnsan yapımı hiçbir şeyde rastgele sayı dizisi diye bir şey yoktur. Sadece doğadaki olaylar gerçekten rastgeledir. Örneğin okyanus dalgaları."

"Dinliyoruz," diyor Seven öne doğru eğilerek. "Her şeyi anlamasak da, yine de dinliyoruz. Şu ana kadar sizinle birlikteyim."

"Her Peggy Penguin slot makinesi aynı kaynak kodunu içeriyor," diye devam ediyorum. "En iyi kısmı bu değil. Pastanın üzerindeki krema, Avustralyalı üretici Prestige Gaming tarafından üretilen her bir makinenin de aynı kodu içermesi. Geliştiriciler işlerinde özensiz ve tembel davranmışlar. Rus hackerlar sadece hızlı bir dizüstü bilgisayar ve zamanla kodları tersine çevirebilirdi. Bunu yapmaları bir haftadan kısa sürdü."

"Makineler ters mühendisliğe tabi tutulduktan sonra ne oldu?" Seven soruyor. Söylediklerimden bir şey anlıyor gibi görünen tek kişi o. Çok etkilendim. Zihinlerimizin aynı şekilde çalıştığını hissediyordum. "Ruslar bu hacklenmiş makineleri kumarhanelere mi gönderdi?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Makinelerin kendileriyle oynamaya gerek yoktu. Bu çok riskli olurdu. Kod kendini defalarca tekrarlıyor. Kaynak kodu ve kodun herhangi bir anında tam olarak nerede olduğunuzu öğrendiğinizde, kazanmanın ne zaman geleceğini tahmin edebilirsiniz. Tam o anda düğmeye basarsanız kazanırsınız. Tek yapmanız gereken bir dizüstü bilgisayardaki saatinizi makineyle senkronize etmek. Sonra da planı mükemmelleştirene kadar gizli bir yerde gerçek bir makine üzerinde pratik yapmak."

"Ah... Şimdi anlıyorum," diyor Seven yavaş bir gülümsemeyle. "Ve aradığınız Natasha'nın elinde bu slot makinelerinden biri var."

"Ruslar öyle olduğuna inanıyor," diyorum. "Tüm söyledğim bu."

"Burada aptal durumuna düşmekten nefret ediyorum," diyor Kit. "Bunu benim için en basit terimlerle açıklayın. Bize anlattığınız her şeyin önemi nedir? Ne anlama geliyor?"

Ona gülümsüyorum. "Bu, kaynak kodu ele geçiren herkesin Prestige Gaming tarafından üretilen herhangi bir slot makinesini hackleyebileceği anlamına geliyor. Dünyanın her yerindeki kumarhanelerde varlar. Kaynak koduna sahip olan kişi bir kumarhaneyi kendi kişisel bankasına çevirerek sonsuz bir para akışı sağlayabilir. Hayal edebileceğinizden çok daha fazla. Tek sorun, bunu başarmak için oldukça büyük bir ekibe ihtiyaç duyulması. Ve tabii ki kaynak kodunu tersine çevirecek bir slot makinesine."

"Ne kadar büyük bir ekibe ihtiyaç var?" Seven soruyor, zihni çoktan çalkalanmaya başlamış. İlgileniyor, bunu söyleyebilirim.

"En az üç ya da dört, daha fazlası daha iyi olur. Kumarhane güvenliği elinde yüksek güçlü bir silah olan birini görürse hemen şüphelenir."

Bir kumar makinesinin önünde saatlerce oturan dizüstü bilgisayar. Bir kişinin bunu tek başına başarması mümkün değil. Bu, bir anda değişebilecek tonlarca hareketli parçası olan karmaşık bir plan."

"Eğer Natasha makineyi çaldıysa, neden bu planı çoktan uygulamaya koymadı?" Seven sorar.

Omuz silkiyorum. "Tüm cevaplar bende değil. Dimitri adında bir Rus mafya babasıyla bağlantısı var. Tam olarak ne çaldığını anladığımda, yıllar önce satılan kumar makinelerini araştırdım. Bu düzen başka ülkelerde de büyük başarıya ulaşmış. Bunu durduracak hiçbir şey yok çünkü kumarhaneler aynı kaynak koduna sahip tüm makineleri geri çekmeye istekli değil. Basit bir risk yönetimi uyguluyorlar. Dolandırılma riskini göze almak, değerli makineleri hizmet dışı bırakmaktan daha kolay."

Vulcan eğilir ve başını ellerinin arasına alır. "Bütün bu matematik başımı ağrıtıyor. Lanet olsun Jade! Bu çok boktan bir şey. Neden daha az karmaşık bir konuda uzman olamadın?"

"Natasha'yı bulduktan sonra planda senin rolün ne olacak?" Seven soruyor. "Bunların herhangi birini yapmaya istekli olduğundan emin misin?"

"Ben değilim. Sorun da bu zaten. Onunla hiç konuşmadım. Değerinin farkında olmasaydı kumar makinesini çalmazdı. Ruslara göre makineyi kolayca satabilirdi ama makine karaborsada görünmedi. Karanlık ağda, kodu tersine çevirecek birini bulmaya çalışıyordu. Makinenin onda olduğunu bu şekilde öğrendiler. Bilmedikleri şey ise şu anda tam olarak nerede olduğu."

"Ve sen de kodu tersine çevirecek kişi olmayı mı umuyorsun?" Seven soruyor. Zeki biri ve açıklamamı sonuna kadar takip etti. Sonunda onlara neyin peşinde olduğumu söylediğime göre, heyecanımı kontrol etmek çok zor. Onun ya da hepsinin ortağım olmasını çok isterim.

"Aynen öyle," diyorum ona.

Vulcan, "Bu üstlendiğiniz oldukça zorlu bir görev," diyor. "Önce bu kızı bulmalısın, sonra da Rus mafyasından çaldığı bir makineye girmene izin vermesi için onu ikna etmelisin. O kadar ileri gidebilirsen, kaynak kodunu tersine mühendislikle çözmek için bir hafta harcaman gerekecek. Şu ana kadar haklı mıyım?"

"Kendine yakıştırdığından daha zekisin," diye takılıyorum, şakacı bir şekilde omzuna yumruk atıyorum.

"Son adım ne?" Seven soruyor. "Diyelim ki bunu başarmak için bir ekip topladın. Planınızı burada, Vegas'ta mı uygulamayı planlıyordunuz?"

"Başka nerede olacak?" Cevap veriyorum. "Aslında, aklımda zaten bir kumarhane var."

"Olamaz!" Seven gözlerini kocaman açarak şöyle diyor. "Lütfen çalıştığım İmparatorluk Kumarhanesi deme. O değil. Orası dışında herhangi bir yer. Tanrı aşkına! Imperial'ın sahibi Giovanni." Ayağa fırlar ve odanın içinde bir ileri bir geri yürür. "Hayır, hayır, hayır," diyor. "Bu işe yaramaz. Giovanni zaten bir kız arıyor. Bunca zamandır seni aradığını sanıyorduk. Şimdi tüm hikâyeyi duyduğuma göre, pek mantıklı gelmiyor. Belki de Natasha'yı arıyordur! Ya da ikinizi de. Kahretsin, Jade! Keşke tüm bunları bize daha önce anlatsaydın."

"Beni kaçırdın, unuttun mu? Neden sana bir şey söyleyeyim ki?"

"Bu her şeyi değiştirir," diyor Seven. "Belki Giovanni'den dolayı acil bir tehlike altında değilsin ama yine de Ruslardan dolayı tehlike altındasın. Natasha'nın Vegas'ta olduğunu anladıysan, Rusların burada onu arıyor olması mantıklı. Bu da seni de bulma ihtimallerinin yüksek olduğu anlamına geliyor."

"Bu hiç hoşuma gitmedi," diyor Kit. "Bunu başaramazsın, bu yüzden bunu düşünmeyi bırakmalısın. İşe yaramaz ve öldürülürsün. Giovanni'yle uğraşmak uzaktan yakından düşünülecek bir şey değil. Bundan kurtulamayacağına söz verebilirim. Planın işe yaramaz. Çok riskli."

"İlk defa Kit'e katılıyorum," diyor Vulcan. "Bunu yapmayacaksın. Kendini öldürtmene izin vermeyeceğiz. Peki ne için? Para için mi? Para bir bok ifade etmez! Öldüğün zaman değil!"

"Her zaman çılgınca şeyler yaptığını duydum," dedim ona. "Ne fark eder ki?"

"Fark şu ki, ben öldürülemem. İşte fark bu!"

"Ölmeyeceğine gerçekten inanıyorsan hayal görüyorsun," diyorum. "Ve burada önemsiz bir paradan bahsetmiyoruz. Karşılığında çok para var. Hayatımın geri kalanını geçirmeme yetecek kadar. O kadar parayı burada kazanabilirim. Makineler Vegas'taki her kumarhanede var. İşinin ehli bir ekip kurarsam, her kumarhaneye aynı anda girip çıkabiliriz. Hızlıca girer ve çıkarız. Kumarhaneler her şey bitene kadar ne olduğunu anlamaz."

"Peki sonra ne olacak?" Vulcan endişeyle sorar. "Başka kumarhanelere gitmek için şehri terk mi edeceksin?"

"Neden parayı masanın üzerinde bırakasın ki?" Cevap veriyorum. "Aynı planı her yerdeki kumarhanelerde uygulayabilirim. Senden daha fazla para kazanabiliriz."

bir ömür boyu harcayabilir. Ya da on  m r."

"Seven! Onu bu çılgınlıktan vazgeçirmek için bir şeyler söyle," diyor Kit.

Tüm gözler Seven'ın üzerinde. Bunun iyi bir plan olduğunu biliyor ve dahil olmak istiyor. Onu kazanabilirsem m kemm l bir ortak olur. Ve daha fazla zaman alsa bile *kazanaca ım*.

"Bunu kabul etmiyorum," diyor ba ını sallayarak. "Hem de hiç. Bu çok tehlikeli."

Siktir!

Diğer ikisi üzerinde çalışmadan önce onu getirebilece imi umuyordum. Bu d   nd   mden daha zor olacak. "Hayatımı yaşamak ve istediğim her şeyi yapmak için iznimize ihtiya ım olmadığını hepimize hatırlatmama gerek var mı? Beni sonsuza kadar tutsak tutamazsınız. Bana sahip değilsiniz. Sizden bana katılmanızı ya da kendinizi riske atmanızı istemiyorum. Her zaman tek başıma iyiydim, bu sefer de iyi olacağım. Şimdi sana bir şey söylediğim için pi manım çünkü beni durdurmaya  alı acaksın. Daha iyi bilmeliydim."

Yorgunum ve bu gece sırlarımı dökmek için kötü bir zamandı. Ne kadar güçlü olduğumu göstermek için ayağa kalkmaya çalışıyorum. Aptal baca ım altımda ezildi. "Lanet olsun!" D  memek için kanepenin arkasına tutunarak mırıldanıyorum. "O koca kı lı deveku ları banyonun penceresinden girip yastı ıma yuva yapmadıysa ben yatıyorum."

Kit bana destek olmak için elini uzatıyor, ben de elimi sallıyorum. "Ben iyiyim." Di lerimi gıcırdatıyorum ve mobilyalara tutunarak önce bir, sonra bir adım daha atıyorum. Uzun koridora geldiğimde, a ırlı ımı koyacak bir şey olmadan mahvoldum.

"Tanrı aşkına!" Kit bıkkınlık içinde şöyle der. "Bırak da sana yardım edeyim. Şimdi de seninle ilgilendiğimiz için bize kızılıyorsun ve inatçılık ediyorsun." İçeri girip beni kollarına almadan önce birkaç adım daha topallamamı izliyor.

"İndir beni!" Pazularını iterek ona söyledim. "Kendi başıma yürüyebilirim."

"Elbette yapabilirsin," diyor beni yatı tırmaya çalışarak. "Bu gece için bize  aka yapabilir misin? Sadece bir gece? Bugün çok şey ya adın ve duygusalla ılıyorsun."

"Duygusal!" T k rd m. *Bana duygusal demeye nasıl cüret eder?* "Ben duygusal değilim! Sadece yorgunum."

D   nd  m de, kendimi çok uykulu hissediyorum. Doğal olmayan bir şekilde, bugün ya adı ım onca şeye rağmen. "O bana verdiğin aspirin miydi?"

Acı mı?" Ona sordum. "İlaçlar söz konusu olduğunda hafif sıkletimdir."

"Ağrın geçene kadar uyuyabilmen için sana bir PM ağrı kesici verdim. Umarım hap etkisini gösteriyordur çünkü dinlenmeye ihtiyacın var. Uyku verici madde genel Benadryl. Hepsi bu kadar."

"Tanrım, o kadar ilacı alıp da hâlâ işlevimi yerine getirebildiğimi hiç hatırlamıyorum. Gece için hızlıca aşağı iniyorum."

"Güzel," diyor. "Umarım öyledir. Arabanı kilitlediğim ve Leroy eşyalarını Seven'dan henüz teslim etmediği için aklına komik fikirler gelmesin. Bir gece burada kalabilir misin? Bunu benim için yapar mısın lütfen? Bugün herkes için uzun bir gün oldu. Hepimiz yorulduk."

Göz kapaklarım açık tutamayacak kadar ağır. Beni yatağa yatırdığında "Tamam," diye mırıldanıyorum. *Kahretsin!* Bu gece hiçbir yere gidemeyeceğim. Düşüncelerimi zar zor toparlayabiliyorum. İşte bu yüzden asla alerji ilacı almıyorum.

Yatağın yanındaki sandalyeden bir battaniye alıyor ve üzerime örtüyor. "Yatak odanın kapısını açık bırakıyorum, gece boyunca bir şeye ihtiyacın olursa bana seslen. Seni duyarım."

"Kaplan nerede?" Uykulu bir şekilde soruyorum. "Ya devekuşları? Hayvanların buraya gelmesine izin verme, tamam mı?"

Derin bir kıkırdama çıkarır. "Merak etme. Güvendesin ve banyo penceresinin kapalı olduğundan emin olacağım." Pencereyi kontrol etmek için banyoya girdiğini duyuyorum. Eğilip beni dudaklarımdan usulca öpmeden önce bir an başucumda duruyor.

"İyi geceler güzelim," uykuya dalmadan önce duyduğum son sözler.

KIT

"S uyuyor," dedim oturma odasına döndüğümde çocuklara. "Uyuyor musun?" Vulcan diyor ki. "Kahretsin, Kit! Ne yaptın sen? Kafasına çekiçle mi vurdun? Birkaç dakika önce çılgına dönmüştü.

önce. Kendi isteğiyle yatağa girip hemen uyuyacağını düşünemiyorum. Gidip onu kontrol etsem iyi olacak. Yine seni kandırmaya çalışıyor. Tam bir enayisin."

"Bu sefer değil," diye onu temin ederim. "Ona acıdan uyumasına yardımcı olacak bir şey verdim. Her şey bir anda oldu. Ayrıca, bugün yaşadığı onca şeyden sonra çok yorgun. Bu sabah Seven'la birlikteydi ve sonra bütün günü seninle geçirdi. Bugün helikopterle nereye gittiniz?"

"Red Rock Kanyonu," diye cevaplıyor Vulcan. "Helikopteri bir uçurumun üzerine indirdim ve uzun bir yürüyüşe çıktık. Gölgesiz kayalıkların ne kadar sıcak olabileceğini unutmuşum. Jade tam bir asker ve bir kez bile şikâyet etmedi. Muhtemelen orada yaptığımız tüm o...yürüyüşlerden dolayı çok yıpranmıştır."

Kıskançlığını kontrol etmek için büyük bir mücadele veren Seven'a bakıyorum. Hâlâ Vulcan'a kızgın.

"Onu Seven'ın burnunun dibinden çekip almanın nedeni bu mu?" diye sordum. "Yürüyüş ve piknik için mi?"

"Hayır." Vulcan öne doğru eğilir, tartışmaya hazırlanır. "Onu yanıma aldım çünkü ona silah kullanmayı öğretmek istiyordum ve öğrettim de. Hızlı öğreniyor ve silah taşıyacak kadar rahat hissettiğinde ona da bir silah sağlayacağım. Bu konuda da bana bok atma. Eğer biz

o zaman kendini korumasına yardım etmeliyiz. Burada kendini aşmış durumda ve bunun farkında değil."

"Orada yaptığın tek şeyin atış talimi olduğuna inanmamızı mı bekliyorsun?" Seven Vulcan'a ters ters bakarak sorar. "Saatlerdir yoktunuz."

Jade odadan çıktığına göre, eldivenler tekrar çıkıyor. Bu ikisi evimde kavga etmeye başlamasa iyi olur. Kıskançlıkları Jade'in yaralanmasına sebep oldu ve ben bundan bıktım.

Vulcan sakince, "Tek yaptığımızın bu olduğunu hiç söylemedim," diye cevap verir. "Bana sormak istediğin bir şey mi var, Seven? Söyle bakalım. Yoksa ayrıntıları duymamayı mı tercih edersin? Genelde öpüşüp anlatacak biri değilimdir ama beni zorlamaya devam ediyorsun. Bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım. Sadece söyle yeter."

Seven gözlerini ondan kaçırıyor ve cevap vermiyor. Gerçeği duymaya hazır değil ve onu suçlayamam çünkü ben de değilim. Bazı şeylerin söylenmeden kalması daha iyidir.

"Havayı temizleyecek ve odadaki fili tartışacak mıyız?" Bir kez daha arabuluculuk yapmak için devreye girerek soruyorum. "Yoksa burada olanları görmezden gelmeye devam mı edeceğiz?"

Vulcan bir şişeden uzun bir yudum viski aldıktan sonra, "Yok, biz iyiyiz," diyor. "Eski konuları açıp durmaya gerek yok."

"Bu bok bugün oldu, yani eski değil ve bir şişe viskiyi nereden buldun?" Evimde hiç olmadığını bildiğim için soruyorum.

"Limuzin bardan," diye cevap veriyor. "Leroy Jade'in eşyalarını ön tarafa park etti. Şimdi onları içeri getiriyor. Jade'in üzerimize boşalttığı onca şeyden sonra hepimizin bir iki içki içebileceğini düşündüm. Sen bile." Şişeyi bana vermek için uzandı.

"Aynen öyle," diyorum ve bir yudum alıyorum. "Şimdi onunla ne yapacağız?"

Seven başını sallar. "Yapabileceğimiz tek şey onu güvende tutmak, ki bu da imkânsız olabilir. Onun bu çılgın planındaki delilik ve karmaşıklık seviyesi benim hayal gücümün ötesinde."

"Bizimle kafa bulma ihtimali var mı?" Vulcan soruyor. "Bu kadar büyük bir şeyi gerçekten başarabilir mi? İmkânı yok. Yine de açıklaması beni çok aştı, yani ben kimim ki yargılayayım?"

"Jade çok zeki biri," diyor Seven. "Slot makinelerini ve diğer grupların bunlarla yaptığı dolandırıcılıkları araştırmış. Eğer kaynak kodunu tersine mühendislikle çözebileceğini söylüyorsa, ona inanırım. En büyük sorun Giovanni'yi bizim kadar tanımıyor olması. Kumarhanelerini

En yüksek güvenlik seviyeleri, hatta yüz tanıma yazılımı. Güney Amerika'da bir kumarhanede böyle bir şey yapmak mümkün olabilir. Ama bunu Vegas'ta Giovanni'nin burnunun dibinde yapmak imkansız."

"Bunu yapmasına izin veremeyiz," diyorum. "Natasha pilicini bulamazsa deneyemez de. Şansımız yaver giderse, kız Jade de dahil olmak üzere kimsenin onu bulamayacağı derinlere inmiştir."

"Jade'in bulmamı istediği şu Ukraynalı kızdan mı bahsediyorsun?" Leroy sorar. Odaya girip Jade'in bavulunu ve dizüstü bilgisayar çantasını yere bırakıyor. "Bu gece striptiz kulüplerini kontrol etmek için birkaç saatim var. Eğer Seven bu gece bana izin verirse."

"Sana bu gece izin yapmanı söylemiştim zaten," diye hatırlatıyor Seven ona. "Ve yanlış hatırlamıyorsam sana kucak dansı için de bir yığın para vermiştim."

Leroy, "Bu, siz birbirinizi bıçaklamaya başlamadan ve ben acil bir hastane koşusu yapmak zorunda kalmadan önceydi," diye yanıtlıyor. "Tamam, o zaman seninle tartışarak vakit kaybetmeyeceğim. Şimdi şehre doğru yola çıkıyorum. Kullanabileceğim başka bir bilgin var mı?"

"Adı Natasha," diyor Seven. "Jade'in sana bunu söyleyip söylemediğinden emin değilim. Onu ismiyle çağırmayın. Onu ürkütmek istemeyiz. Tedbirli olun. Bir şey öğrenirseniz beni arayın."

"Olur," diyor Leroy. "Limuzin bendeyken eve nasıl gideceksin?"

"Bu gece Kit'in evinde kalacağım," diye yanıtlıyor Seven. "Jade'in gece boyunca bana ihtiyacı olabilir. Eğer acı içinde uyanırsa, onun için burada olmak istiyorum."

Ona kaşlarını çatıyorum. "Burada kalman için bir neden yok. Jade'in bir şeye ihtiyacı olursa, Leroy'la geri dönmen gerekirse ben burada olacağım. Bana ihtiyacı olursa beni aramasını söyledim."

Vulcan uzun bacaklarını önüne uzatır ve çizmelerini çaprazlar. "Ben de kalabilirim. Üç kişi bir parti, değil mi? Yoksa üç kişi kalabalık mı? Unuttum. Gözümüzü ve kulağımızı ondan ayırmayalım mı? Umarım hepiniz onun fiziksel olarak hazır olur olmaz tekrar aday olacağını biliyorsunuzdur."

Seven, "Sana kaçmayacağını zaten söyledim," diye karşı çıkıyor.

"Buna gerçekten inanıyorsan aptalın tekisin," diyor Vulcan. "Ondan beklenmedik şeyler bekleyebiliriz. Aksi takdirde, her seferinde onun muhteşem kışını kovalıyor olacağız. O bizi zekâsıyla alt edecek ve bizden daha iyi oynayacak. Bana inanmıyorsanız sadece izleyin. Siz piçleri bir daha kandırmasına izin vermeyin."

"Bizi ilk kez ne zaman kandırdı?" Seven sorar.

"Senin havuzunda boğuluyormuş gibi yaptığında," diye yanıtlıyor

Vulcan.

"Numara yapmıyordu," diye karşı çıkıyorum. "Sert oyunlarıyla onu neredeyse boğuyordun. Onu havuzdan sürükleyerek çıkardım çünkü nefes almadığını açıkça görebiliyordum."

Vulcan bana sırtıyor ve içki şişesini geri almak için öne doğru eğiliyor. "Herkesi korkutmak için bilerek nefesini tutuyordu. Bizimle oynadı ve işe yaradı." Derin bir yudum alıyor. "Ona kızgın değilim. Hem de nasıl! Becerilerinden çok etkilendim ve bana öğretmesi için yalvardım. Nefesini bu kadar uzun süre tutabilmek bir gün işe yarayabilir."

"Emin misin?" Seven ikna olmamış bir şekilde soruyor. "Eğer hepsi bir rolse inandırıcıydı. Nefes almayı ne kadar süre bıraktı? Üç ya da dört dakika mı? Bir saat gibi geldi. Bu beceriyi ben de kullanabilirim. Acaba onunla bizim için bir nefes tutma atölyesi yapması konusunda konuşabilir miyiz? Bizim bilmediğimiz başka sıra dışı becerileri de var mı?"

Vulcan boğuluyor ve neredeyse bir ağız dolusu viski kusuyor, aklı her zamanki gibi çukurda. "Burada hangi becerileri tartıştığımıza bağlı," diyor gülmemeye çalışarak.

"İkiniz de ateşle oynuyorsunuz," diye uyarıyorum onu, kaşlarını çatarak. "Kavrulduğunuzda gelip bana kızıp inlemeyin."

"Ama çok acıyacak," diye şaka yapıyor Vulcan.

"Evet, Jade'in canını fena yaktı," diye çıktım ona. "İkinizin arasındaki küçük rekabet hiç komik değil ve Jade bu yüzden acı çekiyor."

"Sadece şakalaşıyorduk," diyor Vulcan. "Ortaya atlayacağını hiç düşünmemiştim. Ayrıca, önce Seven bana saldırdı. Onu suçlayın, beni değil. Bıçağı o çekti."

"Çünkü onu burnumun dibinden çaldın ve siktin de ondan! Değil mi?" Seven diyor ki. "Bunun için ağzının burnunun kırılmasını hak ettin."

"Kesin şunu! İkiniz de lütfen çenenizi kapatın!" Onları susturmak için ellerimi kaldırdım. "Şimdi yaptığımız şey bu mu?" diye sordum. "Herkes kendi başına, kuralsız mı?"

"Beni aşar." Vulcan omuz silkiyor. "Daha iyi bir fikrin var mı?"

Uzun bir iç geçirdim. "Hayır, istemiyorum. Buraya ilk geldiğinde, onun için ellerin kapalı olduğu bir temel kural önermeyi planlıyordum. Bu konuda atı alan Üsküdar'ı çoktan geçti."

"Hadi Kit," diyor Vulcan, beni daha da kışkırtarak. "Fırsatını bulursan Jade'le yatmayacakmışın gibi davranma. Devam et. Dene bakalım."

inkar etmek için elinden geleni yapıyorsun. Onu nasıl izlediğini fark ettim. O odadayken gözlerini ondan ayıramıyorsun bile."

Yorumuna cevap vermeye tenezzül etmiyorum. Ona karşı bir şeyler hissetmiyor olsaydım evimde kalıyor olmazdı. Bu duygunun tam olarak ne olduğu henüz belli değil.

"Bir noktada bunu aramızda halletmeliyiz," diyorum. "Eğer bir mucize olursa, onu kasabada kalmaya ikna edebiliriz."

"Ve bu kocaman bir 'eğer'," diyor Seven, yanımdaki kanepeye çökerek. "Şişeyi uzatsana," diyor Vulkan'a. "Bu lanet olası uzun bir gece olacak."

JADE

I bacağımanın acıyla titremesiyle uyandım. *Kahretsin!* Bugün biraz evden çıkmayı umuyordum. Adamların özgürlüğüm konusunda verdikleri sözü tutacaklarına güveniyorum. U z a n ı p başucu lambasının düğmesini tıklıyorum. I

Kit'in dün gece beni yatağa yatırdığını ve usulca öptüğünü hayal meyal hatırlıyorum. Bu gerçek miydi yoksa bir fantezi miydi? Bunu öğrenmem gerek.

Doğrulup bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallıyorum. Neyse ki bandajdan sızan kan yok. Kit, hastane personelinin yapabileceğinden daha iyi bir iş çıkarmıştı. Tanrıya şükür polis bizi sorgulamaya gelmeden kaçtık.

Kit kafasını içeri uzatmadan önce yatak odamın kapısı hafifçe çalınıyor. "Bu sabah kendini nasıl hissediyorsun? Işık düğmenizin açık olduğunu fark ettim."

"Bok gibi," diye itiraf ediyorum. "Ama sanırım bacağım yakında iyileşecek." "Uyuyabildin mi?" diye soruyor.

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet. Ağrı kesiciler işe yaradı. Bunun için teşekkürler."

Yanıma geliyor ve bir kolunu belime dolayarak ayağa kalkmama yardım ediyor. Beni dikkatlice kaldırarak, "Sana banyoya kadar yardım edeceğim," diyor.

"Dayan!" Seven açık kapıdan sesleniyor ve destek olmak için diğer tarafıma koşuyor. "Ben de yardım edeceğim."

"Hâlâ burada olduğunu fark etmemiştim," diyorum Seven'a. "Geceyi neden burada geçirdin?"

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Dün gece senin iyi olduğundan emin olmadan gidemezdim. Vulcan da burada. Uyanık kalmak için vardiya yaptık."

gece boyunca bize ihtiyacın olursa diye. Son vardiya ondaydı, o yüzden kanepede uyuyor."

"Teşekkür ederim," diyorum. "İnsanların benim için bu kadar yaygara koparmasına alışık değilim. İyi olacağım, gerçekten. Endişelenmeyi bırakın."

"İçinde bulunduğun acıdan biz sorumluyuz," diyor Seven. "Seni biraz daha rahat ettirmeye çalışmak en azından yapabileceğimiz bir şey."

Seven kolumu omuzlarına koyuyor ve birlikte beni neredeyse banyoya kadar taşıyorlar. İçeri girdiğimde onları kovmak için elimi sallıyorum. "Burada yardımınıza ihtiyacım yok. Sen dışarı çık. Bir kızı biraz yalnız bırakın."

Kit bana, "Giysilerinin olduğu bavulun orada," diye bilgi verdi. "Bilgisayar kasan yatak odasında. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ben iyiyim." Aynadaki solgun yansımama kaşlarımı çatıyorum, sonra yüzüme soğuk su çarpıyorum. Endişelenmelerine şaşmamalı. Yürüyen bir ceset gibiyim. Sargılı bacağımı ıslatmamak için elimden geleni yaparak temizlenmeye çalışıyorum.

Tazelendikten sonra kendimi daha iyi ve daha kendim gibi hissediyorum. Sakatlanmaktan nefret ediyorum. Acı beni dezavantajlı duruma düşürüyor.

Yardım almadan yatak odasına doğru birkaç deneme adımı atıyorum. *Bunu yapabilirim.* Çocuklar koridor boyunca oturma odasına doğru topalladığımı duyunca şaşkınlıkla bakıyorlar.

"Jade!" Kit sesleniyor. "Ne yapıyorsun sen? Yardıma ihtiyacın olduğunda bize bağırman gerekirdi." Aceleyle yanıma geliyor ve beni tekrar kaslı kollarının arasına almaya çalışıyor.

"Kit, dur," diyorum ona nazikçe, bir elimi koluna koyarak. "Beni bir patates çuvalı gibi taşımaya devam edemezsin. Ne kadar çok hareket edersem o kadar çabuk iyileşirim."

"Bıçak yarası için bunun doğru olduğundan emin değilim" diyor, endişesi yüzüne kazınmış bir şekilde. "Dinlenmek daha iyi olabilir."

"Ne olursa olsun, hiçbir şey yapmadan öylece oturamam. Aklımı başımda tutmanın tek yolu meşgul olmak."

Topallayarak kanepeye gidiyorum ve Vulcan'ın bacağına dokunuyorum. Anında uyanıyor, gözlerini açıp benimkilerle buluşuyor. "Günaydın," diyor görünüşüme bakarak. "Yorgun gözler için bir manzarasın."

"Kenara kay," diyorum ona, uzun bacaklarını dürterek. "Oturmam için yer aç."

"Ne zaman istersen," diye cevap veriyor, bacaklarını yere indiriyor ve bana uzanmam için geniş bir alan açmak üzere yana kayıyor.

"Neden hepiniz hâlâ buradasınız?" Yorgun yüzlerini inceleyerek soruyorum. "Önemli işleriniz olduğunu sanıyordum. Hem çalışıp hem de benimle nasıl bu kadar çok birlikte olabiliyorsunuz?"

"Garip programlarımız var," diye yanıtlıyor Seven. "Öğleden sonraları prova yaparız ve çoğunlukla geceleri çalışırız. Programlarımız değişiyor, bu yüzden genellikle birimiz sizinle birlikte olmak için müsait oluyor."

"Artık beni özgür bıraktığına göre, bana sürekli bakıcılık yapmana gerek yok."

"İşinizle ilgili herhangi birinize sorun çıkarmak istemem."

Vulcan, "Giovanni ekmeğinin nerede olduğunu biliyor," diyor. "Eğer kaytarırsak bizi kovmazdı. Sadece kendimize çeki düzen vermemizi ister ya da bedensel zarar vermekle tehdit ederdi."

"Bu daha da kötü," diyorum. "Bugünden itibaren hepiniz normal günlük programlarınıza devam etmelisiniz. Ben iyi olacağım ve aptalca bir şey yapmayacağım. Bugün ajandamdaki tek şey yerimden kıpırdamamak ve bilgisayarımda çalışmak. Lütfen evinize gidin ve dinlenin. Bu sabah hepiniz berbat görünüyorsunuz."

"Leroy her an gelip beni alabilir ve ben de yola koyulabilirim," diyor Seven. "Bu arada, dün gece senin için Natasha'yı bulmak amacıyla striptiz kulüplerine gitti."

"Şansı yaver gitti mi?" Leroy'un benim iyiliğime bu kadar çabuk atlamasına şaşırdım.

Leroy kapı aralığından, "Hiç de bile," diye sesleniyor. Doğruca oturma odasından geçip mutfığa giriyor. "Seven, gitmeye hazır mısın?" diye sesleniyor. "Bu sabah trafik tam bir orospu çocuğu. Buraya gelmem çok uzun sürdü ve henüz kahvaltı etmedim. Bu lanet mutfakta yenilebilir bir şey var mı Kit?"

"Yiyebileceğini mi?" Kit cevaplıyor. "Meyve dışında yiyebileceğim tek şey protein barları olabilir. Onlar dolapta. Keyfine bak."

Leroy elinde üç adet protein çubuğuyla oturma odasına geri döner. Birini açıyor ve bir ısırık alıyor. "Hmm... bunlar fena değil," diyor, ilkini bitirip ikincisini açmadan önce.

"Striptiz kulüplerine gittiğinde ne oldu?" Soruyorum. Kaba davranıp kahvaltısını bölmekten nefret ediyorum ama öğrenmek için can atıyorum. "Natasha'yı bulamadın mı?"

"En iyi kulüplerin hepsine gittim," diye açıklıyor. "Hiçbirinde dansçı, karşılayıcı ya da barmen olarak çalışmıyor. Eğer orada çalışıyor olsaydı, kulüplerdeki arkadaşlarım bana doğruyu söylerdi."

"Eğer onu bulursan bana gerçeği söyleyecek misin?" diye sordum.

Yüzündeki incinmiş ifade bana öyle olduğunu söylüyor. "Sana hiç yalan söyledim mi?"

"Evet, beni kaçırdığın zaman," diye hatırlatıyorum ona. "Bana kesinlikle yalan söyledin."

"Bu biz arkadaş olmadan önceydi. Aradığınız kız striptiz kulüplerinde çalışmıyor. Popüler olanlardan hiçbirinde değil. Eğer söylediğin kadar güzelse, köhne bir striptiz kulübünde striptiz yapacağını sanmam. Benden onları kontrol etmemi de isteme, çünkü etmeyeceğim. Çıplak, iğrenç kadınların dansını izlemeye ihtiyacım yok." Bu düşünce onu ürpertiyor.

"O kadar kötü, ha?"

"Hayal edebileceğinden de kötü," diye itiraf ediyor. "İstersen onu aramaya devam ederim ama bulabileceğimi sanmıyorum. Özellikle de bulunmak istemiyorsa."

"Eğer Natasha Ruslardan saklanıyorsa, neden striptizci olarak çalışsın ki?" Seven soruyor. "Hikâyenin bu kısmı bana hiç mantıklı gelmiyor. Yeraltında ve gözden uzakta kalması daha akıllıca olmaz mıydı? Göğüslerini ve kıkırını erkeklerin gözüne sokmak yerine?"

"Haklısın," diye itiraf ediyorum. "Ben de aynı şeyi merak ettim. Belki de transkriptlerinde bir şeyi gözden kaçırdım ya da konuşmalarının çevirisi yanlıştı. Kit, burada kahve ya da kafeinli bir şey var mı? İtiraf etmekten nefret ediyorum ama ben kahve bağımlısıyım. Bu benim tek kötü alışkanlığım."

"Tabii ki var, nasıl çalıştıracağımı bilmediğim yeni bir kahve makinesiyle birlikte," diyor. "Konaklamanızı daha konforlu hale getirebileceğini umduğum birkaç şey sipariş ettim."

Düşünceliliği beni etkiliyor ve ona gülümsüyorum. "Sadece benim için bir kahve makinesi mi sipariş ettin? Bu şimdiye kadar birinin yaptığı en güzel şey ve çok takdire şayan. Teşekkür ederim. Kahve nerede? Gidip bir demlik koyayım çünkü bilgisayarımın başına dönmem gerekiyor."

Vulcan kanepede uyumaktan kaynaklanan gerginliğini gidermek için boynunu esnetiyor ve yuvarlıyor. "Benim de bir fincan kahveye ihtiyacım var. Nerede, Kit? Kahve yapabilirim. Bana iyi davranırsan sana nasıl yapılacağını öğretilirim, böylece kadınları etkileyebilirsin." İkisi birlikte mutfığa giderler.

"Leroy Natasha'yı bulamadığına göre bugün için planın nedir?" Seven bana sordu.

Uzun bir nefes verdim. "Hiçbir fikrim yok. Onu bulabileceğini varsaymak aşırı iyimserlik olabilir. Etrafta biraz daha araştırma yapacağım ve

Ruslardan indirdiğim dosyalar. Bulmacanın eksik olan bir parçası var. Onu bulana kadar arayacağım."

"Seni bundan vazgeçirmemizin bir yolu var mı?" Seven sorar. "Eğer saklanıyorsa, bunun iyi bir nedeni vardır. Sizin tarafınızdan bulunmak istemeyebileceğini hiç düşündünüz mü?"

"Elbette," diye cevap veriyorum. "Ama yine de Rusların peşinde olduğu konusunda onu uyarmalıyım. Umarım onu onlardan önce bulabilirim. Bu benim ilk önceliğim çünkü o büyük bir tehlike içinde ve bunun farkında olmayabilir."

"Peki ya ikinci önceliğiniz?"

"Onu benimle çalışmaya ikna etmek için."

"Kahretsin, bunu söylemeden korkuyordum. En azından bugünlük dinlenemez misin? Kendini toparlaman için sana zaman vermek için?"

"Hayır," diye yanıtlıyorum. "Parmaklarım ve beynim mükemmel çalışıyor ve bilgisayarda çalışmak için ihtiyacım olan tek şey bu. Sakat bacağım çalışmamı engellemiyor."

"İş demişken, gitmemiz gerekiyor," diyor Leroy. "Provanız bir saat içinde başlıyor ve kasabaya dönmemiz de o kadar sürecek. Hadi harekete geçelim."

Seven eğilip alnımdan öpüyor. "Beladan uzak dur. Yakında döneceğim."

"Herhangi bir söz veremem," diyorum ona. "Gerçi bacağım bu haldeyken bugün buradan ayrılmayacağım. Bu kesin."

"Sadece umut edebiliriz," diyor kapıdan çıkarken.

Birkaç dakika sonra Vulcan elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle içeri girdi. Onu yanımdaki masaya koydu. "Umarım kahvenizi sade seviyorsunuzdur. Kit'te sadece badem sütü var, krema yok."

"Hiç şaşırmadım. Siyah iyidir. Ben böyle içerim. Sert ve siyah. Bugün de mi çalışıyorsun?"

"Evet, ne yazık ki bu hafta Pazar hariç her gün," diye cevap veriyor, uykusuzluktan gözleri yorgun. "Dün gece izinliydim. Burada iyi olacağından eminsen benim de gitmem gerekiyor."

Eğilip saçlarımı geriye tarıyor ve beni boynumdan öpüyor. "O bıçak senin yerine bana sapsansaydı her şeyimi verirdim bebeğim," diye fısıldıyor kulağıma. "Neden kavgaya atladın? Biz sana asla zarar vermeyiz, asla."

"İkinizin birbirinize zarar vermesini engellemek zorundaydım," diyorum ona. "Bunu daha fazla izlemeye dayanamadım ve bir şeyler yapmak zorunda kaldım."

Yorgun bir şekilde iç geçiriyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Bir daha olmayacak, sana söz veriyorum. Bunu aramızda halledeceğiz, bu yüzden endişelenme. Tamam mı? Sende yeterince var. Biz seni korumak için buradayız, başka bir şey için değil. Lütfen bir daha böyle pervasızca bir şey yapma."

Başımı sallıyorum ve beni dudaklarımdan yavaşça öpmek için çenemi yukarı kaldırıyor. Gözlerimi kapatarak onu içime çekiyorum, kokusunu ezberlemeye çalışıyorum. Yavaşça ayrılıyor ve beni alnımdan son bir kez öpüyor. "Vulcan, bekle," diyorum o uzaklaşmak için hamle yaptığında. Tuhaf, huzursuz bir his kaplıyor içimi ve birden onu gözümün önünden ayırmak istemiyorum. Elini kavriyorum ve onu kendime çekiyorum. Ellerimi saçlarından geçirip bir öpücük daha vermek için yüzünü kendime doğru çekiyorum. Elini boynumun arkasına doluyor ve bu kez beni tutkuyla öpüyor. Sanki son kez dokunacakmışız gibi birbirimize sıkıca sarılıyoruz.

"Güvende kal bebeğim," diyor sonunda ayrıldığında. "Yakında döneceğim."

JADE

W Çocuklar bugün yokken, ilk gerçek özgürlük duygumu yaşıyorum. Beni kendi halime bırakacak kadar bana güvenmeleri beni hala şaşırtıyor. Bağımsızlığımı kazanmak için harcadığım onca çabadan sonra

Bir sonraki hamlemden emin değildim.

Kit ilgimi çekti ve onun hakkında daha fazla şey öğrenmek isterim ama evini karıştırmayacağım. Ben sınırlara saygı duyulması gerektiğine inanan biriyim. Ben karşılık vermek istemezsem onların da benim alanıma saygı göstermesini bekleyemem. Bugün yapılacak en mantıklı hareket, yerimden kıpırdamamak ve işlerimi yetiştirmek.

Kit, her ihtiyacımı öngören düşünceli bir ev sahibi. Ayrılmadan önce bana bir sepet atıştırmalık ve yanımda bir termos sıcak kahve verdi. Dizüstü bilgisayarımı kanepeye uzandım ve notlarımı bir kez daha gözden geçirdim.

Natasha hakkında hangi hayati bilgiyi gözden geçiriyorum?

Araştırmalarım beni Vegas'ta bir striptiz kulübüyle ilişkisi olduğuna inandırdı. Eğer durum buysa, Leroy neden onu bulamadı? Belki de onun striptizci olduğunu varsayarak yanlış bir yaklaşım sergiledim. Striptiz kulübünde hostes, barmen ya da muhasebeci gibi başka bir sıfatla çalışıyor olabilir. Hemen sonuca vararak, rotadan sapmış olabilirim.

Belki farklı bir kulüpte çalışıyordur. Ya bir erkek striptiz kulübüyse? İlgi çekici bir düşünce. Vegas'ta böyle kulüpler var mı? Bekarlığa veda partileri için şehre gelen kadın sayısına bakılırsa olmalı.

Vegas'taki erkek striptiz kulüplerini hızlıca araştırdım ve sadece üç liste buldum. Bunlardan ikisi rehin dükkanları ve kuru temizlemecilerin yanındaki harap alışveriş merkezlerinde. Sadece Platinum adında bir kulüp kendi binasında tek başına duruyor.

Web sitelerini ziyaret ettim ve medya bölümüne göz attım. Kulüp bekârlığa veda partileri konusunda uzmanlaşmış ve kadın izleyicilere hitap ediyor. Fotoğraflar, erkek striptizcilerin sahne aldığı geniş bir sahneye sahip ferah bir kulübü tasvir ediyor. Çoğu enerjik atmosferi, çekici erkek striptizcileri ve çeşitli kokteyl tekliflerini vurgulayan sayısız olumlu eleştiriye göz atıyorum. Böyle bir deneyimle ilgilenenler için çok eğlenceli olabilir.

Ki değilim.

Natasha'yı bir erkek striptiz kulübünde bulmak her ne kadar olası olmasa da, emin olana kadar bu ihtimali göz ardı edemem. Ama bunu nasıl doğrulayabilirim? Leroy'dan gizlice araştırmasını isteyemem. Leroy'un bir erkeğin tangasına para tıkıştırırkenki zihinsel görüntüsü yüzüme bir gülümseme getiriyor. Asla inandırıcı bir şekilde eşcinselmış gibi davranamaz. Ayrıca Platinum'un müşterilerinin çoğu kadın, gey değil.

Hayır, bu tek başıma üstlenmem gereken bir görev. Ama nasıl?

Bıçaklı bir kavgaya atlamak beni zaman ve enerji açısından geriye götürdü. Planımı ilerletmeye devam etmeliyim. Geçen her saat Ruslara Natasha'yı benden önce bulmaları için daha fazla zaman kazandırıyor.

Eğer henüz yapmadılarsa.

Kendimi giderek daha huzursuz ve kapalı hissediyorum, bana ait olmayan bu büyük evde tek başıma çıldırıyorum. Platinum'u tek başıma ziyaret etmenin bir yolunu bulmaya karar veriyorum, çocukların bu fikri onaylamayacağını biliyorum.

Seven, babası bir dolandırıcı olduğu için bu işe uzaktan destek veren tek kişi. Giovanni'ye karşı gelmek anlamına geldiğini anlayana kadar planım ilgisini çekti. Onu tamamen reddetmek için çok erken ve pes etmeyeceğim. Seven'ın benim için ideal bir ortak olacağına ikna olmuş durumdayım.

Platinum'u ziyaret etmenin en iyi yolu bu gece Kit yattıktan sonra gizlice kaçmak. Adamların arabamın anahtarlarını gizlediğine eminim. Neyse ki iki yedek anahtarım var. Biri kaputun altında, motorun yanında bariz bir yerde saklı. Diğeri de arabanın altına, kimsenin bakmayı düşünmeyeceği bir yere bantlanmış. Eğer göze çarpan anahtarı bulurlarsa, muhtemelen diğerini aramazlar.

Bu arada, Platinum hakkında mümkün olduğunca fazla bilgi toplamak için elimden geleni yapacağım. Kulübün sahiplik kayıtlarını veya yasal

belgeler değerli bilgiler sağlayabilir.

Söz verdiğim gibi bugün uslu durup evimde kalacağım. Bu gece tamamen farklı bir hikaye olacak.

KIT

I Jade'in yanına dönmek için sabırsızlanıyorum. Çiftliğimde kalması için davet ettiğim ilk kadın o ve geldiğimde birinin orada olacağını bilmek garip. Hiç de kötü bir his değil ve alışabileceğim bir şey.

içi

n. Cipimi eve bitişik büyük garaja çektiğimde arabasının hala orada olması rahatlattı. Anahtarları cebimde ve Vulcan da kaputun altında yedek anahtarlarını buldu. Jade'in isterse arabayı düz kontak yapıp anahtarsız olarak buradan götürebilecek becerilere sahip olması beni şaşırtmaz. Ondan hiçbir şey beklemezdim.

Mutfak kapısını açıp içeri girdikten sonra ona sesleniyorum. "Jade! Burada mısın?" Tam bir sessizlik bekliyorum.

"Oturma odasındayım," diye bağıyor.

Omuzlarım rahatlayarak çöktü. Tekrar gideceği için ne kadar endişelendiğimi bilmesine gerek yok. "Günün nasıl geçti?" Odaya girerken sordum. "Hâlâ çok ağrın var mı?"

Kanepede oturuyor, bacağını masaya dayamış, üzerinde bir şort ve benim kocaman tişörtlerimden biri var. Bana gülümseyerek, "Bugün biraz iyileştim ve topallamadan yürüyebiliyorum bile," diyor. "Sen mükemmel bir hemşiresin. Beni iyileştirdiğiniz için tekrar teşekkürler."

"Bacığınızda enfeksiyon belirtisi olmadığından emin olmak için bandajınızı kontrol etmem gerekiyor," diyorum. "Vulcan'ın bıçağındaki kötü bakteriler konusunda endişelenmeden edemiyorum." Yanında yere diz çökerek bandajı dikkatlice açıyorum. Kesiği inceledikten sonra, "Kesik güzelce iyileşiyor ve herhangi bir kızarıklık ya da enfeksiyon belirtisi yok," diyorum. "Bir şey fark edersen bana söyle

Özellikle de dokunulduğunda sıcak hissediliyorsa. Antibiyotik kullanmanız gerekebilir."

"Dürüst olmak gerekirse, çok daha iyiyim," diyor. "Çok fazla endişeleniyorsun. Yarına kadar normale dönmüş olacağım. Ben güçlüyüm."

"Sadece sert değil, tam bir baş belasısın," diyorum ona, her kelimesinde ciddi olarak. "Bu akşam ne yapmak istersin? Dükkâna gidip senin için bir şey alayım mı? Sen söyle, ben yaparım. Yemek siparişi de verebiliriz. Merak etme, buradayken vejetaryen olman için sana baskı yapmayacağım. Akşam yemeği için istediğin her şeyi sipariş edebilirim."

"Bütün gün atıştırmalık yemekten tıka basa doydum," diye cevap veriyor ve onun için bıraktığım yemek sepetini işaret ediyor. "Gel ve otur." Bacağını yastıktan kaldırıyor ve yanındaki kanepenin minderine vuruyor. "Burada benimle oturmanı ve bana kendinden biraz daha bahsetmeni çok isterim. Seninle konuşmak için pek fırsatımız olmadı."

Kanepeye oturuyorum ve o da bana yaklaşıyor. Kolumu minik omuzlarına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Hayat hikâyem çok sıkıcı. Dinlemek istediğine emin misin? Bir film izlemeyi tercih etmez misin?"

Bana gülümsüyor. "Seninle ilgili hiçbir şeyin sıkıcı olduğunu düşünemiyorum. Bu imkansız, o yüzden konuşmaya başla."

"Şimdiden ne öğrendin?" Ben soruyorum.

"Sadece senin bana söylediklerin. Diğerleri pek bir şey söylemedi ama Vulcan bana senin iyi bir adam olduğunu ve seni mahvetmememi söyledi. Ya da buna benzer bir şey."

"Bunu Vulcan mı söyledi? Sanırım şaşırmamalıyım. Uzun zamandır birbirimizin arkasını kolluyoruz. Belki de sorumu yeniden ifade etmeliyim. İnternette arama yaparak ne buldun? Sen bir bilgisayar dehasısın ve eminim üçümüzü de kapsamlı bir şekilde Google'da araştırmışsındır."

İçinden yumuşak bir kahkaha yükseliyor. "Beni orada yakaladın. Evet, araştırdım ve hiçbiriniz hakkında medya kitlerinizde yazarlar dışında pek bir şey bulamadım. Vulkan'la ilgili de hiçbir şey yok. İnternete göre, hiçbirinizin Vegas'a gelmeden ve ortalığı kasıp kavurmadan önce bulabildiğim bir geçmişi ya da bilgisayar geçmişi yok. Hiçbiriniz gerçek isimlerinizi kullanmadığınız için, hayat geçmişinizi bulmak zor oldu ve başarısız oldum. Hayatınız bir kara delik."

"Güzel, sevindim," diyorum. "Geçmiş hayatlarımızı ait oldukları yerde, geçmişte tutmayı tercih ediyoruz. Bir sahne ismi mahremiyetimizi korumamızı kolaylaştırır. Baştan başlayayım mı?"

"Lütfen," diyor.

Uzun bacaklarımı önüme uzatıyorum ve konuşmadan önce tereddüt ediyorum. Uzun zamandır kimseyle hayatım hakkında konuşmadım ve sadece Vulcan ve Seven'la konuştum. Eğer Jade bizim bir parçamız olacaksa, o zaman hepimizin gerçekte kim olduğunu ve nereden geldiğimizi öğrenmeyi hak ediyor. İyi, kötü ve hatta çirkini.

"Hikâyemi ne kadar geriye götürmemi istiyorsun?" Cevabından korkarak soruyorum.

"Paylaşmak istediğin her şeyi duymak istiyorum. Saf bir kalbi olan eşsiz bir insansınız. Nasıl bu hale geldin? Bana çocukluğunuzdan bahsedin ve bugüne kadar geçen yıllar boyunca nasıl ilerlediğinizi anlatın."

"Tamam," diyorum, derin bir nefes alarak, çünkü bunu dört gözle beklemiyordum. "Çocukluğumu bir karnavalla ülke çapında seyahat ederek geçirdim. Yerel halkın açık bir alanda dev bir dönme dolap inşa edildiğini görünce heyecanlandığı küçük kasabalarda dururduk. Orada birkaç gün, en fazla bir hafta kalırdık. Kasaba halkı cılız oyuncaklardan, kötü yan gösterilerden ve pamuk şekerden bıktığında, her şeyi söküp bir sonraki kasabaya giderdik."

"Ciddi misin sen?" Jade başını geriye çekip bana bakarak soruyor. "Gerçekten bir karnavalda mı büyüdün? O şeylerin hâlâ etrafta olduğuna inanmıyorum. Ailenle birlikte miydin?"

"Sadece annem," diye cevap veriyorum. "Babam ben doğmadan önce çekip gitmiş. Annem çeşitli işlerde çalışmış. Gençken trapez sanatçısı olarak gösteri yapacak kadar yetenekliymiş. Bu işi bıraktıktan sonra, gizemli, yabancı bir ülkeden gelen bir falcı olan Madam Maria rolünü üstlenmiş. Müşteriler, fallarına bakmak için çadırının önünde sıraya giriyordu. Bu rolde doğuştan yetenekliydi ve müşterilerden büyük rağbet gördü."

"O şimdi nerede?" Yeşim sessiz bir sesle soruyor. "Hâlâ hayatta mı?"

"Hayır, maalesef değil. Tarot kartlarını okurken, zincir-karton karton sigara içti ve bir fincan sade kahve içti. Yoldaki zorlu yaşamımız ve onun kişisel kötü alışkanlıkları vücuduna korkunç bir zarar verdi. Ölümü sıcak bir yaz gününde hızlı ve beklenmedik bir şekilde geldi."

Acı dolu anıları canlandırmak istemediğim için tereddüt ediyorum. "Diğer iki hanımla paylaştığımız küçük karavanın zeminine yığıldı," diye devam ediyorum. "Onu ayıltamayınca, onu yerel hastaneye götürecek birini bulmak için koştum. Bugün bile o yorgun halini gözümün önüne getirebiliyorum."

Onu muayene ettikten sonra hastanenin bekleme odasına girdiğinde doktorun yüzü. Acımasızca ve açık sözlüydü. Bana akciğer kanseri olduğunu ve fazla ömrünün kalmadığını söyledi. Sonra bana araması için bir aile üyem olup olmadığını sordu. Başımı salladığımı hatırlıyorum. Arayabileceğim kimse yoktu."

"Çok üzgünüm," diyor Jade. "O öldüğünde kaç yaşındaydın? Sana kim baktı?"

"Sadece on iki yaşındaydım ve ölümüne korkuyordum. Karnaval hafta sonunda kasabadan ayrılmadan önce vefat etti. Karnavalcılar, kasabanın tek mezarlığındaki isimsiz bir mezara gömülmesi için para topladılar. Teksas'ta bir yer dışında nereye gömüldüğünü hatırlamıyorum. Kendi annemin nereye gömüldüğünü bilmediğime inanabiliyor musunuz? Hatırladığım en önemli şey yolun kenarına bırakılma ya da yabancı bir kasabada sosyal hizmetlere teslim edilme korkusuydu."

"Tanrım, bu senin için korkunç olmalı. Ne yaptın sen?"

"Gözden uzak durmaya ve dikkatleri üzerime çekmemeye çalıştım. Patron adam gitmemi istediği konusunda kararlıydı. On iki yaşında reşit olmayan ve yanında ebeveyni ya da vasisi bulunmayan biri olarak bir sorumluluk teşkil ediyordum. Bana kalamayacağımı, bunun yasal olmadığını söyledi. Refakatsiz küçük çocukların grupla seyahat etmesine izin verdiğini öğrenirlerse polisle başının derde gireceğini söyledi."

Hikâyemin bu kısmını anlatmak benim için çok zor. Yıllarca zihnimin arka köşelerine ittim ve orada kalmasını umdum. Jade bunu hissediyor ve uzanıp elimi küçük elinin içine alıyor, parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor.

"Düşük ücretle ya da hiç ücret almadan çalışmama izin vermesi için ona yalvardım," diyorum. "Bunun da işe yaramayacağını, çünkü o zaman çocuk işçi yasalarını çiğneyerek başının derde gireceğini söyledi. Kendimi çok yalnız hissediyordum. Annemin birkaç arkadaşı sonunda onu, bir yetim için daha iyi kaynakları olan daha büyük bir şehre varana kadar kalmama izin vermeye ikna etti. Dallas, Atlanta ya da St. Louis gibi bir şehre. Karnaval, izin sorunları nedeniyle bu şehirlerde asla kurulamadı ama bu onu hayal kurmaktan alıkoymadı. Biraz daha kalmama izin verdi. Sadece büyük bir şehre varana kadar, ki şanslıyım ki hiç varamadık."

"Karnavalda ne kadar kaldınız?"

"Altı yıl daha," diye cevap verdim. "Radarın altında yaşarken geçimimi nasıl sağlayacağımı çabucak öğrendim. İlk başta, yapılması gereken her türlü tuhaf işi yaptım. Adamların dönme dolabı yıkmasına yardım etmekten, dönme dolabı kurmaya kadar her şeyi yaptım."

Trapez gösterisi için büyük çadıra. Hiçbir zaman sorun çıkarmadım ve karnaval iş için açık olduğunda tamamen gözden uzak kalmaya her zaman dikkat ettim. Kendime nasıl görünmez olunacağını öğrettim."

Bana anlayışla başını sallıyor çünkü o da nasıl görünmez olunacağını biliyor.

"Sonra bir gün, uzun zamandır orada olan Shorty adında yaşlı bir hayvan terbiyecisi, kaplanın römorkuna saman sermek için benden yardım istedi. Romatizmalı omuzları ağrıyordu ve saman balyalarını yerden römorka kadar kaldıramıyordu. İşini yapamayacak kadar zayıf olduğunu diğer adamlara itiraf edemeyecek kadar utanıyordu, ben de çaktırmadan ona yardım etmeyi kabul ettim. İlk kez biri benim bu güzel yaratıklara yaklaşmama izin veriyordu. Kaplanlar tehlikeliydi ve onun dışında herkese yasaktı. O güne kadar."

"Ve kaplanlara sıırıslıklam aşık oldun," diyor Jade. "Nasıl kaplan sever olduğunu merak ediyordum."

Kaplanlara yaklaşmama ilk izin verildiği zamanki şaşkınlığımı hatırlayarak gülümsüyorum. "Shorty ve ben sözlü olmayan bir anlaşmaya vardık. Kaplanlarla ilgili tüm ağır işleri ben yapacaktım ve o da benim etrafta dolaşmama izin verecekti. Sonraki birkaç yıl boyunca bana onlar hakkında her şeyi öğretti. Önce onların sınırlarına saygı duyarak saygılarını nasıl kazanacağımı. Yavaş yavaş, zamanla ve sabırla kaplanlar da bana bağlandı. Shorty kaplan rolüne devam edemeyecek kadar yaşlandığında, onun yerine doğal olarak ben geçtim."

"Shorty hâlâ hayatta mı? Lütfen bana hayatta olduğunu söyleyin."

Başımı sallıyorum, içimi bir hüznün kaplıyor. "Hayır, ben onun yerine geçtikten kısa bir süre sonra o da öldü. Sanırım ölmeden önce ben hazır olana kadar dayanmaya çalışıyordu. Kaplanlar onun için her şeydi ve ölürse onlara bir şey olabileceği düşüncesinden nefret ediyordu."

"Senin için çok şey ifade ediyordu, değil mi?" diye soruyor.

"Shorty bir babaya sahip olduğum en yakın şeydi ve onu çok severdim. Beni evlat edindi. Beni kanatları altına alarak hayatımı değiştirdi."

"Nasıl oldu da bir karnavalda çalışmaktan Vegas'ta bir gösterinin başrolüne geçtiniz?" diye soruyor. "Bu, bağlantıları ya da parası olmayan biri için devasa bir sıçrama."

"Giovanni," diye tükürdüm. "Daha önce de bahsettiğim gibi, Giovanni bir insan koleksiyoncusudur. Vegas'ta kullanmak için her zaman yeni yetenekler arar. Karnavalın kapanacağına dair söylentiler çıktıktan sonra bana yaklaşması için bir adam gönderdi. Karnavala ne olacağı konusunda endişeliydim.

kaplanlar. Giovanni onları bir gösteri için benimle Vegas'a getirmeyi teklif ettiğinde, bu fırsatın üzerine atladım. O noktada, onları yanımda tutmak için her şeyi yapmaya hazırdım."

"Tüm kaplanları yanınızda getirebildiniz mi?"

"Biri hariç hepsi, Puffin'in annesi," diyorum ona. "Karnavalın sahibi ben Giovanni ile anlaşmadan önce onu sattı. Onu her yerde aradım ama bir türlü bulamadım. Yol kenarındaki hayvanat bahçelerinden sürekli hayvan kurtarmamın ana nedenlerinden biri de bu. Sanırım dışarıda bir yerlerde olduğunu ve onu eve getirebileceğimi umuyorum."

Jade elimi daha sıkı sıkıyor ve başını omzuma yaslıyor. "Eğer dışarıdaysa, onu bulacaksın. Yardım edebilir miyim? Onu bilgisayar aracılığıyla takip etmenin bir yolu varsa, bunu yapabilirim."

"Teklifin için teşekkürler, memnuniyetle kabul ederim. Eğer hâlâ hayattaysa onu bulmak için her türlü yardımı kabul edeceğim. Parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verdiğim için bunu ona borçluyum. Neyse ki, Puffin onu buraya getirdiğimde sadece küçük bir yavruydu. Bildiği tek şey iyi bir hayat ve ben de öyle kalmasını istiyorum."

"Bu konuyu açmak için muhtemelen yanlış bir zaman ama yine de açacağım," diyor Jade, sesinde biraz tereddütle. "Eğer planımı hayata geçirmenin bir yolunu bulabilirsem, hepimiz harcayabileceğimizden daha fazla para kazanabiliriz. Giovanni'den kontratını satın almaya ve hayvan barınağını açmaya yetecek kadar kazanabilirsin."

"Planın ancak yakalanmazsan işe yarayacak," diye hatırlatıyorum ona. "Bu çok tehlikeli ve senin hayatını kendi hedeflerime değişmem. Bu almak istediğim bir risk değil. Hayvanlar için bile."

"En azından bunu düşünmeyi kendinize ve hayvanlara borçlusunuz" diyor. "Bunun bencilce ya da bana yardım etmen için seninle oynuyormuşum gibi görüldüğünün farkındayım ama gerçek bu. Hepinizin Giovanni tarafından tuzağa düşürüldüğüne beni ikna ettiniz. Herkesi Giovanni'nin elinden kurtarabilecek bir planım var ve sen buna karşısın. Neden?"

"Neler yapabileceğini ve insanların hayatlarını nasıl mahvettiğini biliyoruz. Onunla hiç tanışmadınız bile, bu yüzden planınızın ne kadar tehlikeli olduğunu anlamanız mümkün değil."

"Yakalanmazsam olmaz," diye savunuyor. "Hep birlikte bir ekip olarak çalışırsak, artı Natasha, eğer onu bulabilirsem, bunu yapabiliriz. Bundan eminim. Kolay olmayacak ve her ayrıntıyı çözmek için bir ton plan yapmak gerekecek ama eminim başarabiliriz."

Jade'in sesi heyecanla yükseliyor ve yüzü aydınlanıyor. Planının mümkün olduğuna gerçekten inanıyor. Onun coşkusu beni de içine çekiyor ve kısa bir an için bu fikri değerlendiriyorum. Giovanni'yi dize getirmek için Jade ve diğer adamlarla birlikte çalışmak bir rüyanın gerçekleşmesi olurdu.

Gerçekten işe yarayabilir mi?

Zihnimi bu olasılığa açamayacak kadar endişeliyim. Onunla bu yola girdiğimizde, durduramayacağımız ya da dizginleyemeyeceğimiz bir şeyi harekete geçirmiş olurduk. Geri dönüşü olmayacaktı. Jade'in planında onunla işbirliği yapmak hepimizin uğruna çalıştığımız her şeyi riske atacağı anlamına gelir.

Riskler çok yüksek.

JADE

"Özür dilerim," diyorum Kit'e. "Bu konuyu açmamalıydım. Hayat hikayeni benimle paylaşacak kadar nazıktın ve şimdi sanki senden faydalanmaya çalışıyormuşum gibi geliyor. Lütfen bundan bahsettiğimi unut. Ben

Hâlâ konuşmalarımnda daha nazık olmaya çalışıyorum. Her şeyi ağzımdan kaçırıyorum ve düşünmeden aklıma geleni söylüyorum. Eğer sen istemezsen bu gece bu konuyu tekrar açmayacağım."

"İyi fikir," diyor omzumu sıkarak. "Neden mutfağa gidip akşam yemeği hazırlamıyoruz? İyi bir aşçıyımdır ve ilgini çekerse hızlı bir kızartma hazırlayabilirim. Sen de oturup yeteneklerimle gözlerini kamaştırmaya çalışmamı izleyebilirsin."

"Harika." Kendi başıma ayağa kalktım ve ellerimi uzattım. "Gördün mü? Şimdi çok daha iyiyim." Bacağım hâlâ zonkluyor ama acımı gizliyorum. O endişelenmeyi bırakmalı, ben de hayatıma devam etmeliyim. Bütün gün hiçbir şey yapmadan evde takılamam.

"Bacağının daha iyi olduğuna emin misin?" diyor, önünden mutfağa doğru yürüdüğümde beni dikkatle izliyor. "Bir gün daha yatak istirahati bacağının iyileşmesine yardımcı olur."

Topallamamak için yürürken acıdan dişlerimi sıkıyorum. Dönüp ona ısılt ısılt gülümsüyorum. "Ben iyiyim. Bacağım için endişelenmeyi bırak. Kızartma için sebzeleri doğramana yardım edebilir miyim? Tezgâhtaki tabureye otururum."

"Elbette," diye yanıtlıyor. Buzdolabına yönelip çeşitli sebzeler çıkarmaya başlıyor ve bir tencereye pirinç koyuyor. Sebzeleri yıkadıktan sonra önüme büyük bir kesme tahtası koyuyor ve bana bir

Bıçak. "Keyfine bak," diyor. "Ne pişirmemi istiyorsan onu kes."

Onunla mutfakta normal, günlük işler yaparken birlikte olmaktan keyif alıyorum. Sürekli konuşmaya ihtiyaç duymadan mükemmel bir uyum içinde birlikte çalışıyoruz. Kit'in yanında olmak kolay ve ona bakmak daha da kolay.

"Çiftlikte tek başına yaşamak hoşuna gidiyor mu?" Ağzımdan kaçırdım.

Sebzeleri karıştırmayı bıraktı ve bana cevap vermek için döndü. "Bunu hiç düşünmedim ve buraya başka bir kadın da getirmedi, eğer sorduğun buysa. İş ve çiftlikteki hayvanlarla ilgilenmek arasında sosyal bir hayat düşünmeye hiç vaktim olmadı. Bir günde sadece bu kadar saat var." Bir süre sessizce beni inceledi. "Burada olman hoşuma gidiyor. Bu gece garaja girerken kapıyı açtığımda burada olacağını bilmek, ya da ummak mı demeliydim, güzel bir duyguydu. Umarım burada kalırsın. Ne yapacağına karar verdin mi? Şehirden ayrılacak mısın yoksa burada, Vegas'ta mı kalacaksın?"

"Ayrılmak için herhangi bir plan yapmadım," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Vegas'ta kalırsam işlerin nasıl yürüyeceğini tam olarak kestiremiyorum."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor, ifadesi ciddileşiyor.

"Ne demek istediğimi çok iyi anlıyorsun," diyorum. "Ayrıntılarıyla anlatmama gerek yok. Seven ve Vulcan'a ne olduğunu gördünüz. Hiçbirinizin incinmesinin sebebi ben olamam. Hepinize değer veriyorum ve kimseyi incitmek ya da sizin birbirinizi incitmenizi istemiyorum." Bakışlarını kırarak başka tarafa bakıyorum. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin," diyor. "Vegas'ta kal ve aramızdaki sorunu çözmemiz için bize zaman tanı. Bir yolunu buluruz. Hiçbirimiz gitmeni istemiyoruz, o yüzden gitme."

"Bu durum nasıl çözülebilir?" diye sordum. "Siz üç kişisiniz ve ben bir kişiyim. Ben bir istatistik ineğiym ve sayılar yalan söylemez."

"İnanın bana, hepimiz durumun tamamen farkındayız," diyor sessizce.

"Bunu çözmek için bize güvenmelisin. Tek ihtiyacımız olan biraz daha zaman. Bunu düzeltebiliriz. Biraz zaman alabilir ama bunu yapabiliriz. Seni kaybetmek istemiyoruz." Sebzeleri karıştırırken yanıma gelip bana hızlıca sarılıyor ve saçlarımin tepesine bir öpücük konduruyor. Kit her şeyi çok kolaymış gibi gösteriyor ama durum öyle değil. Eninde sonunda, içlerinden biri iki seçenek arasında seçim yapmamı isteyecek.

Onlar.

Nasıl seçim yapabilirim ki?

Yapamam.

JADE

S Evden kaçmak beklediğimden daha kolay oldu. Kit, sabahki prova nedeniyle gece yarısı yattı ve bu da bana kaçışımı planlamak için bolca zaman verdi. Yatağımın üzerine bir not bıraktım.

Ona endişelenmemesini ve sabah olmadan döneceğimi söyledim. Gittiğimi fark etmeyeceğine inanacak kadar aptal değilim. Çiftliğin her yerinde onu uyuracak güvenlik sistemleri var.

Bir saat sonra, onun uyuduğundan emin olduktan sonra, sessizce mutfığa giriyorum ve garaja açılan kapıyı açmadan önce alarmı devre dışı bırakıyorum. Kit'in şifreyi ezberleyecek kadar çok girdiğini görmüştüm. Arabam hâlâ orada park halinde ve kapı kolunu deniyorum. Kilitli, yani anahtarlar onda.

Sessizce kaputu açıyorum ve motorun yanında tuttuğum ekstra anahtarı kontrol ediyorum. Şüphelendiğim gibi anahtar kayıptı. Adamlar yedek anahtarımı bulmuşlar, yani gitmemi beklemiyorlar.

Kendileriyle gurur duyuyor olmalılar. Anahtarı bulanın Vulcan olduğuna eminim. Diğer ikisinin bir araba motorunu onun kadar bildiklerini hayal bile edemiyorum.

Bacağım ağrıyor ve oraya bantlanmış ikinci anahtarı almak için arabanın altına sürünmekten korkuyorum. Eğer o anahtarı da bulmuşlarsa, mahvoldum ve planımı yeniden düşünmem gerekecek. Sırt üstü yatıyorum ve arabanın tam ortasına gelene kadar vücudumu kıvırıyorum. Kit'in garajını tertemiz tutmasına sevindim. Bunu başka bir garajda yapıyor olsaydım, kayarak çıktığımda her tarafım yağ ya da gres olurdu.

Kendimi tuşun yerini dokunarak bulmak üzere eğittim. Parmaklarımı dikkatlice, uçları banda değene kadar kaydırıyorum. Bir uçtan diğerine kadar yırtıyorum.

tek anahtar yanımda yere düşüyor.

Yakaladım seni!

Yakında fazladan anahtar yaptırmak için aklıma bir not alıyorum. Bir kızın yanında asla çok fazla yedek araba anahtarı olamaz.

Garaj kapısını açmak için duvardaki düğmeye bastıktan sonra sürücü koltuğuna geçiyorum. Anahtarı çeviriyorum ve kükreyerek çalıştığında rahatlamış bir iç çekiyorum. Vulcan'ın akü kablolarını sökmediğine ya da motoru devre dışı bırakmak için başka bir şey yapmadığına şaşırdım.

Kit'in garaj kapısının güvenlik sistemi tarafından açıldığı uyarısını almadan önce iki dakikadan az zamanım olduğunu tahmin ederek zaman kaybetmiyorum. Önce garaja koşacak ve arabamın yerinde olup olmadığını kontrol edecek. Sonra odama gidip notu bulacak. O zamana kadar ben ana yola çıkmış ve yoluma devam ediyor olacağım. Ona haber vermeden gittiğim için çok kızacak. Ya da izin istemeden. Onsuz evden çıkmama izin vermesinin imkanı yok.

Karanlıkta etrafta dolaşabilecek herhangi bir hayvana karşı gözümü dört açarak, garaj yolu boyunca yavaşça ana kapıya doğru sürüyorum. Kit kaç tane hayvan beslediği ya da nerede oldukları konusunda belirsiz davranıyor. Kapıya ulaştığımda otomatik olarak yavaşça açılıyor ve ben de açıklıktan geçip arkamdan kapandığından emin olmak için bekliyorum. Hayvanlarından herhangi birinin açık bir kapıdan kaçmasından sorumlu olmak istemem.

Telefonumu ceketimin cebinden çıkarıp Platinum'un yol tarifini buluyorum. Arabayla on beş dakikadan fazla sürmez. Özellikle de gece geç saatlerde. Platinum'un otoparkına girmem uzun sürmüyor. Depo büyüklüğündeki devasa binanın üzerindeki devasa, ışıltılı altın rengi neon tabelada dans eden, gömleksiz, kaslı bir kovboy görülüyor. Yanıp sönen bir ip kementi kalçalarının her hareketiyle birlikte dönüyor.

Kulübün web sitesindeki açıklamasını okuduktan sonra zaten ilgimi çekti. Görünüşe göre kulübün sahibi ve işletmecisi kadınlar, ki bu da desteklediğim bir konsept.

Bir vale park görevlisi beni girişe yakın bir yerde durmam için el sallamaya çalışıyor. Onun yerine yanından geçip otoparkın uzak ucuna yakın bir park yerine çekiyorum. Arabamın anahtarlarını kendi isteğimle kimseye teslim etmem mümkün değil. Onları geri almak için yaşadığım onca şeyden sonra olmaz.

İçeri girmeden önce birkaç dakika arabada oturuyor ve sarhoş oldukları her hallerinden belli olan kadınların kulübe yığılmasını izliyorum. Birkaç grup uzatılmış limuzinler ve modifiye edilmiş parti otobüsleriyle geliyor. Kulübün görünüşe göre

son derece popüler, bu da benim için ortama karışmayı çok daha kolay hale getirecek. Kalabalıklar beni gizleyecek.

Bir parti otobüsü girişte durduğunda, kalabalık kadın grubunun arkasından içeri giriyorum. Giriş ücreti alınmadığı için rahatlıyorum ve alkol almak için kimliğimizi gösterdiğimizde içeri girmemize izin veriliyor. Bekârlığa veda partisi sahnenin ön tarafına yakın ayrılmış bir masaya yönelirken, ben tam tersi yönde, kavernöz odanın bir tarafını kaplayan uzun bir bara doğru gidiyorum.

Dar siyah pantolonlu ve papyonlu, üstsüz, sevimli bir erkek barmen barın üzerine bir peçete koyuyor ve gülümsüyor. "Size ne ikram edebilirim?" diye soruyor, ben bar taburesine kayınca.

"Bir cin tonik lütfen," diye cevap veriyorum ona gülümseyerek. Kafamı boşaltmam gereken durumlarda nadiren içerim ama dikkatleri üzerime çekemem. Bir barda tek başıma otururken sade tonik su sipariş etmek bunu yapacaktır. Barmen polis olduğumu bile düşünebilir.

"Tamamdır," diyor ve benim için içkiyi karıştırmaya dönüyor.

Önüme koydu, ben de bir yudum aldım. "Teşekkürler! Bu güzelmiş."

İçkiyi gelişigüzel karıştırıyorum ve gözlerimi sahneden ayırmamak için etrafımda dönüyorum. Zonklayan müzik kulak tırmalayıcı bir seviyeye yükselmiş ve tepedeki flaş ışıkları gösterinin başladığını belirtmek için yanıp sönüyor.

Kirli beyaz keten bir elbise giyen zarif bir kadın sahneye çıkar. Uzun kumral saçları zarif bir Fransız düğümüyle şekillendirilmiş. Otuz beş yaşından büyük olamaz. Bana bir erkek striptiz kulübündeki hostesten çok 1950'lerin sofistike bir film yıldızını hatırlatıyor.

"Herkes merhaba," diyor mikrofona. "Herkes iyi bir gece geçiriyor mu?"

Gürültücü kadınlardan oluşan kalabalık ellerini çırparak karşılık verir. O da onlara gülümser. "Güzel, bunu duymak hoşumuza gidiyor. Bu geceki gösteriye başlamaya hazırız. Erkekler dışarı çıkmadan önce üzerinden geçmemiz gereken birkaç temel kural var. İlk olarak, dokunmak yasak, bu yüzden ellerinizi kendinize saklayın. Ayrıca, g-stringlerin altına bakmak yok. Eğer dansçılara bahşiş vermek istiyorsanız, ki umarız verirsiniz, işte böyle."

Havada bir dolar sallıyor ve yan taraftaki kapıdan sahneye bir erkek striptizci çıkıyor. Erkek, müzik eşliğinde kadının yanında dans ediyor. Kadın dolar banknotunu katlar ve aletine dokunmadan dikkatlice g-string'inin yan tarafına sokar.

"Herkes bunun nasıl yapıldığını anlıyor mu? Elbette, dansçılar için yağmur yağdırmak her zaman mükemmeldir. Onlara istediğiniz kadar para atabilirsiniz." Gülüyor ve dansçıya sahneyi terk etmesini işaret ediyor. "Tamam o zaman, bu kadar sıkıcı kural yeter. Ellerinizi birleştirin ve Platin dansçılarımız için biraz enerji toplayalım."

Kadın sahneden iner ve polis kılığına girmiş erkeklerden oluşan bir geçit töreni salonun önündeki sahneye doğru ilerler. Kalabalıktaki kadınların tiz çığlıkları neredeyse dayanılmaz bir seviyeye ulaşır.

Kendimi neyin içine soktum ben?

Dansçıların polis üniformalarını çıkarıp iç çamaşırlarına kadar soyunmaları uzun sürmez. Seksi erkekler salonu kendi lehlerine nasıl kullanacaklarını biliyorlar. Çok geçmeden kadınlar yerlerinden fırlayıp sahnenin etrafındaki üç sıraya doluşuyor ve havaya dolarlar savuruyor. Polisler iç çamaşırlarını yırtıp attığında, kadınlar dansçılara avuç avuç para atarak sahneye yağmur yağdırıyor.

Herkesin gözü dansçıların üzerindeyken Natasha'yı bulmak için kalabalığı kontrol etmenin tam zamanı. Onun tarifine uyan biri var mı diye her garsonu ve barmeni tarıyorum.

Kalabalığın içinde birkaç güzel sarışın kadın var ama müşteri oldukları çok açık. Göğüslerine taktıkları 'Gelin', 'Baş Nedime' ve hatta 'Gelinin Annesi' yazılı saten kuşaklar onları ele veriyor. Bekârlığa veda partilerinin bu kadar büyük bir iş olduğunu hiç fark etmemem ne kadar komik. Bu mekanın sahibi her kimse iyi para kazanıyor.

Sahneye en yakın masalar büyük partiler için ayrılmış VIP koltuklardır. Burada oturan hanımlar daha kişisel hizmet almakta ve şampanya tepsileri taşıyan garsonlar tarafından sık sık kontrol edilmektedir.

Göz ucuyla uzun sarı saçlı, uzun boylu bir kadının VIP masaları arasında dolaştığını görüyorum. Dar siyah bir elbise giyiyor ve her masada durup konuklarla sohbet etmek için zaman ayırıyor. Bir hostes ya da özel partilerden sorumlu kişi olmalı.

Güzel kadın Natasha'nın belirsiz tanımına uyuyor, ama onu net olarak göremeyecek kadar uzaktayım. Gözlükle bile uzak mesafeleri, hatta büyük bir odayı bile iyi göremiyorum. Gözlüklerimi elimden aldıkları ve beni zayıf görme numarası yapmakla suçladıkları için adamlara hâlâ kızgınım. Tek gözlüğümü kırmamaları bir mucize. Onlarsız araba bile kullanamıyorum.

Yaklaşıp sesini duymaya çalışmalıyım. Eğer aksanı varsa, bu da başka bir ipucu olur.

Barmene el sallayarak bardak altlığımın altına koyduğum parayı gösteriyorum, sonra içkimi alıyorum. Salondaki kadınların arasına karışmak için diğer elimde birkaç dolarlık banknot tutuyorum. Sahneye yaklaşabilirsem, onları şanslı bir adamın g-string'ine sokacak kadar cesaret bile toplayabilirim. Şüphe çekmemenin en iyi yolu karakterde kalmaktır.

Hafif çakırkeyif görünerek müzik eşliğinde sallanıyorum, ki hala ağrıyan bacağımın üzerinde topalladığımı düşünürsek bu hiç de zor değil. Neredeyse çıplak olan polisler nihayet sahneden inip yerlerini itfaiyecilere bıraktıklarında, eğleniyormuş gibi yapıyorum. "Evet bebeğim, çıkar şunu!" Herkesle birlikte ben de bağıryorum.

Bu kadın gruplarından birinde olmanın ve gerçekten iyi vakit geçirmenin nasıl bir his olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Her şey bana yabancı geliyor. Belki de ben farklı bir dünyadanım. Burada rahat değilim.

Sarışın kadın şimdi benden iki masa ötede. Bir gruptan ayrılıp diğerine doğru ilerliyor. Önünü kesmek için hızla hareket ediyorum.

"Affedersiniz," diyorum koluna dokunarak. Sanki çok fazla içmişim gibi hafifçe sendeliyorum. "Bana tuvaletin yolunu tarif edebilir misiniz?"

"Elbette," diyor net bir Doğu Avrupa aksanıyla. Uzak duvardaki bir kapıyı işaret ediyor. "Hemen şurada."

Masmavi gözlerinin içine bakıyorum. "Sen Natasha mısın?" Ağzımdan kaçırdım. "Her yerde seni arıyordum."

Mavi gözlerinin üzerine bir perde iniyor, ama korkunun parıltısını fark etmeden önce değil. "Hayır, yanıyorsun," diye tersliyor. "Affedersiniz." Hızla dönüyor ve benden uzaklaşıyor. Peşinden gitmek için hamle yaptığımda üst kolum tutuldu.

"Jade! Burada ne halt ediyorsun?"

Güçlü kollar beni döndürüyor ve Kit'in öfkeli yüzüne bakıyorum. *Lanet olsun!* Kötü zamanlamadan bahsediyorum. Neden şimdi ortaya çıkmak zorundaydı ki?

Ellerini üzerimden çekmeye çalışırken "Striptiz şovunun tadını çıkarıyorum" diye cevap veriyorum. "Ne yapıyormuşum gibi görünüyor? Bırak beni. Meşgulüm."

"Hayır, benimle geliyorsun," diyor, eli üst kolumda sıkılaşıyor. "Hemen şimdi gidiyoruz."

"Beni hırpalamayı bırak! Beni serbest bırakın. Gösteri daha yeni başlıyor." Ona Natasha'yı bulduğumu söylemeye cesaret edemiyorum. Onunla kendim konuşana kadar olmaz. Avuç dolusu dolarlarımı havaya kaldırıyorum. "Bu parayı henüz kimseye verme şansım olmadı."

"Sabrımı zorluyorsun," diyor buz gibi gözleri çelikleşerek. "Senden benimle gelmeni istemiyorum. Sana söylüyorum. Şimdi gidelim."

Kit'in bu baskın tarafını oldukça seksi buluyorum. Belki de onu bir canavara dönüştürmek için gereken şey buysa, onu daha önce test etmeliydim.

"Hayır," diyorum ona meydan okuyarak. "Eğlenmek için buradayım ve yapacağım şey de bu. Erkek striptizcileri izlemekten hoşlanıyorsan kalabilirsin." Pantolonunu çıkarmış olan en yakın itfaiyeciyi işaret ediyorum. "Annene gel, bebeğim!" Ona bağıryorum ve elimdeki paraları havada sallıyorum. "Ateşimi istediğin zaman söndürebilirsin!"

Kit'in yüzünü bir an için görebiliyorum. Sigortaları attırmak üzere ve bu gece ilk kez gerçekten eğleniyorum.

"Tamam, bu kadar yeter," diye tükürdü beni kabaca tutup kaldırmadan önce. Beni her zaman yaptığı gibi nazıkçe kaldırmak yerine, kığım havada kalacak şekilde omzunun üzerinden fırlatıyor. Gerçekten kızmış olmalı çünkü yaralı bacağıma bile dikkat etmiyor.

"Kit! Ne halt ediyorsun sen?" İki elimle boş yere sırtına vuruyorum. "İndir beni!"

Sahnemiz kargaşaya neden oluyor. Kit gibi iri yarı ve yakışıklı bir adamın kulübe dalıp bir müşteriyi kaçırmasının nasıl görünmesi gerektiğini yeni yeni anlıyorum.

"İşte böyle! Sen git, kızım!" Yan masadaki hizmetçi kuşağı takmış genç bir kadın bana bağıryor. "Bırak o adam seni eve götürsün ve pisliğini yapsın!" Diğer kadınlar da dönüp izliyor ve alkışlamaya başlıyorlar. "Beni de götür, Vikingli adam! Ben de gideceğim! Götür beni!"

Aman Tanrım! Onun gösterinin bir parçası olduğunu düşünüyorlar! Neden düşünmesinler ki? Odadaki en güzel ve en büyük adam o. Modern bir Viking tarafından kaçırılmak ve ırzına geçilmek her kadının rüyasıdır, benimki de dahil.

Etrafımızda daha sıkı bir kalabalık toplanıyor. Elllerinde para tutan kadınlar her an adamın kemerinin altına para sıkıştırmaya başlayabilir.

"Affedersiniz, efendim?" Bizi durdurmaya çalışan bir adamın sesini duyuyorum, ancak başım aşağı sarktığı için onu göremiyorum. Uzun saçlarım neredeyse yere değiyor. "Bu genç bayanı tanıyor musunuz?" diye soruyor.

"Hayır, yok!" Bağıryorum.

"Evet, o benim nişanlım," diyor Kit, hiç vakit kaybetmeden. "Ve onu ait olduğu yere, evine götürüyorum. Çok kötü bir kız oldu ve

Cezalandırıldın." Sanki bir oyunun parçasıymış gibi kıcıma tekrar şaplak atıyor.

"Tamam o zaman, yolu açmama izin verin," diyor adam yüksek sesle gülerek. "Kenara çekilin hanımlar. Bu beyefendinin geçmesine izin verin! Nişanlısını eve götürüyor ve acelesi var. Ve bunun ne anlama geldiğini tahmin edebiliriz!"

"Ben onun gelini değilim! Ya da nişanlısı!" Hâlâ çaresizce Kit'in sırtına vurarak bağıyorum. "Yardım edin! Biri bana yardım etsin! Kaçırılıyorum!"

Kalabalık bizim için dağılıyor ve Kit omzunda benle ilerlerken kadınlar çılgınca alkışlıyor. Ben çılgık atıp tekmeledikçe, o da yanından geçtiğimiz kadınları memnun etmek için kıcıma daha çok tokatlıyor. Kıskanç yüzlerinden anlayabiliyorum; benim yerimde olmak için her şeylerini verirlerdi.

Ayakkabı demişken, benimkine ne oldu? Kit beni kucağına aldığı anda, ayakkabılarımdan biri düştü. *Lanet olsun!* Bir dakika önce Natasha elimdeydi. Sonra baş aşağı asılı kaldım, bir ayağım çıplaktı ve eğlence olsun diye kıcıma şaplak atılıyordu.

Cidden hayatımı daha iyi kontrol altına almam gerekiyor çünkü bu iş çığırından çıkmaya başladı.

KIT

I giriŖe ulaştığımızda durmuyor ya da yavaşlamıyorum. Bunun yerine, Jade'i omzumda bir bez bebek gibi taşıyarak park alanına doğru ilerliyorum.

"Beni yere bırak!" diye daha yüksek sesle talep ediyor.

"Arabama ulaştığımızda yapacağım, bir dakika bile erken değil," diyorum ona.

"Kan başıma hücum ediyor," diye yakınıyor. "Bayılabilirim."

"Güzel!" Onu daha sıkı kavrayarak cevap veriyorum. "Umarım yaparsın. O zaman değişiklik olsun diye biraz huzur bulabilirim."

Siyah SUV'uma ulaştık ve kapının kilidini açmak için fob'a bastım. Onu ön koltuğa indirdikten sonra, diğer tarafa geçmeden önce kapıyı çarparak kapatıyorum.

Sürücü koltuğuna oturduğumda "Arabam ne olacak?" diye soruyor.

"Bu gecelik burada bırakıyoruz," dedim ona. "Yarın onu alması için birini göndereceğim." Arabayı çalıştırdım ve park yerinden çıkmak için arkamı döndüm. Ona bakamayacak kadar öfkeliydim. Güvenimi kırdı ve ilk fırsatta kaçtı. Tam da yapmayacağına söz verdiği şeyi yaptı.

"Beni buraya kadar takip mi ettin?" diye sordum. "şimdi de beni mi takip ediyorsun?" "Hayır."

"Beni nasıl buldun o zaman?"

"Torpido gözündeki hava etiketi," diye yanıtlıyorum.

"Arabama takip cihazı mı yerleştirdin?" diye bağırıyor. "Bu ne lan! Artık tutsak olmadığımı söylediğini sanıyordum."

"Aptalca bir şey yapmayacağın konusunda sana güvenebileceğimizi söylemiştin ama işte buradasın. Son derece aptalca bir şey yapıyorsun."

"Bir molaya ihtiyacım vardı" diyor. "Çok uzun süredir eve kapalıyım. İnternette Platinum'un reklamını gördüm ve ortam değişikliği için dışarı çıkmanın eğlenceli olabileceğini düşündüm."

"Bana yalan söylemeyi bırak," diyorum. "Bu sana yakışmıyor ve ben bunu hak etmiyorum. Aslında, eve gidene kadar ağzından tek bir kelime daha duymasam iyi olur. Şu anda sana çok kızgınım."

"Peki," diyor kollarını kavuşturup koltuğunda geriye yaslanarak. "Ben de şu anda senden pek memnun değilim. Beni kendi malınmışım gibi kulüpten çıkarma hakkını sana kim veriyor? Ben hiçbir erkeğe ait değilim."

"Seni oradan çıkarmamın nedeni bu değildi," diyorum dişlerimi sıkarak. Ona karşı öfkemi kaybetmenin eşiğindeyim. "Seni güvende ve hayatta tutmaya çalışıyorum. Kızmak yerine minnettar olmalısın."

"Bir et parçası gibi hırpalanmaktan hoşlanmadığım için beni affedin," diye alaycı bir şekilde tersliyor. "Gözlerimi kapatıyorum. Vardığımızda beni uyandır. Duş alıp doğruca yatağa gitmem gerekiyor."

"Peki," diyorum, konuşmamızı medeni bir şekilde sürdürmek konusunda kendime güvenemiyorum. Jade'e kendini tehlikeye attığı için o kadar kızgınım ki öfkeyle dolmadan ona zar zor bakabiliyorum. Ona güvenmiştik ve eline geçen ilk fırsatta Natasha'yı aramaya gitti. Neyin peşinde olduğu çok açık. Yoksa neden striptiz kulübünde olsun ki? Sonra da bana kulübe gitmek için dışarıda bir geceye ihtiyacı olduğu yalanını söyledi. Beni ne kadar aptal sanıyor?

Kendimi her zaman sakin, dengeli bir adam olarak düşünmüşümdür ama ona karşı kendimi kaybetmeye çok yakıным. Kendimi kaybettiğimde neler yapabileceğimden emin değilim çünkü bu çok nadiren oluyor.

Neyse ki evime dönerken hemen uykuya dalıyor. Arabamı garaja sürdükten ve kapıyı arkamızdan kapatmak için düğmeye bastıktan sonra onu incelemek için dönüyorum. Başını arabanın camına yaslamış uyuyor ya da uyuyor gibi yapıyordu.

"Uyan," dedim. "Eve geldik."

Gözlerini halsizce açtı ve bana göz kırptı. Belki de uyuyordu. "Tamam, bıraktığın için teşekkürler," diyor ve arabasının kapısını açıp dışarı çıkıyor.

Garajdan eve açılan kapının kilidini açıyorum ve içeri girmesi için işaret ediyorum.

"İyi geceler," diyerek yanımdan aceleyle geçip odasına doğru ilerliyor. "Sabah görüşürüz."

"Bekle!" Arkasından sesleniyorum. "Tüm söyleyeceğin bu mu? Bıraktığın için teşekkürler ve iyi geceler mi?"

Yavaşça dönüp bana bakıyor. "Ne söylememi istiyorsun? Üzgün olduğumu mu? Gizlice kaçmamalıydım mı? Beni sonsuza kadar kilit altında tutamazsın, Kit. Ne yapmak istiyorsam onu yapmak için özgür olmalıyım. Bir kafeste yaşayamam. Bunu ne kadar çabuk anlarsanız, hepimiz için o kadar iyi olur." Bu sözlerin ardından dönüp odasına gidiyor ve kapıyı arkasından çarparak kapatıyor.

Orada öfkeyle durup, bu işin peşini bırakmalı mıyım diye düşünüyorum. Bir konuda haklı. Onu sonsuza kadar kilit altında tutamayız. Ne kadar istersek isteyelim.

JADE

I odamın kapısını arkamdan çarpıp banyoya gidiyorum. Kit bana bu gece mantıklı bir konuşma yapamayacak kadar kızgın. Yarına kadar sakinleşecek ve farklı bir ruh haline bürünecek. Açıklamaya çalışacağım.

Dinlemeye istekli olduğunda ona bir şeyler söyleyeceğim. O zamana kadar aramıza biraz mesafe koymalıyım. Kit'le kavga etmekten nefret ediyorum, gecemi mahvetmiş olsa bile.

Natasha'yla konuşma fırsatını kaçırdığım için inanamayacağım kadar sinirliyim. Bunca zaman sonra nihayet onu bulduğuma hiç şüphe yok. Gözlerindeki korku bunu doğruluyordu. Onunla konuşmak için kulübe geri dönmek için can atıyorum çünkü bu gece bu fırsatı kaçırsam onu bir daha asla bulamayabilirim. Yeraltına çekilecek, gözden kaybolacak ve buraya gelmek için yaşadığım her şey boşa gidecek.

Ne yapabilirim ki?

Banyo penceresinden kaçmak bir kez işe yaramıştı, yine yarayabilir. Kit tekrar kaçmaya çalıştığımdan hemen şüphelenmeyecektir. Evin içinde hareket ettiğini duymuyorum, belki de çok geç olduğu için çoktan yatmıştır.

Bu sefer araba çalmayacağım. Sadece yola gideceğim ve ön kapıda buluşmak üzere bir araç çağıracağım. Platinum'da Natasha ile konuştuktan sonra, güneş doğmadan önce beni buraya getirecek bir araç bulacağım.

Şansım yaver giderse Kit evden çıktığımı hiç fark etmeyecek. Eğer öğrenirse, ondan af dilemek izin istemekten daha kolay olacaktır. Ben de bunu umuyorum zaten. Bana ne kadar kızacağını ve kırılacağını düşünüp duramam.

Sessizce banyonun penceresini açıyorum ve sürünerek içeri girmek için kendimi yukarı kaldırmaya hazırlanıyorum. Bacak ağrım donuk, derin bir sızıya dönüştü. Pencerelerden geçebilecek kadar küçük olmam iyi bir şey, çünkü bu kötü bir alışkanlık haline gelmeye başladı. Kendimi pencere pervazına çekiyorum ve yaralı bacağımı ellerimle kaldırmaya çalışıyorum ki banyo kapısı gürültüyle açılıyor.

Kit içeri dalıyor, yakışıklı yüzü öfke dolu. "Jade! Ne oluyor lan! Nereye gidiyorsun?" Peşimden atılıyor, beni tekrar odanın içine çekiyor ve vücudumu duvara çarpıyor. Kollarımdan tutarak başımın üzerinde sabitledi. Sert muamelesi karşısında şok içinde donup kaldım.

"Bunu aklından bile geçirme," diye öfkeyle homurdanıyor. "Bu gece buradan ayrılmıyorsun. Gitmene izin vermeyeceğim." Vücudu beni pencerenin çerçevesine sıkıca yapıştırıyor. Bir santim bile kıpırdayamıyorum ve zar zor nefes alabiliyorum.

"Kit," diye fısıldıyorum, kalbim küt küt atıyor. "Sakin ol, beni dinle."

"Daha fazla yalanını mı dinleyeyim? Hayır, seni dinlemekten bıktım." O Sert nefes alıyor ve mavi gözleri öfkeden neredeyse kararmış. Başımın üzerindeki ellerimi sıkıca kavradı. İçinde uyumakta olan canı bir canavarı uyandırdım. Bu ruh halindeyken onunla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum, hatta çıkabilir miyim, onu da bilmiyorum.

"Kit, yapma," diyorum, onun pençesinden kurtulmaya çalışarak. "Beni serbest bırak." "Ne yapacağımı düşünüyorsun?" diye soruyor, eliyle yakınımaya eğilerek.

Nefesi kulağımı okşuyor. "Bu mu?" Beni kendi etrafında döndürüyor, sırtım ona dönük, sol elini her iki bileğime doluyor ve sağ elini karnımdan yukarı kaydırarak göğüslerimin hemen altında duruyor. "Elimin altında kalp atışların hızlanıyor," diye fısıldıyor ve vücuduma ürpertiler gönderiyor.

Zor nefes alıyorum ve sıcak eli sütyenimin altından geçip göğüs ucumu kabaca çekiştirdiğinde şaşkınlıkla soluk soluğa kalıyorum.

Bu beklenmedik bir şey.

"Jade," diye mırıldanıyor yavaşça boynuma doğru, adımı bir okşayış gibi soluyor. "Neden kaçtın?" Gözlerimi kapatarak ona yaslanıyorum. "Tekrar kaçtığını öğrendiğimde deliye döndüm," diye mırıldanıyor derin, boğuk sesiyle, boynumun kenarını öperken ve kulağıma sokulurken. "Tek düşünebildiğim Ruslardan ya da Giovanni'den önce seni bulmaktı. Sana ne olabileceğinden çok korkuyordum. Seni o kulüpte dans ederken gördüğümde, seni buraya sürüklemek, yatağıma bağlamak ve bir daha asla gözümün önünden ayırmamak istedim. Ve şimdi seni buldum, düzgün düşünemiyorum. Beynim kızardı.

Seni öldürmek mi yoksa sen gidemeyecek kadar bitkin düşene kadar becermek mi istediğime karar veremiyorum."

Elini karnımdan aşağıya ve pantolonumun kemerinin altına kaydırıyor. Bacaklarımın arasından aşağı inip iri eliyle tümseğimi kavradığında bir inilti çıkarıyorum, neredeyse beni yerden kaldırıyor.

"Tanrı yardımcım olsun, ne kadar uğraşırsam uğraşayım sana karşı koyamıyorum," diyor. "Şimdi bile, bana yaşattığın onca şeyden sonra, sana her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Senden nefret etmek için neler verirdim biliyor musun? Bizi mahvediyorsun... beni, Vulcan'ı ve Seven'ı. Senin yüzünden hepimiz mahvolduk. Ve yine de, hiçbirimiz sana karşı koyamıyoruz. Bize yaptıklarından nefret ediyorum ve senden uzak duramadığım için daha da çok nefret ediyorum."

Klitorisimi ovuyor ve sonra elini aşağı kaydırarak tek bir uzun parmağını yavaşça amımın içine sokuyor. Parmak eklemine kadar. Haykırıyorum ve parmağının etrafında sıkıca kenetleniyorum. "Siktir!" diye mırıldanıyor kulağıma, omurgam boyunca ürpertiler gönderiyor. "Benim için sıcak tereyağı gibi eriyorsun."

Haklı, bir dokunuşuyla titreyen bir karmaşa oluyorum. Onu arzuladığımı söylemek çok hafif kalır. Her şeyimle ona açım.

"Senden nefret etmeyi o kadar çok istiyorum ki" diyor, sesi ham duygularla boğuklaşıyor. "Yaşaman ya da ölmen umurumda değil. Neden senden nefret edemiyorum? Bunun yerine, tek hayal edebildiğim sikimi amımın derinliklerine sokmak ve sonsuza dek orada kalmak. Seni istemeyi, sana ihtiyaç duymayı bırakamıyorum. Diğer erkeklerle birlikte olsan bile, seni hala benim olarak görmek istiyorum. Sadece bir gece için bile olsa. Ve seni bir kez tattığımda, bir gecenin beni tatmin etmek için asla yeterli olmayacağını fark ediyorum."

İkinci parmağını kayganlığıma soktuğunda inliyorum. Beni yavaşça parmaklıyor, nefesi kulağımda sertleşiyor. Vücudu gergin ve öfke dolu ama yine de fiziksel olarak beni istiyor. Aniden elini çekiyor ve ben de bana dokunmayı bırakmasını istemediğim için itiraz ederek mırıldanıyorum.

"Ellerini çözersem, tekrar kaçmaya çalışacak mısın?" diye soruyor boğuk bir sesle.

Kaçmak mı? Sikeyim hayır. Kit'ten kaçmak şu anda aklımdaki son şey. Konuşmaya korkarak başımı sallıyorum.

Bileklerimi bırakıyor ve ellerini yanlarımda gezdirerek kot pantolonunu zorlayan devasa sert ereksiyona karşı kıcımlı sıkıca çekiyor. Kollarımla kendimi duvara yaslıyorum, içimden neler geçtiğini bilmeden

ya da bir sonraki adımda ne yapacağını. Her ne yapacaksa, onu durdurmayacağımdan eminim. Bir sonraki hamlesini beklerken nefes nefese kalıyorum.

"Neler yaşadığım hakkında bir fikrin var mı?" diye soruyor. "Her fırsatını bulduğunda bizi terk edeceğini bilmek. Üçümüzün de umurunda olmadığını bilmek. Sana söylediklerimizi dinlemen ve inanman için yalvardığımız halde. Hayatımıza giren en muhteşem, en heyecan verici kadını güvende tutmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Ve senin umurunda bile değil."

Sesinde ihanetin acısı var ve küfrediyor ki bunu benim yanımda pek yaptığını hatırlamıyorum.

"Bu doğru değil," diye fısıldıyorum, aniden ve açıklanamaz bir şekilde düşmekle tehdit eden gözyaşlarımı geri kırıyorum. "Umursuyorum."

Her zaman yalnızdım ve benimle ilgilenen hiç kimse olmadı. Şimdi bu adam bana değer verdiğini, hepsinin değer verdiğini söylüyor ve ben onların güvenine ihanet etmeye devam ediyorum. Birini sevme şansım hiç olmadı. Belki de sevmek ve onları içime almak için çok kırıldım.

"İçinde senin olmadığın bir hayat düşüncesine katlanamıyorum," diye devam ediyor. "Ve onlar söylemese de Vulcan ve Seven'ın da aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Seninle ne yapmamız gerekiyor? Bana birlikte bir şeyler yaşadığımızı hayal etmediğimi söyle. Sen de hissediyorsun. Benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de beni istediğini söyle."

Pantolonumu kaptı ve külotumla birlikte ayak bileklerime kadar indirdi. Gömleğimin altından tutarak sütyenimle birlikte başımın üzerinden yırttı. Duvara dayandım, sırtım ona dönük, tamamen çıplak ve savunmasızım. Birden, onun hareketlerini yanlış yorumladığımdan çok korktum. Öfkesi hâlâ dalga dalga yayılıyordu.

"Bu bir nefret sikişi mi?" Cevabını duymaktan korkarak fısıldıyorum. "Beni cezalandırmak için mi beceriyorsun?"

"*Tanrım hayır*," diyor kısık sesle, boynum ve omzum boyunca bir çizgi öpüyor. "Milyon yıl geçse de seninle asla bir nefret sevişmesi olmaz. Bunu nasıl düşünebilirsin?" Elini saçlarıma doluyor ve kulağımı dişleyebilmek için başımı hafifçe yana çekiyor.

Tuttuğum titrek nefesi dışarı verdim. Kit hakkındaki içgüdülerime güvenmeliydim. Nefret onun içinde herhangi bir şekilde var olan bir duygu değil. Bu dünyada iyi ve saf olan tek şey o. Kimseye zarar veremez, hele bana asla. Hepimiz arasında ahlaki açıdan gri olmayan, hatta kapkara olmayan tek kişi o.

"Eğil," diyor, elini sırtımın küçük kısmına koyuyor ve beni daha aşağı konumlandırıyor. Botlarıyla ayaklarımı birbirinden ayırıyor, böylece tamamen onun olacak şekilde genişçe açılmış oluyorum. İhtiyaçtan o kadar güçsüzüm ki zar zor ayakta durabiliyorum. Eli kıcımlı okşuyor ve diliyle omurgamın dış hatlarını çizmek için yavaşça oyalanıyor.

"Sen benim misin Jade?" diye sorar.

"Evet," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Ben seninim."

"O zaman beni bir mümin yap. Benim için yalvar." İki eliyle yanaklarımı ayırıyor ve iki parmağını arkadan amıma sokuyor. *Oh Tanrım.* Beni yavaşça parmaklarken destek için duvara yaslanıyorum. Derinden girip çıkarken titriyorum.

Diğer eli etrafıma uzanıyor ve göğsümü avucunun içine alıyor, meme ucumu açık bir yetkiyle yoğuruyor ve çimdikliyor. Bana sanki bana *sahipmiş* gibi dokunuyor, sadece ona ve ben buna bayılıyorum. Nefesi bir tıslamayla kesilene kadar kıcımlı ona doğru itiyorum. Benim için yanıp tutuşuyor. Şu anda onu içime almaktan, amımın duvarlarını genişletmekten ve beni onun sertliğiyle doldurmaktan başka istediğim bir şey yok.

Ona ihtiyacım var.

Kit için yalvaracak kadar gururlu değilim. *Asla.* Eğer bunu duymaya ihtiyacı varsa, ki var. Özellikle de ona yaşattığım onca şeyden sonra. "Lütfen Kit," diye yalvarıyorum. "Sana içimde ihtiyacım var. Şimdi. Sik beni, lütfen."

Ona tekrar sormama gerek yok. Hızla kemerini çözüyor, pantolonunun fermuarını açıyor ve sikini çıkarıyor. Vücudunun, ellerinin ve ayaklarının büyüklüğü düşünüldüğünde ne kadar büyük olduğunu anlamak için görmeye gerek yok. Devasa ucunu am dudaklarımın kenarına sürttüğünü, beni kızdırdığını ve eziyet ettiğini hissediyorum.

"Bunu istiyor musun?" diye soruyor.

"Seni hep istedim, Kit. Arabada yanıma oturduğün ilk andan beri. Gözlerimi senden alamıyordum, hatırlamıyor musun? Dikkatini çekmek için her yolu denedim ama sen bana bakmadın bile. Tek istediğim o mavi gözlerini bir saniyelğine de olsa bana çevirmendi."

Yüksek sesli bir iniltiyle, tek bir yumuşak hareketle içime tamamen giriyor. İkimiz de bu his karşısında yüksek sesle nefes alıyoruz. *Vay anasını!* "Kahretsin, çok büyüksün," diye inliyorum. Sikişinin büyük olduğunu söylemek yetersiz kalır. O çok büyük ve şüphesiz içimde hissettiğim en büyük horoz. Onun boyutuna yaklaşan bir horozu hiç beceremedim. O bir canavar.

Kaslı kolu etrafımı sararak beni destekliyor. Hareket etmeye başlamasını bekliyorum ama o hiç kıpırdamadan duruyor, geniş kolaniyle uyum sağlamam ve esnemem için bana zaman tanıyor.

"Sana her baktığımda nefesimi kesiyorsun," diyor kısık sesle. "Her seferinde. Daracık amcığın etrafımı sarmış cennet gibi."

İçindeki öfkenin yavaşça dağıldığını ve vücudunun rahatladığını hissediyorum. Artık her şey bizimle ilgili. Ben ve Kit. *Sadece biz*. Başka kimse değil.

Kit hafifçe çekiliyor, sonra derinlere ve sertçe dalıyor, beni doldurulması gerektiğini fark etmediğim sınırlara kadar geriyor. Gözlerimi kapatıp kendimi zevkli hislere bırakıyorum, her hamlede yüksek sesle nefes almaktan başka bir şey yapamıyorum. Beni içten dışa kendisininmişim gibi damgalıyor.

Nefesi kulağımda düzensiz ve düzensiz. Cüssesi ve gücüyle beni incitmekten korktuğu için kendini tutuyor ve umutsuzca her şeyi kontrol altında tutmaya çalışıyor. Öyle bile olsa, parmaklarının beni çok sıkı kavradığı kalçalarım yarın morarmış olacak, amımın ne kadar acıyacağından bahsetmiyorum bile. Eli göğsümü okşamak ve başparmağıyla meme ucunu ovma için hareket ettiğinde bir ürperti ve uzun bir inilti bastıramıyorum.

"Sana dokunduğumda inlemeni duymak en sevdiğim şarkı," diyor. "Bunu duymaktan asla bıkmayacağım." Boğazını hırıltılarla doldurarak itmeye devam ediyor.

Doruğa ulaştığımda o kadar yüksek sesle inliyorum ki dışarıdaki hayvanları uyandırmaktan korkuyorum. Ama umurumda değil. Orgazm içimde dalgalar halinde yayılırken bedenim geriliyor ve titriyor. Vücudum titreyerek neredeyse yere yığılacakken Kit beni tutuyor. Ben nefes nefese kalırken o boynuma öpücükler yağıdırıyor.

O da yaklaştı. İticileri hızlanıyor ve sonra inliyor. Vücudu serbest kalırken yüzünü omzuma gömüyor. Uzun bir süre kılımızı bile kıpırdatmıyoruz. Kolları göğüslerimin altına sarılmış ve nefesi boynumda sıcakken orada öylece duruyorum. Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir sürenin ardından, yavaşça içimden çıkıyor. Geri adım atıp uzaklaşmak yerine kaslı kollarını belime doluyor. Beni ağır bir battaniye gibi vücudunun sıcaklığına katlıyor ve ben asla hareket etmek istemiyorum.

"Tanrı aşkına Jade," diye mırıldanıyor kısık sesle. "Bir şey söyle."

Kalbinin çılgınca sırtıma çarptığını hissediyorum. Kollarında yavaşça dönüyorum ve yüzünü ellerimin arasına almak için uzanıyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve kalbim paramparça oluyor. O güzel mavi gözlerindeki pırıltı gitmişti. Geriye kalan tek şey

Oraya koyduğum derin bir ıstırap. Gözlerindeki ham duygu beni harap etti.

Bu adama ne yapıyorum ben?

"Beni dinle," diyorum, yüzünü tutuyorum, böylece başka tarafa bakamıyor. "Bir daha kaçmayacağım. Benden vazgeçme çünkü her zaman sana geri döneceğim, yemin ederim."

"Sana neden inanayım?" diye soruyor kuşkuyla, yüzü gergin. Gözleri bana henüz inanmadığını ama inanmak istediğini söylüyor. Orada sessizce duruyor, zihni bana inanıp inanmayacağını çözmeye çalışırken bana bakıyor. Nefesimi tutup bekliyorum, neredeyse onu çok fazla zorlamaktan korkuyorum. Bu onun kendi başına karar vermesi gereken bir şey. Bana güvenmesini sağlayamam. Yüzünde çelişkili duygular beliriyor.

"Bir kere prezervatif kullanmadık," diyorum ona. "Ben doğum kontrol hapı kullanıyorum, o yüzden endişelenmemize gerek yok, ama ben sana sağlığını konusunda güveniyorsam, senin de bana güvenmen gerekir."

"Aman Tanrım, çok üzgünüm," diyor, umursamazlığımızı fark ettiğinde yüzünde dehşete düşmüş bir ifade beliriyor. "Yemin ederim temizim. Dürüst olmak gerekirse, zaten hiç kimseyle çıkmadım. Seni pencereden çıkmaya çalışırken yakaladığımda aklımı kaçırdım ve bunun hiçbir mazereti olamaz. Bana ne oldu da bu kadar sorumsuz davrandım bilmiyorum. Beni affedebilir misin?"

"Benimle gel," diyorum, elini tutup onu yatak odasına doğru çekerek. "Birbirimizi affetme vaktimiz geldi."

KIT

R Davetine icabet ederek bir kolumu bacaklarına, diğerini de omuzlarına doladım. Onu kolayca kaldırıp, boynuma sıkıca yapışmış halde yatak odasına gidiyorum. Onu öpüyorum

Yatağa varmadan önce açlıkla. Sikim bana onu mümkün olan her şekilde becermemi ve sonra hepsini tekrar yapmamı söylüyor.

Onu yatağa yatırıyorum ve vücudumla örtüyorum. Elleri saçlarımda sıkıca kıvrılıyor ve yumuşak dudaklarını ayırıp beni içine çekmek için ağzını açıyor. Beynim buğulanıyor ve kararsızlıktan neredeyse donup kalıyorum. Artık bana izin verdiğine göre, ona ilk olarak nereden dokunacağıma karar veremiyorum.

Çok fazla seçenek var.

Bu gece bitmeden, hepsine dokunup tadına bakacağım. Bana izin verdiği kadar çok kez. Elimi yan tarafına kaydırıp dolgun göğsünü avuçluyorum. Parmaklarım yumuşak, tatlı memesine batana kadar daha fazla baskı uyguluyorum. Bana bakıyor, gözleri arzuyla bulutlanmış ve bir anda neye ihtiyacı olduğunu hissediyorum.

Jade yavaş ve dikkatli olmasını istemiyor. O da benim kadar aç. Çiğ, sıcak ve hızlı istiyor.

"Beni ne kadar delirttiğin hakkında hiçbir fikrin yok," diye fısıldıyorum kulağına. Tatlı kokusu sarhoş edici ve dudaklarımı boynunda gezdirmekten kendimi alamıyorum. "Sana bu şekilde dokunmayı hayal etmiştim."

Ellerini sırtımdan aşağı kaydırıyor ve gömleğimi kot pantolonumdan çekip çıkarıyor. "Hayalleri olan tek kişi sen değilsin," diyor. "Neden hâlâ üzerinde kıyafet var? Tişörtünü çıkarmama yardım et."

Doğrudum ve tişörtümü çıkardım. Elleri beni tekrar üstüne çekmek için hemen bana uzanıyor. Ellerinin avuç içlerini hevesle yukarı doğru kaydırıyor.

göğsümün ve kaslarımın üzerinden.

"Seninle tanıştığım ilk günden beri kaslarına dokunmayı hayal ediyordum," diyor. "Sen hayatımda gördüğüm en inanılmaz, en muhteşem erkeksin. Sen oraya girip beni dışarı çıkardığında Platinum'daki kadınlar iç çamaşırlarını ıslatıyordu."

Gülüyor ve ben de büyülenmiş bir merakla ona bakıyorum. Açıkta kalan vücudu muhteşem, göğüsleri dolgun, yumuşak ve büyük meme uçlarıyla gerçek. Kalınlıklarını yalamak ve dilimle keşfetmek istiyorum. Daha yakına eğilerek, yüksük büyüklüğünde bir meme ucunu ağzıma almak için aşağıya iniyorum. Duyarlı ucu dudaklarımın arasında hemen sertleşiyor.

Sikim çoktan sertleşmiş ve yeniden zonklamaya başlamıştı. Meme ucunu dişlerimle biraz kabaca çekiştiriyorum, ucunu çekiyorum. Bunu yavaşlatacak kadar kendimi bir arada tutabilmemin imkânı yok. Her anın tadını çıkarmalıyım, yine de onun içine tekrar kaymak ve sıkı amının etrafında kenetlendiğini hissetmek için ölüyorum. Neyse ki, çok fazla dayanıklılığım var ve eğer isterse, ikinci ve üçüncü seferde istediği kadar yavaş gidebiliriz. Şu anda yavaşlamaya çalışmak imkânsız. Ama onunla geçirdiğim her anın değerli olması gerektiğini biliyorum.

Her öpücük, her dokunuş.

Jade'in parmakları omuzlarımı kavırıyor, ben göğüslerini değiştiriyor, meme uçlarını emiyor ve alay ediyorum. Kalp atışları dudaklarımın altında hızla atıyor ve dudaklarımı şişmiş göğüslerinin arasındaki vadide gezdirirken nefesi kesiliyor. Daha önce onun söz konusu olduğu durumlarda başımın büyük belada olduğunu düşünmüştüm ama bu, şimdikiyle kıyaslanamaz bile.

Onun bacakları arasında cenneti yaşadım ve asla geri dönmeyeceğim. Asla. Başka bir kadın razı olurdu ve ben bunu bir daha *asla* yapmayacağım.

Dudaklarına geri dönüyorum ve yumuşak göğüsleri doğrudan göğsüme bastırarak şekilde bedenimi indiriyorum. Yoğun ten tene temas dengemi bozuyor. Jade adımı mırıldanıyor ve öpüşmemiz derinleşirken vücudunu benimkine yaslıyor.

Jade bana açılıyor ve umutsuzca almak istediğim her şeyi bana veriyor. Geri durmak yok. Kanım pompalanıyor, sikime hücum ediyor ve onun da benim gibi çıldırıp çıldırmadığını merak etmeme neden oluyor.

Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Elimi karnından aşağı kaydırıyorum. Ağdalı tümseğinin üzerinden geçerken nefesini içine çekiyor. Çok seksi ve pürüzsüz. *Mükemmellik*. Kendimi kontrol etmek için çok fazla. Bir saniye sonra elim tekrar kalçalarının arasında.

"Yanıyorsun. Bacaklarını benim için daha geniş aç."

Bacaklarını ayırıyor ve ben de amının yumuşak, sıcak etini arıyorum. Alt dudağını ısırıldığını görmek için yukarı bakıyorum. Yanakları sıcaktan kızarmış ve gözleri kapalı.

"Jade," dedim. "Gözlerini aç ve bana bak." Gözlerini açıyor ve benimkilere kilitleniyor. "Çok güzel," diye fısıldıyorum kısık sesle. Gözlerinin derinliklerinde istediğim her şeyi görüyorum. Göz temasını kesmeden, iki parmağımı birden sokarak sırlıklam yarığının içine giriyorum. Vücudu titriyor ve kolumu tutuyor. Parmaklarımanın etrafında çok rahat.

"Oh!" diye haykırıyor ben daha derine ittiğimde. "Kit..."

Dudaklarından çıkan isminin sesi beni heyecanlandırıyor. Elimde kıvrana kadar pompalayan parmaklarımanın hızını yavaşça artırırken klitorisini ovuyorum. Onun boşalmasını izleyebilme düşüncesi beni inanamayacağım kadar heyecanlandırıyor. Bu ikinci kez gerçekleştiğinde onun derinliklerine gömülmek istiyorum. Aniden pantolonumun içine uzanarak ve elini sert sikimin etrafına kaydırarak beni şaşırtıyor.

"Siktir!" Yavaşça yukarı ve aşağı okşarken nefes alamıyorum. Dokunuşu beni felç etti ve hareket edemiyorum.

Bu kadın için çok üzülüyorum.

"Kit," diye nefes alıyor zar zor tanıdığım boğuk bir sesle. "Neden hâlâ pantolon giyiyorsun?"

"Biliyorsam ne olayım."

Elini çeker. "Çıkar onları."

Ayağa kalkıp kot pantolonumu ve botlarımı hızla çıkarıyorum. Jade her hareketimi izliyor ve sonra gözleri kaya gibi sert ereksiyonuma takılıyor.

"Gördüklerini beğendin mi?" Ben soruyorum.

"Buraya gel de sana göstereyim," diyor kahverengi gözleri dans ederken.

Yatağa geri dönüyorum ve vücudumu onunkini tamamen örtecek şekilde indiriyorum. Vücudu benimkinin altında yumuşak ve gür. Ağırlığım onu ezmesin diye dirseklerimin üzerinde duruyorum ve sikim karnına doğru açıklıkla sallanıyor. Bu pozisyonda uzun süre kalamam.

"Emin misin?" Onu zorlamak istemediğim için soruyorum. "Yemin ederim bu sefer senin için iyi olacak. Ne istersen, neye ihtiyacın olursa. Tamamen seninim."

Nasıl bir araya geldiğimiz artık benim için önemli değil. Onu burada, yatağında tutmaktan başka hiçbir şeyin önemi yok. Bunun gerçekleşmesi için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım.

"Ne istiyorsun?" diye mırıldanıyor kulağıma.

Sözleri karşısında hayalarım geriliyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. *Nereden başlayacağım?* "Dokun bana," diyorum kulak memesini dişleyerek. "Ellerini üzerime koy. Her yerime. Her yerime."

Koluma uzanıyor, parmaklarını pazılarımda gezdiriyor, sonra iki eli omuzlarımda, sırtımda ve kıkımda geziniyor. Elleri açlıkla bedenimin her yerini keşfediyor. "Vücudunun avuçlarımda altındaki hissini seviyorum," diyor. "Her kasına, kollarına, kıkına dokunmayı hayal ettim."

Gözlerimi kapatıp yüzümü onun yumuşak saçlarına gömüyorum. *Aman Tanrım. Beni öldürüyor.* "Bana istediğin kadar dokun çünkü bundan sonra ellerim hep senin üzerinde olacak."

Buna karşılık elini bedenlerimizin arasına kaydırıyor. Ona erişim sağlamak için hafifçe eğildim. Küçük, narin eli sikimi çevreliyor ve yavaşça okşarken uzun bir nefes alıyorum. İrade gücüm hızla buharlaşıyor. "Bu sefer prezervatif takmalı mıyım?" Emin olmak için soruyorum.

"Şimdi ne anlamı var ki?" diye yanıtlıyor gülümseyerek.

"Seni öpmeden duramıyorum," diyorum. Öpücüğü derinleştirmeden önce dudaklarım hafifçe onunkilere dokunuyor ve yumuşak ağzına girmeyi talep ediyorum. Jade kollarını bana doluyor, dudaklarını ayırıyor ve içeri girmeme izin veriyor. O da beni öpüyor, parmaklarını saçlarıma gömüyor ve beni kendine çekiyor.

Daha aşağıya uzanarak eliyle sikimi çevreliyor ve ucunu sıcak amının girişine sürüyor. Ağzına karşı inliyorum ve kulağına onu ne kadar sert ve hızlı becermek istediğimi fısıldıyorum. Onu tekrar tekrar boşaltmak için her şeyi yapacağımı. Ona başka hiçbir kadını onu istediğim kadar istemediğimi söylüyorum. Öpüşmeyi sadece içine girdiğimde yüzünü izleyebilmek için kesiyorum.

"Hazır mısın?" Ben soruyorum.

Başını salladı. Uzun bir hamleyle amına sonuna kadar giriyorum. Hafifçe çekiliyor, tekrar daha sert itiyorum, geriye ve onu tekrar dolduruyorum. Jade'in nefesi kesiliyor ve kıkımı tutarak beni daha yakına çekiyor. Benimkinin altında dalgalanan yumuşak vücudu yeryüzündeki cennet.

"İnanılmazsın," dedim. Ve bunda ciddiyim. Kokusu mükemmel, sanki sadece benim için yaratılmış gibi. Daha yakına eğilip dilimle meme ucunu okşuyorum. Şimdi uzun, derin vuruşlarla hareket ediyorum, tüm gizli noktalarına dokunuyorum ve onu benim olarak iddia ediyorum.

Kontrolü elimde tutmak için deli gibi savaşıyorum.

Onu ters çevirmemek ve acımadan ona çarpmamak için tüm irademi kullanıyorum. Alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor ve dişlerimi sıkıyorum. Yapabildiğim kadar yavaş hareket ediyorum, kendimi onun sıkılığına gömüyorum ve yavaş, sabit hareketlerle içeri ve dışarı sallanıyorum.

Jade tırnaklarıyla sırtımı tırmalıyor, nefesi kesik kesik geliyor. Kalçalarımın itişini hafifçe eğiyorum ve ağzıma karşı zevkle inliyor.

"Bu iyi mi?"

Mırıldanıyorum. "Oh,
evet... tam orada."

Artık onu uçuruma sürüklemek için mükemmel açığı bulmuştum, durmayacağım. Tekrar nefes nefese kaldı ve ben de patladım. Akılsız bir ritim beni ele geçiriyor ve ona hızlı ve derin bir şekilde vuruyorum.

"Tanrım!" diye haykırıyor. "Kit, durma."

Aletimin etrafında dalgalanıyor, kasları serbest bırakılırken spazm geçiriyor. Adımı çağırmaya devam ederken tüm vücudu altımda kontrolsüzce sarsılıyor. Beni çıldırtmaya çalışıyorsa, işe yarıyor. Kendimi tamamen kaybediyorum.

İtişlerimin derinliğini ve hızını artırıyorum. Saçlarımdan tutup yüzümü yukarı çekiyor, böylece tam içine boşaldığım anda dudaklarımız çarpışıyor. Son titreme geçene ve ben tükenene kadar beni kedi kaslarıyla sıkı tutarken ağzına karşı inliyorum.

"Taşınmak istemiyorum," diyorum dakikalar sonra. "Asla." Üstüne yığılıyorum ve parmak uçlarını yavaşça sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor.

"O zaman yapma," diye fısıldıyor. "Burada kal. Bu gece benimle uyu."

JADE

T Ertesi gün, pencerelerden süzülen parlak güneş ışığıyla yatakta tek başıma uyanıyorum. Arkama uzandığımda Kit'in yattığı tarafı soğuk ve boş buluyorum. Hiçbir şey öğrenmediğim için bu bir sürpriz değil. Adamların çoğu yatakta uzanıyor. Hepsi de o piç Giovanni için kışlarını yırtarak çalışan çalışkan adamlar. Yatak örtülerini geri atıyorum, çabucak giyiniyorum ve Kit'i aramak için mutfığa gidiyorum.

Onu kahve makinesinin başında, yüzünde şaşkın bir ifadeyle kahve telvesini dikkatlice ölçerken buluyorum. Üzerinde en sevdiği gri eşofman altı ve kaslı göğsünü sıkıca saran beyaz bir tişört var. Uzun, sarı saçları çılgın gecemizden dolayı dağılmış.

"Bana kahve mi yapıyorsun?" Umutlu bir gülümsemeyle soruyorum.

"Deniyorum," diyor bana gülümseyerek. "On dakika içinde işe gitmem gerekiyor ama taze kahve kokusuyla uyanmanı istedim."

Arkasından yaklaştım ve kollarımı beline doladım. "İyi gidiyorsun, teşekkür ederim. Çabanı takdir ediyorum çünkü kafein bağımlıyım."

Kahve cezvesini çalıştırmak için düğmeye basıyor ve bana doğru dönüyor. Kollarını bana dolayarak, beni vücudunun içine alıyor. "Bu sabah iyi misin?" diye soruyor endişeyle. "Seni incitmedim, değil mi? Sana bu kadar sert davranmamalıydım."

Ona gülümsedim. "Hayır, ben iyiyim. İyiden de iyiyim aslında. Seninle birlikte olduğum her şeyi sevdim. Hiçbir şey için özür dilemene gerek yok."

"Seni kulüpten dışarı taşıdığım da beni seni tartaklamakla suçlamıştın," diye hatırlatıyor bana. "Seni omzuma aldığım da bacağını incitmediğime emin misin? Öfkeliydim ve sana karşı olmam gerektiği kadar nazik değildim. Hak ettiğin beyefendiden çok vahşi bir hayvan gibi davrandığım için özür dilerim."

"Belki de senin tarafından hırpalanmak hoşuma gidiyordur," diye takılıyorum ona, daha yakına eğilerek. "Bu sabah Vegas'a gitmen gerektiğine emin misin? Bugün buralarda takılman için seni ikna etmeyi umuyordum."

Pişmanlık dolu bir iç geçirdi. "Ne yazık ki bu sabah bir provada olmam gerekiyor. İnan bana, bütün günü seninle yatakta geçirmekten daha çok istediğim bir şey yok. Sonra bu gece geç saatlerde bir performansım var, yani eve dönmem gece yarısını geçebilir."

"Seni bekleyeceğim," dedim ona.

"Bunu çok isterim" diyor ve eğilip dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ben yokken bugün beladan uzak durabilir misin lütfen?"

"Deneyeceğim," diye cevap veriyorum, gözlerine bakmadan. "Herhangi bir söz veremem."

Sıcak gülümsemesinin yerini bir kaş çatma alıyor. "Keşke böyle şeyler söylemesen."

"Sana tekrar yalan söylememi mi tercih edersin? Sana yalan söylenmesinden daha iyisini hak ettiğini söylediğinde haklıydın. Vegas'a gelmemin bir sebebi var. Natasha'yı bulmaktan ve onu benimle çalışmaya ikna etmekten vazgeçmedim. O büyük bir tehlike altında ve Ruslar onu önce ele geçirirse kendimi çok kötü hissederim." Uzun bir nefes verdi. "En azından aklının nerede olduğu konusunda dürüst davranıyorsun. Hepimiz çok endişeliyiz. Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun ve bunun farkında bile değilsin. Tek yapmaya çalıştığımız seni korumak. Seni korumak. Ruslar, Giovanni ve en önemlisi de siz."

Elimi koluna koyuyorum ve eğilip onu tekrar dudaklarından nazıkçe öpüyorum. "Bunun farkındayım ve minnettarım."

Ayı gibi sarılarak beni kendine doğru daha sıkı çekiyor. "Natasha'yı bulmaya çalışmanı engellemek için söyleyebileceğimiz ya da yapabileceğimiz bir şey yok mu? Bundan iyi bir şey çıkmayacak. Hiçbir şey."

"Biraz daha zamana ihtiyacım var, hepsi bu. Eğer bir şey çıkmazsa, o zaman vazgeçmeyi ve bir sonraki planıma geçmeyi düşüneceğim."

"Planınız ne olursa olsun, burada, Vegas'ta sizi önemseyen insanlar olduğunu unutmayın" diyor.

Ben de ona başımı salladım. "Başımı sallayacağım."

"Tamam, gitmekten ne kadar nefret etsem de gitmeliyim." Başımın üstünü bir kez daha öpüyor ve beni kahvemin tadını çıkarmam için isteksizce yalnız bırakıyor.

Pencereye doğru yürüdüm ve onun garajdan çıkıp uzaklaşmasını izledim. Ona bir daha kaçmayacağıma söz verdim ve kaçmayacağım da. Bu üç adam artık benim için çok şey ifade ediyor. Ama evden çıkmayacağıma söz vermedim.

Natasha ile konuşmak için bir girişim daha yapmalıyım. Aradığım kadının o olduğuna şimdi her zamankinden daha çok ikna oldum. Adını söylediğimde gözlerindeki saf korku bana her şeyi anlattı.

Rusların onun peşinde olduğunu duymayı hak ediyor. İlk başta bana güveneceğini düşünecek kadar aptal değilim. Ruslardan bu zamana kadar dikkatli davranarak kaçtı. Dün gece kulüpte olan her şeyi kafamda tekrar gözden geçirdikten sonra, olayları farklı şekilde ele almalıydım. Adını ağzımdan kaçırmam onu çok korkuttu. Kasabayı terk etmesi için onu korkutmuş bile olabilirim. Çok geç olmadan bugün onunla konuşmalıyım.

Adamlar arabama takip cihazı yerleştirmekte tereddüt etmediklerine göre, cep telefonumu da takip ediyorlarsa hiç şaşımam. Bavulumda hâlâ açılmamış üç adet kontrollü cep telefonu var. Eğer bugün Kit's'ten ayrılırsam, normal telefonum yerine bunlardan birini yanıma alacağım.

Evindeki güvenlik sistemleri sayesinde, ayrıldığım anda haberdar olacağından eminim. Platinum'dan arabamı almak oraya gitmek için iyi bir bahane. Adamlar bütün gün hiçbir şey yapmadan oturup eve gelip beni eğlendirmelerini beklememi bekleyemezler. Şehirde kalmamı istiyorlarsa, beni olduğum gibi kabul etmek zorundalar. İstesem bile kendimi onlar için değiştiremem.

Kit'e hızlıca bir not yazıyorum, ona Platinum'dan arabamı alacağımı ve endişelenmemesini, çünkü bu gece o işten gelmeden önce döneceğimi söylüyorum. Yine kızabilir ama kızmamalı çünkü ona tam olarak nereye gittiğimi ve ne zaman döneceğimi söylüyorum. Bu benim için biraz fazla ve bu noktada verebileceğim en fazla şey.

Cep telefonlarını değiştirdikten sonra, evinin ön kapısından çıktım ve servis aracıyla buluşmak üzere kapıya doğru yürüdüm.

Koştuğum günler sona erdi.

JADE

Totonom araç sürücüsü Platinum'un otoparkında arabamın yanına yanaşıyor ve ben de iniyorum. Geceleyin oraya park ettiğim için arabam çekilmediği ya da önyükleme yapılmadığı için rahatladım.

Birkaç tane daha dağınık

Arabalar da oraya park edilmiş. Muhtemelen eve gidemeyecek kadar sarhoş müşteriler tarafından bırakılmış.

Adamların beni takip etmek için arabama yerleştirdikleri hava etiketini bulmak ve atmak için torpido gözünü aramaya zaman ayırmıyorum. Bu noktada, Platinum'dan ayrıldıktan sonra doğruca Kit'e dönmeyi planladığım için zaten bir önemi yok.

Arabayı park ettiğim yerde bırakıp kulübe giriyorum. Saat henüz biraz erken ve kulüp henüz kalabalık görünmüyor. Ön kapıda beni bir kadın hostes karşılıyor.

"Özel parti için mi buradasınız?" diye soruyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum başımı sallayarak. "Bir iş hakkında bir kadınla konuşmak için buradayım. Adını unuttuğumu söylemekten utanıyorum. Uzun boylu, uzun sarı saçlı ve mavi gözlü. Bu akşam uğramamı söyledi. Bana yardımcı olabilir misiniz?"

Hikayeyi anlık olarak uyduruyorum. Natasha'nın gerçek adını kullanmadığına eminim, eğer adı buysa.

Kız bana gülümsüyor. "Bridget'i kastediyor olmalısınız. İşe alımların çoğunu o yapar. Bir masaya oturun, ben de onunla konuşmaya geldiğinizi söyleyeyim."

Gösterdiği masaya oturdum ve beklemeye başladım. Birkaç dakika sonra bir kadın beni selamlamak için odanın karşısına geçiyor. Onu ev sahibesi olarak tanıdım.

dün gece sahnedeki erkekleri tanıttı. Beyaz keten iş kıyafeti ve topuklu ayakkabılarıyla kusursuz bir şekilde giyinmişti.

"Merhaba," diyor kibarca. "Ben Eva, Platinum'un sahibiyim. Anladığım kadarıyla Bridget ile bir pozisyon hakkında konuşmak için buradasınız?"

"Doğru," diye cevap verdim. "Onunla konuşmak için uğramamı istedi."

"Şu anda ofisimde evrak işleriyle uğraşıyor. Seni geri götüreceğim. Beni takip edin." Beni çift kapıdan geçiriyor, sonra bir koridor boyunca bir ofise götürüyor. Kapıyı açıyor ve kibarca önünden içeri girmemi işaret ediyor. "Bu taraftan" diyor. "Oturun."

Oda açık renkli deri mobilyalarla zarif bir şekilde dekore edilmiş ve bir striptiz kulübünün arka ofisinden çok kurumsal bir toplantı odasını andırıyor. İki yönlü bir ayna odanın tüm uzunluğu boyunca uzanıyor. Şeffaf camdan tüm kulüpte ve sahnede olup biten her şeyi görebiliyorum.

Ofisten içeri üç adım atıyorum ve kadın kapıyı arkamızdan sıkıca kapatıyor. Bir anda arkamdan bir kol beni boynumdan yakalıyor ve boğazımda bir bıçağın jilet gibi keskin ucunu hissediyorum.

"Sen de kimsin ve neden beni arıyorsun?" Natasha'nın sesini hemen tanıyorum.

VULCAN

"S "Bir sorun var," diyor Kit telefonda. "Jade yine ayrıldı. Arabasını almaya gittiğini ve bu gece ben eve gelmeden döneceğini söyleyen bir not bırakmış. İki gündür evdeyim. saat oldu ve hala dönmedi."

"Lanet olsun!" Telefona bağıyorum. "Sana kaç kere daha kaçmaya devam edeceğini söylemem gerekiyor? Sen ve Seven her zaman bir avuç aptal orospu çocuğu gibi davranıyorsunuz, aynı şeyi tekrar tekrar yaptığında şaşırsınız. Ne zamandır yok?"

"Güvenlik sistemi onun bu akşam ayrıldığını gösteriyor," diyor Kit. "Ana kapıya kadar yürümüş. Onu alması ve arabasının park ettiği kulübe geri götürmesi için bir araç çağırmış olabileceğini düşünüyorum. Güvenlik kameralarım her yerde değil. Çiftlik çok büyük. Çoğunlukla evin etrafında ve hayvan barınaklarında."

"Telefonunu aramayı denedin mi?" diye sordum.

"Evet, ve yatak odasında çalışıyor. Ona ulaşamayalım diye bilerek burada bırakmış. Muhtemelen telefonuna bir tür takip cihazı koyduğumuzu da düşünmüştür."

"Yaptın mı?" Ben sordum.

"Hayır, elbette değil," diye yanıtlıyor Kit. "Bu benim uzmanlık alanım değil. Sen yaptın mı?" "Hayır, lanet olsun! Arabası nerede demiştin?"

"Takip cihazı hâlâ dün gece onu bulduğum kulüpte olduğunu gösteriyor. Dün arabayı oraya park ettiğinden beri izleyici hareket etmedi."

"İzleyiciyi çimlere ya da çöp tenekesine atmadığını nereden biliyorsun?" diye sordum. "Arabada olduğunu biliyor mu?"

"Evet, ona söyledim," diye itiraf ediyor Kit. "Deli bir sapık gibi onu takip ettiğimi sandı."

"Tanrı aşkına! Neden ona söyledin? Bazen kendi iyiliğin için fazla dürüst oluyorsun. Neredesin?"

"Evimde. Daha önce aramadım çünkü şimdiye kadar döneceğini düşünmüştüm. Geleceğini söyleyen bir not bıraktı ve ben de ona inandım. Bir şeyler doğru gelmiyor. Jade geri dönmeyi planlamıyor olsaydı, not bırakmazdı. Tek kelime etmeden çekip giderdi."

"Beni ya da Seven'ı aramadan önce neden bu kadar bekledin?"

"Sanırım ona kendi başına dönmesi için bir şans vermek istedim," diye yanıtlıyor Kit. "Yemin ederim, gerçekten şimdiye kadar dönmüş olacağını düşünmüştüm. İkinizi de boş yere endişelendirmeye gerek yoktu."

Sesindeki bir şey bana aralarındaki ilişkinin değiştiğini söylüyor. "Onunla yalnız kalmayı umuyordun ve bizim gelmemizi istemedin," diyorum. "Bu yüzden aramadın. Dün gece ikinizin arasında ne oldu? Bu yüzden mi bizi şimdiye kadar aramadın? Saatlerdir tek kelime bile etmeden gitmişken?"

"Evet, bu bir suç mu?" Kit telefonda neredeyse bağırıyor. "Ben de insanım ve ben de sizin gibi hatalar yapıyorum. Ve şimdi o kayıp ve ben çıldırmak üzereyim."

"Tamam, sakın ol," diyorum ona. Kit normalde hayvanlar dışında hiçbir şeye sinirlenmez. "Seven'ı ara. Evine doğru yola çıkıyorum. Oraya vardığımda, arabasını alıp almadığına bakmak için o kulübe gideceğiz. Bu arada ondan bir şey duyarsan beni ara."

Kit'in evine vardığımda Seven, Leroy'la birlikte çoktan oradaydı. Saat sabahın ikisine yaklaşıyor. "Bir haber var mı?" Oturma odasına girdiğimde soruyorum, hepsi yüzlerinde asık bir ifadeyle beni bekliyorlar.

"Tek kelime yok," diye yanıtlıyor Kit. "Kötü bir şey oldu. Bunu hissedebiliyorum." "Katılıyorum," diyor Seven. Uzakta, huzursuzca bir ileri bir geri volta atıyor.

bir yandan da sürekli telefonunu kontrol ediyordu.

"Burada oturup onu beklemenin hiçbir faydası yok," diyorum. "Gidip arabasını kontrol edelim. Hâlâ oradaysa buraya geri getiririz, çünkü benim bir

Anahtarlar. Konuşmak için limuzine binebilir miyiz? Yolda bir şeyler düşünebiliriz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," diyor Seven, çoktan kapıya doğru yönelmiş.

Evin önüne park edilmiş limuzine doluşurken Kit bize bir gece önce olanları hızlıca özetliyor. "Natasha'yı aramak için Platinum'a gitmiş olmalı," diyor. "Aklıma gelen tek cevap bu. Platinum bir erkek striptiz kulübü."

"Eşcinsel erkekler için bir striptiz kulübü mü?" Kafam karıştı.

"Hayır, burası daha çok kadınlar için" diye açıklıyor. "Dün gece her yer tıklım tıklımdı. Parti otobüsleri birbiri ardına ön kapıya yanaşıyor, tonlarca kadın getiriyordu. İçeride çılgın bir kalabalık vardı. Bizim striptiz kulüplerinden çok daha gürültülüydü. Buna inanamazsınız."

"Yanlış isteyiz," diyor Seven. "Neden bir erkek striptiz kulübü açmayı düşünmedik ki? Çok para kazanabilirdik."

"Çok geç değil," diyorum.

Kit başını sallar. "İnan bana, erkek striptizci olmak istemiyoruz. Bir an için hayatımdan endişe ettim. O deli kadınları görmeliydin. Jade'i alıp dışarı çıkarmak için omzuma attığımda, benim de gösterinin bir parçası olduğumu düşündüler. Etrafımızda toplanmaya başladılar ve ben de kadını eve götüren mağara adamı rolünü oynadım. Beni alkışlıyorlar ve para sallıyorlardı. Bir dakika daha geçseydi çeteye dönüşeceklerdi."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Tüm bunlar olurken Jade ne yapıyordu?"

"Omzumun üzerinde baş aşağı asılı duruyordu. Bana vurmak ve çığlık atmak dışında yapabileceği pek bir şey yoktu. Kadınlar onun yardım için yalvarmasının gösterinin bir parçası olduğunu düşündüler. Aksi takdirde onu oradan asla çıkaramazdım."

"O kulübe girip kontrol etmemiz gerekiyor," diyorum. "Jade neden orada olduğunu söyledi mi?"

"Sadece internetten bulduğunu ve kulübün ona eğlenceli geldiğini söyledi."

Homurdanıyorum. "Jade sana eğlenmek için tek başına kulübe giden bir kız gibi mi geliyor? Yalan söylüyor. Natasha'da onu kulübe yönlendiren bir şey bulmuş olmalı. Adı neydi?"

"Platin," diye yanıtlıyor Kit.

"Hey Leroy!" Seven, Leroy'a doğru bağılıyor. "Platinum adında bir erkek striptiz kulübü duydun mu hiç?"

Leroy, "İsmi duymuştum," diye yanıtlar. "Bu kadar. Penis sallamakla ilgilenmiyorum. Benden bu tür kulüpleri araştırmamı da istemeyin, çünkü cevabım kocaman bir "hayatta olmaz" olacak."

"Merak etme, yapmayacağız," diye yanıtlıyor Seven. "Kulübe vardığımızda planımız nedir?"

"Jade'in arabasının dün gecedan beri hareket etmediğinden emin olmamız gerekiyor," diye cevap veriyorum. "Sonra içeri girip bazı sorular soracağız. Bugün onu kulüpte gören biri olup olmadığını öğrenelim. Belki hâlâ oradadır. Şansımız yaver gidebilir ve hepimizin boş yere endişelendiğini öğrenebiliriz."

"Umarım haklısındır," diyor Kit. "Fazla umutlanmıyorum."

Platinum'a yaklaştıkça daha da sessizleşiyoruz. Genelde endişelenecek bir tip değilimdir ama bana da bir şeyler ters geliyor.

"Kulübe vardığımızda limuzini park edeyim mi yoksa hepinizi ön girişte mi indireyim?" Leroy soruyor.

"Jade'in arabasının hâlâ orada olup olmadığını kontrol etmemiz gerekiyor," diye hatırlatıyorum ona.

"Nereye park ettiğini hatırlıyorum," diyor Kit. "Park yerinin sonuna yakın."

Birkaç dakika sonra Leroy yoldan çıkıp Platinum'un geniş otoparkına giriyor. Önümüzde kadınlarla dolu bir parti otobüsü var ve son kız da parlak elbiseleri ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla inene kadar önümüz kesiliyor.

Kit'e "Buranın ne kadar yoğun olduğu konusunda şaka yapmıyormuşsun," diyorum. "Eğer bu işi hızlandırmazlarsa, hepsini otobüsten kendim atacağım."

Otobüs nihayet koca kışını yolumuzdan çektiğinde, biz Jade'in arabasını ararken Leroy otoparka doğru ilerliyor.

"İşte orada, şurada," diyor Kit. Jade'in, üç sıra ötedeki renkli camlı koyu renkli bir cipin yanına park etmiş olan külüstür Toyota'sını işaret ediyor.

"Bekle, Leroy," diyorum limuzini daha yakına sürmek için çevirdiğinde. "Henüz oraya gitme. Arabasının yanındaki SUV'de oturan bir adam var mı? Biri sigara içiyor ve camı indirmiş. Girişe yakın bir sürü park yeri var. Neden biri arabasının yanına, otoparkın en ucuna park etsin ki?"

"Ya biri onu izliyor ve dışarı çıkmasını bekliyorsa?" Seven öneriyor. "Leroy, birkaç dakika oturup gözlem yapabileceğimiz bir yere çek."

Leroy ışıkları kapatır ve Jade'in arabasını net bir şekilde görmemizi sağlayan bir park yerine çeker. SUV'deki sürücü sakince sigarasını bitirir, sonra

kapıyı açıp kaldırıma fırlatıyor. Dışarı çıkar ve etrafta yürüyen ya da onu izleyen biri olup olmadığını kontrol etmek için etrafına bakar.

"Bu herif ne yapıyor?" Seven soruyor. "İyi bir şey yapmıyor, orası kesin," diye cevap veriyorum.

Daha kelimeler ağızımdan çıkmadan adam bir Slim Jim cihazı çıkarıyor ve Jade'in arabasının camı ile kapısı arasına sokarak kilidi açıyor. Otuz saniyeden kısa bir süre içinde arabanın içine giriyor ve cep telefonu fenerini arabanın torpido gözüne tutuyor.

"Orospu çocuğu!" Limuzinin kapısını çekip açarak mırıldandım. Son sürat adama doğru koşuyorum, Kit ve Seven da peşimden geliyor. Arabasına ulaştığımızda, kolumu masum adamın boynuna dolamak ve onu dışarı sürüklemek için içeri dalıyorum. Kit ve Seven birer kolundan tutup onu yere yatırıyorlar. Boynuna baskı uygularken göğsüne diz çöküyorum.

"Kimsin sen?" Talep ediyorum. Daha sıkı sıktığımda adamın parlak mavi gözleri bana bakıyor. "Seni öldürmeden önce kız arkadaşımın arabasına neden girdiğini söylemen için sana tek bir şans vereceğim," diyorum ona. "Konuşmaya başla."

Yüzüme tükürdü ve sonra bana yabancı bir dilde bağırdı.

"Sana Rusça küfrediyor," diyor Kit. "Karnavalda Ruslarla çalıştığım için birkaç kelime anlıyorum. Sana sikini yalamanı söylüyor."

"O Rus mu?" Bağıríyorum. Kanım buz gibi oldu. Lanet olası Ruslar sonunda Jade'i bulmuşlardı ve şimdi o kayıptı. Öldürücü bir öfke içimi dolduruyor ve taşmakla tehdit ediyor. Ellerim onun geniş boynunu sarıyor ve içimdeki tüm güçle sıkıyorum. Bu Rus orospu çocuğunu burada, otoparkta öldüreceğim. Sonra limuzinle cesedinin üzerinden geçip kemiklerini kıracağım, sonra da onu ateşe vereceğim.

"Nerede o?" Kalan son nefesini de sıkarak ona bağıríyorum.

"Vulcan dur!" Seven bağıríyor, ellerimi çekmek için adamın kolundan kurtuluyor. "Onu henüz öldürme. Jade'i bulması için ona ihtiyacımız var. Durun! Onu öldürmeyin! Kit, bana yardım et!" İkisi de adamı bırakıp ellerime ve kollarıma tutunuyor, Rus'un boynundaki ölümcül tutuşumu kırmaya çalışıyorlar. Elleri artık serbest ve o da benimle boğuşuyor.

"Vulcan, bu kadar yeter," diye bağıríyor Kit. Güçlü kollarını göğsüme doluyor ve beni zorla adamın üzerinden çekiyor. "Onu bir arabaya yüklememiz gerekiyor."

Limuzine bindirip başka bir yere götürün. Onu otoparkta öldüremezsiniz. Bunu burada yapmayın."

"Tamam," dedim sonunda. Boynundan kurtuluyorum, sonra sağ yumruğumu geri çekip yüzüne vuruyorum, burnunu kırıyorum ve ikimize de kan sıçratıyorum. Yüzünden kanlar akarak bayılana kadar tekrar tekrar vuruyorum. Bayılınca duruyorum. Acıyı hissedemediği için ona daha fazla vurmanın bir anlamı yok ve zaten yüzündeki birkaç kemiği kırdım.

"Onu benim evime götürüyoruz." Arabanın kapı koluna tutunuyorum ve kendimi onun üzerine çömeldiğim yerden yukarı çekiyorum. Gömleğimin kuyruğunu yukarı çekip adamın kanını yüzümden silmek için kullanıyorum.

"Ne için?" Seven soruyor. Kit adamın kollarını tutarken, o da kaldırmaya yardım etmek için adamın bacaklarını tutmaya başlamıştı bile.

"Sorgulama," diye tükürdüm.

VULCAN

TRus, evime giderken irkilerek sıçrayarak uyandı. Onu limuzinin zeminine atmadan önce ellerini arkadan bağladığımızı fark ettiğinde gözleri korkuyla büyüyor. Biz ağır botlarımı kırık burnuna stratejik olarak yerleştirerek vücudunu ayak dayama yeri olarak kullandım.

Onu bağlamadan önce ceplerini aradık ve içinde kimliği olan cüzdanını bulduk. Ehliyetinden Ivan Kozlov olduğu anlaşıldı, bu da Jade'i Vegas'a kaçmadan önce teknede öldürmeye çalışan iki adamdan biri olduğunu doğruluyor. Duyduğunu hatırladığı tek isim Ivan'dı. Bu yaygın bir Rus ismi, ama eminim bu pislik bizim adamımız. Yoksa neden arabasına girsin ki?

Ivan ölü bir adam.

Asıl soru, bunu henüz anlayıp anlamadığıdır.

Bu şerefsizin, bir teknenin yanından atlarken kızıma silahla ateş ettiği görüntüsü gözlerimin önünde tekrar tekrar yanıp sönüyor. Şu anda hissettiğim öfke yoğunluğunu daha önce hiç hissetmemiştim.

Onu öldürmeyi hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

Ve yapacağım.

Jade'e onu korumak için öldürebileceğimi söylediğimde, her kelimesinde ciddiydim. Sonuçlarından korkmuyorum, ne olurlarsa olsunlar. Rus mafyası peşimize düşecek, bu kesin. Fedailerini yakaladığımız anda Rus mafyasıyla bir kavga ayarladık.

Bundan sonra ne olursa olsun, bu adamın ona yaptıklarından sonra yaşamasına izin verilemez. Hepimizin bir daha asla öğrenmemeye ne kadar yaklaştığımızı düşününce.

Jade'in hayatımızda olmasının nasıl bir his olduğunu. O bizim berbat ailemizi tamamlıyor ve birlikte onu korumak için dünyayı yakıp yıkacağız.

Tüm hayatım birbiri ardına gelen felaketlerle berbat bir şekilde geçti. Lanetlenmiş hayatımda bir kez olsun, karma bu adamı ellerime teslim ederek benim tarafımda yer aldı. Ona hak ettiğini verdiğimden emin olmak için bu altın fırsatı kaçırmayacağım.

Bundan sonra, hayatımın görevi ortağını yakalamak ve aynısını ona teslim ettiğimden emin olmak olacak. Dünya'da kaçabileceği güvenli bir yer olmayacak. Kimse Jade'e zarar verip kaçamayacak. Ben hayatta olduğum sürece olmaz.

"Hey Vulcan!" Kit ölümcül düşünce trenimi yarıda keserek şöyle diyor. "Sen iyi misin? Aklından neler geçiyor?"

"Ben iyiyim," diye karşılık veriyorum. "Sadece bu orospu çocuğundan cevap almak için acele ediyorum. Sonra da çok geç olmadan Jade'i bulmamız gerekiyor."

Kit beni sakinleştirmeye çalışarak, "Çok geç değil," diyor. "Böyle söyleme. Ona bir şey olursa bunu hissederiz. O yaşıyor. Merak etme, onu bulacağız ve sonra eve götüreceğiz. Yarın bu saatlerde hepimiz evimde oturmuş pizza yiyor olacağız."

Sesimizi duyan Rus uyandı. Neler olduğunu hatırlayınca bana yine Rusça küfretmeye başladı.

"Kapa şu lanet çeneni!" diye mırıldandım, paramparça olmuş burnunu botumla ezdim. "Kız nerede? Sende olduğunu biliyoruz. İngilizce biliyor musun? Bilmiyorsan bir an önce öğrensen iyi olur çünkü bize kızın nerede olduğunu söylemezsen seni öldürürüm. İşbirliği yapmazsanız çölden canlı çıkamazsınız."

Adam inliyor ve gözleri kapanıyor. Ya acıdan tekrar bayıldı ya da numara yapıyor. Sonuçta fark etmez. Taşaklarına araba aküsü takmam ve üzerine bir kova su dökmem gerekirse, evime vardığımızda tamamen uyanık olduğundan emin olacağım. Ona acı çektirmek için bunu yine de yapabilirim. Ona işkence etmek için milyonlarca yol düşünebilirim ve hepsini yapmaya hazırım.

Kit ve Seven durumu ele alış şeklime müdahale etmeye çalışmadılar. Kişisel olarak benim kadar şiddet yanlısı olmayabilirler ama beni durduramayacaklar. Cevapları bulmadan önce onu öldürmemi engellemek için burada olmalarına minnettarım.

"Plan nedir?" Leroy limuzini otoyoldan çıkarıp karavana giden toprak patika boyunca döndürdüğünde Seven sorar.

"Jade'in nerede olduğunu söyleyene kadar ona işkence etmek için," diye cevap verdim. "Basit bir plan ama etkili. Yeşim'in nerede olduğunu biliyorsa, bana söyleyecektir."

Zulamdaki bıçaklarla ona yavaş yavaş işkence etmekten başka bir şey istemezdim. Jade'i korkuttuğu için ona dayanılmaz acılar çektirmek. Yine de zaman lüksümüz yok. Jade dışarıda bir yerlerde bize ihtiyaç duyarken olmaz.

Leroy karavanımın yanında durduktan sonra ikimiz de adamı tutup piknik masasının yanındaki sandalyeye taşıyoruz. Kit kemerini çıkarıp adamın beline doluyor ve onu sandalyeye oturtuyor. Sandalye eski ve çürüktü ama elleri arkadan bağlı olduğu için sandalyeye bağlı olarak fazla uzağa gidemezdi. Siyah yün bir başlıkla örtülü kafası bir tarafa doğru gevşekçe sarkıyor. Hâlâ baygın.

"Leroy, karavana gir ve projektörlerin düğmesini aç. Bu piçin kiminle karşı karşıya olduğunu görmesi gerek."

Leroy karavanın kapısını açıyor ve içeriye uzanıp projektörleri yakıyor. Seven ve Kit adamın sandalyesini kaldırmama yardım ederek onu doğrudan ışığın altına yerleştiriyorlar.

"Uyan!" Yüzüne doğru bağıriyorum. Gözlerini açıyor ve beni kendisinden sadece birkaç santim uzakta dururken bulduğunda bağlara karşı mücadele ediyor.

"İngilizce biliyor musun?" diye sordum. Cevap vermiyor, ben de ehliyetini kaldırıp fotoğrafını gösteriyorum. "Bu siz misiniz? Sen Ivan mısın?"

Fotoğrafın yüzüne uyduğu belli olduğu için bana başıyla karşılık veriyor.

"Kız nerede?" diye sordum. "Onu Platinum'a kadar takip ettin ve arabasına girdin. Kız nerede?"

Bana boş bir bakış atıyor ama çelik mavisi gözlerindeki titreşim, söylediklerimin hepsini olmasa da bir kısmını anladığını gösteriyor.

"Jade'in fotoğrafı olan var mı?" diye sordum. Seven ve Kit başlarını sallıyorlar. Cebimden telefonumu çıkarıp Red Rock Kanyonu'nda dikkatini vermediği bir anda çektiğim tek fotoğrafını açıyorum.

Fotoğraf benim sırrımdı, sadece bana aitti ve kimseyle paylaşılmaması gerekiyordu. Fotoğrafta, birkaç metre önümde bir uçurumun kenarında duruyor. Yüzünde saf bir neşe ifadesiyle manzaraya gülümsüyor. Bu fotoğrafı çektiğimden beri milyonlarca kez inceledim. Hayatım o gün daha iyiye doğru değişti ve asla geri dönmeyeceğim.

Telefonu çeviriyorum ve ona Jade'in fotoğrafını gösteriyorum. "Onu tanıdın mı?" Ne dediğimi anlamamış ya da umursamıyormuş gibi omuz silkiyor. Yüzünün yan tarafına sert bir ters vuruş yapıyorum ve dudağı

yarılıyor.

Eğilip pantolonumun altında sakladığım silahıma uzandım. Jade'e nasıl kullanılacağını öğrettiğim tabancaya. O zaman ona bu silahı, ona zarar veren herkesi öldürmek için kullanacağıma dair söz vermiştim ve şimdi sözümü yerine getirme zamanı. "Oyun oynamaktan hoşlanır mısın, Ivan?" diye sordum. "Çünkü ben severim. Rus olduğun için, aşına o l a c a ğ ı n küçük bir oyun oynayacağız. Sen

Daha önce Rus Ruleti oynadın mı?"

Ivan'ın önünde çömelıyorum ki silahı net görebilsin. Numara yaptığımı inanmasını istemiyorum. Seven grubumuzda illüzyon yaratabilen tek kişi. Tabancayı ona yaklaştırarak, altı mermiyle tamamen dolu olan silindiri gösteriyorum. Mermileri elime boşaltıyorum, sonra yerine oturtmadan önce silindire sadece bir mermi dolduruyorum.

"Ne yapıyorsun Vulkan?" Seven bir adım daha yaklaşarak sorar. "Onunla gerçekten Rus Ruleti oynamayacaksın, değil mi? Bu çılgınlık!"

"Merak etme," diyorum ona. "Hepimiz ölemeyeceğimi biliyoruz. Kesinlikle ölebilecek olan Ivan'ın aksine. Öyle değil mi, Ivan? Oynamaya hazır mısın?" Silahı sağ elimde tutuyorum ve sol kolumdan aşağı yuvarlıyorum, yuvarlanırken silindiri çeviriyorum.

Seven, oyun önerimden aynı derecede rahatsız olmuş görünen Kit'e bakıyor. Henüz beni durdurmaya çalışmadılar, bu da mermilerle ilgili bir numaram olduğuna inandıkları anlamına geliyor. Merminin silindirin tam olarak neresinde olduğunu bilmem gerektiğini düşünüyorlar.

Hiçbir fikrim yok.

Eğer gerçekten oynadığımı fark etselerdi, beni çoktan durdururlardı.

"Ölmekten korkmuyorum," diyorum Ivan'a. "Sen korkuyor musun? Silindirde tek kurşun varken, yüzde seksen dört hayatta kalma şansın var. Bu oldukça iyi bir oran, sence de öyle değil mi?"

Bana dik dik bakıyor, onu vurmam için bana meydan okuyor. Beyni parçalandığında ne kadar güçlü olduğunu göreceğiz.

"Önce sen mi gitmek istersin, yoksa ben mi gideyim?" diye sordum. "Ben de oyun oynamayı çok severim. Aslında bu küçük oyunu neredeyse her gece burada tek başıma oynuyorum. Ve hâlâ ayaktaım, yani yüzde seksen dört hayatta kalma şansı çok iyi bir oran. Özellikle de Vegas'ta."

Silah emniyetini kapalı konuma getirdim ve silahı kurdum. "Kararın nedir? İlk sen mi gitmek istiyorsun?" Cevap vermeyince elimi cebime atıp bir çeyreklik çıkarıyorum. "Seninle oynamak pek eğlenceli değil.

İlk kimin gideceğini belirlemek için yazı tura atacağım. Tura gelirse ben, yazı gelirse sen başlarsın. Sence adil mi?" Cevabını beklemiyorum ve ayaklarının dibinde yere düşen yazı turayı atıyorum. Yazı geldi.

"Bu sensin dostum," dedim. Yanına yaklaşp silahı şakağına dayadım. Soğuk metali teninde hissettiğinde yün şapkasının altından boncuk boncuk ter damlıyor. "Biraz gerginleşiyorsun. Merak etme, bunu istediğimiz zaman durdurabiliriz. Tek yapman gereken bana kızın nerede olduğunu söylemek. Kız nerede mi? Eğer bana söylersen, seni hemen serbest bırakırım. Buradan yürüyerek çıkman gerekecek ama bunu başarabilirsin. Sana inanıyorum."

Cevap vermeyince, silahı derisinin daha derinlerine sokuyorum. Sabrım tükeniyor. Bu oyunu hızlandırma zamanı çünkü Jade'i arayabileceğimiz değerli anları kaybediyoruz.

"Konuşmanız için size üç saniye veriyorum. İngilizce üçe kadar sayabilir misiniz? Elbette sayabilirsin. Bir...iki...üç!" Tetiğı çektim ve silah tıkırdadı. Yüksek sesle bir kahkaha attım. "Vay be! Sen şanslı bir piçsin. Şimdi sıra bende. Bu oyunu gerçekten oynuyoruz, göt herif."

Şaka yapmadığımı anlasın diye önüne geçiyorum. Adamın yüzünden ter akıyor. Onunla aynı rastgele ölme şansına sahip olmak için silindiri tekrar yuvarlıyorum.

"Vulcan, yapma!" Leroy daha da yaklaşarak bağıyor. "Bu aptal oyunları oynamamalısın. Kendini öldüreceksin. Bu hiç komik değil."

Onu geri çekmek için elimi kaldırdım. "İyi olacağım. İzle ve öğren. Beni hiçbir şey öldüremez. Bu piç benim deli bir orospu çocuğı olduğumu anlamalı. Bana Jade'in nerede olduğunu söyleyene ya da ölene kadar oynayacağız. Hangisi önce gelirse." Leroy beni durduramadan silahı hızla şakağıma dayadım ve tetiğı çektim. Bir kez daha klik sesinden başka bir şey duymadım. Sırtarak dönüyorum ve silahı uzaktaki bir kayaya doğrultuyorum. Tetiğı ikinci kez çekiyorum ve silah ateş alıp kayayı parçalara ayırıyor.

"Vay anasını! Bu çok yakındı," diyorum. "İşte tek kurşunumuz gitti. Bu oyun çok sıkıcı. Daha ilginç hale getirmek için ikinci bir mermi ekleyeceğim." Ivan'a boş silindiri tekrar gösteriyorum. "Mermileri nereye koymalıyım? İki bir arada mı, yoksa aralıklı mı koymalıyım?"

Ivan daha sert nefes alıyor. Salak sonunda benim bir psikopat olduğumu anladı.

"Kız nerede?" Silindire iki mermi daha dolduruyorum. "Söyle bana. Kendine bir şey sorman gerek. Uğruna ölmeye değer mi, Ivan? Yani,

Benim için kesinlikle öyle, ama onu tanımıyorsun bile. Ortağınız ona sahip mi? İki kişi olduğunuzun farkındayız."

Cevap vermeyince gözlerimi deviriyorum, sonra silahı tekrar şakağına dayıyorum. "İkinci kurşunu eklediğimde hayatta kalma ihtimalin yokuş aşağı gitti," diyorum ona. "Matematiğim iyi değildir, bu yüzden sana hayatta kalma olasılığını tam olarak veremem. Kız arkadaşım burada olsaydı, sana tam olarak ne kadar ölme ihtimalin olduğunu söyleyebilirdi. Çünkü o çok güzel bir dahi. Ama burada değil, çünkü sen ve pislik ortağın onu aldınız. Öyle değil mi? Bu arada, bize onu teknede nasıl öldürmeye çalıştığını anlattı ve ben de bu konuda çok kızgınım."

Bu bilgi üzerine gözleri büyüdü. Şimdi onunla bir yere varıyorum.

"Beni kızdırıyorsun ve yeterince acı çekmedin." Arka cebime uzanıp sustalı bıçağımı açıyorum. Jade'i kesen aynı bıçağın ona da acı vermesi uygun olur. Şiirsel adalet ya da her ne deniyorsa. Tek bir yumuşak hareketle, onu uyarmadan kalçasının üst kısmından bıçaklıyorum. Bıçak sapına kadar girdiğinde bağırdı. Yaradan büyük fişkırımlarla kan aktı.

"Oyunun kurallarını değiştiriyorum." Bıçağın sapını kavrayıp bacağından çekiyorum ve bıçaktaki kanı pantolonuna siliyorum. Kan bacağından akıyor, bıçak da akışı yavaşlatmıyor.

"Şu kana bak," diyorum. "Kan kaybından ölebilirsin. Muhtemelen bu yaradan değil ama bir sonrakinden ve ondan sonrakinden. Çünkü sen konuşana kadar oyun oynamaya devam edeceğiz. Sen ciyaklayana kadar vücut parçalarını teker teker çıkaracağım. Kız nerede?"

"Siktir git," diye mırıldanıyor kırık bir İngilizceyle.

Bir kahkaha patlattım. "İngilizceyi son beş dakikada mı öğrendin? Ne dediğimi anladığını düşünmüştüm. Neden Platinum'daydın?"

Tereddüt ettiğinde, bıçağı tehditkâr bir şekilde diğer kalçasının üzerine tutuyorum. "Konuşmaya başlasan iyi olur, yoksa buradan çıkamazsın. Otoyola varmadan çakallar seni yer. Eminim kanının kokusunu çoktan almışlardır."

"Belki de gerçekten bilmiyordur," diyor Kit, bir kol boyu yakınıma gelerek. "Şimdiye kadar sana söylerdi. Leroy haklı, yaralanmadan ya da daha kötüsü olmadan buna bir son vermelisin."

Ah...siktir.

Kit'in yüzündeki endişeli ifade, mermiler konusunda elimde bir numara olmadığından şüphelenmeye başladığını gösteriyor. Bu da cevap almak için zamanımın hızla tükendiği anlamına geliyor. Silahın namlusunu Ivan'ın şakağı yerine yanağına dayıyorum.

"Tetiğı çekersem ve silah patlarsa, yüzünün yarısı havaya uça bile yine de yaşayabilirsin," diyorum ona. "Bu ölümden daha mı kötü olur? Bence olabilir. Hayatının geri kalanında bir ucube gibi yaşarsın, konuşamaz ya da yemek yiyemezsin. Son şansın, nerede o?"

Başını sallıyor, ben de sayıyorum. "Bir...iki...üç." Tetiğı çekiyorum ve lanet silah tekrar tıklıyor.

"Siktir!" Hayal kırıklığı içinde bağııyorum. "Bu piç çok şanslı." Silahın namlusunu tam gözlerinin arasına dayadım. "Jade'i elime geçirene kadar oynamaya devam edeceğiz. Beni ciddiye almıyorsun. Bence eğlence olsun diye bir mermi daha eklemenin zamanı geldi." Silindiri açıyorum ve üçüncü bir mermi ekliyorum. "Şimdi sıra bende."

Beni daha net görebilmesi için Ivan'dan birkaç adım geri çekiliyorum ve silindiri tekrar kolumda döndürüyorum. Jade'i bulmak için her şeyi yapmaya hazır olduğumu anlaması gerekiyor.

Bu oyun hızla eskimeye başladı ve bitirmem gerekiyor.

KIT

I Nefes alamayacak kadar korkuyorum. Vulcan'ın karavanda tek başına Rus Ruleti oynadığını söylediği an boka battığımızı anladım. O zamana kadar, silindirin yuvarlanma sesinden anladığından emindim. ya da merminin tam olarak bulunduğu yerdeki silahın ağırlığı.

Şimdi emin değilim.

Beni korkutuyor çünkü gözlerindeki duygusuz, donuk ifadeyi tanıyorum. Bunu sadece birkaç kez gördüm. Kontrolden çıkmanın eşiğinde olduğunu, bunun da onu ve etrafındaki herkesi tehlikeye atacağını anlamaya yetecek kadar.

Vulcan hasta ve yardıma ihtiyacı var. Diğerleri o kadar şanslı değilken onun birkaç trajediden sağ kurtulmuş olması ölmeyeceği anlamına gelmiyor. Onunla sayısız kez konuşmaya çalıştık ama o hep gülüp geçti. Üç yaşındayken anne ve babasının öldüğü bir mobil ev yangınının ön kapısından dışarı fırladığı andan itibaren ölmeyeceğine inandı. O zamandan beri atlattığı her korkunç kaza bu inancını daha da pekiştiriyor.

Şimdi, Seven ve ben, kardeşimiz olarak gördüğümüz bir adamın gerçek mermilerle Rus Ruleti oynamasını izlerken korkudan donakalmış durumdayız.

"Vulcan! Kes şunu!" Bağıryorum. "Bize hiçbir şey söylemeyecek. Onu limuzinin bagajına koyup Platinum'a geri dönmeliyiz. Burada bu aptal oyunla vakit kaybediyoruz. Gidelim, tamam mı? Eminim oradadır. Ben onu doldururken silahı kaldır. Bu çılgınlık ve yeterince uzun sürdü!"

Vulcan başını bana doğru sallıyor. "Hayır, konuşacak. Güven bana, konuşacak. Sadece ciddi olduğuma inanmıyor. Onu inandırmam gerek. Konuşacak ve bize Jade'in nerede olduğunu söyleyecek."

Ona iki adım daha yaklaşıp elimi uzattım. "Silahı bana ver. Onu bacağından vuracağım. Neden bütün eğlenceyi sen yaşıyorsun? Bu onu konuşturur. Diz kapağını uçuracağım. Kes şu aptal oyunu."

Vulcan homurdanıyor ve benden uzaklaşıyor. "Hayatında hiç silah kullandın mı? Onu bacağından ya da başka bir yerinden vuramazsın. Et bile yiyemezsin, Tanrı aşkına! Ne yapmaya çalıştığının farkındayım ve işe yaramayacak. Endişelenmeyi bırak, iyi olacağım."

Vulcan kesinlikle iyi değil.

Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki göğsümden fırlamak üzere. Vulcan gözümün önünde kendini öldürürse nasıl yaşayabilirim? Jade'in gözlerinin içine bir daha nasıl bakabilirim? Vulcan'a bir şey olursa bizi asla affetmez. Ona, Seven'a ve hatta bana çok değer veriyor.

O ölürse hepimizin hayatı sonsuza dek mahvolur.

Seven'a bakmaya cesaret edemiyorum. Eminim aynı düşünceler onun da aklından geçiyordur. Muhtemelen o da oyunun gerçek olduğunu benimle aynı anda anlamıştır. Ani hareketler yapmaktan ya da Vulcan'ı kızdıracak ve işleri hızlandıracak herhangi bir şey yapmaktan korkuyorum.

Bir şekilde, bir şekilde, buna bir son vermeliyim. Ama nasıl?

Düşünemiyorum. Silahta üç tane lanet olası mermi var. Vulcan'ın bir sonraki tetik çekişinde hayatta kalma ihtimali yarı yarıya. Ya da daha az. Emin değilim. Böyle bir durumda istatistikler hiçbir şey ifade etmez. Gerginlikten sırtımdan ter akıyor.

"Bir konuda çok haklısın," diyor Vulcan. "Bu piçle çok fazla zaman harcıyoruz. Bu kadar saçmalık yeter. Sabrım tükeniyor." Birden silahı kafasına dayadı, parmağını tetiğe koydu ve hızla saymaya başladı. "Bir...iki...üç."

"Hayır!" Bağırıyorum ve ona doğru koşuyorum.

Silahın sağır edici patlaması dünyamı paramparça etti.

Tanrı yardımcım olsun, çok geç kaldım.

Günah Şehri Kralları serisinin heyecan verici ikinci kitabını KAÇIRMAYIN! Ön sipariş vermek için [buraya](#) gidin Amazon kopyanızı almak için *Çift veya Hiçbir Şey* Heather Carmel tarafından. İkinci kitapta buhar seviyesi yükseliyor ve bu bir ters harem olduğu için her şey olabilir!

Okuduğunuz için çok teŖekkr ederim ve umarım kitabı beğenmiŖsinizdir. TikTok, Facebook ve Instagram'da aktifim. Beni orada Yazar Heather Carmel olarak takip edebilirsiniz.

Aylık bltenime katılmak ve güncellemeleri almak isterseniz, lütfen [buradan](#) abone olun.

YAZAR HAKKINDA

Heather Carmel, kumsalda yaşayan bir ters harem yazarıdır. Okuyucularından haber almayı çok seviyor. Onu TikTok, Facebook ve Instagram'da @authorheathercarmel adresinde bulabilirsiniz.

